

บทเรียนฝึกฝนการสร้างสาวก

ฉบับผู้นำ

Shepherds Global Classroom อยู่เพื่อเสริมสร้างพระกายของพระคริสต์โดยการเตรียมหลักสูตรสร้างผู้นำคริสเตียนทั่วโลก เราตั้งเป้าที่จะเพิ่มจำนวนโปรแกรมฝึกอบรมให้กับคนในท้องถิ่นโดยมอบอุปกรณ์สื่อหลักสูตร 20 หลักสูตรไว้กับผู้ฝึกอบรมฝ่ายวิญญาณในทุกประเทศทั่วโลก

หนังสือนี้ดาวน์โหลดฟรีได้ที่ <https://www.shepherdsglobal.org/courses>

ผู้เขียนหลัก: ดร.สเตเฟน เค. กีบสัน (Dr. Stephen K. Gibson)

ลิขสิทธิ์ © 2022 Shepherds Global Classroom

แปลเป็นภาษาไทยจากฉบับแก้ไขภาษาอังกฤษครั้งที่หนึ่ง

สงวนลิขสิทธิ์

เนื้อหาของบุคคลที่สามที่มีลิขสิทธิ์โดยเจ้าของที่ใช้ในหลักสูตรนี้ได้รับการแบ่งปันภายใต้ใบอนุญาต

พระคัมภีร์อ้างอิงทั้งหมดมาจากพระคริสตธรรมคัมภีร์ฉบับมาตรฐาน (THSV)

ประกาศสิทธิอนุญาต:

หนังสือเล่มนี้อาจพิมพ์และแจกจ่ายอย่างเสรีในรูปแบบสิ่งพิมพ์และดิจิทัลภายใต้แนวทางต่อไปนี้: (1) เนื้อหาของหนังสือต้องไม่เปลี่ยนแปลงไม่ว่าในทางใดทางหนึ่ง; (2) ไม่สามารถขายสำเนาหนังสือเพื่อหากำไร; (3) สถาบันการศึกษาใช้/ทำสำเนาหนังสือเล่มนี้ได้ฟรีแม้ว่าจะเก็บค่าเล่าเรียนก็ตาม และ (4) ห้ามแปลหนังสือเล่มนี้โดยไม่ได้รับอนุญาตและการควบคุมดูแลจาก Shepherds Global Classroom

สารบัญ

คู่มือสำหรับการสร้างสาวก

1. การสร้างสาวกในคริสตจักร	7
2. การสร้างสาวกโดยกลุ่มขนาดเล็ก	19
3. การตอบสนองความจำเป็นต่างๆของสาวกใหม่	33
4. บทนำสู่ชุดบทเรียน	39

บทเรียน

(1) ชีวิตที่ควรค่าแก่มีชีวิตอยู่	43
(2) การเผชิญหน้าที้นำไปสู่ความรอด	51
(3) การรับรองถึงการยอมรับของพระเจ้า	59
(4) สื่อสารกับพระเจ้า	65
(5) อ่านสิ่งที่พระเจ้าทรงเขียน	71
(6) เผยแพร่คำเชื่อเชิญ	77
(7) ขยายความเชื่อฟังของผมออกไป	87
(8) การศึกษาพระคัมภีร์แบบเดี่ยว	93
(9) อธิษฐานเหมือนกับดาวิด	99
(10) การขัดเกลาความเชื่อ	107
(11) สร้างวินัยฝ่ายวิญญาณ	115

(12) ยอมรับการตรวจสอบได้ฝ่ายวิญญาณ	121
(13) ประโยชน์ต่างๆของการอธิษฐาน	129
(14) อธิษฐานเหมือนกับพระเยซู	135
(15) อภิสัทธีแห่งชัยชนะเหนือบาป	143
(16) ความกระตือรือร้นต่อพันธกิจ	151
(17) ความเชื่อที่ดำรงอยู่	155
(18) เราต้องการคริสตจักร	161
(19) เอาชนะการทดลอง	167
(20) การทรงนำของพระเจ้า	173
(21) สิ่งกีดขวางการอธิษฐาน	179
(22) ความสัมพันธ์	187
(23) รูปแบบการใช้ชีวิตอย่างระมัดระวังแบบคริสเตียน	195
(24) คำพูดของคริสเตียน	201
(25) จริยธรรมการทำงานแบบคริสเตียน	207
(26) เลือกรตัดสินใจที่ถูกต้อง	213

คู่มือสำหรับการสร้างสาวก

1. การสร้างสาวกในคริสตจักร

พันธกิจการสอนในคริสตจักร

การเปลี่ยนแปลงเกิดขึ้นเมื่อมีการเปลี่ยนความเชื่อ ผู้กลับใจมีความปรารถนาใหม่ๆ และสิ่งสำคัญอันดับแรกใหม่ๆ — การเปลี่ยนแปลงยิ่งใหญ่เสียจนพระคัมภีร์อธิบายเขาว่าเป็น “ผู้ที่ถูกสร้างใหม่” (2 โครินธ์ 5:17)

แต่บางอย่างใช้เวลา ผู้เชื่อใหม่ไม่รู้วิธีประยุกต์ใช้หลักการแบบคริสเตียนกับชีวิตทุกส่วนของเขาทันที เขาต้องเรียนรู้หลักการต่างๆ จึงจะมองเห็นวิธีประยุกต์ใช้

มีขั้นตอนของการเป็นผู้ใหญ่ฝ่ายวิญญาณส่วนตัวเช่นกัน ผู้เชื่อใหม่เป็น “ทารกในพระคริสต์”

- ▶ พระธรรม 1 โครินธ์ 3:1-2 ตามพระคัมภีร์ข้อเหล่านี้แบบฉบับของผู้เชื่อใหม่คืออะไร?
- ▶ อ่านฮีบรู 5:13-14 นานนมที่พระคัมภีร์พูดถึงคืออะไร? อาหารแข็งคืออะไร? คุณลักษณะของความเป็นผู้ใหญ่ฝ่ายวิญญาณคืออะไร?

เมื่อตอนต้นหลักสูตรนี้เราได้พิจารณาพระมหาบัญชาที่พระเยซูประทานให้แก่คริสตจักร ให้เราพิจารณากันอีกครั้งหนึ่งครับ

- ▶ อ่านพระธรรมมัทธิว 28:18-20 ในเนื้อความนี้พระเยซูประทานความรับผิดชอบอะไรซึ่งอยู่เหนือการเผยแพร่พระกิตติคุณ?

ก่อนประทานพระมหาบัญชานั้น พระเยซูทรงแถลงว่าพระองค์ทรงมีสิทธิอำนาจทั้งปวงในสวรรค์และแผ่นดินโลก จากนั้นพระองค์ประทานความรับผิดชอบให้คริสตจักรนำคนมาเชื่อฟังต่อสิทธิอำนาจของพระองค์

พระเยซูทรงบอกแก่สาวกให้เทศนาพระกิตติคุณและสั่งสอนสิ่งต่างๆที่พระองค์ได้ทรงบัญชา การเผยแผ่พระกิตติคุณเป็นเพียงภารกิจส่วนแรกเท่านั้น การสั่งสอนผู้เชื่อใหม่ให้เชื่อพระบัญชาทั้งสิ้นของพระเยซูเป็นขั้นตอนของการสร้างสาวก การไม่สร้างสาวกร้ายแรงเท่ากับการไม่เผยแผ่พระกิตติคุณครับ

พันธกิจการสอนของคริสตจักรเป็นการนำผู้เชื่อใหม่สู่ความเป็นผู้ใหญ่ฝ่ายวิญญาณ

พระคัมภีร์บอกแก่เราในพระธรรมเอเฟซัสว่าพระเจ้าทรงเรียกคนเข้าสู่บทบาทพิเศษต่างๆแห่งพันธกิจด้วยวัตถุประสงค์ที่จะเสริมสร้างผู้เชื่อเพื่อพวกเขาจะไม่เป็นเด็กอีกต่อไป (เอเฟซัส 4:11-14) ผลลัพธ์ของการบรรลุถึงความเป็นผู้ใหญ่ฝ่ายวิญญาณคือความมั่นคงด้านหลักคำสอน

ศิษยาภิบาลรับผิดชอบเป็นพิเศษในการสร้างสาวก เปาโลบอกทิโมธีว่า “จงอุทิศเวลาให้กับการอ่านพระคัมภีร์ให้กับการเทศนาและสั่งสอน” (1 ทิโมธี 4:13) ท่านไม่ได้อ้างถึงการศึกษาส่วนตัวของทิโมธีเป็นสำคัญแต่กำลังพูดถึงพันธกิจ พันธกิจของทิโมธีต้องจดจ่ออยู่ที่การอ่านและอธิบายพระคัมภีร์ ให้คำชี้แนะฝ่ายวิญญาณ และสอนหลักคำสอนของคริสเตียน คุณสมบัติประการหนึ่งของศิษยาภิบาลคือเขาต้องสอนเป็น (1 ทิโมธี 3:2)

เนื่องจากการเรียนรู้เป็นส่วนหนึ่งของการสร้างฝ่ายวิญญาณ การสอนจึงเป็นส่วนหนึ่งของงานแห่งการสร้างสาวก ครูมีความสำคัญในคริสตจักรและคริสตจักรต้องทำงานเพื่อพัฒนาครูเสมอครับ

“จงมอบคำสอนเหล่านั้นซึ่งท่านได้ยืมจากข้าพเจ้าต่อหน้าพยานหลายๆ คนไว้กับบรรดาคนสัตย์ที่สามารถสอนคนอื่นได้ด้วย” (2 ทิโมธี 2:2) เปาโลให้คำชี้แนะนี้ในฐานะผู้ประกาศข่าวประเสริฐที่มีประสบการณ์และศิษยาภิบาลแก่ทิโมธีซึ่งเป็นผู้รับใช้หนุ่ม เปาโลไม่มั่นใจว่าความเชื่อจะถาวรทอดโดยการเทศนาเท่านั้น แต่ละบุคคลจำเป็นต้องได้รับการอบรมด้วยความพยายามพิเศษและเตรียมตัวเพื่อจะอบรมคนอื่น ถ้าหากการอบรมนั้นไม่บรรลุโดยการเทศนาแก่ที่ประชุมแล้ว “บรรดาคนสัตย์ซื่อ” เหล่านี้ก็ต้องถูกอบรมเป็นรายบุคคลหรือในกลุ่มขนาดเล็ก

มีสิ่งที่ต้องสอนอยู่มาก จะมีศิษยาภิบาลคนไหนมีเวลาทำทั้งหมดได้โดยเฉพาะอย่างยิ่งเมื่อทุกคนไม่ได้พร้อมสำหรับคำชี้แนะเดียวกันในเวลาเดียวกัน? แต่พระธรรมเอเฟซัส 4:11 ไม่ได้กล่าวว่า “พระองค์ประทานศิษยาภิบาล” (คนเดียวเท่านั้นและบทบาทเดียวเท่านั้น) ตรงกันข้ามมีหลายบทบาทหลายคนเพื่อจะทำงานเหล่านั้น พระเจ้าทรงเรียกครูทรงประทานความสามารถในการสอนให้แก่พวกเขา และจัดเตรียมพวกเขาผ่านคริสตจักรเพื่อพันธกิจการสอนครับ

“วัตถุประสงค์เบื้องต้นของแผนการของพระเยซูคือเกณฑ์ผู้คนที่เปี่ยมพยานถึงชีวิตของพระองค์และสานต่อพระราชกิจของพระองค์หลังจากที่พระองค์เสด็จกลับไปหาพระบิดา”

- โรเบิร์ต คอลแมน, *The Master's Plan*

ชุมชนคริสเตียนและการตรวจสอบได้ฝ่ายวิญญาณ

การสร้างสาวกแท้เป็นมากกว่าการสอนข้อมูล การสร้างสาวกแท้รวมถึงการปรับค่านิยม สิ่งสำคัญอันดับแรก ท่าที และรูปแบบการใช้ชีวิตให้เข้ารูปเข้าร่าง ขั้นตอนนี้อาจเกิดขึ้นในชุมชนคริสเตียนที่มีการตรวจสอบได้ฝ่ายวิญญาณเท่านั้น

เราเห็นได้ตลอดพระคัมภีร์ว่าพระเจ้าทรงมุ่งหมายให้คนใช้ชีวิตอยู่ในชุมชนโดยเริ่มด้วยคำแถลงของพระเจ้าที่ว่าอาดัมไม่ควรอยู่ตามลำพัง (ปฐมกาล 2:18)

พระธรรมปัญญาจารย์ 4:9-10 อธิบายถึงข้อได้เปรียบบางประการของชุมชน “สองคนดีกว่าคนเดียว เพราะว่าเขาทั้งสองได้รับรางวัลดีสำหรับการตรากตรำของพวกเขา เพราะว่าถ้าพวกเขาล้มลง คนหนึ่งจะได้พยุงเพื่อนของตนให้ลุกขึ้น แต่วิบัติแก่คนนั้นที่อยู่คนเดียวเมื่อเขาล้มลง และไม่มีใครพยุงเขาให้ลุกขึ้น”

พระเจ้าทรงบอกโมเสสว่าแผนการของพระองค์สำหรับอิสราเอลคือพวกเขาจะเป็นอาณาจักรปุโรหิตและชนชาติบริสุทธิ์ (ปฐมกาล 19:6) มรดกต้องส่งต่อสู่ครอบครัวและถูกอธิบายไว้ในสิ่งที่เรียกว่าเป็น “พระมหากษัตริย์” (เฉลยธรรมบัญญัติ 6:4-9)

พระวิญญาณบริสุทธิ์ทรงดลใจผู้เขียนพันธสัญญาใหม่ให้ใช้คำศัพท์เหล่านั้นในพันธสัญญาใหม่เพื่ออ้างอิงถึงคริสตจักร (1 เปโตร 2:9)

พระเจ้าทรงมุ่งหมายให้ประชากรที่อยู่ในความสัมพันธ์กับพระองค์และอยู่ในความสัมพันธ์กับกันและกันเสมอ ความสัมพันธ์ของเรากับพระเจ้าสร้างเราขึ้นเป็นชุมชนแห่งความเชื่อ เช่นเดียวกับที่ความสัมพันธ์ของเรากับพระเจ้าเรียกร้องให้มีการทำพันธสัญญา ความสัมพันธ์ของเรากับประชากรกับพระเจ้าย่เรียกร้องให้มีการทำพันธสัญญา การที่คนคิดว่าตัวเขาอยู่ในความสัมพันธ์ที่ถูกต้องกับพระเจ้าได้เพราะเลือกจะไม่อยู่ในความสัมพันธ์กับประชากรของพระเจ้าเป็นเรื่องผิดครับ

เปาโลใช้คำอุปมาถึงร่างกายเพื่ออธิบายถึงความสัมพันธ์ระหว่างสมาชิกคริสตจักร (1 โครินธ์ 12) ไม่มีอวัยวะไหนทำหน้าที่ได้อย่างเหมาะสมถ้าหากพยายามจะเป็นอิสระจากร่างกาย อวัยวะต่างๆต้องร่วมมือกันและห่วงใยกันและกันมิฉะนั้นแล้วก็จะไม่มีร่างกาย ถ้าหากอวัยวะหนึ่งได้รับบาดเจ็บอวัยวะทั้งหมดก็ทุกข์ทรมาน การกระทำต่างๆของอวัยวะหนึ่งส่งผลกระทบต่อร่างกายทั้งหมด เปาโลพูดถึงเรื่องนี้เมื่อท่านรับมือกับสถานการณ์ของคนที่อยู่ในความสัมพันธ์ผิดศีลธรรมถึงแม้ว่าท่านใช้คำอุปมาถึงขนมปังแทนก็ตาม ท่านกล่าวว่า “ท่านรู้แล้วไม่ใช่หรือว่าเชื้อขนมเพียงนิดเดียวย่อมทำให้แป้งดิบฟูขึ้นทั้งก้อน?” (1 โครินธ์ 5:6) เราต้องเห็นตัวเองว่าเป็นส่วนสำคัญของชุมชนคริสเตียน

คำบัญชาในพันธสัญญาใหม่หลายข้อไม่อาจทำตามได้โดยปราศจากความหมายในแง่ของชุมชน คริสเตียนต้องใช้ชีวิตอยู่ในพันธสัญญาต่อกันและกันเพื่อให้บรรลุพระบัญชาของพระเจ้า นั่นหมายความว่าชุมชนคริสเตียนนำไปสู่การตรวจสอบได้ฝ่ายวิญญาณครับ

เราพบในพระคัมภีร์หลายที่ว่าชุมชนคริสเตียนเชื่อมโยงกับการตรวจสอบได้ฝ่ายวิญญาณ

จนบนอบเชื่อฟังบรรดาผู้นำของท่านทั้งหลาย เพราะว่าพวกเขาดูแลรักษาจิตวิญญาณของพวกท่านอยู่อย่างคนที่ต้องถวายเป็นงาน จงให้พวกเขาทำงานนี้ด้วยความชื่นชมยินดี ไม่ใช่ด้วยความเศร้าใจ ซึ่งจะไม่เป็นประโยชน์แก่พวกท่านเลย (ฮีบรู 13:17)

ข้อพระคัมภีร์นี้บอกผู้เชื่อให้ยอมจำนนต่อคนที่อยู่ในตำแหน่งแห่งสิทธิอำนาจฝ่ายวิญญาณ พระบัญชายังมอบความรับผิดชอบอันยิ่งใหญ่แก่ผู้นำฝ่ายวิญญาณ ความรับผิดชอบของเขาคือนำคนด้วยสิทธิอำนาจและดูแลวิญญาณของคนที่อยู่ภายใต้การดูแล ดังนั้นพวกเขาต้องคุ้นเคยเป็นอย่างดีกับผู้คนจึงจะให้คำชี้แนะแก่แต่ละคนได้ และต้องมีความสัมพันธ์กับผู้คนจึงจะทำให้พวกเขาทำตามคำชี้แนะได้

เนื้อความพระคัมภีร์ต่อไปนี้อธิบายถึงชุมชนคริสเตียนและการตรวจสอบได้ฝ่ายวิญญาณ

► อ่านฮีบรู 10:24-26 คำสั่งในพระคัมภีร์ตอนนี้คืออะไร?

พระคัมภีร์บัญชาเราให้ตระหนักถึงความจำเป็นต่างๆของคริสเตียนคนอื่นและให้หนุนใจพวกเขาทำสิ่งที่ถูกต้อง

► อธิบายความสัมพันธ์ที่จำเป็นสำหรับผู้เชื่อเพื่อจะบรรลุความรับผิดชอบนี้

การหนุนใจของเราจะไม่มีประสิทธิภาพถ้าหากเราไม่มีความสัมพันธ์ที่ถูกต้องกับคนอื่น เราต้องรู้จักพวกเขาดีและแสดงความรักความเป็นห่วงต่อพวกเขา มิฉะนั้นแล้วคำแนะนำส่วนตัวจะทำให้พวกเขาชุ่นเคืองใจได้ครับ

นี่แหละ พี่น้องทั้งหลาย จงระวังให้ดี เพื่อจะไม่มีคนหนึ่งคนใดในพวกท่านมีใจชั่วและไม่เชื่อ คือใจที่พาท่านหลงไปจากพระเจ้าผู้ทรงพระชนม์ แต่จงหนุนใจกันและกันทุกวัน ตลอดเวลาที่เราเรียกกันว่า “วันนี้” เพื่อจะไม่มีใครในพวกท่านมีใจดีอีวันไป เพราะการล่อลวงของบาป (ฮีบรู 3:12-13)

เราถูกเรียกมาดูแลกันและกันให้เป็นที่ตรวจสอบได้ การสั่งสอนในที่นี้ต้องไปไกลกว่าการพบปะในเวลาที่กำหนดของพระกายคริสตจักรทั้งหมดเนื่องจากพระคัมภีร์บัญชาเราให้สั่งสอน “เป็นประจำทุกวัน” การสั่งสอนลักษณะนี้ต้องการการสามัคคีธรรมแบบตัวต่อตัวหรือแบบกลุ่มขนาดเล็ก การสามัคคีธรรมประเภทนี้จะไม่ได้เป็นการรับประทานอาหารด้วยกันหรือเยี่ยมเยียนกันเท่านั้นแต่จะมีวัตถุประสงค์ฝ่ายวิญญาณ เรา

ต้องวางแผนการพูดคุยสนทนาและการพบปะกลุ่มขนาดเล็กอย่างมีวัตถุประสงค์ด้วยความสำคัญอันดับแรกเพื่อให้บรรลุวัตถุประสงค์นี้

พระธรรมสุภาพิต 27:17 แสดงตัวอย่างให้เห็นถึงวิธีที่เราจะเป็นประโยชน์ต่อกันและกัน

เหล็กกลับเหล็กให้คมได้ฉันใด คนหนึ่งก็กลับเพื่อนของตนให้เฉียบแหลมได้ฉันนั้น

คนหนึ่งไม่จำเป็นต้องอยู่เหนืออีกคนหนึ่งก่อนที่จะให้คำชี้แนะและการหนุนใจฝ่ายวิญญาณที่เป็นประโยชน์แก่เขา อันที่จริงคำแนะนำฝ่ายวิญญาณที่ให้ด้วยความถ่อมใจมักได้รับการยอมรับมากกว่าครับ

เพราะฉะนั้นท่านจงสารภาพบาปต่อกันและกัน และจงอธิษฐานเผื่อกันและกัน เพื่อท่านทั้งหลาย จะได้รับการรักษาโรค คำวิงวอนของผู้ชอบธรรมนั้นมีพลังมากและเกิดผล (ยากอบ 5:16)

โดยทั่วไปจะไม่มีการสารภาพเกี่ยวกับความผิดส่วนตัวในกลุ่มขนาดใหญ่ ดังนั้นเราจึงไม่อาจทำพระบัญชาไว้ในพิธีนมัสการของคริสตจักรได้ง่าย บริบทแสดงให้เห็นถึงเหตุผลของพระบัญชา นั่นคือ คนที่ทำผิดจะได้รับการฟื้นฟูครับ

จงช่วยรับภาระของกันและกัน และด้วยการกระทำเช่นนี้ท่านทั้งหลายก็ได้ปฏิบัติตามธรรมเนียมบัญญัติของพระคริสต์ (กาลาเทีย 6:2)

คริสเตียนมักรู้สึกว่ามีใครสนใจว่าเขากำลังประสบกับอะไรอยู่ เพื่อนคริสเตียนจะห่วงใยถ้าหากเข้าใจจริงๆ ได้ว่าเขา กำลังทุกข์ทรมานอะไรอยู่แต่ก็ไม่ได้รู้จักเขาดีพอจะเข้าใจได้ เราจะแบกภาระของคนอื่นได้อย่างไรถ้าหากเราไม่รู้จักจริงๆ ว่าภาระนั้นคืออะไร?

ในยุคแรกหลังกำเนิดคริสตจักรนั้นความสัมพันธ์ใกล้ชิดระหว่างผู้เชื่อเป็นมาตรฐานปกติ

ทุกๆ วัน พวกเขาอุทิศตัวอยู่ด้วยกันในพระวิหารและหักขนมปังตามบ้านของพวกเขา รับประทานอาหารร่วมกันด้วยความชื่นชมยินดีและจริงใจ (กิจการ 2:46)

จอห์น เวสลีย์กล่าวว่าไม่มีความเป็นคริสเตียนรายบุคคล

► คุณคิดว่าเวสลีย์หมายความว่าอะไรจากคำกล่าวนั้น?

การตรวจสอบได้ฝ่ายวิญญาณเกิดขึ้นในชุมชนคริสเตียนที่สมบูรณ์แข็งแรง

การมีการตรวจสอบได้ฝ่ายวิญญาณคือการสร้างความสัมพันธ์กับคนหรือกลุ่มที่เรารายงานสภาวะฝ่ายวิญญาณของเรา ความสำเร็จหรือความล้มเหลวในด้านวินัยฝ่ายวิญญาณของเรา และพันธสัญญาเพื่อการพัฒนาของเรา

ถ้าหากไม่มีการตรวจสอบได้ฝ่ายวิญญาณเราก็จะไม่บรรลุพระบัญชาแห่งพระคัมภีร์ทั้งหมดและเราจะละเลยเครื่องมือที่พระเจ้าทรงออกแบบไว้เพื่อประทานพระคุณแก่เราครับ

คุณลักษณะแห่งความเป็นผู้ใหญ่ฝ่ายวิญญาณ

การเป็นผู้ใหญ่ฝ่ายวิญญาณหมายความว่าอะไร? คุณจะอธิบายคริสเตียนที่เป็นผู้ใหญ่ว่าอย่างไร?

เนื่องจากความเป็นผู้ใหญ่ใช้เวลา มันจึงมาพร้อมกับอายุ (ทิตัส 2:1-5) เห็นได้ชัดเจนว่าบางคนอายุมากขึ้นโดยไม่มีความเป็นผู้ใหญ่ฝ่ายวิญญาณอย่างที่ควรและมีคนหนุ่มสาวที่แสดงให้เห็นถึงความเป็นผู้ใหญ่ที่ไม่ธรรมดา

คุณลักษณะส่วนใหญ่ของความเป็นผู้ใหญ่ไม่ได้บรรลุโดยสมบูรณ์เมื่อถึงจุดๆหนึ่งแต่ค่อยๆเพิ่มพูนขึ้นหลายครั้งอาจเพิ่มพูนขึ้นทันทีเนื่องจากประสบการณ์ฝ่ายวิญญาณหรือประสบการณ์ในชีวิต ถึงแม้ว่าคนควรพัฒนาชีวิตทุกด้านเสมอแต่ก็มีระดับที่อาจสามารถบรรลุได้ซึ่งเรียกได้ว่ามีความเป็นผู้ใหญ่ฝ่ายวิญญาณ พระคัมภีร์อธิบายถึงคุณลักษณะแห่งความเป็นผู้ใหญ่ฝ่ายวิญญาณเอาไว้ในหลายเนื้อความ

► อ่านพระธรรมเอเฟซัส 4:11-14, ฮีบรู 5:12-6:1, 1 โครินธ์ 3:1-2, 1 ยอห์น 2:12-14

รายชื่อคุณลักษณะข้างล่างนี้เป็นเครื่องหมายแห่งความเป็นผู้ใหญ่ฝ่ายวิญญาณ ไม่ใช่รายชื่อที่สมบูรณ์ บางประเด็นในรายชื่อก็ไม่ได้แตกต่างจากประเด็นอื่นๆโดยสมบูรณ์

คริสเตียนที่เป็นผู้ใหญ่วิญญานอาจไม่ได้แสดงให้เห็นถึงคุณลักษณะต่างๆ เหล่านี้โดยสมบูรณ์แต่คุณลักษณะต่างๆ เหล่านี้ก็เติบโตขึ้น เขาอาจไม่ได้ตระหนักถึงความผิดบางเรื่องของเขาแต่จะตอบสนองต่อพระราชกิจอันต่อเนื่องแห่งพระวิญญานบริสุทธิ์ในใจของเขาครับ

คุณลักษณะแห่งความเป็นผู้ใหญ่วิญญานสิบประการ

(1) ความเหมือนพระคริสต์ในด้านแรงจูงใจ ทำที่ และการกระทำต่างๆ

ความเหมือนพระคริสต์มาจากความกระตือรือร้นที่จะรู้จักพระธรรมชาติของพระคริสต์โดยมีประสบการณ์ฝ่ายวิญญานถึงการสิ้นพระชนม์และการฟื้นคืนพระชนม์ของพระองค์ (ฟิลิปปี 3:10) อาจรวมถึงการร่วมทนทุกข์จากการกดขี่ข่มเหง คนที่รักพระคริสต์แบบนี้จะได้รับการเปลี่ยนแปลงให้เป็นเหมือนกับพระองค์ครับ

การเป็นเหมือนพระคริสต์คือการได้รับแรงจูงใจจากความรักไม่ใช่ความเห็นแก่ตัวหรือความหยิ่งยโส คริสเตียนอยากเป็นเหมือนพระคริสต์และรู้สึกเสียใจทุกครั้งที่ตระหนักว่าเขาไม่ได้เป็นเหมือนพระคริสต์ในสิ่งที่พูดหรือทำ

(2) ความสัมพันธ์อันใกล้ชิดกับพระเจ้า

คนควรมีความสัมพันธ์ที่ใกล้ชิดกับพระเจ้ายิ่งขึ้น เครื่องหมายของความสัมพันธ์ที่ดีกับพระเจ้าคือความยินดีต่อการประทับอยู่ของพระเจ้า ความรักที่มีต่อพระวาระของพระเจ้า และเวลาที่ใช้อธิษฐาน

(3) การแสดงออกถึงผลแห่งพระวิญญาน

พระวิญญานบริสุทธิ์ทรงสร้างผลในชีวิตของผู้เชื่อซึ่งได้แก่ความรัก ความชื่นชมยินดี ความอดทน และการบังคับตน ผู้เชื่อจะมีความปราณีและสุภาพมากขึ้นอย่างเสมอต้นเสมอปลายเมื่อยอมให้พระวิญญานบริสุทธิ์ทรงทำงานกับนิสัยใจคอของเขา

(4) ชัยชนะเหนือบาปภายในและภายนอก

ผู้เชื่อเรียนรู้ถึงวิธีที่จะพึ่งพาพระเจ้าเพื่อให้มีชัยชนะเหนือการทดลอง เขายินยอมต่อการชำระของพระเจ้า เพื่อจะมีจิตใจที่บริสุทธิ์ เขาพัฒนาอุปนิสัยและวินัยต่างๆ ที่ช่วยให้ใช้ชีวิตอยู่ในชัยชนะอย่างต่อเนื่อง

ถ้าหากเขายินยอมต่อการทดลองก็ต้องสารภาพต่อพระเจ้าและอธิษฐานขอการยกโทษและกำลังจากพระเจ้า เขาควรแบ่งปันความล้มเหลวของเขากับเพื่อนคริสเตียนใกล้ชิดที่อธิษฐานเผื่อเขา (ยากอบ 5:16)

(5) มินัยฝ่ายวิญญาณ

วินัยฝ่ายวิญญาณเป็นวิธีฝึกฝนการสร้างความสัมพันธ์ของเรากับพระเจ้าให้เป็นสิ่งสำคัญอันดับแรก คนที่ไม่อธิษฐาน อ่านพระคัมภีร์ และเข้าร่วมคริสตจักรอย่างสม่ำเสมอต้นเสมอปลายไม่ใช่คริสเตียนที่เป็นผู้ใหญ่

(6) พัฒนาอุปนิสัยแบบคริสเตียน

คริสเตียนเรียนรู้ที่จะวางแผนชีวิตบนหลักการแห่งความซื่อตรง การพึ่งพาได้ และงานที่สัตย์ซื่อ

(7) การใช้ชีวิตแบบคริสเตียนอย่างสม่ำเสมอต้นเสมอปลาย

ผู้เชื่อเรียนรู้ที่จะประยุกต์ใช้หลักการคริสเตียนกับชีวิต คริสเตียนที่เป็นผู้ใหญ่ควรอยากดูเหมือนคริสเตียนตลอดเวลาทั้งในด้านพฤติกรรมและท่าที เมื่อเขาตระหนักว่าสิ่งที่พูดหรือทำไม่สอดคล้องกับความรักในใจ เขาก็พึ่งพากำลังของพระเจ้าเพื่อเปลี่ยนแปลง

(8) ความสัมพันธ์อันสมบูรณ์แข็งแรง

คริสเตียนที่เป็นผู้ใหญ่พัฒนามิตรภาพอันลึกซึ้งกับคริสเตียนคนอื่นๆ เขารักษาความสัมพันธ์โดยแสดงให้เห็นถึงความซื่อตรง ความอดทน และการยกโทษ เขาถ่อมใจและยอมรับความผิดพลาด เขาอาจไม่อดทนอย่างที่ควร ไม่ได้ยอมรับความผิดพลาดอย่างรวดเร็ว หรือไม่มีความคิดเห็นที่ถูกต้องกับคนอื่นเนื่องจากอาจเข้าใจสถานการณ์ผิด

(9) พันธกิจส่วนตัว

ผู้เชื่อควรระบุของประทานฝ่ายวิญญาณของตนเองได้ เขาควรรหาที่ในคริสตจักรเพื่อจะเป็นพระพรแก่คนอื่น ผู้เชื่อทำพันธกิจในคริสตจักรได้โดยช่วยเหลือการเผยแผ่พระกิตติคุณและสร้างสาวกผ่านชีวิตคริสเตียนของคนอื่น

(10) ความทนทานต่อสภาวะที่ยากลำบากต่างๆ

ผู้เชื่อควรเรียนรู้ที่จะไว้วางใจพระเจ้าเมื่อสิ่งเลวร้ายต่างๆเกิดขึ้น เขาควรพึ่งพาพระเจ้าเมื่ออยู่ในสถานการณ์ที่ยากลำบาก ผู้เชื่อที่เป็นผู้ใหญ่ไม่สูญเสียความเชื่อเวลาที่ไม่ว่าจะอย่างไรก็ตามบางอย่างเกิดขึ้นเพราะอะไร

สรุป

คุณลักษณะแห่งความเป็นผู้ใหญ่ฝ่ายวิญญาณไม่ขึ้นกับความสามารถตามธรรมชาติ

คุณลักษณะแห่งความเป็นผู้ใหญ่ฝ่ายวิญญาณไม่เหมือนกับทักษะในการทำพันธกิจ

คุณลักษณะแห่งความเป็นผู้ใหญ่ฝ่ายวิญญาณไม่จำเป็นต้องมาควบคู่กับความสามารถในการเป็นผู้นำ ถ้าหากผู้นำเป็นผู้ใหญ่ฝ่ายวิญญาณก็เป็นสิ่งดี แต่บางครั้งคนก็เป็นผู้นำเนื่องจากความสามารถต่างๆในขณะที่ยังไม่เป็นผู้ใหญ่ฝ่ายวิญญาณ บางคนเป็นผู้ใหญ่ฝ่ายวิญญาณแต่ก็ไม่มีความสามารถในการเป็นผู้นำ

ดูเหมือนว่ารูปแบบบุคลิกภาพบางประเภทจะมีความอดทนและปราณีตามธรรมชาติมากกว่า คุณสมบัติตามธรรมชาติของบุคลิกภาพไม่เหมือนกับความเป็นผู้ใหญ่ฝ่ายวิญญาณ พระเจ้าทรงทำงานกับบุคลิกภาพของเราและทรงช่วยแนวโน้มต่างๆของเรามีความสมดุล ถ้าหากเราวิเคราะห์คนๆหนึ่งเราจะไม่อาจเห็นความแตกต่างระหว่างบุคลิกภาพตามธรรมชาติกับคุณลักษณะแห่งการพัฒนาฝ่ายวิญญาณอย่างชัดเจนได้เลย

ปัญหาสุขภาพอาจส่งผลกระทบต่อการแยกแยะและปฏิกิริยาของคนได้ เราไม่ควรด่วนตัดสินคนอื่น

แบบฝึกหัดการประยุกต์ใช้

(1) ตรวจสอบตัวเองโดยใช้คุณลักษณะแห่งความเป็นผู้ใหญ่ฝ่ายวิญญาณสืบประการ พิจารณาอย่างจริงจังว่าคุณลักษณะใดที่คุณขาดมากที่สุด วางแผนวิธีที่จะพัฒนาสิ่งเหล่านั้นทางการอธิษฐาน ศีรษะ รับคำปรึกษาจากคนอื่น และพึ่งพาความช่วยเหลือจากพระเจ้า

(2) คริสตจักรมุ่งบรรลุความรับผิดชอบต่อการสอนและการตรวจสอบได้ฝ่ายวิญญาณอย่างไร? เขียนอธิบายแผนการกระทำสำหรับคริสตจักรความยาวสองหน้ากระดาษ

2. การสร้างสาวกโดยกลุ่มขนาดเล็ก

คุณค่าของกลุ่มขนาดเล็กสำหรับการสร้างสาวก

พันธกิจกลุ่มขนาดเล็กปรากฏอยู่ในหลายรูปแบบทั่วโลก มีกลุ่มขนาดเล็กหลายประเภทซึ่งได้รับการออกแบบสำหรับวัตถุประสงค์ที่แตกต่างกันไป กลุ่มขนาดเล็กอาจจะพบปะกันเพื่อศึกษา เพื่อการตรวจสอบได้ฝ่ายวิญญาณ เพื่อพันธกิจ เพื่ออธิษฐาน หรือเพื่อโครงการพิเศษต่างๆ

บางคริสตจักรแบ่งออกเป็นกลุ่มๆที่พบปะกันตามบ้าน กลุ่มทำหน้าที่เหมือนกับคริสตจักรขนาดเล็ก ชัดเจนว่าคริสตจักรแห่งพันธสัญญาใหม่ทำหน้าที่แบบนี้

คริสตจักรที่เติบโตและมีประสิทธิภาพมักมีระบบกลุ่มขนาดเล็กบางประเภทอยู่

ในส่วนย่อยนี้เราจะพูดคุยเกี่ยวกับประสิทธิภาพของกลุ่มขนาดเล็กสำหรับการสร้างสาวก

แบบจำลองเวสลีย์

จอห์น เวสลีย์ (สหภาพอังกฤษ ศตวรรษที่ 18) ไม่ได้เป็นคนแรกที่จัดกลุ่มขนาดเล็กขึ้น แต่ท่านพัฒนาระบบที่มีประสิทธิภาพสูง

เวสลีย์พัฒนาระบบการสร้างสาวกกับกลุ่มขนาดต่างๆซึ่งเรียกว่าสมาคม ชั้น และคณะ¹ วิธีของเวสลีย์ไม่ได้เป็นระบบสมบูรณ์ในตอนเริ่มต้นแต่ค่อยๆถูกพัฒนาเพื่อตอบสนองของความจำเป็นต่างๆ ผู้เชื่อใหม่หลายคนของเวสลีย์ขอคำหนุนใจ คำแนะนำ และคำอธิษฐาน เนื่องจากพวกเขามีจำนวนมาก ท่านจึงจัดให้พวกเขาพบปะกันทุกวันพฤหัสบดี

¹ ดูที่ "A Plain Account of the People Called Methodists," in The Works of John Wesley, Volume VIII (Grand Rapids: Zondervan), 249-258.

ในทุกที่ที่เวสลีย์กับนักเทศนาของท่านไปเผยแพร่วะกิตติคุณ พวกท่านจัดผู้เชื่อใหม่ออกเป็นกลุ่มต่างๆ ที่พบปะกันเป็นประจำ เนื่องจากที่ประชุมมีขนาดใหญ่ หลายคนจึงไม่อาจบอกความจำเป็นฝ่ายวิญญาณของตนเองได้และไม่ได้ได้รับความสนใจที่จำเป็น มีการจัดกลุ่มขนาดเล็กขึ้นเรียกว่าชั้น กลุ่มขนาดเล็กประเภทนี้ผู้นำรับใช้ในฐานะศิษยาภิบาลหนุนใจและแนะนำสมาชิก สมาชิกทุกคนที่ยังอยู่ในบาปอย่างเปิดเผยและไม่เปลี่ยนแปลงจะถูกถอดออกจากการเป็นสมาชิกและไม่ได้รับอนุญาตให้มาที่การประชุม มีการจัดกลุ่มขนาดเล็กกว่าชั้นเรียนเพื่อให้สมาชิกแบ่งปันการต่อสู้ฝ่ายวิญญาณและให้การตรวจสอบได้ ฝ่ายวิญญาณแก่กันและกันได้ กลุ่มขนาดเล็กเหล่านี้เรียกว่าคณะในการประชุมเหล่านี้ผู้นำจะอธิบายสภาวะฝ่ายวิญญาณของเขาเองแล้วขอให้คนอื่นๆ ค้นหาคำถามเกี่ยวกับสภาวะ บาป การทดลองของตัวเอง สมาชิกกลุ่มเหล่านี้เป็นชายล้วนและหญิงล้วน

ความสำเร็จของเวสลีย์ทำให้จอร์จ ไวทฟิลด์ผู้มีชื่อเสียงกล่าวคำแถลงนี้ “พีเวสลีย์ของผมทำด้วยความเฉลียวฉลาด - วิญญาณที่ถูกปลุกขึ้นภายใต้พันธกิจของท่านเข้าร่วมชั้นแล้วส่งมอบผลแห่งการงานของท่านไว้ ผมได้ละเลยเรื่องนี้และคนของผมก็ไม่อาจฟังพาได้” วิธีของเวสลีย์ได้รับการสานต่อโดยคริสตจักรคริสเตียนเมธอดิสต์ในช่วงปีแรกๆ แต่หลังจากนั้นเป็นต้นมาหลักการการสร้างสาวกและหลักคำสอนของท่านถูกนิยามเมธอดิสต์สมัยใหม่ละเลยมาโดยตลอด

เข้าใจคริสตจักรที่เป็นเนื้อแท้

อาคารคริสตจักรเก่าแก่ที่สุดที่พบถูกสร้างขึ้นประมาณคริสต์ศักราช 250 ในสองศตวรรษแรกคริสตจักรมองตนเองในฐานะผู้คนไม่ใช่อาคารหรือองค์กร คริสตจักรประกอบด้วยกลุ่มคริสเตียนที่นมัสการด้วยกันเผยแพร่วะกิตติคุณ และเชื่อฟังพระคัมภีร์

กลุ่มคนขนาดเล็กเป็นอิฐก่อสร้างพื้นฐานของโครงสร้างคริสตจักรที่มีประสิทธิภาพทุกคริสตจักร การสร้างสาวกโดยกลุ่มขนาดเล็กไม่ใช่สถาบันใหม่ที่สักวันจะล้าสมัย ไม่ใช่วิธีใหม่ที่อาจใช้การได้ในบางที่และใช้

การไม่ได้ในบางที่ แต่กลุ่มขนาดเล็กเป็นอิฐก่อสร้างพื้นฐานของคริสตจักร พันธกิจในกลุ่มขนาดเล็กอาจทำได้หลายวิธีเพื่อตอบสนององความท้าทายต่างๆที่คริสตจักรท้องถิ่นประสบอยู่

คริสตจักรจะไม่บรรลุวัตถุประสงค์ถ้าหากผู้คนไม่ได้รับการสั่งสอนและอบรมอย่างสม่ำเสมอในสภาพแวดล้อมที่เป็นส่วนตัวกว่าที่ประชุมทั้งคริสตจักรหรือโรงเรียนรวีวารศึกษาส่วนใหญ่

คำเตือน

กลุ่มขนาดเล็กจะเป็นฝ่ายวิญญาณพอๆกับความเป็นฝ่ายวิญญาณของคนที่เกี่ยวข้อง ถ้าหากพวกเขาไม่ใช่สาวกที่อุทิศตัวโดยมีสิ่งสำคัญอันดับแรกคือทำให้พระเจ้าพอพระทัย ใช้ชีวิตอย่างสัตย์ซื่อ และบรรลุพันธกิจของคริสตจักรแล้ว กลุ่มขนาดเล็กก็อาจนอกกลุ่มนอกทางได้หลายวิธี

ความจำเป็นของการตรวจสอบได้ฝ่ายวิญญาณ

การมีการตรวจสอบได้ฝ่ายวิญญาณคือการสร้างความสัมพันธ์กับคนหรือกลุ่มที่คุณรายงานสภาวะฝ่ายวิญญาณ ความสำเร็จหรือล้มเหลวทางวินัยฝ่ายวิญญาณ และพันธสัญญาต่างๆเพื่อการพัฒนาของคุณ พวกเขาบอกคุณเวลาที่คิดว่าคุณกำลังทำผิด คุณบอกพวกเขาถึงพันธสัญญาของคุณและพวกเขาถามคุณทีหลังว่าคุณยังคงรักษาพันธสัญญานั้นอยู่หรือเปล่า

ส่วนย่อยก่อนหน้านี้นี้อธิบายถึงพื้นฐานจากพระคัมภีร์สำหรับการตรวจสอบได้ฝ่ายวิญญาณในชุมชนคริสเตียนที่สมบูรณ์แข็งแรงโดยละเอียดมากกว่า ถ้าหากไม่มีการตรวจสอบได้ฝ่ายวิญญาณ เราก็จะไม่บรรลุพระบัญชาแห่งพระคัมภีร์ทั้งสิ้นและเราจะละเลยเครื่องมือที่พระเจ้าทรงออกแบบเพื่อประทานพระคุณให้แก่เราครับ

เพราะฉะนั้นท่านจงสารภาพบาปต่อกันและกัน และจงอธิษฐานเผื่อกันและกัน เพื่อท่านทั้งหลาย จะได้รับการรักษาโรค (ยากอบ 5:16)

ผู้คนจะไม่สารภาพความผิดส่วนตัวเว้นเสียในความสัมพันธ์ที่ทำให้การสารภาพเป็นเรื่องง่าย ถ้าหากเขาไม่สารภาพกับบางคนที่มีอิทธิพลต่อความผิดของเขา เขาก็จะเลยเครื่องมือที่พระเจ้าทรงออกแบบมาเพื่อตอบสนองความจำเป็นเหล่านั้น

จงช่วยรับภาระของกันและกัน และด้วยการกระทำเช่นนี้ท่านทั้งหลายก็ได้ปฏิบัติตามธรรมเนียมปฏิบัติของพระคริสต์ (กาลาเทีย 6:2)

ถ้าหากเราไม่รู้จักบางคนเป็นอย่างดี เราก็ไม่รู้ว่าภาระร้ายแรงที่สุดของเขาคืออะไร เราไม่อาจบรรลुพระบัญชาจากพระคัมภีร์โดยปราศจากความสัมพันธ์ที่ทำให้เป็นไปได้

และขอให้เราพิจารณาดูเพื่อจะปลุกใจกันและกันให้มีความรักและทำความดี (ฮีบรู 10:24)

เราต้องตรวจสอบกันและกันอย่างใกล้ชิดด้วยแรงจูงใจแห่งความรักเพื่อจะเข้าใจว่าคำหนุนใจใดและคำตักเตือนใดที่จำเป็น คำหนุนใจจะตื่นขึ้นและคำตักเตือนจะได้รับการต่อต้านถ้าหากเราไม่มีความสัมพันธ์พิเศษกับคนอื่นครับ

คำถามต่อไปนี้อาจช่วยคนให้กำหนดได้ว่าชีวิตของเขามีการตรวจสอบได้ฝ่ายวิญญาณหรือเปล่า

ผมมีความสัมพันธ์อะไรบ้างที่เชื้อให้บางคนช่วยผมแบกภาระที่ร้ายแรงที่สุด ที่เชื้อให้ผมสารภาพความผิดกับบางคน ที่เชื้อให้ผมช่วยบางคนที่มีภาระ และที่เชื้อให้บางคนตอบสนองต่อสภาวะฝ่ายวิญญาณตอนนี้ของผม?

มีหลายครั้งที่ผมไม่มีใครที่พึ่งพาได้ ที่ผมดีใจที่ไม่มีใครรู้ถึงสภาวะของผม ที่ผมรู้สึกกระดากที่จะรายงานเวลาอธิษฐานหรือเวลาศึกษาพระคัมภีร์ของผมหรือเปล่า?

คริสตจักรส่วนใหญ่ไม่บรรลุความรับผิดชอบแห่งการตรวจสอบได้ฝ่ายวิญญาณถ้าหากไม่จัดระบบให้ทำอย่างนั้นได้ สำหรับหลายคริสตจักรแล้วระบบที่ว่่านั้นคือระบบของกลุ่มขนาดเล็กครับ

คุณสมบัติของผู้นำกลุ่มขนาดเล็ก

พระเยซูทรงแสดงให้เห็นถึงสิ่งสำคัญอันดับแรกของการสร้างสาวก ตั้งแต่ต้นพันธกิจของพระองค์ พระองค์ทรงเลือกไม่กี่คนให้รับผิดชอบในการแนะนำคริสตจักร พระองค์ไม่ได้ทรงใช้เวลาทั้งหมดเทศนาคนนับพันที่ติดตามพระองค์ แต่พระองค์ทรงมักใช้เวลาอบรมสาวกสิบสองคน พระองค์ทรงขยายพันธกิจของพระองค์ผ่านผู้ที่พระองค์ทรงอบรม

“ถึงแม้ว่าพระองค์ทรงกระทำสิ่งที่กระทำได้ เพื่อช่วยคนจำนวนมากแล้วก็ตาม แต่พระองค์ก็ยังทรงอุทิศพระองค์ต่อคนไม่กี่คน แทนที่จะทรงอุทิศพระองค์เพื่อคนจำนวนมาก ทั้งนี้ก็เพื่อที่สุดท้ายแล้วคนจำนวนมาก อาจได้รับความรอด นี่เป็นพระอัจฉริยภาพของกลยุทธ์ของพระองค์”
โรเบิร์ต คอลแมน , *The Master's Plan*

คนที่สร้างสาวกควรมีคุณลักษณะต่างๆดังต่อไปนี้ เขาอาจจะไม่ยอดเยี่ยมในคุณลักษณะทุกด้าน กระนั้นก็ควรพยายามปรับปรุงคุณลักษณะทั้งหมด ถ้าหากเขาขาดคุณลักษณะบางอย่างไป ตัวเขาก็จะมีประสิทธิภาพน้อยลงครับ

1. **ความเป็นผู้ใหญ่ฝ่ายวิญญาณ** เขาควรมีคุณลักษณะแห่งความเป็นผู้ใหญ่ฝ่ายวิญญาณที่อธิบายเอาไว้ในส่วยย่อยก่อนหน้า ถ้าหากเขาไม่ใช่ผู้ใหญ่ฝ่ายวิญญาณ เขาจะไม่เป็นตัวอย่างที่ดีและจะไม่มีประสบการณ์ที่เขาต้องการ
2. **ว่างพร้อม** ถ้าหากตารางเวลาของแน่นเกินไปและไม่จัดการให้ดี เขาก็จะไม่ว่างพร้อมสำหรับพันธกิจกลุ่มขนาดเล็ก เขาต้องทำให้เรื่องนี้เป็นสิ่งสำคัญอันดับแรก
3. **ไว้วางใจได้** เขาต้องเป็นคนที่บรรลุปันธสัญญาต่างๆของตัวเอง เขาต้องรักษานัดต่างๆได้ เขาต้องจดจำว่าจะดูแลคนอื่นให้เป็นที่ตรวจสอบได้ถึงพันธสัญญาต่างๆของพวกเขา
4. **มั่นใจ** เขาต้องเชื่อว่าเขาเรียนรู้วิธีนำกลุ่มได้ ถ้าหากเขามีความสามารถแต่ไม่เชื่อในความสามารถนั้น เขาก็ต้องการประสบการณ์นำทางบางอย่างที่จะสร้างความมั่นใจให้กับเขา
5. **คลี่คลายความขัดแย้งเป็น** เขาจำเป็นต้องรักษาท่าทีที่ถูกต้องเอาไว้ได้เวลาที่คนไม่เห็นด้วยและก่อปัญหาต่างๆขึ้น เขาจำเป็นต้องช่วยคลี่คลายความขัดแย้งต่างๆระหว่างคนอื่นๆ

6. **สอนเป็น** ผู้คนเข้าใจคำอธิบายของเขาหรือไม่? ผู้นำต้องเป็นคนที่ไม่ทำให้ผู้คนสับสน
7. **กระหายพระวจนะของพระเจ้า** เขาต้องมีความยินดีในพระวจนะของพระเจ้าเพื่อเขาจะเชื่อเชิญคนอื่นๆ ให้มายินดีด้วยเช่นกัน เขาต้องให้พระคัมภีร์สำคัญต่อความสัมพันธ์ของเขากับพระเจ้า
8. **พึ่งพาพระเจ้า** เขาต้องตระหนักว่าผลลัพธ์ฝ่ายวิญญาณเกิดขึ้นโดยพระราชกิจแห่งพระวิญญาณบริสุทธิ์เท่านั้น เขาต้องพร้อมจะร่วมมือกับพระวิญญาณบริสุทธิ์ เขาต้องพึ่งพาการเจิมจากพระเจ้า เขาต้องไม่มั่นใจว่าคำอธิบายต่างๆ ของเขาจะสำเร็จเนื่องจากความสามารถของเขาตามลำพัง
9. **พร้อมจะรับใช้** เขาต้องเป็นคนที่รู้สึกว่าการกำลังทำสิ่งที่มีคุณค่าเวลาที่รับใช้คนอื่น เขาไม่ควรเป็นคนที่อยากให้คนอื่นรับใช้ เขาไม่ควรมองหาพันธกิจด้วยวัตถุประสงค์ที่จะแสดงออกถึงความสามารถของตน เขาต้องตอบสนองต่อความจำเป็นต่างๆ และพร้อมจะอาสา
10. **อยู่ภายใต้สิทธิอำนาจฝ่ายวิญญาณ** เขาควรเป็นที่ตรวจสอบได้ฝ่ายวิญญาณต่อบางคน เขาควรทำตามคำชี้แนะของผู้นำฝ่ายวิญญาณ
11. **สัตย์ซื่อต่อคริสตจักร** ผู้นำกลุ่มควรเป็นสมาชิกที่อุทิศตัวของคริสตจักรท้องถิ่น พันธกิจแห่งการสร้างสาวกควรทำให้คนชื่นชมคริสตจักรและอุทิศตัวต่อคริสตจักรมากขึ้น
12. **กระตือรือร้นที่จะสำเร็จ** ถ้าหากเขามีความกระตือรือร้นที่จะสำเร็จ เขาก็จะไม่ล้มเลิกง่ายๆ เขาจะปรับตัวต่อสถานการณ์แวดล้อมต่างๆ เขาจะมองหาข้อมูลที่จะช่วยให้เขามีประสิทธิภาพมากขึ้น เขาจะเป็นฝ่ายเริ่มต้นเวลาที่มีปัญหาหรือมีโอกาส เขาจะมีพลังและตื่นตัว
13. **แม่นยำในหลักคำสอน** เขาควรมีพื้นฐานที่ดีด้านหลักคำสอนจากพระคัมภีร์และการเผยแผ่พระกิตติคุณ
14. **ได้รับการอบรมเพื่อพันธกิจ** ไม่จำเป็นที่การอบรมพันธกิจต้องปรากฏอยู่ในสถาบันการศึกษา การอบรมเริ่มด้วยการสังเกตเมื่อผู้เชื่อเห็นว่าทำพันธกิจอย่างไร การอบรมเพิ่มขึ้นด้วยการมีส่วนร่วม

ร่วมเมื่อเขาได้รับความรับผิดชอบภายใต้คำชี้แนะ การอ่านและการศึกษาข้อมูลที่ดีมีความสำคัญมาก

พัฒนาโปรแกรมการสร้างสาวก

วิธีที่ดีที่สุดสำหรับการสร้างสาวกคือคริสตจักรท้องถิ่นเข้าใจความรับผิดชอบและสิ่งสำคัญอันดับแรกของการสร้างสาวก การทำงานอย่างเป็นเอกภาพ

ดังนั้นคำชี้แนะเหล่านี้จึงมาถึงผู้นำและสมาชิกที่อุทิศตัวของคริสตจักร

ถ้าหากคริสตจักรตระหนักว่าตนจำเป็นต้องสร้างสาวกให้ดีกว่าเดิม คริสตจักรก็ควรศึกษาพระคัมภีร์และประเด็นต่างๆในหลักสูตรนี้เกี่ยวกับการสร้างสาวกเป็นอันดับแรก ผู้นำนำเสนอข้อมูลได้ สมาชิกที่อุทิศตัวของคริสตจักรทุกคนควรเกี่ยวข้องถ้าเป็นไปได้เพื่อพวกเขาจะสามารถแบ่งปันนิมิตได้ครับ

ส่วนที่สองของการพัฒนาคือการสังเกตสิ่งที่คริสตจักรกำลังทำอยู่ คริสตจักรส่วนใหญ่มีกลุ่มทำการอยู่แล้ว ถึงแม้ว่าพวกเขาไม่ได้เริ่มต้นอย่างมีวัตถุประสงค์เพื่อจะเริ่มโปรแกรมกลุ่มขนาดเล็กก็ตาม ตัวอย่าง เช่น อาจมีกลุ่มนักดนตรีในคริสตจักรที่พบกันกันบ่อยๆ อาจมีคณะมัคนายก อาจมีชั้นเรียนโรงเรียนรวีวารศึกษา และครูโรงเรียนรวีวารศึกษาอาจจัดกลุ่มขึ้น ยุวชนคริสตจักรอาจพบกันเป็นครั้งคราว คณะกรรมการมีอยู่เพื่อดูแลความรับผิดชอบหลายๆอย่าง กลุ่มอาจประกอบด้วยคนที่ทำโครงการด้วยกัน อาจมีครอบครัวต่างๆในคริสตจักรที่มาพบปะกันเพื่อสวดอธิษฐานเป็นครั้งคราว อาจมีกลุ่มศึกษาพระคัมภีร์ที่บ้านและมีการประชุมอธิษฐาน

กลุ่มเหล่านี้อาจไม่ได้ตั้งขึ้นเพื่อวัตถุประสงค์แห่งการสร้างสาวกหรือการตรวจสอบได้ฝ่ายวิญญาณแต่ก็อาจช่วยรองรับวัตถุประสงค์เหล่านั้นได้ ทุกคริสตจักรที่มีชีวิตฝ่ายวิญญาณล้วนมีกลุ่มทำการเพื่อสนับสนุนฝ่ายวิญญาณนั้น เวลาที่คริสตจักรตัดสินใจปรับปรุงโปรแกรมการสร้างสาวก คริสตจักรก็ควรตรวจสอบกลุ่มต่างๆที่มีอยู่และดูว่ากำลังเกิดอะไรขึ้นแล้วจึงคิดว่าวัตถุประสงค์ต่างๆจะสำเร็จดีกว่าเดิมได้อย่างไรครับ

อาจจำเป็นต้องมีกลุ่มใหม่ๆ บางทีอาจจำเป็นต้องมีกลุ่มประเภทต่างๆ อาจมีกลุ่มที่ให้การอบรมที่ใช้การได้ สำหรับพันธกิจ อาจมีกลุ่มศึกษาพระคัมภีร์และอธิษฐานเป็นสำคัญ อาจมีกลุ่มขนาดเล็กสำหรับการตรวจสอบได้ฝ่ายวิญญาณอย่างจริงจัง

วัตถุประสงค์ของกลุ่มกำหนดว่าใครควรอยู่ในกลุ่มและลักษณะที่กลุ่มควรทำหน้าที่ ตัวอย่าง เช่น กลุ่มสำหรับการตรวจสอบได้ฝ่ายวิญญาณอย่างจริงจังควรมีคนน้อยกว่าสิบคน ถ้าหากกลุ่มใหญ่เกินไป การเก็บความลับก็ลดลง การแบ่งปันก็ตื้นเขิน จำเป็นต้องมีการควบคุมมากขึ้น อาจมีการมีส่วนร่วมน้อยลง และการเข้าร่วมก็มีแนวโน้มที่จะแย่ง ระดับความลึกของการแบ่งปันส่วนตัวจะถูกจำกัดถ้าหากผู้ชายและผู้หญิงอยู่ร่วมกัน

วัตถุประสงค์ของกลุ่มกำหนดว่าควรเปิดให้มีสมาชิกใหม่หรือเปล่า ถ้าหากวัตถุประสงค์คือการตรวจสอบได้ฝ่ายวิญญาณก็ไม่ควรเพิ่มสมาชิกใหม่หลังจากที่กลุ่มได้พบปะกันหลายครั้งแล้ว คนส่วนใหญ่จะไม่แบ่งปันเกี่ยวกับสภาวะฝ่ายวิญญาณของตนเองจนกว่าจะรู้สึกมั่นคงกับคนอื่นๆ ในกลุ่ม ถ้าหากวัตถุประสงค์ของกลุ่มเพื่อครอบคลุมชุดบทเรียนการเพิ่มคนตลอดชุดของการประชุมก็ทำไม่ได้

อาจมีกลุ่มสำหรับผู้เชื่อใหม่ เป็นสิ่งสำคัญที่ผู้เชื่อใหม่ไม่ต้องคอยอยู่นานหลายสัปดาห์เพื่อเข้ากลุ่ม ดังนั้นกลุ่มนี้จำเป็นต้องมีชุดบทเรียนหมุนเวียนเพื่อให้คนใหม่เข้าร่วมได้ตลอดเวลา ผู้นำต้องตระหนักว่าผู้เชื่อใหม่บางคนจะถอนตัว การที่บางคนออกจากกลุ่มไม่ได้หมายความว่ากลุ่มทำงานไม่ดี ถึงแม้ว่ามีบางคนถอนตัว แต่กลุ่มสำหรับผู้เชื่อใหม่ก็ควรเปิดกว้างสำหรับคนใหม่ครับ

ถ้าหากเป็นกลุ่มสำหรับการอบรมพันธกิจหรือการพัฒนาฝ่ายวิญญาณระดับลึก สมาชิกกลุ่มก็ควรเป็นคนที่ปรารถนาจะเติบโตฝ่ายวิญญาณและเต็มใจจะอุทิศตัวต่อเป้าหมายของกลุ่ม ถ้าหากสมาชิกบางคนไม่อุทิศตัว กลุ่มก็จะได้ไม่บรรลุวัตถุประสงค์ได้ดี

สมาชิกส่วนใหญ่ต้องอาศัยการเกื้อหนุนโดยเชื่อเชิญส่วนตัว อย่ารอให้คนขอเข้าร่วม

ไม่ใช่ทุกคนในคริสตจักรจะมีส่วนเกี่ยวข้องกับโปรแกรมกลุ่มขนาดเล็ก ถ้าหากคุณเป็นผู้นำในคริสตจักร อย่าผลักไสคนโดยวิจารณ์พวกเขาที่ไม่เข้าร่วมกลุ่มขนาดเล็ก สนับสนุนพันธกิจกลุ่มด้วยการอธิบายถึงประโยชน์ของกลุ่มครับ

ให้แน่ใจว่าทุกคนเข้าใจถึงความสำคัญของกลุ่มในการพบปะครั้งแรก แบ่งปันพระคัมภีร์และข้อมูลที่แสดงถึงความสำคัญของการสร้างสาวก

กลุ่มอาจกำหนดตารางเวลาและจำนวนสัปดาห์ที่พบปะเพื่อช่วยการเข้าร่วม อธิบายว่ากลุ่มกำลังครอบคลุมชุดบทเรียนที่เจาะจงอยู่และบอกพวกเขาว่าจะเสร็จชุดบทเรียนนี้เมื่อไหร่ วิธีนี้จะทำให้สมาชิกแต่ละคนรู้อย่างแน่ชัดว่ากำลังอุทิศตัวให้กับอะไรอยู่ เน้นถึงความจำเป็นสำหรับการเข้าร่วมทุกครั้ง หลังจากจบชุดบทเรียนแล้วอาจเริ่มกลุ่มกับคนที่อยากเข้าร่วมต่ออีกครั้งได้

จากเหตุการณ์เพื่อการพิจารณา

สยามชัยมาเป็นคริสเตียนมาหลายปีแล้ว เขาเป็นสมาชิกคริสตจักรและช่วยเหลือคริสตจักรของเขา เขาเป็นห่วงว่าคริสตจักรของเขาไม่มีแผนสำหรับการสร้างสาวก เขาคิดว่าคริสตจักรควรเริ่มกลุ่มขนาดเล็กแต่บรรดาผู้นำไม่สนใจ

► สยามชัยควรทำอะไร?

สยามชัยควรพูดกับบรรดาผู้นำคริสตจักรและขอความเห็นชอบจากพวกเขาเพื่อนำกลุ่มขนาดเล็ก เขาไม่ควรวิพากษ์วิจารณ์พันธกิจของคริสตจักรแต่อธิบายถึงประโยชน์ที่ได้รับจากกลุ่ม ถ้าหากกลุ่มทำได้ดี คริสตจักรก็จะเริ่มเข้าใจถึงประโยชน์ของพันธกิจประเภทนี้

นำกลุ่มที่มีประสิทธิภาพ

มีความตื่นเต้นและความคาดหวังเมื่อเริ่มต้นกลุ่ม สมาชิกหลายคนไม่รู้อย่างแน่ชัดว่าต้องคาดหวังอะไร แต่พวกเขาหวังจะได้รับความช่วยเหลือจากกลุ่มครับ

คำชี้แนะต่างๆต่อไปนี้จะช่วยให้กลุ่มมีประสิทธิภาพและบรรลุวัตถุประสงค์ มีหลักการสำคัญสำหรับการทำหน้าที่ของกลุ่มขนาดเล็ก ถ้าหากผู้นำช่วยให้กลุ่มทำตามหลักการเหล่านี้ เขาก็จะลดความคับข้องใจและความท้อใจ

การพบปะครั้งแรกอาจแตกต่างจากการพบปะครั้งอื่นๆเพราะกลุ่มกำลังเรียนรู้เกี่ยวกับวิธีพบปะ อย่างไรก็ตามการพบปะครั้งแรกจะกำหนดแนวทางสำหรับการพบปะต่อไปในอนาคต ถ้าหากคนไม่พูดในการพบปะครั้งแรก เขาคาดหวังว่าจะเงียบแบบเดียวกันในอนาคต ถ้าบางคนควบคุมการสนทนาร่วมกัน กลุ่มย่อมคาดหวังว่าการพบปะในอนาคตจะถูกควบคุมโดยคนเดียวกันนี้ ถ้าการพบปะกันไม่มีระเบียบ พวกเขาก็จะคาดหวังสิ่งเดียวกันในอนาคต ถ้าหากการพบปะเป็นเหมือนชั้นเรียนที่มีการมีส่วนร่วมในชั้นเรียนน้อย พวกเขาก็จะคาดหวังรูปแบบเดียวกัน

สมาชิกบางคนอาจถอนตัวหลังจากพบปะสองสามครั้งเพราะกลุ่มไม่ได้เป็นอย่างที่พวกเขาคาดหวัง การนำการพบปะอย่างเหมาะสมเป็นสิ่งสำคัญเพื่อสมาชิกที่คาดหวังสิ่งที่ถูกต้องจะไม่ผิดหวังครับ

เครื่องมือแนะสำหรับความมีประสิทธิภาพ

(1) กำหนดตารางเวลากลุ่มให้พบปะเป็นประจำทุกสัปดาห์ถ้าเป็นไปได้ บางคนอาจต้องการความช่วยเหลือเรื่องการจัดเวลา

(2) รูปแบบการพบปะควรเป็น (1) เวลาศึกษา จากนั้น (2) แบ่งปันความจำเป็นส่วนตัวเพื่อจะอธิษฐาน จากนั้น (3) อธิษฐาน

ถ้าหากวัตถุประสงค์พื้นฐานของกลุ่มคือการศึกษ เวลาศึกษาอาจนานและเวลาส่วนอื่นสั้น แต่ยังคงมีทั้งสามส่วน ถ้าหากวัตถุประสงค์ของกลุ่มคือการตรวจสอบได้ฝ่ายวิญญาณ เวลาศึกษาอาจสั้นแต่พวกเขาควรมีข้อมูลที่กำลังศึกษาอยู่

ถ้าหากกลุ่มมีการแบ่งปันส่วนตัวและการอภิปรายแต่ไม่มีข้อมูลบทเรียนให้ศึกษา การพบปะนี้มีแนวโน้มที่จะสับสนอลหม่าน จะถูกบุคลิกภาพของสมาชิกบางคนควบคุม ข้อมูลบทเรียนทำให้พวกเขาทุกคนตอบสนองต่อความจริงมากกว่าสิ่งที่อยู่ในความคิด

(3) เริ่มต้นและสิ้นสุดการพบปะตรงเวลา

ถ้าหากคุณเริ่มต้นและเสร็จการพบปะสาย คนที่ให้คุณค่ากับเวลาของตัวเองจะเริ่มต้นมาสายหรือข้ามการพบปะบางครึ่งไป

(4) กำหนดวันที่กลุ่มจะสิ้นสุดลง

สมาชิกจำเป็นต้องรู้ว่าพันธสัญญาของพวกเขายาวนานแค่ไหน โดยปกติแล้วไม่ควรอนุญาตให้สมาชิกใหม่เข้าร่วมหลังจากที่พบปะแล้วหลายครั้งถ้าหากกลุ่มไม่ได้หมุนเวียนบทเรียนสำหรับผู้เชื่อใหม่ ถ้าหากกลุ่มกำลังศึกษาชุดบทเรียน จำนวนบทเรียนอาจกำหนดจำนวนสัปดาห์ที่พบปะ ถ้าหากพวกเขาพบปะเพื่อการตรวจสอบได้ฝ่ายวิญญาณพวกเขาควรกำหนดระยะเวลาหกเดือน หลังจากสิ้นสุดลงพวกเขาจัดขึ้นใหม่อีกครั้งได้ เวลานั้นสมาชิกบางคนอาจออกจากกลุ่มและกลุ่มสามารถพิจารณาได้ว่าควรให้สมาชิกเข้าร่วมหรือเปล่า

(5) เวลาศึกษาให้เน้นวัตถุประสงค์ที่เปลี่ยนแปลงชีวิตมากกว่าความรู้ที่แค่ให้รู้ไว้เท่านั้น

สมาชิกจะรู้สึกว่าคุณนั้นควรค่าถ้าหากเขาต้องการประยุกต์เจาะจงส่วนตัวจากการศึกษามาใช้ได้

(6) ติดตามพันธสัญญา

ถ้าหากบางคนแบ่งปันปัญหาและตกลงว่าเขาควรลงมือทำอะไรบางอย่าง ถามในการพบปะครั้งถัดไปว่าเขาได้ทำอย่างที่เขาบอกว่าจะทำหรือเปล่า

(7) ผู้นำควรวางแผนจะพบปะกับสมาชิกแต่ละคนเพื่อให้คำชี้แนะฝ่ายวิญญาณ

สมาชิกคนอื่นอาจรวมตัวกันเพื่อรับการหนุนใจในเวลาอื่น

(8) เลือกสถานพบปะที่ดี

ควรเป็นสถานพบปะแบบไม่เป็นทางการโดยมีบรรยากาศแบบที่บ้าน ถ้าเป็นไปได้ที่นั่งควรเป็นวงกลมเพื่อสมาชิกแต่ละคนจะเห็นหน้าสมาชิกคนอื่น นี่จะกระตุ้นการมีส่วนร่วม พบปะในสถานที่ที่ไม่มีสิ่งรบกวนหรือสิ่งที่ทำให้เสียสมาธิ

(9) ฝึกฝนนิสัยการฟังที่ดี

เครื่องหมายของการฟังที่ดีคือการสบตา การแสดงออกถึงการจดจ่อ การละเลยสิ่งต่างๆที่ทำให้เสียสมาธิ และการตอบสนองต่ออารมณ์ขันหรืออารมณ์อื่นๆของผู้พูด

(10) ให้แน่ใจว่าไม่มีสมาชิกคนไหนไม่พูดอยู่เสมอ

บือนคำถามแก่สมาชิกที่ไม่ค่อยพูด (“คุณคิดอย่างไรเกี่ยวกับเรื่องนี้ครับ สมพงษ์?”)

(11) อย่ากดดันสมาชิกให้แบ่งปันเรื่องราวส่วนตัว

แต่พยายามสร้างบรรยากาศที่สมาชิกรู้สึกเป็นอิสระที่จะพูด สร้างความเชื่อมั่นแก่สมาชิกด้วยการสบตา และยกย่องสิ่งที่เขาพูด

(12) พยายามถามคำถามที่พวกเขาตอบได้เพื่อสร้างความมั่นใจให้แก่พวกเขา

ถ้าหากมีบางคนตอบผิด พยายามรับรองสิ่งที่ดีเกี่ยวกับคำตอบก่อนจะให้คำวิจารณ์เกี่ยวกับคำตอบนั้น

(13) พยายามรับรองทุกความคิดเห็นในบางลักษณะก่อนวิจารณ์

(14) ถ้าหากบางคนมีแนวโน้มว่าจะพูดมากเกินไปและตอบทุกคำถาม หาวิธีจำกัดเขา

วิธีหนึ่งคือถามคำถามเจาะจงกับสมาชิก หรือคุณอาจถามว่า “พวกคุณที่เหลือคิดว่าอย่างไรครับ?” ในการอภิปราย คุณอาจพูดว่า “ให้เราฟังคนที่ยังไม่ได้พูดถึงเรื่องนี้กันนะครับ”

ถ้าหากสมาชิกยังคงพูดมากเกินไป ผู้นำควรพูดกับเขานอกการพบปะ เขาควรพูดในลักษณะนี้ว่า “สมพงษ์ คุณเป็นคนคิดไวและตอบสนองได้ไวเวลาอภิปราย แต่ผมเป็นห่วงว่าบางคนจะไม่ได้มีส่วนร่วมถ้าหากเราตอบทุกอย่างไว คุณช่วยผมให้ทุกคนมีส่วนเกี่ยวข้องได้ไหมครับ?”

(15) อย่าให้สมาชิกสองสามคนอภิปรายกันเองแล้วไม่สนใจกลุ่ม

ถ้าหากมีบางคนโต้แย้งเกี่ยวกับบางอย่างเป็นเวลานาน บอกเขาว่าต้องจบการอภิปรายนั้นภายหลังนอกการพบปะ

(16) อย่าอนุญาตให้มีใครรบกวนคนอื่น ๆ

ยกมือขึ้น หยุดคนที่รบกวนอย่างแน่วแน่ แล้วให้คนพูดคนแรกพูดให้จบ มิฉะนั้นการอภิปรายจะถูกควบคุมโดยสมาชิกที่มีมารยาทน้อยกว่าเสมอ คนที่แน่วแน่น้อยกว่าจะรู้สึกคับข้องใจที่ตัวเองไม่อาจพูดจบประโยค

(17) ฟังคำบ่นต่าง ๆ

ทุกคำบ่นอาจแสดงให้เห็นถึงปัญหาที่แก้ไขได้ อย่าละเลยเครื่องหมายต่างๆที่แสดงถึงความไม่พอใจ ถ้าหากมีบางคนรู้สึกไม่พอใจกับการพบปะ เขาอาจจะไม่เข้าใจวัตถุประสงค์หรือเขาอาจมีคำบ่นที่มีเหตุผลก็ได้

(18) ถ้าหากสมาชิกแสดงตัวว่าไม่เป็นมิตร น่ารำคาญ ซอบโต้แย้ง หรือเปื้อน เขาอาจไม่ยอมรับเป้าหมายของกลุ่มก็ได้

กลุ่มอาจไม่อย่างที่เขาคาดหวัง พูดคุยกับเขาเป็นการส่วนตัวเพื่อช่วยให้เขาเข้าใจถึงวัตถุประสงค์ของกลุ่ม

(19) ผู้นำไม่จำเป็นต้องรู้คำตอบสำหรับทุกคำถาม

บทบาทของเขาไม่ใช่เพื่อให้มีคำตอบสำหรับทุกเรื่องแต่เพื่อนำกลุ่มนำภาระต่างๆสู่การอธิษฐาน

(20) ยึดหยุ่นและอดทนต่อสิ่งที่รบกวนตารางเวลา

จดจำว่าเหตุการณ์ต่างๆในชีวิตของเราเป็นส่วนหนึ่งที่พระเจ้าทรงใช้เพื่อพัฒนาเรา ปัญหาคือโอกาส

(21) ถ้าหากสมาชิกมักใช้การพบปะทั้งหมดแบ่งปันความจำเป็นของตัวเอง เสนอให้คำปรึกษาแก่เขาในเวลาอื่น

มีฉะนั้นสมาชิกคนอื่นจะรู้สึกว่าการพบปะถูกขโมย อย่าให้กลุ่มสูญเสียวัตถุประสงค์ของกลุ่มไปถ้าหากสมาชิกไม่เห็นด้วยว่าควรเปลี่ยนแปลงวัตถุประสงค์

(22) อย่ายอมให้มีการอภิปรายถูกล้มไป

อย่าให้กลุ่มกลายเป็นที่ประชุมสำหรับวิพากษ์วิจารณ์คริสตจักรท้องถิ่นและผู้นำคนอื่นๆ

(23) จดจำว่าประสิทธิภาพของกลุ่มขึ้นอยู่กับฤทธิ์เดชของพระเจ้าซึ่งทำงานผ่านกลุ่ม

กลุ่มเป็นเพียงโครงสร้างจากพระคัมภีร์ที่พระเจ้าทรงใช้เท่านั้น

3. การตอบสนองความจำเป็นต่างๆของสาวกใหม่

การตอบสนองอย่างรวดเร็วต่อผู้เชื่อใหม่

การสร้างสาวกเริ่มต้นที่การเปลี่ยนความเชื่อ ผู้เชื่อใหม่มีความจำเป็นเร่งด่วนหลายอย่าง เขาจำเป็นต้องรู้วิธีอธิษฐานและอ่านพระคัมภีร์เพื่อจะสานต่อความสัมพันธ์กับพระเจ้าที่เขาเพิ่งเริ่มต้นขึ้น เขาจำเป็นต้องรู้จักชุมชนเพื่อนใหม่ด้วยเช่นกันเพราะเขาจะเสียเพื่อนเก่าหลายคน เขาต้องการคำชี้แนะเกี่ยวกับประเด็นรูปแบบการใช้ชีวิตต่างๆครับ

คริสตจักรต้องเริ่มต้นการสร้างสาวกกับผู้เชื่อใหม่ทันที ทันทีไม่ได้หมายถึงวันอาทิตย์ถัดไป ทันทีหมายถึงเวลาที่เขาเงยหน้าขึ้นหลังจากอธิษฐานเพื่อรับความรอด บางคนต้องรับผิดชอบติดต่อกับผู้เชื่อใหม่เป็นประจำทุกวันอย่างน้อยในสัปดาห์แรก เขาควรพบกับคริสเตียนหลายๆคนในคริสตจักรท้องถิ่น เขาควรมีโอกาสได้อภิปรายถึงการเปลี่ยนแปลงต่างๆที่กำลังเกิดขึ้นกับเขาและถามคำถามต่างๆ

ผู้เชื่อใหม่ควรได้รับเชิญให้เข้าร่วมกลุ่มขนาดเล็กที่ตัวเขาจะถามคำถามต่างๆและได้รับการหนุนใจได้ ถ้าเป็นไปได้เขาควรถูกแนะนำแก่คนอื่นๆภายในกลุ่มก่อนการพบปะครั้งแรกที่เขาเข้าร่วม สมาชิกหลายคนอาจโทรศัพท์ถึงเขาล่วงหน้าเพื่อสร้างความคุ้นเคยและต้อนรับเขาเข้าสู่กลุ่ม สิ่งนี้เริ่มสร้างความรู้สึกรักของการอยู่ในชุมชนให้แก่เขาครับ

ผู้เชื่อใหม่ควรร่วมกลุ่มในการพบปะถัดไป บทเรียนต่างๆควรครอบคลุมแบบหมุนเวียนเพื่อให้เพิ่มสมาชิกใหม่ได้ตลอดเวลา วิธีที่นี้ผู้เชื่อจะมีรับกลุ่มการสนับสนุนทันที สมาชิกจบชั้นจากหลักสูตรเป็นรายบุคคลเวลาที่พวกเขาจบบทเรียนทั้งหมด

อธิษฐานด้วยคำอธิษฐานของเปาโลสำหรับผู้เชื่อ

คำอธิษฐานของเปาโลสำหรับผู้เชื่อใหม่บอกสิ่งที่จะต้องเกิดขึ้นกับคริสเตียนใหม่ คำอธิษฐานเหล่านี้แนะนำเราในการอธิษฐานเพื่อคริสเตียนใหม่เพราะเราควรอธิษฐานถึงสิ่งเดียวกันสำหรับพวกเขาอย่างที่เปาโลอธิษฐาน คำอธิษฐานเหล่านี้ยังแนะนำพันธกิจของเราด้วยเช่นกันเพราะว่าเราควรร่วมมือกับสิ่งที่พระเจ้าทรงกระทำเพื่อพวกเขา

ให้เราพิจารณาคำอธิษฐานของเปาโลสำหรับคนสามกลุ่มที่แตกต่างกันออกไป

ชาวเอ塞โลนิกา

► อ่านพระธรรม 1 เอ塞โลนิกา 5:23-24

จดหมายฉบับแรกถึงชาวเอ塞โลนิกาเรียกร้องถึงความบริสุทธิ์ ผู้เชื่อทุกคนถูกเรียกให้ใช้ชีวิตอย่างมีชัยชนะและบริสุทธิ์ พระเจ้าทรงสัญญาว่านั่นเป็นไปได้โดยความเชื่อ เราควรอธิษฐานและสอนด้วยเป้าหมายที่จะนำผู้เชื่อทุกคนสู่ชัยชนะและความบริสุทธิ์

ชาวฟีลิปปี

► อ่านพระธรรมฟีลิปปี 1:9-11

ข้อพระคัมภีร์เหล่านี้บอกถึงขั้นตอนต่อเนื่องในชีวิตของผู้เชื่อ ความรักของเขาควรเพิ่มพูนอย่างต่อเนื่อง เมื่อความรักของเขาเพิ่มพูน ความสามารถของเขาในการแยกแยะว่าสิ่งไหนดีที่สุดควรเพิ่มพูนด้วย เมื่อเขาแยกแยะ เขาก็ปรับชีวิตของเขาให้เข้ากับจุดสนใจว่าสิ่งไหนดีที่สุด สิ่งนี้ต้องเกิดขึ้นเพื่อตัวเขาจะบริสุทธิ์ (จริงใจ) และปราศจากการละเมิด

ผู้ที่เปาโลเขียนจดหมายถึงถึงเป็นคนที่เป้นคริสเตียนมาแล้วระยะหนึ่ง กระนั้นเปาโลก็อธิษฐานที่พวกเขาจะเพิ่มพูนความรักที่พวกเขามีต่อพระเจ้าเรื่อยไปและจะเข้าใจถึงน้ำพระทัยของพระเจ้าที่มีต่อพวกเขามากขึ้นโดยความรักนั้น

คำถามต่างๆที่ผู้เชื่อใหม่ควรพิจารณามีดังต่อไปนี้

- ตัวอย่างของการเปลี่ยนแปลงที่ผมทำเมื่อพระเจ้าทรงแสดงให้ผมเห็นว่าท่าที นิสัย หรือการกระทำไม่ได้เป็นสิ่งที่ดีที่สุดคืออะไร?
- มีบางอย่างในชีวิตที่ผมสงสัยอยู่หรือเปล่า?
- ผมเต็มใจจะยินยอมให้พระเจ้าแสดงให้ผมเห็นในคำอธิษฐานถึงการเปลี่ยนแปลงต่างๆที่ผมควรทำหรือเปล่า?

ชาวโคโลสี

► อ่านพระธรรมโคโลสี 1:9-12

ท่านอธิษฐานที่พวกเขาจะรับรู้แห่งน้ำพระทัยของพระเจ้าโดยสรรพปัญญาและความเข้าใจฝ่ายวิญญาณ ผู้เชื่อใหม่ยังไม่เข้าใจทั้งหมดเกี่ยวกับน้ำพระทัยของพระเจ้าที่มีต่อรูปแบบการใช้ชีวิตของเขา เขาจะค่อยๆมองเห็นว่านิสัย คำพูด ท่าทีบางอย่างควรเปลี่ยนแปลง เขาจะปรับชีวิตของเขาให้เข้ากับน้ำพระทัยของพระเจ่มากขึ้นเนื่องจากเขารักพระเจ้า ผู้สร้างสาวกควรอธิษฐานและสอนคริสเตียนใหม่ด้วยความระมัดระวังเพื่อให้เขาสำนึกถึงน้ำพระทัยของพระเจ้า

ท่านกล่าวว่าพวกเขาจะ “ดำเนินชีวิตควรค่าแก่องค์พระผู้เป็นเจ้า” ซึ่งเป็นผลจากการเข้าใจถึงน้ำพระทัยของพระเจ่มากขึ้น พวกเขาจะเป็นตัวแทนที่เหมาะสมมากขึ้นของพระเจ้า ชีวิตของพวกเขาจะสอดคล้องกับการแสดงตัวถึงการได้รับการเปลี่ยนแปลงโดยพระคุณ สิ่งที่ผู้สร้างสาวกต้องจดจำคือชีวิตของคริสเตียนใหม่จะมีความไม่คงเส้นคงวาบางอย่างให้เห็นในจนกว่าขั้นตอนนี้จะเกิดขึ้นในชีวิตของเขาไปแล้วระยะหนึ่ง

ส่วนของ “การดำเนินชีวิตควรค่า” ถูกรวมเข้าไว้ใน การ “เกิดผลในการดีทุกอย่าง” เราไม่ควรแปลกใจเวลาที่คริสเตียนใหม่ยังไม่เกิดผลในการดีทุกอย่าง เขาอาจจะยังไม่รับผิดชอบและตระหนักถึงหน้าที่อย่างที่เราควร

ข้อพระคัมภีร์เหล่านี้บอกเราด้วยเช่นกันว่าเรามี “ความทรหดอดทน และมีความอดทนในทุกสิ่ง พร้อมทั้งมีความยินดี” คนที่รักษาความชื่นชมยินดีแบบคริสเตียนขณะที่รับใช้และทนทานเอาไว้ได้นั้นก็ได้รับความเป็นผู้ใหญ่ฝ่ายวิญญาณมากขึ้น

สรุปเกี่ยวกับคำอธิษฐานของเปาโล

คำอธิษฐานของเปาโลสำหรับคริสเตียนใหม่บอกเราเกี่ยวกับงานแห่งการสร้างสาวก เราควรมีเป้าหมายที่ถูกต้องสำหรับการพัฒนาของผู้เชื่อ เราควรสำนึกถึงความคับหน้าได้ เราไม่ควรแปลกใจที่เห็นความไม่คงเส้นคงวาต่างๆ ความเข้าใจผิดต่างๆ และความไม่รับผิดชอบในคริสเตียนใหม่ เราไม่ควรคาดหวังว่าคุณลักษณะของคริสเตียนทั้งหมดจะเกิดขึ้นทันที

เราควรสังเกตว่าเปาโลไม่ได้เป็นห่วงมากที่สุดเกี่ยวกับการอบรมพันธกิจหรือการพัฒนาด้านทักษะพันธกิจของพวกเขา ท่านเป็นห่วงมากที่สุดเกี่ยวกับการพัฒนาความเชื่อและอุปนิสัยแบบคริสเตียน เราไม่ควรพอใจกับคนที่ทำงานพันธกิจเป็นแต่ขาดอุปนิสัยแบบคริสเตียนครับ

ครูมีความสำคัญเนื่องจากตัวอย่างของครูและเนื่องจากคุณค่าแห่งข้อมูล การเรียนรู้เน้นเป็นสิ่งที่หนึ่งในสองสิ่งที่ถูกเน้นในคำอธิษฐานข้างต้น ความรู้เกี่ยวข้องในขั้นตอนฝ่ายวิญญาณ ครูมีผลกระทบอันยิ่งใหญ่ผ่านการใช้ความจริง

เราควรอธิษฐานคำอธิษฐานของเปาโลสำหรับคริสเตียนใหม่ที่เรายังจะมีอิทธิพล เราควรร่วมมือกับพระวิญญาณบริสุทธิ์เพื่อช่วยให้ขั้นตอนเหล่านี้เกิดขึ้นในชีวิตของพวกเขาครับ

คำอธิษฐานต่อไปนี้อยู่บนพื้นฐานของคำอธิษฐานของเปาโลสำหรับคริสเตียนใหม่

คำอธิษฐานสำหรับคริสเตียนใหม่

พระบิดาในสวรรค์

ข้าพระองค์อธิษฐานเผื่อ _____ ที่พระเจ้าจะทรงชำระเขาให้สะอาดโดยสมบูรณ์ ข้าพระองค์
อธิษฐานที่เขาจะบริสุทธิ์ในการกระทำ ท่าที และแรงจูงใจต่างๆของเขา

โปรดช่วยให้ความรักของเขาที่มีต่อพระองค์เพิ่มพูนเพื่อเขาจะเข้าใจมากขึ้นว่าน้ำพระทัยอันสมบูรณ์แบบ
ของพระองค์ที่มีต่อเขาคืออะไร โปรดช่วยเขาแยกแยะสิ่งที่ดีที่สุดและเลือกสิ่งที่ดีที่สุดเสมอเพื่อจะชีวิตของ
เขาจะเกิดผลเพื่อพระสิริของพระองค์

โปรดช่วยเขาให้ใช้ชีวิตอย่างคริสเตียนคือทำให้พระองค์พอพระทัยในทุกๆอย่างและเรียนรู้มากขึ้นเกี่ยวกับ
วิถีของพระองค์ โปรดช่วยเขาให้ได้รับกำลังจากพระองค์เพื่อเขาจะใช้ชีวิตอย่างมีชัยชนะและทนทานต่อ
การทดสอบด้วยความชื่นชมยินดีได้ ขอให้เขากตัญญูต่อพระคุณที่พระองค์ประทานให้เสมอ

อาเมน

4. บทนำสู่ชุดบทเรียน

บทนำสู่ชุดบทเรียน

บทเรียนต่างๆได้รับการออกแบบให้ใช้ในกลุ่มผู้เชื่อใหม่หรือผู้เชื่อที่สนใจที่จะเติบโตฝ่ายวิญญาณ บทเรียนต่างๆสอนได้ง่ายมีคำถามสำหรับการอภิปรายเตรียมไว้ ในระหว่างบทเรียนควรมีการอภิปรายให้มากแล้วจึงมีการแบ่งปันส่วนตัวที่ตอนท้าย

ในการเตรียมตัวสำหรับการพบปะแต่ละครั้งนั้นผู้นำควรอ่านบทเรียนหลายๆ รอบเพื่อให้แน่ใจว่าเข้าใจแนวคิดและความสำคัญของแนวคิด เขาควรเตรียมตัวเพื่อจะเริ่มเวลาแบ่งปันโดยเริ่มแบ่งปันจากประสบการณ์ของเขาเอง เขาควรพิจารณาวิธีที่จะตอบคำถามแบ่งปันต่างๆในตอนท้ายของแต่ละบทระดับควา

มลึกที่เขาแบ่งปันกำหนดระดับความลึกที่คนอื่นแบ่งปันครับ

แบบบทเรียน

เนื้อความสำหรับผู้นำแสดงบทเรียนเต็มรวมทั้งข้อมูลการสอน ประเด็นการอภิปราย และเนื้อความพระคัมภีร์ เนื้อความสำหรับนักศึกษารวมประเด็นสำคัญที่สุดจากแต่ละบทเรียนเท่านั้น

ในข้อมูลของผู้นำ สัญลักษณ์ ► บ่งชี้คำถามอภิปรายหรือพระคัมภีร์ที่ต้องอ่าน ในกรณีคำถามอภิปราย ผู้นำควรรอการตอบสนองต่างๆหลังจากถามคำถามเสียก่อนแทนที่จะให้คำตอบทันที การตอบสนองต่างๆมักช่วยเตรียมข้อมูลที่จะตามมา

ผู้เข้าร่วมแต่ละคนควรใช้พระคัมภีร์ของตัวเองระหว่างบทเรียน ข้อพระคัมภีร์ส่วนใหญ่ของบทเรียนพิมพ์อยู่ในข้อมูลของผู้นำแต่ไม่อยู่ในหน้าของนักศึกษา ผู้นำควรถามบางคนให้หาข้อพระคัมภีร์แล้วอ่านออกเสียง

เขาอาจรักษาเวลาเป็นครั้งคราวด้วยการอ่านข้อพระคัมภีร์ด้วยตัวเองจากบันทึกโดยเฉพาะอย่างยิ่งในเวลาที่ใช้พระคัมภีร์หลายข้อแต่เขาไม่ควรอ่านเองบ่อยๆ การให้นักศึกษาค้นหาข้อพระคัมภีร์เป็นการให้พวกเขามีส่วนร่วมอีกทางหนึ่ง ให้พวกเขาฝึกฝนและคุ้นเคยกับพระคัมภีร์ของตัวเองและให้พวกเขาค้นเคยกับการเห็นข้อพระคัมภีร์ในบริบท นี่เป็นการค่อยๆ สนับสนุนสำนึกว่าพระคัมภีร์เป็นสิทธิอำนาจเด็ดขาดของเราครับ

ส่วนย่อยที่ระบุว่า “สำหรับการแบ่งปันภายในกลุ่ม” มีคำถามต่างๆ เพื่อเริ่มการอภิปรายที่ตอนท้ายของบทเรียน การอภิปรายอาจเริ่มได้ง่ายในหลายหัวข้อและอาจจะไม่จำเป็นต้องใช้คำถามต่างๆ ไม่จำเป็นต้องใช้คำถามทั้งหมด

คำอธิษฐานที่ตอนท้ายของแต่ละบทเรียนช่วยสมาชิกอธิษฐานเพื่อความจริงบรรลุผลในชีวิตของพวกเขา บางคนควรอ่านคำอธิษฐานที่ตอนท้าย สมาชิกควรได้รับการหนุนใจให้ย้อนกลับไปคำอธิษฐานนี้ระหว่างสัปดาห์และทำให้คำอธิษฐานนี้เป็นคำอธิษฐานจากใจของพวกเขาจริงๆ

แต่ละบทเรียนจบลงด้วยการบ้าน กลุ่มควรจัดเวลาอภิปรายผลลัพธ์ที่ได้จากการศึกษาส่วนตัวของพวกเขาเป็นครั้งคราว

บทเรียนหลายบทกำหนดให้สมาชิกทำพันธสัญญาเจาะจงเพื่อประยุกต์ใช้ความจริงที่ได้เรียนรู้ ผู้นำควรบันทึกพันธสัญญาต่างๆ ที่ทำและถามสมาชิกภายหลังว่าพวกเขาได้ทำพันธสัญญาให้สำเร็จหรือเปล่าครับ

บทเรียนฝึกฝนการสร้างสาวก

เนื้อหาสำหรับผู้นำ

บทที่ 1

ชีวิตที่ควรค่าแก่มีชีวิตอยู่

ความคิดหลัก

“ผมพบความหมายส่วนตัวได้โดยความสัมพันธ์กับพระผู้สร้างของผมเท่านั้น”

วัตถุประสงค์ของบทเรียน

เพื่อเข้าใจว่าบาปทำลายความสมบูรณ์ของชีวิตและวัตถุประสงค์ของชีวิตได้อย่างไร และเข้าใจว่าการกลับใจเริ่มต้นการฟื้นฟูได้อย่างไร

บทนำ

► สิ่งที่ทำให้ชีวิตของเราดูคุ้มค่าคืออะไร?

ดูเหมือนว่าหลายคนไม่เคยสงสัยเลยว่าวัตถุประสงค์ของชีวิตคืออะไร พวกเขาทำเหมือนกับว่าชีวิตนี้ยืนยาวไม่สิ้นสุดและใช้ชีวิตไปก็ทำงานและสิ่งบันเทิงต่างๆตามกิจวัตร

ในขณะที่บางคนวิตกกังวลมากถึงวัตถุประสงค์หรือความหมายของชีวิต บางคนใช้ชีวิตอย่างคนหมดหวัง สงสัยว่าเป้าหมายของตัวเองถูกหรือเปล่า บรรลุเป้าหมายแล้วแต่ก็ยังไม่พอใจ พวกเขาารู้สึกว่าพลาดสิ่งสำคัญที่สุดในชีวิตไป

บางคนก็มองว่าชีวิตไม่มีวัตถุประสงค์อะไรทั้งนั้น

เรารู้ว่าเรามีวัตถุประสงค์เพราะเรารู้ว่าเราถูกสร้างขึ้น ถ้าหากพระเจ้าทรงสร้างเราขึ้นมาพระองค์ก็ต้องทรงมีวัตถุประสงค์สำหรับเราแน่ วัตถุประสงค์นั้นเป็นหนทางแห่งการบรรลุและความพึงพอใจ การใช้ชีวิตของเราเพื่ออย่างอื่นมีแต่จะสูญเปล่าเท่านั้น

ผมไม่อยากให้ชีวิตของผมสูญเปล่า ผมไม่อยากชีวิตของคุณสูญเปล่าเช่นกันครับ

► พระเจ้าทรงมีวัตถุประสงค์อะไรสำหรับเรา?

ความมุ่งหมายของพระเจ้าเพื่อชีวิตที่บรรลุผล

เราหาคำตอบนี้ได้ในส่วนเอเดน สถานที่ที่พระเจ้าจัดไว้สำหรับมนุษย์คู่แรกที่พระองค์ทรงสร้างขึ้น ทุกอย่างเป็นไปอย่างที่พระองค์ทรงมุ่งหมายก่อนที่จะเปลี่ยนแปลงทุกอย่างไป

พระเจ้าจึงทรงสร้างมนุษย์ขึ้นตามพระฉายาของพระองค์ ตามพระฉายาของพระเจ้านั้น พระองค์ทรงสร้างมนุษย์ขึ้น และทรงสร้างให้เป็นชายและหญิง พระเจ้าทรงอวยพรพวกเขา ตรัสกับพวกเขาว่า “จงมีลูกดกทวีมากขึ้นจนเต็มแผ่นดิน จงมีอำนาจเหนือแผ่นดิน ...” (ปฐมกาล 1:27-28)

พระยาห์เวห์พระเจ้าตรัสว่า “การที่ชายผู้นี้จะอยู่แต่ลำพังนั้นไม่ดี เราจะสร้างคู่อุปถัมภ์ที่เหมาะสมกับเขาขึ้น” (ปฐมกาล 2:18)

พระคัมภีร์ข้อเหล่านี้แสดงให้เห็นความมุ่งหมายบางอย่างของพระเจ้าต่อชีวิตมนุษย์ มนุษย์คนแรกถูกสร้างขึ้นตามพระฉายาของพระเจ้าและอยู่ในความสัมพันธ์กับพระเจ้า พระเจ้าทรงประทานภรรยาแก่เขาเพื่อให้เขารักเธอและอยู่ในความสัมพันธ์กับเธอ การสมรสครั้งแรกนั้นเป็นจุดเริ่มต้นของครอบครัวและความสัมพันธ์อื่นๆมากกว่านี้ เขามีภาระดูแลสวน ปกครองดูแลการทรงสร้างที่เหลือทั้งหมด ดังนั้นเขาจึงอยู่ในความสัมพันธ์กับโลกที่พระเจ้าทรงสร้างขึ้นเช่นกันครับ

ดังนั้นเราเห็นความสัมพันธ์ในสามมิติ คือ

- ความสัมพันธ์ระหว่างมนุษย์กับพระเจ้า

- ความสัมพันธ์ระหว่างมนุษย์กับมนุษย์
- ความสัมพันธ์ระหว่างมนุษย์กับโลกของพระเจ้า

ความสัมพันธ์กับพระเจ้าเป็นความสัมพันธ์ที่ทำให้ความสัมพันธ์อื่นๆถูกต้อง

ให้เราลองจินตนาการดูว่าวันนี้โลกจะเป็นอย่างไรถ้าหากมีความกลมเกลียวในมิติความสัมพันธ์ทั้งสามมิติ

- ▶ สิ่งต่างๆระหว่างมนุษย์กับธรรมชาติจะต่างออกไปอย่างไรบ้าง? (มนุษย์จะใช้โลกอย่างเหมาะสม ไม่มีสิ่งทรงสร้างใดจะเป็นอันตราย)
- ▶ สิ่งต่างๆระหว่างมนุษย์กับมนุษย์จะต่างออกไปอย่างไรบ้าง? (ไม่มีอาชญากรรม ไม่มีสงคราม ไม่มีการบีบบังคับกดขี่)
- ▶ สิ่งต่างๆระหว่างมนุษย์กับพระเจ้าจะต่างออกไปอย่างไรบ้าง? (ไม่มีบาป ไม่มีความผิด มนุษย์ได้รับการชี้แนะจากพระเจ้า)

ผมไม่อยากให้ชีวิตของผมสูญเปล่า ดังนั้นผมจำเป็นต้องบรรลุวัตถุประสงค์ที่เป็นสาเหตุที่ทำให้ตัวผมถูกสร้างขึ้นมา คุณกับผมดำรงอยู่ก็เพื่อให้อยู่ในความสัมพันธ์กับพระเจ้า กับคนของพระองค์ และกับโลกของพระองค์ ถ้าหากผมไม่ได้ทำตามวัตถุประสงค์นั้น ผมก็ไม่น่าจะดำรงอยู่ครับ!

เห็นได้ง่ายว่าโลกวันนี้ไม่ได้เป็นอย่างที่พระเจ้าทรงวางแผนเอาไว้ เกิดอะไรขึ้นหรือครับ?

บันทึกจากพระคัมภีร์เกี่ยวกับการล้มลงในบาปของมนุษย์

พระธรรมปฐมกาลบทที่ 3 ให้คำอธิบายถึงสภาวะปัจจุบันของโลกนี้ สังเกตแง่มุมต่างๆต่อไปนี้ที่อยู่ในบันทึกนี้ (บอกสั้นๆถึงเรื่องราวการล้มลงในบาปของมนุษย์)

1. **การภาคทัณฑ์:** บาปของมนุษย์ขัดแผนการดั้งเดิมของพระเจ้า

2. **การทดลอง:** เมื่อมารพูดว่า “เจ้าจะเป็นเหมือนพระเจ้า คือรู้ผิดชอบชั่วดี” มันก็ทดลองอาดัมกับเอวาด้วยความคิดเกี่ยวกับการเป็นอิสระจากพระเจ้า ปกครองชีวิตตัวเองได้
3. **ความสงสัย:** คำถามของซาตานถูกออกแบบมาเพื่อให้พวกเขาสงสัยพระปัญญาและความจริงใจของพระเจ้า คนที่ทำบาปก็สงสัยพระเจ้าว่าพระองค์ทรงรู้ดีที่สุดและทรงตั้งพระทัยดีที่สุดจริงหรือ พวกเขาอ่อนข้อให้กับการทดลองเกี่ยวกับความไม่เชื่อทำให้พวกเขาไม่เชื่อพระเจ้ายกก่อนที่จะทำบาป
4. **การเป็นกบฏ:** จากการกระทำที่แสดงถึงความไม่เชื่อ อาดัมกับเอวาก็ปฏิเสธพระเจ้าว่าพระองค์ทรงเป็นผู้มีสิทธิอำนาจและทรงเป็นผู้ทรงนำชีวิตของพวกเขา
5. **การแยกออกจากกัน:** บาปทำลายความปรองดองในมิติความสัมพันธ์ทั้งสามมิติ พวกเขาพยายามซ่อนตัวจากพระเจ้า พวกเขามีท่าทีต่อกันเปลี่ยนไป ต่อมาภายหลังมีการฆาตกรรมในครอบครัว พวกเขาจะต่อสู้กับธรรมชาติเพื่อให้ผลิตสิ่งที่จำเป็น มนุษยชาติในอนาคตจะเกิดมาพร้อมกับแนวโน้มที่จะชั่วร้าย ทำบาป และใช้ชีวิตอยู่กับความสัมพันธ์ที่เสียหายในทั้งสามมิติ

หาทางกลับ

พระเจ้าไม่ได้ทรงละทิ้งมนุษย์คู่แรกเอาไว้ให้พบกับชะตากรรมเพราะว่าพวกเขาทำบาป พระองค์เสด็จมาและทรงเรียกพวกเขาด้วยคำถามว่า “เจ้าอยู่ที่ไหน?” พระองค์ไม่ได้ทรงถามเพราะว่าทรงหาพวกเขาไม่พบ พระองค์ทรงถามเพราะว่าประสงค์ให้พวกเขาตระหนักและยอมรับถึงสิ่งที่เกิดขึ้นกับความสัมพันธ์ของพวกเขากับพระองค์ครับ

พระเจ้าทรงยังคงมุ่งที่จะนำมนุษย์หลงหายกลับมาหาพระองค์ พระองค์ทรงปรารถนาการคืนดี - การฟื้นฟูความสัมพันธ์ที่มุ่งหมายไว้

เวลานี้พระเจ้าทรงถามคุณด้วยคำถามเดียวกันคือ “เจ้าอยู่ที่ไหน?”

ถ้าหากคุณอยู่นอกความสัมพันธ์กับพระเจ้า นั่นเป็นเหตุผลที่ทำให้คุณรู้สึกว่าคุณนั้นหลงหายและไม่มีวัตถุประสงค์ การแยกออกจากกันยังเป็นสาเหตุของความหวาดกลัวต่ออนาคต ต่อความตาย และต่อการพิพากษา

พระคัมภีร์เป็นหนังสือชุดขนาดใหญ่เกี่ยวกับผู้เผยพระวจนะ คำพยากรณ์ กษัตริย์ ธรรมเนียมปฏิบัติ และประวัติศาสตร์ แต่มีสาระสำคัญเดียวตลอดทั้งเล่ม สาระสำคัญของพระคัมภีร์ตลอดทั้งเล่มคือพระเจ้าทรงประสงค์จะนำคนบาปกลับเข้าสู่ความสัมพันธ์กับพระองค์และกับประชากรของพระองค์

สิ่งสำคัญที่สุดเกี่ยวกับคุณก็คือความสัมพันธ์ของคุณกับพระเจ้าครับ

สำหรับการแบ่งปันภายในกลุ่ม

- ▶.ขอบางคนแบ่งปันว่าการเข้าสู่ความสัมพันธ์กับพระเจ้านำความหมายมาสู่ชีวิตของเขาอย่างไรบ้าง
- ▶ สำหรับการตอบสนองโดยสมัครใจ: คุณจะตอบคำถามว่า “เจ้าอยู่ที่ไหน?” ในความสัมพันธ์กับพระเจ้าว่าอะไร? คุณอยู่ในความสัมพันธ์กับพระองค์ หรือพระองค์ทรงยังคงเป็นคนแปลกหน้าสำหรับคุณอยู่?
- ▶ สำหรับการตอบสนองโดยสมัครใจ: “ดูเหมือนว่าคุณเคยรู้จักพระเจ้าแต่ได้ทำลายความสัมพันธ์กับพระองค์ลงหรือเปล่า?”
- ▶ ถามเพื่อการใคร่ครวญถึงข้อความ “สิ่งสำคัญที่สุดเกี่ยวกับคุณคือความสัมพันธ์ของคุณกับพระเจ้า” เรามีแนวโน้มที่จะลืมเรื่องนี้ไปหรือเปล่า? เราดำเนินชีวิตสอดคล้องกับความจริงนี้หรือเปล่า?

อธิษฐาน

พระบิดาในสวรรค์

ข้าพระองค์ขอบคุณพระองค์ที่ทรงสร้างข้าพระองค์ขึ้นมา ทรงทำให้ข้าพระองค์เกิดขึ้นมาด้วยวัตถุประสงค์
เพื่อจะรู้จักพระองค์

ขอบคุณพระองค์ที่ทรงนำข้าพระองค์กลับมาจากบาปของข้าพระองค์และนำข้าพระองค์เข้าสู่
ความสัมพันธ์ที่ได้รับการฟื้นฟูขึ้นแล้วกับพระองค์ ขอขอบคุณพระองค์สำหรับการยกโทษของพระองค์

ข้าพระองค์จะดำเนินชีวิตอยู่ในความรักเชื่อฟังต่อพระองค์เพราะข้าพระองค์อยากจะมีชีวิตอยู่ในความชื่น
ชมยินดีแห่งการได้รู้จักพระองค์ ขอโปรดให้พระวิญญาณบริสุทธิ์ภายในข้าพระองค์ช่วยให้ข้าพระองค์เชื่อ
ฟัง

ข้าพระองค์อธิษฐานในพระนามพระเยซูผู้ทรงสิ้นพระชนม์เพื่อข้าพระองค์

อาเมน

การบ้าน

อ่านพระธรรมปฐมกาล บทที่ 1-3 หาข้อพระคัมภีร์อ้างอิงถึงความสัมพันธ์ หามุมมองต่างๆที่อธิบายใน
บทเรียนนี้ในส่วน “บันทึกจากพระคัมภีร์เกี่ยวกับการล้มลงในบาปของมนุษย์” ในบทที่ 3 เขียนถึงสิ่งที่คุณ
พบสักสองสามย่อหน้า

บทที่ 2

การเผชิญหน้าที่นำไปสู่ความรอด

ความคิดหลัก

“การเผชิญหน้าของผมกับพระเจ้าซึ่งนำไปสู่ความรอดเป็นจุดเริ่มต้นความสัมพันธ์ของผมกับพระองค์”

วัตถุประสงค์ของบทเรียน

เพื่อเข้าใจว่าการกลับใจใหม่และการยกโทษจำเป็นสำหรับคนบาปในการเริ่มต้นความสัมพันธ์กับพระเจ้าผู้ทรงบริสุทธิ์เพราะอะไร

บทนำ

► จุดเริ่มต้นของทุกความสัมพันธ์คืออะไร?

ก่อนที่คนจะมีความสัมพันธ์ได้ก็ต้องพบปะกัน จุดเริ่มต้นของความสัมพันธ์คือการเผชิญหน้าส่วนตัว

การเผชิญหน้าครั้งแรกระหว่างพระเจ้ายกกับคนบาปเป็นอย่างไร? มันจะไม่เหมือนกับคนแปลกหน้าสองคนพบปะกัน ทักทายกันและกันแล้วเริ่มต้นทำความคุ้นเคยอย่างไม่เป็นทางการหรอกครับ แต่มันจะเป็นเหมือนกับการพบปะครั้งแรกกับคนที่คุณทำผิดต่อเขาอย่างร้ายแรงมากกว่า

จินตนาการถึงชายคนหนึ่งชื่อสมคิด สมคิดเช่าบ้านอยู่ ขณะอาศัยก็ซ่อมมอเตอร์ไซด์ในห้องนั่งเล่นทำพรมเสียหาย ยิ่งรู้สึไปว่าตนบนผนัง เบาลาไว้ในบ้านแล้วมันก็เตะผนังจนเป็นรูเวลาหยุดหงิดหรือหิว สมคิดไม่เคยพบหน้าเจ้าของบ้านโดยตรง

แต่แล้ววันหนึ่งขณะที่นั่งอยู่ในห้องรับแขกของคลินิกทำฟัน สมคิดเริ่มพูดคุยกับคนแปลกหน้าและชอบชายคนนั้น แต่เขาพบว่าชายคนนั้นเป็นเจ้าของบ้านที่เขาเช่าอยู่

► ก่อนที่ทั้งคู่จะเป็นเพื่อนกันได้มันจะต้องเกิดอะไรขึ้นเสียก่อน?

สิ่งจำเป็นสำหรับการคืนดีเวลาที่คนหนึ่งทำผิดต่ออีกคนหนึ่งคืออะไร?

1. คนทำผิดต้องยอมรับและกลับใจใหม่ การกลับใจใหม่หมายถึงเขาจะต้องไม่ทำสิ่งผิดต่อคนอื่นอีกต่อไป

2. คนที่ถูกทำผิดต้องเต็มใจยกโทษถึงแม้ว่าคนที่ทำผิดจะไม่สามารถชำระค่าเสียหายได้ก็ตาม

เรื่องนี้เป็นตัวอย่างถึงความผิดของเราต่อพระเจ้า ถึงแม้ว่าเราได้ทำผิดเลวร้ายกว่านี้มากนัก ครั้งแรกที่เราพบพระเจ้าก็มีปัญหาแล้วเพราะเราได้ทำผิดต่อพระองค์ ปัญหานั้นต้องได้รับการแก้ไขก่อนที่จะเริ่มต้นความสัมพันธ์ได้

เวลานี้ให้เราพิจารณาถึงสถานะของคนที่ถูกแยกออกจากพระเจ้าแล้วดูว่าสิ่งที่จำเป็นสำหรับเขาในการเป็นเพื่อนกับพระเจ้านั้นคืออะไร

สถานะของคนที่ถูกแยกออกจากพระเจ้า

พระธรรมเอเฟซัส 2:2-3 อธิบายถึงสถานะของคนที่ถูกแยกออกจากพระเจ้า

เมื่อก่อนพวกท่านเคยดำเนินชีวิตในการบาปนั้นตามวิถีของโลกนี้ ตามผู้ครอบครองที่มีอำนาจในฟ้าอากาศ คือวิญญาณที่ทำงานอยู่ในพวกคนที่ไม่เชื่อฟังในเวลานี้ เมื่อก่อนเราทุกคนเคยประพฤติเหมือนพวกเขาตามต้นหาของเนื้อหนัง คือทำตามความต้องการของเนื้อหนังและของความคิด โดยวิสัยแล้วเราจึงเป็นคนที่สมควรได้รับการลงโทษเหมือนอย่างคนอื่น ๆ

ตามข้อนี้ ครั้งหนึ่ง “เรา” เคยใช้ชีวิตอยู่ใต้อำนาจของรากะต้นหาซึ่งเป็นรูปแบบการดำเนินชีวิตอันชั่วร้าย เราเป็น “ลูกแห่งการไม่เชื่อฟัง” ซึ่งถูกกำกับโดยซาตาน เราใช้ชีวิตแบบนี้ “ตามธรรมชาติ” ทำให้เราเป็นศัตรู

ของพระเจ้า เป็น “ลูกแห่งพระพิโรธ” ซึ่งก็ขึ้นอยู่กับเวลาเท่านั้นว่าเราจะได้รับพระพิโรธของพระเจ้าที่เราสมควรได้รับเมื่อไหร่

► แต่ดูเหมือนว่าไม่ใช่ทุกคนที่ยังไม่ได้รับความรอดจะเลวร้ายขนาดนั้นใช่ไหม? คุณเคยพบคนที่ดูเหมือนว่าจะเป็นคนดี ซื่อตรง ใจดี และมีรับผิดชอบบ้างไหม? มันยากที่จะคิดว่าคนแบบนี้จะมีความผิดและมีเรื่องอะไรที่ต้องกลับใจ ใช่ไหม?

มีบางคนที่ไม่ได้กลับใจใหม่ที่คุณเหมือนว่าชีวิตก็ไม่ได้แสดงความชั่วร้าย พวกเขาอาจคิดว่าตัวเองไม่ใช่คนบาปแต่ใช้ชีวิตในทางของตัวเองแทนที่จะยอมจำนนต่อพระเจ้า นี่เป็นปัญหาร้ายแรงสำหรับคนที่ใช้ชีวิตในทางของตัวเองหรือเปล่า?

ให้เราพิจารณาที่พระธรรมอิสยาห์ 53:6

เราทุกคนหลงทางไปเหมือนแกะ ต่างคนต่างหันไปตามทางของตนเอง และพระยาห์เวห์ทรงวางความผิดบาปของเราทุกคนลงบนตัวท่าน

คนที่อ้างสิทธิเลือกหนทางของตัวเองนั้นก็ปฏิเสธสิทธิของพระเจ้าผู้สร้างที่จะชี้แนะเขา นี่เป็นสาระสำคัญของบาป บาปเป็นการกบฏต่อสิทธิอำนาจของพระเจ้า บาปของอาดัมกับเอวาเมื่อทั้งคู่ถูกทดลองคือพยายามเป็นอิสระจากพระเจ้าและเป็นพระเจ้าของตัวเอง

มีคนประเภทที่ด่วนคิดว่าตัวเองได้รับความรอดเวลาที่ได้ยินว่าความรอดได้รับโดยความเชื่อ เขาไม่ได้สำนึกผิดจริงๆ เพราะไม่ได้มองว่าจำเป็นต้องทำ ไม่เคยมองว่าตัวเองเป็นคนบาปที่สมควรได้รับการพิพากษาจากพระเจ้า แต่มองตัวเองว่าเป็นคริสเตียนเพราะยอมรับความจริงของศาสนาคริสต์และมองตัวเองว่าเป็นคนดีแต่ไม่มีการเปลี่ยนแปลงเกิดขึ้น เขาไม่เคยยอมจำนนความตั้งใจของตัวเอง เขาเพียงแต่ยอมรับพระเจ้าให้เป็นส่วนหนึ่งของชีวิตแล้วยังคงใช้ชีวิตส่วนใหญ่ตามความตั้งใจของตัวเอง นี่ไม่ใช่จุดเริ่มต้นของความสัมพันธ์กับพระเจ้าที่นำไปสู่ความรอดตามคำอธิบายจากพระคัมภีร์

คนอาจดูว่าเป็นคนดีจากภายนอก แต่ถ้าหากเขาไม่ได้รับใช้พระเจ้าอยู่ เขาก็กำลังละเมิดพระบัญญัติข้อแรกของพระเจ้าที่ว่าเราต้องไม่มีพระอื่น ๆ ต่อหน้าพระองค์ คนๆ นี้ไม่ได้ใช้ชีวิตในแต่ละวันโดยหวังถึงพระบัญญัติของพระเจ้า เขากำหนดเป้าหมายของตัวเองและใช้ชีวิตตามทางของตัวเอง เขารู้จักเกี่ยวกับพระเจ้าแต่ไม่ได้ถวายพระเกียรติพระองค์ในฐานะพระเจ้า (นั่นคือเขาไม่ได้ให้พระองค์เป็นพระเจ้าเหนือชีวิตของเขาอย่างแท้จริง) ดังนั้นเขาจึงไม่มีข้อแก้ตัวเลย (โรม 1:20-21)

พระคัมภีร์อธิบายถึงคนที่ไม่กลับใจใหม่ว่าเป็นคนที่ตาบอด อยู่ในความมืด เป็นทาส ถูกครอบงำด้วยราคะ ตัณหา และแม้กระทั่งตายแล้ว สภาวะของเขาน่าสิ้นหวังถ้าหากพระเจ้าไม่ได้ประทานความช่วยเหลือที่คนบาปต้องการ

พระคุณของพระเจ้าที่เข้ามาแทรกแซง

พระเจ้าทรงกระทำขั้นตอนแรกที่จะนำเรามาเผชิญหน้ากับพระองค์เพื่อแก้ไขปัญหบาปและช่วยให้เราเริ่มต้นความสัมพันธ์กับพระองค์ได้ พระองค์ทรงจัดเตรียมเครื่องบูชาเพื่อการยกโทษแล้วทรงใส่ความปรารถนาและทรงกระทำให้เราตอบสนองต่อสิ่งที่พระองค์ทรงเสนอให้ได้ครับ

พระเจ้าทรงเต็มพระทัยยกโทษและชำระราคาแห่งการยกโทษ พระองค์ทรงแสดงให้เราเห็นว่าพระองค์ทรงเต็มพระทัยโดยได้ทรงจัดเตรียมพระเยซูให้เป็นเครื่องบูชาบนไม้กางเขน

แม้ว่าจะมีการจัดเตรียมเครื่องบูชาแล้วก็ตาม คนบาปก็ยังคงสิ้นหวังอยู่แน่นอนถ้าหากไม่มีพระคุณของพระเจ้าทำงานอยู่ภายในจิตใจ พระคุณของพระเจ้าเข้าสู่จิตใจคนบาป พิสูจน์ความผิดถึงบาปและแสดงให้เขาเห็นว่าตัวเขานั้นต้องถูกดำเนินคดีแยกออกจากพระเจ้า พระคุณของพระเจ้าแสดงความผิดแก่เขา ทำให้เขาปรารถนาการยกโทษและทำให้เขาสามารถตอบสนองต่อพระเจ้าได้ครับ

► มีใครอยากแบ่งปันถึงวิธีที่พระเจ้าทรงนำเขามาสู่การเผชิญหน้ากับพระองค์ที่นำไปสู่ความรอดหรือเปล่า?

เมื่อปราศจากพระคุณ คนบาปก็ไม่อาจแม้แต่จะมาหาพระเจ้าได้ พระคุณมาถึงทุกคนก่อนจะทันเริ่มแสวงหาพระเจ้าเสียอีก พระคุณมาถึงทุกคนแม้ว่าคนๆ นั้นไม่ได้ทำอะไรที่สมควรได้รับพระคุณก็ตาม

ระลึกถึงพระธรรมเอเฟซัส 2:2-3 นั้นข้างเป็นคำอธิบายที่น่าสิ้นหวัง แต่ให้เราพิจารณาสองข้อถัดมาจากคำอธิบายนั้นครับ

แต่พระเจ้าทรงเปี่ยมด้วยพระเมตตา พระองค์ทรงรักเราโดยความรักอันใหญ่หลวงของพระองค์ ถึงแม้ว่าเราเป็นคนตายเนื่องจากการละเมิด พระองค์ยังทรงทำให้มีชีวิตอยู่ร่วมกับพระคริสต์ (พวกท่านได้รับความรอดแล้วด้วยพระคุณ) (เอเฟซัส 2:4-5)

ถ้าหากคนไม่ได้รับความรอด นั่นก็ไม่ใช่เพราะว่าเขาไม่เคยได้รับพระคุณ แต่เป็นเพราะว่าตัวเขานั้นไม่ตอบสนองต่อพระคุณที่มีอยู่ต่างหากครับ

การเผชิญหน้าส่วนตัว

คริสเตียนคือคนที่มีประสบการณ์ถึงการเผชิญหน้าส่วนตัวกับพระเจ้า การเผชิญหน้าส่วนตัวกับพระเจ้าอาจมีขั้นตอนเมื่อคนเริ่มเข้าใจถึงพระกิตติคุณและเต็มใจจะสำนึกผิด แต่คนๆ หนึ่งกลายเป็นคริสเตียนในช่วงเวลาที่เผชิญหน้ากับพระเจ้า เวลานั้นเขาตอบสนองต่อพระคุณของพระเจ้าโดยสำนึกผิดต่อบาปและเชื่อในพระสัญญาของพระเจ้าว่าทรงยกโทษแก่เขา

คนบาปที่สำนึกผิดและเชื่อในพระเจ้าได้รับการยกโทษและพระคุณที่เปลี่ยนแปลงชีวิต ความรอดเปรียบได้กับการกลับมามองเห็น มาสู่แสงสว่าง ถูกไถ่จากการเป็นทาส ถูกปลดปล่อยจากราคะตัณหา และกลับฟื้นคืนสู่ชีวิต

พระกิจการ 26:18 อธิบายถึงการเปลี่ยนแปลงที่พระกิตติคุณกระทำต่อคนบาป เปาโลถูกส่งไปเพื่อ “เพื่อเปิดตาของพวกเขาและหันพวกเขาจากความมืดมาสู่แสงสว่างและจากอำนาจของซาตานมาหาพระเจ้า เพื่อพวกเขาจะได้รับการอภัยโทษบาปและได้อยู่ในหมู่ผู้ที่ได้รับการชำระให้บริสุทธิ์โดยความเชื่อในเรา”

► ตามพื้นฐานของสิ่งที่เราได้เรียนรู้ในบทเรียนนี้ คริสเตียนแท้คืออะไร?

คริสเตียนแท้มีการเผชิญหน้าส่วนตัวกับพระเจ้าเวลาที่เขากลับใจใหม่ต่อบาป (ลูกา 13:5) รับการยกโทษ โดยความเชื่อ (เอเฟซัส 2:8) และอุทิศชีวิตเชื่อฟังพระวอนะของพระเจ้า (1 ยอห์น 3:6) การเผชิญหน้านี้เป็นจุดเริ่มต้นของความสัมพันธ์ส่วนตัวของเขากับพระเจ้า (1 ยอห์น 1:3)

ถ้าหากคนไม่ได้อยู่ในความสัมพันธ์แบบนี้กับพระเจ้า เขาก็ต่อต้านพระคุณที่พระเจ้าประทานให้แก่เขาอยู่ เขาควรสำนึกผิดต่อบาปแล้วรับการยกโทษและพระคุณของพระเจ้าที่เปลี่ยนแปลงชีวิตโดยความเชื่อ

สำหรับการแบ่งปันภายในกลุ่ม

► .บางคนอาจแบ่งปันพยานชีวิตสั้นๆเกี่ยวกับการเผชิญหน้ากับพระเจ้าที่นำไปสู่ความรอดโดยชี้ให้เห็นความแตกต่างระหว่าง “ก่อนและหลัง”

► แต่ละคนควรถามตัวเองว่า “ผมเคยมีการเผชิญหน้ากับพระเจ้าตอนที่สำนึกผิดแล้วเชื่อและเริ่มต้นความสัมพันธ์ของผมกับพระเจ้า หรือผมที่กักตัวตัวเองเป็นคริสเตียนด้วยเหตุผลผิดๆ?”

► .คนที่ไม่ได้อยู่ในความสัมพันธ์กับพระเจ้าอาจอยากแบ่งปันความรู้สึกถึงความต้องการเพื่อกลุ่มจะอธิษฐานกับเขาได้

อธิษฐาน

พระบิดาในสวรรค์

ขอขอบคุณพระองค์ที่ทรงยื่นพระหัตถ์มาถึงข้าพระองค์ขณะที่กำลังหลงหายและแยกออกจากพระองค์

ขอขอบคุณที่ทรงจัดเตรียมพระเยซูเป็นเครื่องบูชาบนไม้กางเขนเพื่อข้าพระองค์จะได้รับการยกโทษ

ขอขอบคุณพระองค์ที่ทรงแสดงให้เห็นความผิดของข้าพระองค์ ที่ประทานความปรารถนาจะได้รับการยกโทษให้แก่ข้าพระองค์ และที่ทำให้ข้าพระองค์ตอบสนองพระองค์ได้

ขอบคุณพระองค์สำหรับการเปลี่ยนแปลงอันยิ่งใหญ่ที่ทรงกระทำในชีวิตของข้าพระองค์ ข้าพระองค์
อยากจะใช้ชีวิตอยู่ในความรักเชื่อฟังต่อพระองค์

อาเมน

การบ้าน

อ่านพระธรรมเอเฟซัส 2 ใคร่ครวญเกี่ยวกับการแทรกแซงอันยิ่งใหญ่ที่พระเจ้าทรงกระทำในชีวิตของเรา ข้อ
1-3 อธิบายถึงสภาพก่อนหน้าของเรา ข้อ 4 เริ่มต้นอธิบายถึงการเปลี่ยนแปลงที่พระเจ้าทรงกระทำ จง
สังเกตถึงการอ้างอิงถึงความสัมพันธ์ตลอดทั้งบทโดยเฉพาะอย่างยิ่งในข้อ 4, 6, 7, 14 และ 19 เขียนถึงสิ่ง
ที่คุณพบสักสองสามย่อหน้า

บทที่ 3

การรับรองถึงการยอมรับของพระเจ้า

ความคิดหลัก

พระเจ้าทรงยอมรับผมในฐานะบุตรของพระองค์ตอนที่ผมกลับใจใหม่และเชื่อในพระสัญญาของพระองค์”

วัตถุประสงค์ของบทเรียน

เพื่อเข้าใจว่าการรับรองที่แท้จริงแห่งความรอดขึ้นอยู่กับการทำตามคำสั่งแห่งพระกิตติคุณ

การรับรอง

► คนรู้เ็นว่าตัวเองได้รับความรอดแล้วได้อย่างไร?

► การไว้วางใจความรู้สึกของตัวเองเป็นสิ่งที่ปลอดภัยหรือเปล่า? เพราะอะไร?

รับรองคำตอบต่างๆให้มากเท่าจะเป็นไปได้ คุณอธิบายอย่างละเอียดถี่ถ้วนได้ในภายหลัง

บางคนพึ่งพาความรู้สึกภายใน แต่ความรู้สึกเปลี่ยนแปลงได้และทำให้เข้าใจผิดได้

พระคัมภีร์บอกว่าเรารู้ได้เ็นว่าเราได้รับความรอด เามั่นใจได้ว่าพระเจ้าทรงยอมรับเรา ไม่ต้องมีชีวิตอยู่กับความหวาดกลัวเพราะพระวิญญาณของพระเจ้าทรงรับรองแก่เราว่าเราเป็นคนที่พระเจ้าทรงรับไว้เป็นบุตร

พระวิญญาณนั้นเป็นพยานร่วมกับจิตวิญญาณของเราว่า เราเป็นลูกของพระเจ้า (โรม 8:16)

การรับรองนี้สมบูรณ์มากเสียจนกระทั่งเรามีความกล้าหาญได้ในวันพิพากษาและไม่กังวลสั้ยว่าเราจะผ่านการประเมินของพระเจ้าหรือเปล่า บางคนพูดว่าพวกเขาหวังว่าจะไปถึงสวรรค์ แต่เราเองมีการรับรองที่ดีกว่านั้นครับ

ความรักของเราจึงสมบูรณ์ในขณะนี้ เพื่อเราจะมีความมั่นใจในวันพิพากษา เพราะว่าพระองค์ทรงเป็นเช่นไร เราในโลกนี้ก็เป็นอย่างนั้น (1 ยอห์น 4:17)

► ชีวิตที่เปลี่ยนแปลงไปเป็นหลักฐานถึงความรอด แต่ไม่อาจเป็นการรับรองแรก เพราะอะไร?

ชีวิตที่เปลี่ยนแปลงไปเป็นหลักฐานว่าคนได้รับความรอด แต่หลักฐานนั้นไม่ได้มีอยู่ในช่วงแรก ผลแห่งความรอดยังไม่มีเวลาให้ปรากฏในช่วงแห่งการกลับใจใหม่ ดังนั้นชีวิตที่เปลี่ยนแปลงไปจึงไม่ใช่พื้นฐานของการรับรองในเวลาแห่งความรอด ผู้เชื่อแน่ใจถึงความรอดของตนได้จากการรู้ว่าเขาได้ติดตามหนทางสู่ความรอดจากพระคัมภีร์มาโดยตลอด

หนทางสู่ความรอดเริ่มต้นด้วยการกลับใจใหม่ **การกลับใจใหม่**หมายถึงคนบาปมองตนเองว่ามีความผิดสมควรได้รับการลงโทษ (1 ยอห์น 1:9) และเต็มใจจะเลิกทำบาป

ให้คนธรรมดาละทิ้งทางของเขา และคนชั่วละทิ้งความคิดของเขา ให้เขากลับมายังพระยาห์เวห์ และพระองค์จะทรงเมตตาเขา และมายังพระเจ้าของพวกเรา เพราะพระองค์ทรงมีการอภัยอย่างเหลือล้น (อิสยาห์ 55:7)

ถ้าหากคนไม่ได้มองเห็นว่าตัวเองมีความผิดจริง ไม่มีข้อแก้ตัว และสมควรได้รับการลงโทษ ก็จะไม่กลับใจใหม่ ถ้าหากเขายอมรับว่าตัวเขานั้นเป็นคนบาปแต่อยากได้ศาสนาที่จะอนุญาตให้ทำบาปต่อไป เขาก็ไม่ได้กลับใจใหม่เพราะเขาอยากจะทำสิ่งที่ทำให้ตัวเขามีความผิดต่อไปอยู่ เขาไม่ได้กำลังยอมรับจริงๆว่าบาปนั้นชั่วร้าย

การกลับใจใหม่ไม่ได้หมายความว่าคนบาปต้องแก้ไขชีวิตและทำตัวเขาให้ชอบธรรมเสียก่อนพระเจ้าจึงจะทรงยกโทษให้แก่เขา นั่นเป็นไปได้ไม่ได้เลยเพราะคนบาปตกอยู่ในอำนาจแห่งบาป แต่คนบาปต้องเต็มใจให้พระเจ้าช่วยกู้เขาจากบาปครับ

ความเชื่อที่จำเป็นสำหรับความรอดนั้นเกิดขึ้นในเวลาเดียวกันขณะกลับใจใหม่หรือเกิดขึ้นหลังจากที่กลับใจใหม่ การมีความเชื่อที่นำไปสู่ความรอดหมายถึงคนเชื่อในบางสิ่งอยู่

1. เขามองว่าเขาไม่อาจทำอะไรเพื่อจะแก้ตัวได้เลย

เพราะว่าท่านทั้งหลายได้รับความรอดแล้วด้วยพระคุณโดยทางความเชื่อ ความรอดนี้ไม่ใช่มาจากตัวท่าน แต่เป็นของประทานจากพระเจ้า ไม่ใช่มาจากการกระทำ เพื่อไม่ให้ใครรอดได้ (เอเฟซัส 2:8-9)

เขาตระหนักว่าไม่มีสิ่งไหนที่เขาทำได้ (การประพฤติต่างๆ) ซึ่งจะทำให้ตัวเขาสมควรได้รับความรอด แม้เพียงบางส่วนได้เลย

2. เขาเชื่อว่าเครื่องบูชาแห่งพระคริสต์เพียงพอสำหรับการยกโทษของเขา

และพระองค์ทรงเป็นเครื่องบูชาลบบาปของเรา และไม่ใช่แค่บาปของเราเท่านั้น แต่ของทั้งโลก ด้วย (1 ยอห์น 2:2)

การชดใช้หนี้บาปหมายถึงเครื่องบูชาที่ทำให้การยกโทษของเรามีขึ้นได้ เครื่องบูชาของพระคริสต์เท่านั้นเพียงพอสำหรับการยกโทษของเราแล้ว ไม่มีสิ่งจำเป็นอื่นอีก

3. เขาเชื่อว่าพระเจ้าทรงสัญญาว่าจะทรงยกโทษเขาด้วยความเชื่อซึ่งเป็นสิ่งจำเป็นเพียงสิ่งเดียวเท่านั้น

ถ้าเราสารภาพบาปของเรา พระองค์ทรงซื่อสัตย์และเที่ยงธรรม ก็จะทรงโปรดยกบาปของเรา และจะทรงชำระเราให้พ้นจากการอธรรมทั้งสิ้น (1 ยอห์น 1:9)

ถ้าหากเขาคิดว่ามีสิ่งจำเป็นอื่นๆ อีก เขาก็คาดหวังที่จะได้รับความรอดบางส่วนโดยการประพฤติ แทนที่จะได้รับความรอดสมบูรณ์โดยพระคุณ

ถ้าหากเขากลับใจใหม่และเชื่ออย่างที่พระคัมภีร์ชี้แนะจริงๆ เขาก็มีสิทธิที่จะเชื่อว่าพระเจ้าทรงยกโทษเขา การเชื่อว่าพระเจ้าทรงเสนอความรอดเท่านั้นยังไม่เพียงพอ เขาต้องเชื่อว่าตัวเขาได้รับความรอดแล้วด้วยครับ

มีการยืนยันพิเศษที่พระเจ้าประทานให้แก่ผู้เชื่อที่สำนึกผิดในเวลาที่เขากลับใจใหม่และเชื่อ

แต่พระวิญญาณจะทรงให้ท่านมีฐานะเป็นบุตรของพระเจ้า โดยพระวิญญาณนั้นเราจึงร้องเรียกพระเจ้าว่า “อับบา (พ่อ)” พระวิญญาณนั้นเป็นพยานร่วมกับจิตวิญญาณของเราว่า เราเป็นลูกของพระเจ้า (โรม 8:15-16)

ถ้าหากคนติดตามหนทางแห่งความรอดจากพระคัมภีร์และพึงพาวิธีการยืนยันแบบเฉียบพลันจากพระคัมภีร์แทนที่จะพึงพาการยืนยันแบบอื่นๆ แล้ว ตัวเขานั้นก็ไม่น่าจะถูกปล่อยลง การยืนยันนี้ตั้งอยู่บนพื้นฐานแห่งพระวาทะของพระเจ้าซึ่งพึงพาได้โดยสมบูรณ์ พระเจ้าทรงรักษาพระสัญญาของพระองค์เสมอครับ

สำหรับการแบ่งปันภายในกลุ่ม

- ▶ ในเวลาเปลี่ยนความเชื่อ คนอาจยังไม่รู้ถึงความหมายของการกลับใจใหม่และความเชื่อที่นำไปสู่ความรอด ตอนนี้เขากลับใจใหม่แล้ว ดังนั้นเขาควรมองย้อนกลับมาและเห็นได้ว่าทั้งสองสิ่งนี้เกิดขึ้น
- ▶ ถามว่ามีสมาชิกคนไหนมั่นใจบ้างว่าตัวเขาจะไปสวรรค์ถ้าหากเสียชีวิตตอนนี้
- ▶ .เชิญชวนให้สมาชิกแบ่งปันว่าตัวเขามีประสบการณ์ถึงองค์ประกอบบางอย่างเกี่ยวกับการสำนึกผิดหรือความเชื่ออย่างไรบ้าง
- ▶ อภิปรายเกี่ยวกับอันตรายต่างๆ ที่อาจเกิดขึ้นได้กับคนที่คิดว่าตัวเองเปลี่ยนความเชื่อแล้วแต่ยังปฏิเสธองค์ประกอบที่ได้ระบุถึงบางองค์ประกอบ (ตัวอย่าง เช่น “จะมีอันตรายอะไรถ้าหากคนไม่คิดจริงๆว่าบาปของเขาทำให้เขาสมควรได้รับการลงโทษจากพระเจ้า?” หรือ “แล้วถ้าหากคนคิดว่าตัวเขาได้รับความรอด

เพราะพระคุณของพระเจ้ามีสิ่งดีที่เขากำลังเพิ่มเติมล่ะ?) อันตรายจากความเชื่อที่ผิดแต่ละอย่างได้ถูกบอกเป็นนัยเอาไว้ในเนื้อความข้างต้นแล้ว

► บทเรียนนี้ควรช่วยบางคนให้เข้าใจว่าเขามีเหตุผลผิดๆที่ทำให้คิดว่าเปลี่ยนความเชื่อแล้วหรือเปล่า บทเรียนนี้ควรช่วยผู้เชื่อใหม่แท้ให้เข้าใจได้อย่างชัดเจนเกี่ยวกับพระกิตติคุณที่รับเอาไว้

อธิษฐาน

พระบิดาในสวรรค์

ขอบคุณพระองค์สำหรับพระสัญญาที่จะยกโทษคนบาปที่กลับใจใหม่และเชื่อ ข้าพระองค์กลับใจใหม่ต่อ
บาปของข้าพระองค์และข้าพระองค์เชื่อในพระสัญญาของพระองค์

ข้าพระองค์รู้ว่าเครื่องบูชาแห่งพระเยซูบนไม้กางเขนเพียงพอสำหรับข้าพระองค์

ข้าพระองค์รู้ว่าข้าพระองค์ไม่ต้องกลัวการพิพากษาเพราะว่าพระองค์ทรงยกโทษบาปของข้าพระองค์แล้ว

ขอบคุณพระองค์สำหรับพยานแห่งพระวิญญาณบริสุทธิ์ที่ว่าข้าพระองค์เป็นบุตรของพระองค์

อาเมน

การบ้าน

ศึกษาฮีบรู 10:11-25 การยืนยันส่วนตัวที่ให้ไว้ในพระคัมภีร์ตอนนี้ตั้งอยู่บนพื้นฐานอะไร? พระคัมภีร์ตอนนี้ให้คำแนะนำอะไรแก่เราบ้างเพราะว่าเราได้รับการยืนยันนี้แล้ว? ระบุคำสั่งและพิจารณาว่าจะทำตามคำสั่งนี้ให้สำเร็จด้วยตัวเองได้อย่างไร

บทที่ 4

สื่อสารกับพระเจ้า

ความคิดหลัก

“ผมจะรู้จักพระเจ้าดีขึ้นเพราะว่าผมสื่อสารกับพระองค์ทางการอธิษฐาน”

วัตถุประสงค์ของบทเรียน

เพื่อเข้าใจว่าเราแสดงออกถึงความสัมพันธ์ของเรากับพระเจ้าผ่านการสื่อสารกับพระองค์

บทนำ

การอธิษฐานเป็นเครื่องหมายอย่างหนึ่งของคริสเตียน อย่างไรก็ตาม เป็นไปได้ที่คนจะมีธรรมเนียมการอธิษฐานที่ไม่ใช่การอธิษฐานแบบคริสเตียนแท้ บางครั้งคนก็อธิษฐานด้วยเหตุผลผิดๆ

► สถานการณ์แบบไหนที่อาจทำให้คนที่ไม่เคยอธิษฐานมาก่อนต้องอธิษฐาน?

คนๆหนึ่งอาจอธิษฐานเป็นครั้งแรกเนื่องจากวิกฤต (แม้แต่ทหารที่ไม่เคร่งศาสนาเองก็จะอธิษฐานเมื่อถูกโจมตี) หรือเพราะว่าเขาคิดว่าคำอธิษฐานนั้นจะทำให้เขาได้รับสิ่งที่อยากได้ การที่คนๆหนึ่งสนใจการอธิษฐานอาจไม่ได้หมายถึงว่าตัวเขาสนใจที่จะได้รับความรอดหรือรู้จักกับพระเจ้าก็ได้ เขาอาจแค่สนใจจะได้สิ่งต่างๆจากพระเจ้าทางการอธิษฐานเท่านั้น

หลายคนสนใจเกี่ยวกับวิญญาณ ทูตสวรรค์ และพลังจิตเพื่อประโยชน์ทางธุรกิจและสุขภาพ ผู้คนไม่แน่ใจว่าวิทยาศาสตร์มีคำตอบทั้งหมดและมองหาความช่วยเหลือจากสิ่งเหนือธรรมชาติ บางครั้งการแสวงหาประโยชน์จากสิ่งเหนือธรรมชาติก็อยู่ในรูปการบูชารูปเคารพของคนต่างศาสนาหรือไสยศาสตร์

บางคนคิดว่าคำอธิษฐานมีฤทธิ์เดชเหมือนกับสูตรเวทย์มนต์ พวกเขามองว่าการอธิษฐานควรค่าเพราะว่ามันชักใยให้พระเจ้าประทานสิ่งที่พวกเขาอยากได้เท่านั้น

► คนที่นับถือศาสนาอื่นก็อธิษฐานด้วยเช่นกัน การอธิษฐานของคริสเตียนแตกต่างจากคนต่างศาสนาอย่างไร?

คริสเตียนอธิษฐานแสวงหาน้ำพระทัยของพระเจ้า

ลักษณะเฉพาะที่สำคัญของการอธิษฐานแบบคริสเตียนคือเรายอมจำนนต่อน้ำพระทัยของพระเจ้า มากกว่าพยายามให้พระเจ้าทรงกระทำสิ่งที่เราอยากได้

คนต่างศาสนามักคิดว่าคำอธิษฐานของตนมีไว้คอยให้อำนาจเหนือธรรมชาติทำสิ่งที่ตนอยากได้เท่านั้น หลายคนอธิษฐานด้วยวิธีของคนต่างศาสนา อธิษฐานเวลาที่อยากได้บางอย่างหรือมีวิกฤติเท่านั้น พวกเขาพยายามจะให้พระเจ้าทรงกระทำตามความตั้งใจของตนแทนที่จะพยายามค้นหาว่าน้ำพระทัยของพระองค์คืออะไร

ในฐานะคริสเตียน เราไว้วางใจน้ำพระทัยของพระเจ้าว่าดีกว่าความปรารถนาของเรา เรารู้ว่าพระเจ้าทรงมีพระปัญญาที่สมบูรณ์แบบและทรงมีความรักที่สมบูรณ์แบบ น้ำพระทัยของพระเจ้าจึงเป็นสิ่งที่ดีที่สุดสำหรับเรา ดังนั้นถึงแม้ว่าเราขอสิ่งที่เราคิดว่าเราต้องการเวลาอธิษฐานก็ตาม แต่เราให้พระเจ้าเป็นผู้ทรงเลือก ไม่ใช่เพราะว่าเราต้องทำอย่างนั้น แต่เพราะว่าเราไว้วางใจพระองค์ครับ

เราต้องอธิษฐานอย่างเจาะจงเพื่อจะได้รับคำตอบของคำอธิษฐาน ถ้าหากเราอธิษฐานอย่างคลุมเครือเรามักจะไม่เห็นการตอบสนองอย่างเจาะจงของพระเจ้าต่อคำอธิษฐานของเรา เราพูดคุยกับพระเจ้าเกี่ยวกับความจำเป็นต่างๆของเราพร้อมกับยินยอมให้พระองค์แสดงให้เห็นว่าควรมองความจำเป็นเหล่านั้นอย่างไร พระองค์ทรงช่วยเราให้รู้ว่าต้องอธิษฐานถึงอะไรเมื่อเราอธิษฐานเพื่อสำหรับทางออก

การอธิษฐานไม่ได้เป็นแค่การยื่นรายชื่อคำขอต่างๆแต่เป็นการมีปฏิสัมพันธ์กับพระเจ้า เมื่อเราบอกพระองค์ถึงความจำเป็นต่างๆของเรา เราก็ไว้วางใจให้พระองค์ดูแลความจำเป็นเหล่านั้นด้วยวิธีของพระองค์ บางครั้งพระองค์ทรงแสดงให้เห็นสิ่งที่พระองค์ประสงค์ให้เราทำครับ

คริสเตียนแสวงหาพระเจ้าในคำอธิษฐาน

คริสเตียนให้คุณค่าความสัมพันธ์ของเขากับพระเจ้ามากกว่าสิ่งที่ได้รับจากพระเจ้า

สิ่งที่เราแสวงหามากที่สุดในคำอธิษฐานคือพระเจ้า

ครั้งหนึ่งมีนักบุญผู้ยิ่งใหญ่คนหนึ่งซึ่งเป็นที่จดจำในฐานะนักบุญเบอร์นาร์ด เบอร์นาร์ดแห่งแคลร์วีกกล่าว ว่า “เวลาของเรากับพระเจ้าและการจัดลำดับความสำคัญกับเวลาที่ใช้กับพระเจ้าเป็นเครื่องวัดที่แท้จริงถึงความรักของเราที่มีต่อพระองค์” ความรักดำรงอยู่ในความสัมพันธ์และความสัมพันธ์แสดงออกในการสื่อสาร ความสัมพันธ์ไม่อาจเติบโตขึ้นได้โดยไม่มีการสื่อสาร ความสัมพันธ์เสื่อมถอยลงได้ถ้าหากละเลยการสื่อสารไป

คุณจะรู้สึกอย่างไรถ้าหากคุณมีเพื่อนที่คุยกับคุณเฉพาะเวลาที่อยากได้บางอย่างจากคุณเท่านั้น? แล้วถ้าหากดูเหมือนว่าเขาไม่สนใจที่จะรู้จักคุณมากขึ้นหรือฟังถึงสิ่งที่คุณสนใจหรือเป็นกังวลเลยล่ะ? คุณจะไม่เรียกความสัมพันธ์นั้นว่าเป็นความสัมพันธ์ที่ดี แต่หลายคนมีความสัมพันธ์กับพระเจ้าแบบนั้น

ความรักที่เรามีต่อพระเจ้าไม่ได้ถูกวัดโดยปริมาณการงานที่เราทำเพื่อพระองค์ (ถึงแม้ว่าความรักที่มีต่อพระองค์ควรกระตุ้นเราก็คตาม) หรือโดยความเข้มงวดของรูปแบบการใช้ชีวิต (ถึงแม้ว่าความรักที่มีต่อพระองค์ควรทำให้เราระมัดระวังปกป้องตัวเราจากบาปก็ตาม) ลูกจ้างที่จดจ่ออยู่ทำงานแต่ไม่อยากเห็นนายจ้างหรือไม่อยากคุยกับนายจ้างอย่างเหมาะสมก็มีความสัมพันธ์ที่ไม่ดีกับคนที่เขากำลังทำงานให้ ความสัมพันธ์ของเรากับพระเจ้าควรดีกว่านั้นครับ

การสื่อสารอาจเป็นได้หลายระดับแตกต่างกัน การสื่อสารในความสัมพันธ์แบบต้นเงินประกอบด้วยสำนวนซ้ำๆ ข้อความซ้ำๆ ที่พูดจากความเคยชิน ความสัมพันธ์ที่ลึกซึ้งมากขึ้นจะมีการสื่อสารถึงความคิดเห็นและความรู้สึกต่างๆ ความสัมพันธ์ที่ดีที่สุดมีความซื่อตรงโดยสมบูรณ์ ดังนั้นดูเหมือนว่าเบอร์นาร์ดกล่าวเอาไว้ถูกต้อง เหมือนกับการสื่อสารที่มีอยู่ในความสัมพันธ์วัดขนาดทุกๆ ความสัมพันธ์ ชีวิตการอธิษฐานของเราวัดขนาดความรักของเราที่มีต่อพระเจ้าครับ

การอธิษฐานเป็นเครื่องหมายของชีวิตฝ่ายวิญญาณ

ชีวิตฝ่ายวิญญาณของเราดำรงอยู่ในความสัมพันธ์กับพระเจ้าและการอธิษฐานเป็นเครื่องหมายของชีวิตวิญญาณ

เครื่องหมายหนึ่งที่แสดงว่าซาโลผู้ข่มเหงเปลี่ยนแปลงไปคือท่านเริ่มต้นอธิษฐาน (กิจการ 9:11)²

► เวลาที่หน่วยกู้ชีพมาช่วยคนที่ได้รับบาดเจ็บสาหัส เขาทำอะไรเป็นอันดับแรก?

เขาเช็ค “สัญญาณชีพ” เป็นอันดับแรก เช่น อัตราการเต้นของหัวใจและการหายใจ เขากำลังมองหา

สัญญาณต่างๆ ของชีวิตฝ่ายกายภาพ มีเครื่องหมายแสดงสัญญาณชีพฝ่ายวิญญาณเช่นกัน การอธิษฐานเป็นเครื่องหมายของชีวิตฝ่ายวิญญาณ

การอธิษฐานเป็นลมหายใจแห่งวิญญาณ - เครื่องหมายแสดงสัญญาณชีพฝ่ายวิญญาณ

เราหายใจเข้ารับเอาชีวิตฝ่ายวิญญาณจากพระเจ้าแล้วหายใจออกนำการสรรเสริญและการนมัสการออกมาซึ่งแสดงออกเป็นพิเศษเมื่อเราอธิษฐาน คนมีชีวิตทางกายภาพอยู่โดยที่ไม่หายใจได้นานแค่ไหน? คนมีชีวิตฝ่ายวิญญาณอยู่โดยที่ไม่อธิษฐานได้นานแค่ไหน?

► เราควรอธิษฐานเมื่อไหร่?

² ดูเช่นกันที่พระธรรม 1 โครินธ์ 1:2 การอธิษฐานเป็นสิ่งที่คริสเตียนทุกคนมีร่วมกัน

เวลาที่อธิษฐาน

- อธิษฐานเมื่อคุณกำลังเริ่มต้นวัน
- อธิษฐานในเวลาที่กำหนดเอาไว้เป็นพิเศษทุกวัน
- อธิษฐานในเวลาที่คุณกำลังถูกทดสอบเป็นพิเศษ
- อธิษฐานในเวลาที่你能ได้ทำผิดพลาด
- อธิษฐานเวลาที่คุณขอบคุณพระเจ้าสำหรับบางสิ่ง

สรุป

1. การอธิษฐานแบบคริสเตียนแตกต่างจากการอธิษฐานแบบคนต่างศาสนาเพราะว่าเราอยากได้รับน้ำพระทัยของพระเจ้าและเราให้คุณค่ากับการรู้จักพระเจ่มากกว่าสิ่งที่เราได้รับจากพระองค์
2. การอธิษฐานเป็นเครื่องวัดขนาดความรักของเราที่มีต่อพระเจ้า
3. การอธิษฐานเป็น “สัญญาณชีพ” ฝ่ายวิญญาณซึ่งแสดงให้เห็นว่าเรายังมีชีวิตฝ่ายวิญญาณอยู่

สำหรับการแบ่งปันภายในกลุ่ม

►.อภิปรายความจริงที่ว่าในการอธิษฐานนั้นเราควรแสวงหาพระเจ้ามากกว่าสิ่งต่างๆที่ได้รับจากพระเจ้า
ถาม “คุณอธิษฐานด้วยการจัดลำดับความสำคัญแบบนั้นจริงๆหรือเปล่า? การอธิษฐานของคุณแสดงให้เห็นว่าอย่างไรบ้าง?”

►.เชื้อเชิญการตอบสนองแบบต่างๆต่อแนวคิดที่ว่าชีวิตการอธิษฐานของเราแสดงให้เห็นถึงความรักของเราที่มีต่อพระเจ้า ถามว่าแนวคิดนั้นทำให้มีการประเมินตัวเองที่ทำให้รู้สึกไม่สะดวกใจเนื่องจากคำถามต่างๆหรือเปล่า เช่น “คุณรู้สึกว่าการอธิษฐานของคุณวัดขนาดความรักของคุณที่มีต่อพระเจ้าจริงๆหรือเปล่า?” หรือ “คุณรู้สึกว่าการอธิษฐานของคุณที่มีต่อพระเจ้ายิ่งใหญ่กว่าสิ่งๆที่ชีวิตการอธิษฐานของคุณแสดงให้เห็นหรือเปล่า?”

► ถามเพื่อหาวิธีแก้ปัญหา: “เพื่อให้ชีวิตการอธิษฐานของผมแสดงออกถึงความรักของผมที่มีต่อพระเจ้าได้ดีกว่าเดิมและเพิ่มพูนความรักของผมที่มีต่อพระเจ้าให้มากขึ้น ผมควร...”

อธิษฐาน

พระบิดาในสวรรค์

ขอบคุณพระองค์สำหรับอภิสิทธิ์อันยิ่งใหญ่ที่ข้าพระองค์ได้พุดคุยกับพระองค์ ข้าพระองค์ดีใจที่ข้าพระองค์พุดคุยกับพระองค์ถึงความจำเป็นต่างๆของข้าพระองค์ได้ แต่เหนืออื่นใดแล้วข้าพระองค์ขอบคุณพระองค์สำหรับอภิสิทธิ์ที่ข้าพระองค์ได้รู้จักพระองค์

โปรดช่วยข้าพระองค์แสดงความรักของข้าพระองค์ที่มีต่อพระองค์ด้วยการพุดคุยกับพระองค์บ่อยๆ โปรดทำให้ความรักของข้าพระองค์ที่มีต่อพระองค์เติบโตขึ้นเพราะว่าข้าพระองค์เริ่มรู้จักพระองค์มากขึ้น

โปรดช่วยข้าพระองค์ทำให้เวลาของข้าพระองค์กับพระองค์มีลำดับความสำคัญสูงสุดในชีวิต

อาเมน

การบ้าน

พิจารณาคำแถลงที่พระเยซูตรัสเกี่ยวกับการอธิษฐานในพระธรรมมัทธิว 6:5-18 ระบุการอ้างอิงถึงความจำเป็นส่วนตัวและการอ้างอิงถึงความสัมพันธ์กับพระเจ้า

บทที่ 5

อ่านสิ่งที่พระเจ้าทรงเขียน

ความคิดหลัก

“พระวาทะของพระเจ้าแนะนำความสัมพันธ์ของผมกับพระองค์”

วัตถุประสงค์ของบทเรียน

เพื่อเข้าใจว่าพระวาทะของพระเจ้าช่วยเราให้รู้จักพระเจ้าและทำให้พระเจ้าทรงพอพระทัยได้อย่างไร

บทนำ

- ▶ บทที่ยาวที่สุดในพระคัมภีร์คืออะไร? (สดุดี 119)
- ▶ บทนั้นเกี่ยวกับอะไร? (เบาะแส: มีสิ่งที่ถูกกล่าวถึงซ้ำแล้วซ้ำอีกในแบบที่เป็นคำพ้องความหมายหรือเปล่า?)

พระธรรมสดุดี บทที่ 119 มี 176 ข้อ มีการกล่าวถึงพระวาทะของพระเจ้าในทุกข้อยกเว้นเจ็ดข้อ เห็นได้ชัดเจนว่าเป็นหัวข้อของบทเพลงสดุดีนี้

มีการใช้คำศัพท์ที่แตกต่างกันในพระวาทะของพระเจ้า เช่น กฎ บทบัญญัติ พระบัญญัติ และการวินิจฉัย

ผู้เขียนบทเพลงสดุดีนี้ได้รับการดลใจและอธิบายว่าพระวาทะของพระเจ้ามีความหมายต่อเขาอย่างไรและมีผลกระทบอะไรต่อเขาอย่างไรบ้าง พระธรรมสดุดี 119 แสดงให้เราเห็นถึงความสำคัญของพระคัมภีร์สำหรับคริสเตียน

บางคนใช้พระคัมภีร์ในฐานะแหล่งของหลักคำสอน ในฐานะแหล่งของหลักฐานเพื่อจะพิสูจน์ประเด็นต่างๆ ในฐานะแหล่งให้กำลังใจในเวลาที่ยากลำบาก หรือในฐานะหนังสือสำหรับกิจวัตรทางศาสนา พระคัมภีร์มีประโยชน์ต่อวัตถุประสงค์เหล่านี้ แต่ถ้าหากคนใช้พระคัมภีร์เพื่อวัตถุประสงค์เหล่านี้เท่านั้นก็ดูจะเป็นวิธีการใช้พระคัมภีร์ที่แยกออกจากความสัมพันธ์ของเขากับพระเจ้า พระคัมภีร์ควรเป็นมากกว่านั้นสำหรับผู้เชื่อครับ

ให้เราพิจารณาข้อพระคัมภีร์บางข้อในพระธรรมสดุดี บทที่ 119 แล้วพิจารณาว่าผู้เขียนคนนี้ได้รับการดลใจให้กล่าวว่าพระคัมภีร์มีความสำคัญต่อท่านอย่างไรบ้าง

ท่านกล่าวถึงประโยชน์ต่างๆของพระวจนะของพระเจ้า

- พระวจนะของพระเจ้าให้ชีวิต (50)
- พระวจนะของพระเจ้าปลดปล่อย (52)
- พระวจนะของพระเจ้าเป็นตะเกียง (105)
- พระวจนะของพระเจ้าทำให้ท่านเป็นส่วนหนึ่งของการสามัคคีธรรมของผู้มีศรัทธาพระเจ้า (74, 79)

ความกระตือรือร้นของผู้เขียนสดุดีที่มีต่อพระคัมภีร์

(ในบทเรียนนี้ ให้พิจารณาข้อพระคัมภีร์ที่พิมพ์ด้วยตัวพิมพ์หนาเป็นกรณีพิเศษ)

- ท่านรักพระวจนะของพระเจ้าและยินดีในพระวจนะของพระเจ้า (16, 24, 47, 48, 77, 92, 97, 103)
- ท่านชื่นชมยินดีที่มีพระวจนะของพระเจ้าราวกับว่าพระวจนะของพระเจ้าเป็นทรัพย์สมบัติอันล้ำค่า (14, 72)
- ท่านถือว่าบรรดาผู้ที่มิใช่พระวจนะของพระเจ้าและรักษาพระวจนะของพระเจ้าเป็นผู้ที่ผาสุก (มีความสุข) (1, 2)

► ท่านรักพระคัมภีร์มากยิ่งนักเพราะอะไร?

ผู้เขียนสดุดีมีความกระตือรือร้นต่อพระคัมภีร์เพราะความรักของท่านที่มีต่อพระเจ้า

ท่านรักพระวาทะของพระเจ้ามากยิ่งขึ้นเพราะอะไร? ท่านพิจารณาพระวาทะของพระเจ้าว่าเป็นเช่นทรัพย์สมบัติเพราะอะไร? พระคัมภีร์ไม่ได้เป็นเพียงแค่ข้อมูลดี ๆ เท่านั้น ท่านอ้างอิงถึงพระวาทะว่าเป็น “ของพระองค์” (ของพระเจ้า) ท่านรักพระวาทะของพระเจ้าเพราะว่าท่านรักพระเจ้า พระวาทะของพระเจ้าเป็นการแสดงออกถึงพระธรรมชาติของพระเจ้า

พิจารณาข้อพระคัมภีร์ข้อ 137 เมื่อท่านพิจารณาพระบัญญัติของพระเจ้าและข้อกำหนดต่าง ๆ นั้น ท่านก็เห็นถึงความยุติธรรมและพระปัญญาของพระเจ้า เพราะว่าพระเจ้าทรงเที่ยงธรรม พระบัญญัติของพระองค์จึงยุติธรรม

การใช้พระคัมภีร์ของท่านแสดงออกถึงความรักของท่านและการนมัสการพระเจ้า - พระคัมภีร์เป็นตัวเชื่อมระหว่างพระเจ้ากับผู้นมัสการของพระองค์ โดยเปิดเผยพระเจ้าต่อผู้นมัสการและแนะนำการตอบสนองของผู้นมัสการต่อพระเจ้า พระคัมภีร์ได้รับการดลใจโดยพระวิญญาณบริสุทธิ์ ได้รับการส่องสว่างโดยพระวิญญาณบริสุทธิ์ และบรรลุนิเวศน์ของผู้นมัสการโดยฤทธิ์เดชของพระเจ้า

เพราะท่านเห็นว่าพระคัมภีร์แสดงออกถึงพระธรรมชาติของพระเจ้า ท่านจึงรู้สึกโกรธคนที่ลบหลู่พระเจ้า โดยละเมิดพระบัญญัติของพระองค์ ท่านไม่ได้โกรธตามสิทธิส่วนตัวแต่จากความรักที่มีต่อพระเจ้า (53, 104, 126, 136)

ท่านไม่เพียงแต่ถวายเป็นเกียรติแก่พระวาทะของพระเจ้าเวลาที่อยู่กับคนอื่น ๆ ที่ถวายเป็นเกียรติแก่พระวาทะของพระเจ้าเท่านั้น ท่านยังกล่าวว่าท่านไม่ละอายต่อพระวาทะของพระเจ้าแม้เมื่ออยู่ต่อหน้าบรรดาภักษัตริย์ (46)

พระคัมภีร์แนะนำการตอบสนองของผู้เขียนพระธรรมสดุดีต่อพระเจ้า

พระเจ้าทรงเรียกมนุษย์เข้าสู่ความสัมพันธ์กับพระองค์ วัตถุประสงค์ของพระคัมภีร์คือเปิดเผยถึงพระเจ้าเพื่อให้เราเข้าสู่ความสัมพันธ์กับพระองค์ ดังนั้นพระคัมภีร์จึงเรียกร้องการตอบสนองจากผู้อ่าน คนจะไม่ได้รับผลกระทบที่มุ่งหมายไว้จากพระคัมภีร์ถ้าหากเขาไม่ได้ตอบสนองต่อพระคัมภีร์อย่างถูกต้อง

สังเกตการตอบสนองของผู้เขียนพระธรรมสดุดีต่อพระคัมภีร์:

- ท่านวิงวอนว่าพระเจ้าจะทรงสอนพระวจนะของพระองค์แก่ท่าน (12, 18, 27, 33, 34)
- ท่านวิงวอนว่าท่านจะใช้ชีวิตตามพระวจนะของพระองค์ได้ (35-37, 5, 10)
- ท่านวิงวอนว่ากระทั้งหัวใจของท่านจะสัมพันธ์กับน้ำพระทัยของพระเจ้า (32, 80)
- ท่านรู้ว่าการชำระให้บริสุทธิ์จะเกิดขึ้นโดยการมีปฏิสัมพันธ์ของท่านกับพระเจ้าผ่านพระวจนะของพระเจ้า (9, 11)
- ท่านเรียกร้องพระพรต่างๆจากพระเจ้าบนพื้นฐานของการรักษาธรรมเนียมปฏิบัติของพระองค์ (22, 121, 153)
- ท่านสัญญาว่าจะเชื่อฟัง (8) “ข้าพระองค์จะ” ปรากฏอย่างสม่ำเสมอโดยการตอบสนองเป็นคำมั่นสัญญาต่อพระคัมภีร์
- ท่านอุทิศเวลาเพื่อจะใคร่ครวญพระคัมภีร์ตลอดทั้งวัน (15, 97) และในยามรุ่งสาง (147-148)

ผู้เขียนพระธรรมสดุดีโบราณมีมุมมองซึ่งได้รับการดลใจจากพระเจ้าเกี่ยวกับความสำคัญของพระวจนะของพระเจ้าที่มีต่อผู้เชื่อ ประสบการณ์ของท่านไม่ได้เป็นประสบการณ์หนึ่งเดียวและเกิดขึ้นสำหรับท่านเท่านั้น ประสบการณ์ของท่านเป็นประสบการณ์ที่เราแต่ละคนควรมีเมื่อพระวจนะของพระเจ้าแนะนำความสัมพันธ์ของเรากับพระองค์

การตอบสนองของเราต่อพระคัมภีร์

เริ่มต้นที่จะมีการตอบสนองที่ถูกต้องกับพระคัมภีร์ได้ดังนี้:

- ตระหนักถึงบทบาทของพระวจนะของพระเจ้าต่อความสัมพันธ์ของคุณกับพระเจ้า
- เข้าสู่ความสัมพันธ์ที่ถูกต้องกับพระเจ้าถ้าหากการกลับใจใหม่ของคุณยังไม่สมบูรณ์

- อุทิศเวลาให้กับพระวาระของพระเจ้า เริ่มต้นด้วยพระธรรมสดุดี บทที่ 119 แล้วอธิษฐานถึงข้อพระคัมภีร์เหล่านี้ขณะที่คุณอ่าน พระธรรมฟิลิปปี ทิตัส และเอเฟซัสจะเป็นลำดับถัดไป
- มุ่งมั่นที่จะตอบสนองต่อพระราชกิจของพระวิญญาณของพระเจ้าอย่างต่อเนื่องทางพระวาระของพระองค์

สำหรับการแบ่งปันภายในกลุ่ม

อย่างที่ได้อธิบายไปในบทเรียนนี้คือบางคนใช้พระคัมภีร์ในฐานะแหล่งของหลักคำสอน ในฐานะแหล่งของข้อพระคัมภีร์ที่ใช้เพื่อพิสูจน์ประเด็นต่างๆ ในฐานะแหล่งให้กำลังใจในเวลาที่ย่ำแย่ หรือในฐานะหนังสือสำหรับกิจวัตรทางศาสนา

- ▶ คุณเคยใช้พระคัมภีร์ในลักษณะที่แยกออกมาจากชีวิตความสัมพันธ์ของคุณกับพระเจ้ามากเกินไปหรือเปล่า? นั่นเป็นเพราะว่าคุณไม่เคยมองว่าพระคัมภีร์เป็นอย่างที่ควรเป็นในชีวิตของคุณหรือเปล่า?
- ▶ ทำอะไรได้บ้างเพื่อให้พระคัมภีร์อยู่ในฐานะที่เหมาะสม?
- ▶ คุณพร้อมจะทำการอุทิศเจาะจงอะไรบ้างสำหรับการใช้พระคัมภีร์ในอนาคต?

อธิษฐาน

พระบิดาในสวรรค์

ขอบคุณที่ทรงประทานพระคัมภีร์ให้แก่ข้าพระองค์ และสำแดงพระองค์เองแก่ข้าพระองค์ ขอขอบคุณที่พระองค์ประทานความเข้าใจแก่ข้าพระองค์ทางพระวิญญาณบริสุทธิ์ของพระองค์ที่ทรงทำงานอยู่ในความคิดจิตใจของข้าพระองค์

โปรดช่วยข้าพระองค์ให้เข้าใจมากขึ้นว่าพระองค์ทรงเป็นอย่างไรและข้าพระองค์ควรเป็นอะไรเพื่อจะเป็นที่พอพระทัยของพระองค์ โปรดช่วยข้าพระองค์ให้ตอบสนองต่อพระราชกิจของพระองค์ในจิตใจของข้า

พระองค์เสมอเวลาที่ข้าพระองค์อ่านพระวจนะของพระองค์ ขอให้พระวจนะของพระองค์เปลี่ยนแปลงข้าพระองค์ให้เป็นตามพระฉายของพระองค์อยู่เสมอไป

พระเจ้าข้า ข้าพระองค์ขออุทิศตัวที่จะใช้เวลาใคร่ครวญพระวจนะของพระองค์ทุกวัน โปรดประทานความรักที่มีต่อพระวจนะของพระองค์ให้แก่ข้าพระองค์ซึ่งมาจากความรักที่ข้าพระองค์มีต่อพระองค์

อาเมน

การบ้าน

สัปดาห์นี้ให้คุณใคร่ครวญเกี่ยวกับพระธรรมสดุดี บทที่ 119 ระบุถึงสิ่งต่างๆ ที่ผู้เขียนได้กล่าวว่าจะทำเนื่องจากพระวจนะของพระเจ้า ให้คุณอุทิศตัวทำแบบเดียวกันและอธิษฐานให้สิ่งนั้นสำเร็จในจิตใจและชีวิตของคุณ

บทที่ 6

เผยแพร่อำนาจเชื่อเชิณ

ความคิดหลัก

“ผมอยากนำคนอื่นมารู้จักพระเจ้าอย่างที่ผมรู้จัก”

วัตถุประสงค์ของบทเรียน

เพื่อเรียนรู้วิธีสำหรับการแบ่งปันพระกิตติคุณ

บทนำ

► เราควรแบ่งปันพระกิตติคุณเพราะอะไร?

มีเหตุผลที่ดีอยู่หลายเหตุผล ให้เราพิจารณาเหตุผลที่อัครทูตยอห์นเชื่อเชิณคนมาสู่ความรอด

สิ่งที่เราได้เห็นและได้ยินนั้น เราก็ประกาศให้พวกท่านรู้ด้วย เพื่อท่านจะได้มีสามัคคีธรรมกับเรา และเราก็มีสามัคคีธรรมกับพระบิดา และกับพระเยซูคริสต์พระบุตรของพระองค์ (1 ยอห์น 1:3)

เรามีประสบการณ์ถึงการเผชิญหน้ากับพระเจ้าและได้รับความรอดพร้อมกับที่เริ่มต้นความสัมพันธ์กับพระองค์ เนื่องจากพระเจ้าทรงรักมนุษย (ยอห์น 3:16) เราจึงควรห่วงใยพวกเขาและอยากให้พวกเขารู้จักพระเจ้า เรามีคำเชื่อเชิณอันยิ่งใหญ่ที่จะแบ่งปันกับพวกเขาครับ

การนำเสนอพระกิตติคุณ

การนำเสนอพระกิตติคุณนี้สั้นกระชับและน่าจดจำ การนำเสนอนี้ใช้การวาดรูปที่คนที่เห็นรูปก็จะจดจำได้ เราสามารถนำเสนอได้ภายในสองนาทีกหรือขยายเวลาออกไปอีกเพื่ออภิปรายและอธิบายถ้าหากผู้ฟังสนใจ

ไม่จำเป็นว่าคุณจะต้องเป็นศิลปินที่มีทักษะ รูปวาดนั้นเรียบง่ายและความเรียบง่ายของรูปก็ช่วยให้ผู้ฟังจดจำรูปได้

เวลานี้เราจะมาพิจารณาขั้นตอนต่างๆ ของรูปวาดพร้อมกับคำอธิบายสำหรับแต่ละส่วนที่จะวาดครับ

นักศึกษาควรพิจารณาแต่ละขั้นของรูปวาดขณะที่ผู้นำชั้นเรียนวาดรูปบนวัสดุบางอย่างที่มีขนาดใหญ่พอให้ทั้งชั้นเรียนเห็น ผู้นำชั้นเรียนควรพยายามไม่เพิ่มเติมคำอธิบายเข้าไปในการนำเสนอ คำอธิบายควรสั้นเพื่อให้นักศึกษาเรียนรู้ได้ง่ายๆ หลังจากการสาธิตครั้งแรกชั้นเรียนควรดำเนินต่อเพื่อครอบคลุมคำอธิบายสำหรับส่วนถัดไป จากนั้นจึงย้อนกลับมาฝึกฝนการนำเสนอ

คำพูดที่ต้องพูดมีอยู่คู่กับแต่ละส่วนของรูปวาดที่จะวาด

สิ่งที่ต้องพูดสำหรับรูปวาดแต่ละส่วน

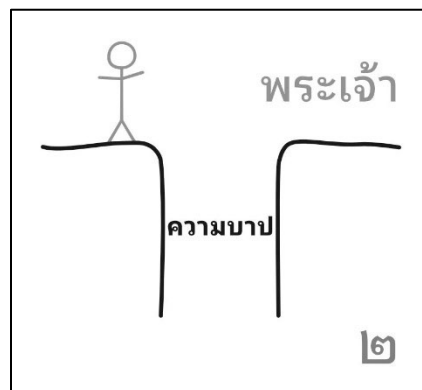
ส่วนที่ 1

“พระเจ้าทรงสร้างคนแต่ละคนให้อยู่ในการสามัคคีธรรมกับพระองค์และมีชีวิตที่ผาสุก พระองค์ไม่ได้ทรงออกแบบชีวิตให้เต็มไปด้วยปัญหาและความทุกข์”

ส่วนที่ 2

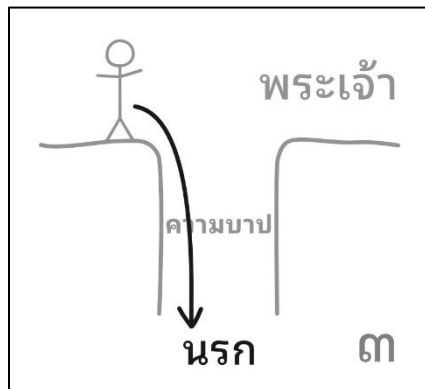
“มนุษย์ถูกแยกออกจากพระเจ้าเนื่องจากบาป มนุษย์คู่แรกทำบาปและทุกคนจากนั้นเป็นต้นมาก็ทำบาปต่อพระเจ้า”

ส่วนที่ 3

“พระเจ้าทรงเป็นผู้พิพากษาที่ยุติธรรม วันหนึ่งคนบาปจะพินาศชั่ววันนั้นในนรกถ้าหากเขาไม่พบพระเมตตาแล้วกลับมาเข้าสู่ความสัมพันธ์กับพระเจ้า”

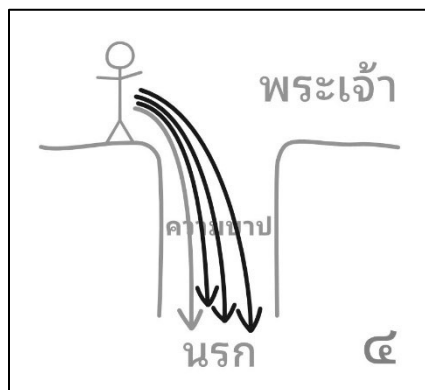
[เขียนลูกศรและคำว่านรก]

ส่วนที่ 4

“เราไม่อาจทำอะไรเพื่อจะให้เรากลับมาหาพระเจ้าหรือได้รับความเมตตาได้เลย – ไม่ใช่การประพฤติดี การไปโบสถ์ ธรรมเนียมทางศาสนา การให้เงิน...”

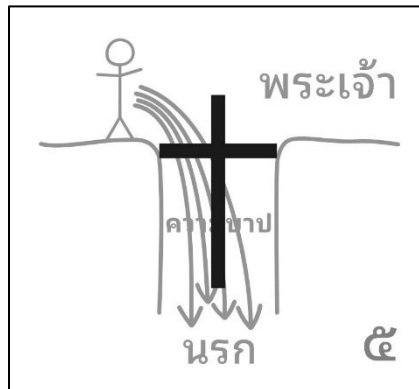
[เขียนลูกศรพร้อมกับสิ่งต่างๆในรายชื่อ]

ส่วนที่ 5

“สถานการณ์ของเราน่าจะสิ้นหวังถ้าหากพระเจ้าไม่ได้ทรงเตรียมหนทางสำหรับเราได้กลับมาหาพระองค์ พระเยซูพระบุตรของพระเจ้าสิ้นพระชนม์บนไม้กางเขนในฐานะเครื่องบูชาเพื่อให้เราได้รับการยกโทษ หลังจากสามวันพระองค์ทรงถูกชุบให้เป็นขึ้นจากความตาย”

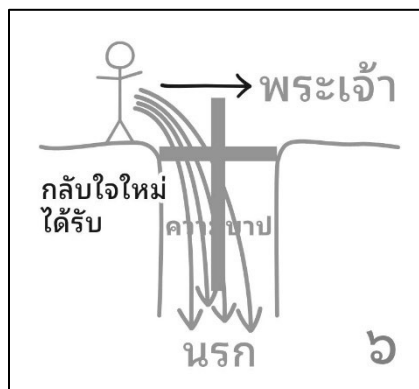
[วาดไม้กางเขน]

ส่วนที่ 6

“แต่การแค่รู้เท่านั้นก็ไม่พอ แต่ละคนต้องเลือกที่จะได้รับความรอดและกลับมาหาพระเจ้า คนต้องกลับใจใหม่ซึ่งหมายความว่าเสียใจต่อบาปมากพอที่จะเลิกทำ คนที่กลับใจใหม่รับการยกโทษได้โดยอธิษฐานขอพระเจ้า”

[เขียนลูกศรและเขียนคำว่ากลับใจใหม่และได้รับ]

ส่วนที่ 7

“คุณคิดว่าคุณอยู่ที่ไหนในแผนภาพนี้? คุณเคยมีช่วงเวลาพิเศษในชีวิตที่คุณกลับใจใหม่ต่อบาป รับการยกโทษของพระเจ้า แล้วเริ่มต้นใช้ชีวิตเพื่อพระเจ้าหรือเปล่าครับ หรือคุณยังคงแยกออกจากพระเจ้าเนื่องจากบาป?”

[รอคำตอบ หลายคนจะยอมรับว่าตนเองยังคงถูกแยกออกจากพระเจ้า]

“คุณพร้อมจะทำขั้นตอนนี้ นั่นคือ กลับใจใหม่ รับการยกโทษ และเริ่มต้นใช้ชีวิตเพื่อพระเจ้าหรือเปล่าครับ? ผมยินดีจะอธิษฐานกับคุณตอนนี้”

อธิษฐานในทำนองเดียวกับคำอธิษฐานต่อไปนี้

“พระเจ้าข้า ข้าพระองค์รู้ว่าข้าพระองค์เป็นคนบาปและสมควรการลงโทษชั่ววันรันดร์ ข้าพระองค์เสียใจต่อบาปของข้าพระองค์และเต็มใจจะเลิกทำบาป ข้าพระองค์ขอพระองค์ทรงโปรดยกโทษให้ข้าพระองค์ไม่ใช่เพราะว่าข้าพระองค์สมควรได้รับการยกโทษแต่เพราะพระเยซูทรงสิ้นพระชนม์เพื่อข้าพระองค์ ขอขอบคุณพระองค์สำหรับความรอด ตั้งแต่นี้เป็นต้นไปข้าพระองค์จะใช้ชีวิตเพื่อพระองค์”

หลังจากที่ผู้นำชั้นเรียนสาธิตการนำเสนอแล้ว ชั้นเรียนควรครอบคลุมคำอธิบายต่อไปนี้เกี่ยวกับส่วนต่างๆ ของการนำเสนอ

คำอธิบาย

ส่วนที่ 1

คุณอาจประยุกต์การเริ่มต้นการนำเสนอให้เหมาะกับผู้ฟัง แทนที่จะพูดว่า “ชีวิตเต็มไปด้วยปัญหาและความทุกข์” ผู้ประกาศข่าวประเสริฐอาจกล่าวถึงสิ่งที่เจาะจงมากกว่าที่สัมพันธ์กับประสบการณ์ของผู้ฟัง

ส่วนที่ 2

เป็นสิ่งสำคัญที่ผู้ฟังจะตระหนักว่าตัวเขานั้นมีความผิดเนื่องจากบาปและถูกแยกออกจากพระเจ้า เขาไม่ได้แค่อยู่ในสถานการณ์ที่เป็นผลจากบาปของอาดัมเท่านั้น

ส่วนที่ 3

ส่วนนี้แสดงให้เห็นถึงสภาวะของคนบาปในด้านร้ายแรงที่สุด

ส่วนที่ 4

วัตถุประสงค์ของส่วนนี้คือแสดงให้เห็นว่าเขาไม่ควรไว้วางใจสิ่งๆผิดเพื่อจะได้รับความรอด คุณสามารถปรับส่วนนี้ให้เข้ากับความจริงของผู้ฟังได้ ผู้ประกาศข่าวประเสริฐควรพยายามระบุชื่อของสิ่งต่างๆที่ผู้ฟังน่าจะให้ความไว้วางใจ

ส่วนที่ 5

วิธีอธิบายการทรงไถ่ที่เรียบง่ายที่สุดคือกล่าวว่า “พระเยซูสิ้นพระชนม์บนไม้กางเขนเป็นเครื่องบูชาเพื่อเรา จะได้รับการยกโทษ” วัตถุประสงค์ของส่วนนี้คือช่วยให้ผู้ฟังตระหนักว่าเขาควรพึ่งพาความรอดที่พระเจ้าทรงจัดเตรียมให้

ส่วนที่ 6

ผู้ประกาศข่าวประเสริฐพยายามนำผู้ฟังเข้าสู่ช่วงเวลาตัดสินใจ ผู้ฟังจำเป็นต้องตระหนักว่าเขาต้องตัดสินใจด้วยตัวเอง เขาจำเป็นต้องรู้ความหมายที่ถูกต้องของการกลับใจใหม่เพื่อจะรู้ว่าการกลับใจใหม่เป็นมากกว่าการเสียใจและมากกว่าการพูดว่าเขาขอโทษ เขาจำเป็นต้องรู้ว่าเขาควรอธิษฐานขอพระเจ้ายกโทษ

ส่วนที่ 7

ณ จุดนี้ ผู้ประกาศข่าวประเสริฐพยายามกระตุ้นให้ผู้ฟังยอมรับถึงความจำเป็นที่ต้องได้รับความรอด การนำเสนอที่ถูกออกแบบมาเพื่อช่วยคนที่ยังไม่ได้ได้รับความรอดได้ตระหนักว่าเขายังไม่ได้ได้รับความรอด คำถามใช้คำพูดอย่างระมัดระวัง หลายคนคิดว่าควรขอการยกโทษทุกวันขณะที่ยังคงใช้ชีวิตอยู่ในบาป คำถามถามเกี่ยวกับช่วงเวลาพิเศษที่คนได้รับความรอดและเริ่มต้นชีวิตใหม่ เขาจำเป็นต้องตระหนักว่าถ้าหากเขาไม่มีประสบการณ์การเปลี่ยนความเชื่อ เขาก็ยังคงถูกแยกออกจากพระเจ้าโดยบาปของเขา จากนั้นผู้ประกาศข่าวประเสริฐเสนอที่จะอธิษฐานเพื่อความรอดกับเขา

ถ้าหากผู้ฟังไม่เข้าใจถึงความจำเป็นของเขาหรือยังไม่พร้อมจะสำนึกผิด ผู้ประกาศข่าวประเสริฐไม่ควรกดดันให้เขาอธิษฐาน ถ้าหากเขาอธิษฐานโดยไม่ได้กลับใจใหม่และไม่ได้มีประสบการณ์ถึงการเปลี่ยนความเชื่อจริงๆ เขาก็อาจมีการยืนยันผิดๆถึงความรอดหรืออาจเชื่อว่าการเปลี่ยนความเชื่อไม่อาจเกิดขึ้นกับเขา แต่ไม่ว่าจะเป็นในทางไหน เขาอาจจะมีโอกาสไม่มากนักที่จะไปถึงความรอดในภายหลัง

คุณอาจนำเสนอรูปวาดอย่างรวดเร็ว ถ้าหากคุณมีโอกาสแบ่งปันพระกิตติคุณ คุณเพียงแค่ถามว่า “ขอผมใช้เวลาสักสองนาทิจัดรูปวาดอธิบายสิ่งที่พระคัมภีร์บอกว่าเป็นวิธีที่คุณจะรู้แน่ๆ ได้ว่าตัวคุณได้รับความรอดแล้วได้หรือเปล่าครับ?” นั่นบอกเขาให้รู้ว่าคุณจะไม่ใช้เวลามาก ถ้าหากเขาสนใจและอยากจะทำถึงเรื่องนี้ จากนั้นคุณค่อยใช้เวลาเพิ่มขึ้นได้

คนมักสนใจรูปวาด คนมักขอเก็บรูปวาดหลังจากที่ผู้ประกาศข่าวประเสริฐพูดเสร็จแล้ว

สถิติการนำเสนอให้นักศึกษาคนอื่นๆ รอบ หลีกเลี้ยงที่จะไม่ใส่ใจความคิดเห็นหรือคำอธิบายพิเศษเข้าไปในการนำเสนอเพราะนักศึกษาจะเรียนรู้ได้ง่ายขึ้นถ้าหากการนำเสนอสั้น หลังจากที่เราไปหลายรอบแล้ว ให้นักศึกษาก็สลับกันสถิติการนำเสนอกับกลุ่มในขณะที่สมาชิกกลุ่มช่วยพวกเขาจำรายละเอียดต่างๆ จากนั้นแบ่งกลุ่มออกเป็นคู่ๆ แต่ละคู่นำเสนอด้วยกัน

สร้างโอกาสในการแบ่งปันพระกิตติคุณ

หากดูเหมือนว่าบางคนเปิดใจจะฟังคุณแบ่งปันพระกิตติคุณแล้ว คุณเพียงแค่ถามว่า “ขอผมใช้เวลาสักสองนาที่แสดงรูปวาดอธิบายสิ่งที่พระคัมภีร์บอกว่าเป็นวิธีที่คุณจะรู้แน่ๆได้ว่าตัวคุณได้รับความรอดแล้วได้หรือเปล่าครับ?”

โอกาสมักเกิดขึ้นระหว่างการพูดคุยสนทนา ต่อไปนี้เป็นตัวอย่างของวิธีที่จะมองโอกาสให้ออกและปรับใช้โอกาสเหล่านั้น

ถ้าหากคนกำลังบ่นถึงบางอย่างอยู่ หลังจากพูดคุยแล้วให้คุณถามว่า “ขอผมใช้เวลาสักสองนาที่แสดงรูปวาดอธิบายสิ่งที่พระคัมภีร์บอกว่าเป็นเหตุผลที่ชีวิตถึงได้ยากและมีแต่ปัญหาได้หรือเปล่าครับ?”

ถ้าหากดูเหมือนว่าคนๆนั้นเคร่งศาสนา ถามเขาว่าความเชื่อสำคัญที่สุดของเขาคืออะไร จากนั้นถามเขาว่า “ขอผมใช้เวลาสักสองนาที่แสดงรูปวาดอธิบายสิ่งที่พระคัมภีร์บอกว่าเป็นสิ่งสำคัญที่สุดที่เราต้องรู้ได้หรือเปล่าครับ?”

ถ้าหากคนๆนั้นกำลังพูดถึงปัญหาประเทศชาติ ความหิวโหยหรือความยากจนในโลก หรืออันตรายเกี่ยวกับสงคราม ถามเขาว่า “ขอผมใช้เวลาสักสองนาที่แสดงแผนภาพอธิบายสิ่งที่พระคัมภีร์บอกว่าเป็นเหตุผลที่โลกเป็นอย่างนี้ได้หรือเปล่าครับ?”

แสดงให้เห็นว่าสภาวะของโลกที่เป็นอยู่เกิดจากคนบาปถูกแยกออกจากพระเจ้า อย่าพูดเป็นนัยว่าความรอดยุติปัญหาทั้งหมดทันที แต่แสดงให้เห็นว่าความรอดของแต่ละคนเป็นจุดเริ่มต้นของทางออกของพระเจ้า วันหนึ่งจะมีฟ้าสวรรค์และแผ่นดินใหม่ คนที่ได้รับการคืนดีกับพระเจ้าจะไม่พบกับปัญหาเหล่านี้

การเรียกสู่พันธสัญญา

เรียกสู่พันธสัญญาด้วยคำถามต่อไปนี้

► คุณคิดว่าวิธีแบ่งปันพระกิตติคุณวิธีนี้ใช้ได้จริงหรือเปล่า?

- ▶ คุณคิดว่าเป็นสิ่งที่คุณทำได้หรือเปล่า?
- ▶ สัปดาห์นี้มีกี่คนจะลงแสดงแผนภาพนี้อย่างน้อยกับผู้เชื่อหนึ่งคนและกับผู้ไม่เชื่อหนึ่งคน?

อธิษฐาน

พระบิดาในสวรรค์

ข้าพระองค์ดีใจที่พระองค์ไม่ได้ประสงค์ให้ความรอดมาถึงแค่ข้าพระองค์เท่านั้น แต่มาถึงครอบครัว เพื่อนๆ เพื่อนบ้าน และทุกคนในโลกนี้ด้วย

ขอขอบคุณที่พระองค์ทรงจัดเตรียมความรอดเพื่อให้ทุกคนมาถึงความรอดและเข้าสู่การสามัคคีธรรมที่น่าพิศวงกับพระองค์และกับผู้เชื่อคนอื่นๆ

พระองค์ทรงรักทั้งโลกมากพอที่จะประทานพระบุตรของพระองค์เพื่อพวกเขา

พระบิดาเจ้าข้า โปรดช่วยข้าพระองค์ให้สัตย์ซื่อที่จะเผยแพร่ว่าเชื่อเชิญของพระองค์

อาเมน

การบ้าน

1. เตรียมตัวทำตามพันธสัญญาที่จะแบ่งปันแผนภาพสัปดาห์นี้
2. ทำรายชื่อคนที่ยังไม่ได้รับความรอดที่คุณรู้จักและจะพูดคุยด้วยได้ในสัปดาห์นี้ วางแผนหัวข้อที่จะเปิดช่องให้แบ่งปันพระกิตติคุณ
3. ทำรายชื่อคริสเตียนที่คุณจะแสดงแผนภาพนี้ให้ดูได้ วัตถุประสงค์ของการแสดงแผนภาพคือเพื่อช่วยเขาให้พร้อมที่จะเป็นพยาน

บทที่ 7

ขยายความเชื่อฟังของผมออกไป

ความคิดหลัก

“ผมแยกแยะและทำตามน้ำพระทัยของพระเจ้าได้ดียิ่งขึ้นเมื่อความรักที่มีต่อพระองค์เพิ่มพูนมากขึ้น”

วัตถุประสงค์ของบทเรียน

เพื่อเรียนรู้ที่จะทำตามน้ำพระทัยของพระเจ้าในการดำเนินชีวิตประจำวันสืบด้าน

บทนำ

► ถ้าหากคนรักพระเจ้ามากขึ้นผลที่เกิดขึ้นคืออะไร?

พระธรรมฟิลิปปี 1:9-11 อธิบายถึงผลอย่างหนึ่งของการรักพระเจ้ามากขึ้น

และข้าพเจ้าอธิษฐานว่าขอให้ความรักของท่านทวียิ่งขึ้นพร้อมกับความรู้และวิจารณ์ญาณทุกด้าน เพื่อท่านทั้งหลายจะสังเกตเห็นได้ว่าสิ่งใดประเสริฐที่สุด เพื่อท่านจะได้เป็นคนบริสุทธิ์ เป็นคนไม่มีที่ติได้ในวันแห่งพระคริสต์ และเป็นคนที่ได้มบริบูรณ์ด้วยผลของความชอบธรรมซึ่งเกิดขึ้นโดยทางพระเยซูคริสต์ เพื่อถวายพระเกียรติและการยกย่องแด่พระเจ้า

ข้อพระคัมภีร์เหล่านี้บอกเกี่ยวกับขั้นตอนต่อเนื่องในชีวิตของผู้เชื่อ ความรักของเขาควรเพิ่มพูนอยู่เสมอ เมื่อความรักของเขาเพิ่มขึ้น เขาควรแยกแยะว่าสิ่งไหนดีที่สุดได้มากขึ้น เมื่อเขาแยกแยะ เขาก็จะปรับชีวิตให้สอดคล้องกับสิ่งที่ดีที่สุด สิ่งนี้ต้องเกิดขึ้นเพื่อเขาจะเป็นผู้ที่จริงใจและปราศจากการละเมิดครับ

เราไม่เข้าใจถึงความจริงทั้งหมดถึงสิ่งที่เราควรใช้ชีวิตตามในเวลาที่เราเรารับความรอด ผู้คนที่เปาโลเขียนถึงในข้อพระคัมภีร์ข้างต้นเป็นคริสเตียนมาแล้วสักระยะ กระนั้นเปาโลก็อธิษฐานว่าพวกเขาจะรักพระเจ้ามากขึ้นและจะเข้าใจน้ำพระทัยของพระเจ้าได้ดีขึ้น

เราควรคาดหวังว่าจะปรับปรุงชีวิตของเราให้ดีขึ้นเมื่อพระเจ้าประทานการแยกแยะให้กับเรา พระเจ้าประสงค์ให้เราเชื่อฟังโดยสมบูรณ์ในชีวิตทุกด้าน ไม่ใช่แค่ในพิธีกรรมทางศาสนา

เราไม่ควรทักท้วงว่าเรารู้ทุกอย่างที่จำเป็นต้องรู้เกี่ยวกับวิธีดำเนินชีวิตแล้ว เราไม่ควรทักท้วงว่าเราปรับตัวทุกอย่างที่จำเป็นต่อชีวิตของเราแล้วครับ

ด้านต่างๆบางด้านที่ผู้เชื่อควรปรับปรุง

1. **ความระมัดระวังรอบคอบต่ออติทิพล** มีสิ่งต่างๆที่คุณทำแต่เป็นสิ่งที่คุณไม่อยากจะให้คนอื่นทำหรือเปล่า?
2. **การบังคับตน** คุณควบคุมความรู้สึกและความปรารถนาต่างๆมากพอที่จะทำสิ่งที่ควรทำหรือเปล่า? หรือบางครั้งคุณแสดงออกในแบบซึ่งเป็นที่คาดว่าผู้ที่ไม่ใช่คริสเตียนจะแสดงออกหรือเปล่า?
3. **การห่วงใยสุขภาพ** คุณห่วงใยร่างกายในฐานะที่เป็นอุปกรณ์ที่ไม่อาจทดแทนได้สำหรับพระราชกิจเพื่อพระเจ้าหรือเปล่า? เนื่องจากร่างกายของคุณเป็นของพระเจ้า มันไม่ควรเสียหาย คุณต้องไม่ปฏิบัติต่อร่างกายแบบไม่ห่วงใย
4. **การเลือกความบันเทิง** ความบันเทิงของคุณมีแนวโน้มที่จะทำให้คุณเดือดร้อนกับการทดลอง เพราะว่าความบันเทิงเหล่านั้นก่อให้เกิดความคิดผิดๆหรือท่าทีผิดๆหรือเปล่า? ระวังทุกสิ่งที่น่าเสนอขายในลักษณะที่ดึงดูดใจหรือตลก
5. **มารยาท** ปฏิบัติต่อผู้อื่นด้วยความเคารพอย่างคนที่มิพระฉายาของพระเจ้าและมีฆตากรรมอันเป็นนิรันดร์ คนที่อยู่แวดล้อมคุณมีธรรมเนียมในการแสดงออกถึงความเอื้อเฟื้อเพื่อมีมารยาท คุณควร

เรียนรู้ที่จะเื้อเพื่อมีมารยาทในลักษณะที่พวกเขาอมรับ จงใจดีแม้ในเวลาที่คุณไม่สมควรได้รับความใจดีก็ตาม

6. **จริยธรรมทางธุรกิจ** คุณเชื่อตรงในการติดต่อธุรกิจทุกครั้งหรือเปล่า? คุณอธิบายสิ่งต่างๆอย่างที่เป็นหรือทำให้คนคิดถึงบางอย่างที่ไม่ได้เป็นความจริงหรือเปล่า?
7. **ความตรงต่อเวลา** เวลาเป็นทรัพยากรที่มีค่าที่เราควรใช้เพื่อพระเจ้า คุณให้คุณค่าแก่เวลาของตัวเองและคนอื่นโดยรักษาเวลาเมื่อเป็นไปได้หรือเปล่า?
8. **เครื่องแต่งกาย** การแต่งกายของคุณแสดงให้เห็นถึงคุณค่าของคุณค่าของสภาพเหมาะสมหรือเปล่า (ปิดปิดร่างกายอย่างเหมาะสม) ความถ่อมใจ (ไม่พยายามจะเรียกความสนใจหรือการชมเชยจากสิ่งที่คุณสวมใส่) และความประหยัด (ไม่ซื้อเครื่องแต่งกายที่แพงกว่าจำเป็น) หรือเปล่า?
9. **ภาษา** การพูดคุยสนทนาของคุณบริสุทธิ์และแสดงความเคารพต่อพระเจ้าและคนอื่นหรือเปล่า? คำหลายคำที่โลกนี้ใช้เป็นคำอุทานมาจากความต่ำช้าหรือเป็นคำศัพท์สำหรับพระเจ้า
10. **ความน่าเชื่อถือไว้วางใจได้** คุณรักษาพันธสัญญาหรือเปล่า? คนคาดหวังว่าคุณจะทำสิ่งที่คุณพูดหรือเปล่า คุณล้มสัญญาของคุณถ้าหากสัญญานั้นทำได้ยากหรือเปล่า?

หลายคนไม่ถือจริงจังว่าตัวเองจำเป็นต้องปรับปรุง พวกเขารู้สึกกับผิดชอบเฉพาะพระบัญชาที่เห็นได้ชัดแห่งของพระคัมภีร์โดยไม่ตระหนักว่าพระบัญชาเหล่านั้นมีการนำประยุกต์ใช้ได้หลายอย่าง

เราจำเป็นต้องตระหนักว่าการปรับปรุงให้ดีขึ้นเชื่อมโยงกับการเพิ่มพูนความรักของเราที่มีต่อพระเจ้า เราจำเป็นต้องใคร่ครวญข้อพระคัมภีร์ต่างๆที่เราเริ่มต้นในบทเรียนนี้อย่างจริงจัง ถ้าหากความรักของเราเพิ่มพูนขึ้น การแยกแยะและการตัดสินใจเลือกพฤติกรรมที่ถูกต้องของเราควรปรับปรุงมากขึ้นครับ

สำหรับการแบ่งปันภายในกลุ่ม

ถามคำถามเหล่านี้เพื่อให้แต่ละคนตอบสนอง

- ▶ ตัวอย่างของการเปลี่ยนแปลงที่คุณทำเมื่อพระเจ้าทรงแสดงให้คุณเห็นว่าทำที่นั่น อูปนิสัสนั้น หรือการกระทำนั้นไม่ใช่สิ่งที่ดีที่สุดคืออะไร?
- ▶ รูปแบบการใช้ชีวิตของคุณมีบางอย่างที่คุณรู้ว่าควรเปลี่ยนแปลงหรือเปล่า? คุณจะเปลี่ยนแปลงหรือเปล่า?
- ▶ คุณสงสัยบางอย่างในชีวิตของคุณหรือเปล่า?
- ▶ .คุณเต็มใจให้พระเจ้าแสดงให้คุณเห็นสิ่งต่างๆที่คุณควรเปลี่ยนแปลงในคำอธิษฐานหรือเปล่า?
- ▶ พูดว่า “สัปดาห์นี้ให้เราอุทิศตัวอธิษฐานด้วยใจที่เปิดออกเพื่อพระเจ้าจะทรงแสดงให้เราเห็นถึงค่านิยมต่างๆของพระองค์ตลอดจนสิ่งต่างๆที่พระองค์ประสงค์ให้เราเปลี่ยนแปลงในชีวิตของเรา คุณจะอุทิศตัวอธิษฐานหรือเปล่า? สัปดาห์หน้าผมจะถามคุณว่าคุณได้ทำหรือเปล่านะครับ”

อธิษฐาน

พระบิดาในสวรรค์

ข้าพระองค์อยากให้ความรักของข้าพระองค์ที่มีต่อพระองค์เพิ่มพูนอยู่เสมอ ข้าพระองค์อยากเข้าใจน้ำพระทัยของพระองค์ที่ทรงมีต่อข้าพระองค์มากขึ้น

โปรดช่วยให้ข้าพระองค์เรียนรู้ที่จะแยกแยะสิ่งที่เป็นที่พอพระทัยมากที่สุดเพื่อข้าพระองค์จะดำเนินชีวิตที่บริสุทธิ์ปราศจากการละเมิด

โปรดช่วยให้ข้าพระองค์เห็นอุปนิสัยและท่าทีต่างๆที่จำเป็นต้องเปลี่ยนแปลงและได้รับอุปนิสัยและท่าทีต่างๆที่ถวายเกียรติแด่พระองค์

ข้าพระองค์อยากเกิดผลเพื่อพระสิริของพระองค์

อาเมน

การบ้าน

ศึกษาพระธรรม 1 โครินธ์ 13 พระธรรมบทนี้อธิบายถึงชีวิตของคนที่มีความรักที่ควรมีต่อคนอื่น ให้พระเจ้าแสดงให้คุณเห็นว่าพระองค์ประสงค์จะเปลี่ยนแปลงชีวิตของคุณเพื่อให้สอดคล้องกับความรักมากขึ้น อย่างไรก็ตาม ระบุการเปลี่ยนแปลงต่างๆที่คุณอยากให้เห็น

บทที่ 8

การศึกษาพระคัมภีร์แบบเฝ้าเดี่ยว

ความคิดหลัก

“พระวอนะของพระเจ้าส่งผลกระทบต่อชีวิตและความเชื่อของผมทุกวัน”

วัตถุประสงค์ของบทเรียน

เพื่อเรียนรู้ถึงเหตุผลต่างๆ ที่ถูกต้องและวิธีการต่างๆ ที่ถูกต้องสำหรับการศึกษาพระคัมภีร์แบบเฝ้าเดี่ยว

บทนำ

- ▶ คริสเตียนควรอ่านพระคัมภีร์ทุกวันเพราะอะไร?
- ▶ บางคนศึกษาพระคัมภีร์เป็นประจำได้ยากเพราะอะไร?

เหตุผลในการศึกษาพระคัมภีร์

(1) เพื่อความสัมพันธ์กับพระเจ้า

พระธรรมสดุดี บทที่ 119 ซึ่งเป็นบทที่ยาวที่สุดในพระคัมภีร์กล่าวถึงพระวอนะของพระเจ้าในเกือบทุกข้อ พระธรรมนี้กล่าวว่าพระวอนะของพระเจ้าเป็นการแสดงออกถึงพระธรรมชาติของพระเจ้านั้นพระคัมภีร์จึงเป็นเครื่องมือในการรู้จักพระเจ้า

พระธรรม 2 ทิโมธี 3:16 ให้เหตุผลอีกหลายข้อสำหรับการศึกษาพระคัมภีร์

พระคัมภีร์ทุกตอนได้รับการดลใจจากพระเจ้า และเป็นประโยชน์ในการสอน การตักเตือนว่ากล่าว การแก้ไขสิ่งผิด และการอบรมในความชอบธรรม

จากข้อนี้เรารู้ว่าเราควรศึกษาพระคัมภีร์

(2) เพื่อรู้และเชื่อความจริง

นี่อาจเป็นเหตุผลแรกในการศึกษาพระคัมภีร์ที่คนส่วนใหญ่คิดถึง การศึกษาพระคัมภีร์สำคัญ “หลักคำสอน” อ้างอิงถึงความจริงที่เราเชื่อและสั่งสอน พระคัมภีร์เป็นแหล่งคำสอนสำหรับเรา พระคัมภีร์เปิดเผยพระธรรมชาติของพระเจ้า สภาวะของมนุษย์ และความรอด

(3) เพื่อรับคำชี้แนะสำหรับชีวิต

“ดำเนิน แก่ไข และสั่งสอนในความชอบธรรม” เป็นสิ่งที่พระวจนะของพระเจ้าทำเพื่อแสดงให้เราเห็นถึงวิธีการดำเนินชีวิต

(4) เพื่อพันธกิจที่มีประสิทธิภาพ

“การดำเนิน แก่ไข และสั่งสอนในความชอบธรรม” ไม่ได้เกิดขึ้นขณะศึกษาพระคัมภีร์ส่วนตัวเท่านั้น แต่เกิดขึ้นเวลาที่เราใช้พระวจนะของพระเจ้าทำพันธกิจกับคนอื่นด้วย

เพื่อคนของพระเจ้าจะมีความสามารถและพร้อมเพื่อการดีทุกอย่าง (2 ทิโมธี 3:17)

(5) เพื่อความเป็นผู้ใหญ่ฝ่ายวิญญาณ

ถึงแม้ว่าขณะนี้ท่านทั้งหลายควรจะเป็นครูได้แล้ว แต่ท่านก็ต้องให้คนอื่นสอนท่านอีกในเรื่องหลักธรรมเบื้องต้นแห่งพระวจนะของพระเจ้า ท่านต้องการน้ำนมไม่ใช่อาหารแข็ง เพราะว่าทุกคนที่ยังกินน้ำมนั้นยังไม่เข้าใจในเรื่องความชอบธรรม เพราะเขายังเป็นทารกอยู่ (ฮีบรู 5:12-13)

เมื่อคนหนึ่งฝึกฝนการแยกแยะจากพระวจนะของพระเจ้า เขาก็เติบโตเป็นผู้ใหญ่และพัฒนาความสามารถในการใช้พระวจนะของพระเจ้าเพื่อสั่งสอนคนอื่น

เป้าหมายที่ไม่เหมาะสมสำหรับการศึกษาพระคัมภีร์

1. **เพื่อสร้างการแปลความใหม่ ๆ ขึ้น** บางคนมองหาการแปลความหมายแปลกๆ ใหม่ ๆ ที่ไม่ค่อยสนับสนุนเนื้อความ เราควรมีความคิดสร้างสรรค์ในการประยุกต์ใช้พระคัมภีร์และสื่อสารพระคัมภีร์ ไม่ใช่แปลความหมายพระคัมภีร์ พระคัมภีร์หมายความว่าอย่างไรหมายความว่าอย่างนั้นและเราต้องไม่สร้างความหมายให้พระคัมภีร์

“ความไพบูลย์ของพระคัมภีร์ไม่ได้อยู่ในความอุดมสมบูรณ์ของความหมาย” (จอห์น คาลวิน)

2. **เพื่อรวบรวมหลักฐานสำหรับการโต้แย้ง** บางครั้งการโต้เถียงต้องใช้พระคัมภีร์ การศึกษาพระคัมภีร์จำเป็นสำหรับวัตถุประสงค์นั้น อย่างไรก็ตามมันไม่ใช่วัตถุประสงค์ของการศึกษาพระคัมภีร์แบบเผ้าเดียว ถ้าหากคนอ่านพระคัมภีร์เพื่อการโต้เถียงเท่านั้น เขาก็ได้รับมุมมองที่บิดเบี้ยวไปและอาจเห็นเฉพาะสิ่งที่เขาอยากเห็นเท่านั้น
3. **เพื่อได้รับการหนุนใจ** แน่นอนว่าเราต้องการพระคัมภีร์เพื่อรักษากำลังใจและความชื่นชมยินดี แต่ไม่ใช่ทุกข้อความที่เขียนจะก่อให้เกิดความรู้สึกชื่นชมยินดี วัตถุประสงค์ของพระคัมภีร์คือรวมหลักคำสอน การดำเนิน การแก้ไข และการสั่งสอนเอาไว้ ถ้าหากคนกวาดสายตาผ่านข้อความเร็ว ๆ เพื่อมองหาข้อความที่ช่วยความรู้สึกของเขา เขาก็ไม่ยอมให้พระคัมภีร์พูดถึงศาสนของพระคัมภีร์ทั้งหมดกับเขา

ถ้าหากคนละเลยการศึกษาพระคัมภีร์ก็อาจเป็นเพราะเขาไม่มีเหตุผลที่ถูกต้องที่ระบุไว้ในตอนแรกของบทเรียนนี้ ถ้าหากเขาเองไม่มีเหตุผลที่ถูกต้องที่จะศึกษา ตัวเขาก็อาจรู้สึกว่าการศึกษาของเขาไม่สัมฤทธิ์ผลหรือไม่คุ้มค่าก็เป็นได้

วิธีศึกษาพระคัมภีร์แบบเผ้าเดียว

(1) เริ่มต้นด้วยการอธิษฐานเพื่อความเข้าใจเนื้อความ

เตรียมจิตใจของคุณที่จะรับสารที่แท้จริงของเนื้อความ คุณไม่ได้กำลังศึกษาเพื่อแค่ให้รู้คำตอบของพระเจ้าเท่านั้นแต่เพื่อทำตามน้ำพระทัยของพระเจ้า การอธิษฐานเริ่มต้นของคุณเตรียมคุณที่จะเข้าใจและเชื่อฟัง

(2) แปลความหมายเนื้อความ

จริงๆ แล้วเนื้อความกำลังกล่าวอะไรอยู่? ถอดความและระบุนายการคำแถลง ให้แน่ใจว่าการแปลความหมายของคุณเข้ากันได้กับข้อพระคัมภีร์ก่อนและหลังเนื้อความ ให้แน่ใจว่าการแปลความหมายของคุณไม่ขัดแย้งกับคำสอนของพระคัมภีร์ซึ่งเห็นได้ชัดแจ้งที่อื่น พิจารณาว่าผู้อ่านคนแรกๆ จะเข้าใจเนื้อความว่าอย่างไร

(3) ประยุกต์ใช้เนื้อความส่วนตัว ดังนี้

- บาปที่ต้องสารภาพหรือหลีกเลี่ยงหรือเปล่า?
- สัญญาที่ต้องเรียกร้องหรือเปล่า?
- ท่าทีที่ต้องเปลี่ยนแปลงหรือเปล่า?
- พระบัญชาที่ต้องเชื่อฟังหรือเปล่า?
- ตัวอย่างที่ต้องทำตามหรือเปล่า?
- คำอธิษฐานที่ต้องอธิษฐานหรือเปล่า?
- ความผิดพลาดที่ต้องหลีกเลี่ยงหรือเปล่า?
- การทดลองที่ต้องหลีกเลี่ยงหรือเปล่า?
- บางอย่างให้สรรเสริญพระเจ้าหรือเปล่า?

อาจมีหลายสิ่งเหล่านี้ในเนื้อความ

(4) อธิษฐานเพื่อความจริงสำเร็จในคุณ

อธิษฐานที่พระเจ้าจะทำให้การเปลี่ยนแปลงที่จำเป็นเกิดขึ้นในจิตใจและในชีวิตของคุณ

(5) ตัดสินใจอย่างจริงจังว่าท่านจะเปลี่ยนแปลงอะไรเนื่องจากการประยุกต์นี้

การเปลี่ยนแปลงอย่างเจาะจงควรเป็นสิ่งที่

- **ที่เป็นส่วนตัว** – บางอย่างที่คุณจำเป็นต้องทำ

- **ที่ใช้ได้จริง** – ไม่ใช่แค่ในทางทฤษฎี แต่ให้ผลในสิ่งที่ต้องลงมือทำ
- **ที่รายงานได้** – ลงมือทำภายในกรอบระยะเวลาที่กำหนด

ตัวอย่าง ไม่ใช่ “ผมจำเป็นต้องอธิษฐานมากขึ้น” แต่เป็น “ผมจะสงวนเวลาตั้งแต่ 8 โมงเช้าทุกวันเพื่ออธิษฐาน” ไม่ใช่ “ผมจำเป็นต้องหนุนใจคน” แต่เป็น “วันนี้ผมจะหนุนใจและช่วยลูกพี่ลูกน้องของผมซึ่งอยู่ในสถานการณ์ที่ยากลำบาก”

บางครั้งเราจะไม่อาจประยุกต์อย่างเจาะจงมาก แต่เราจะมองหาวิธีที่จะประยุกต์ใช้ความจริงของพระเจ้ากับการกระทำและท่าทีต่างๆของเราได้ครับ

สำหรับการแบ่งปันภายในกลุ่ม

- ▶ พูดว่า “เราได้พูดไปเกี่ยวกับประโยชน์บางอย่างของการศึกษาพระคัมภีร์แบบเฝ้าเดี่ยว มีประโยชน์บางอย่างที่คุณไม่ได้คิดจริงๆว่าเป็นเหตุผลในการศึกษาพระคัมภีร์หรือเปล่า?”
- ▶ ถาม “เหตุผลสำหรับการศึกษาพระคัมภีร์ที่สำคัญสำหรับคุณเป็นพิเศษคืออะไร?”
- ▶ ถ้าหากคริสเตียนมองการประยุกต์อย่างที่เราพบในขั้นตอนที่ 3 และอุทิศตัวที่จะเปลี่ยนแปลงอย่างเจาะจงอย่างที่อธิบายในขั้นตอนที่ 5 ชีวิตของเขาจะเริ่มต้นแสดงให้เห็นถึงการพัฒนาดังนี้ ใหญ่มาก ถาม “ถ้าหากคุณเริ่มประยุกต์ใช้พระคัมภีร์กับชีวิตอย่างนี้ทุกวัน คุณคิดว่าจะส่งผลกระทบต่อคุณอย่างไรบ้าง?”
- ▶ ขอให้สมาชิกอุทิศตัวต่อขั้นตอนสำหรับการศึกษาพระคัมภีร์ดังต่อไปนี้อย่างน้อยหนึ่งสัปดาห์ จดบันทึกช่วยจำเพื่อจะถามพวกเขาเกี่ยวกับผลที่ได้รับ

อธิษฐาน

พระบิดาในสวรรค์

ขอบคุณพระองค์สำหรับสมบัติอันล้ำค่าที่ประทานแก่เราในพระคัมภีร์

ขอบคุณพระองค์ที่ทรงเปิดเผยความจริงเกี่ยวกับวิธีรู้จักพระองค์ วิธีดำเนินชีวิต และวิธีช่วยคนอื่นให้แก่เรา

โปรดช่วยข้าพระองค์ให้ศึกษาพระวจนะของพระองค์ด้วยความขยันหมั่นเพียร โปรดประทานความเข้าใจ

ใจความจริงที่ทรงเปิดเผยให้แก่ข้าพระองค์ โปรดทรงช่วยข้าพระองค์ให้ใช้ชีวิตตามพระวจนะของพระองค์ด้วยความสัตย์ซื่อ

อาเมน

การบ้าน

ศึกษาพระธรรม 1 เธสะโลนิกา 5 โดยทำตามขั้นตอนการศึกษาพระคัมภีร์แบบเดี่ยวที่ระบุในบทเรียนนี้

อธิบายการประยุกต์ใช้ส่วนตัวที่คุณค้นพบ

บทที่ 9

อธิษฐานเหมือนกับดาวิด

ความคิดหลัก

“การพูดคุยกับพระเจ้าให้ความหมายที่ถูกต้องแก่ชีวิตทุกส่วนของผม”

วัตถุประสงค์ของบทเรียน

เพื่อเรียนรู้ว่าการอธิษฐานเป็นการแบ่งปันเหตุการณ์ความรู้สึกทั้งหมดของเรากับพระเจ้าและยอมรับ
มุมมองของพระองค์

การอธิษฐาน: การพูดคุยกับพระเจ้า

พระธรรมสดุดีหลายบทเป็นคำอธิษฐาน พระธรรมสดุดีหลายบทประพันธ์ขึ้นโดยดาวิด

► คุณรู้หรือเปล่าว่าเพลงสดุดีบทหนึ่งผู้เขียนอธิษฐานขอให้พระเจ้าหักฟันคนบางคน คุณเคยสังเกตว่าสิ่ง
ต่างๆในพระธรรมสดุดีเข้าใจยากหรือเปล่า?

พระธรรมสดุดีบอกเราถึงสิ่งสำคัญในการอธิษฐาน

การอธิษฐานเป็นการพูดคุยกับพระเจ้า การพูดคุยมีความสำคัญ เพียงแค่กำลังพูดคุยกันอยู่ก็สำคัญแล้ว
การที่บางคนไม่พูดคุยกันยอมแสดงให้เห็นว่าการพูดคุยมีความสำคัญอยู่ในตัว

ผู้นำคนหนึ่งพูดก่อนการเจรจาซึ่งจัดขึ้นเพื่อป้องกันสงคราม “เวลาที่คนหมดคำพูดก็ความหาคาบของ
ตัวเอง ให้เราอธิษฐานที่เราจะทำให้พวกเขาพูดคุยกันไปเรื่อยๆได้” ผู้นำคนนี้รู้ว่าเวลาที่นักเจรจาหยุด
พูดคุยหมายความว่าพวกเขาล้มเลิกความพยายามที่จะหาข้อตกลง

ถ้าหากคุณหยุดพูดคุยกับพระเจ้าหรือไม่อยากพูดเกี่ยวกับบางอย่างก็อาจเป็นเพราะว่าตัวคุณคิดว่าคุณเห็นด้วยกับพระเจ้าในเรื่องเหล่านั้นไม่ได้ครับ

พระธรรมสดุดีเป็นที่นิยมสำหรับการใช้เฝ้าเดี่ยวมาโดยตลอด แต่มีบางอย่างที่เข้าใจยาก เราควรคิดอย่างไรเกี่ยวกับข้อพระคัมภีร์ที่อธิษฐานขอให้พระเจ้าทรงหักแขนบางคน (สดุดี 10:15) หรือข้อพระคัมภีร์ที่อธิษฐานขอให้พระเจ้าทรงเลาะฟันบางคน (สดุดี 58:6)?

พระธรรมสดุดีแสดงตัวอย่างให้เห็นว่าเราควรพูดคุยถึงทุกอย่างในชีวิตทุกอย่างที่เราารู้สึกกับพระเจ้า มีหลายอย่างในพระธรรมสดุดีที่อาจดูน่าตกใจถ้าหากเราคิดว่าพระธรรมสดุดีเป็นการอธิษฐานตามรูปแบบถึงสิ่งต่างๆทางศาสนา แต่ถ้าหากเราจำได้ว่าเราควรพูดคุยทุกอย่างกับพระเจ้า เราก็ควรคาดหวังว่าพระธรรมสดุดีจะมีสิ่งเหล่านั้น

เราควรพูดคุยทุกอย่างกับพระเจ้าเพราะอะไร? เพราะว่าสิ่งที่คุณพูดคุยถึงนั้นแสดงให้เห็นถึงขอบเขตความสัมพันธ์ของคุณครับ

ความสัมพันธ์เป็นการแบ่งปันชีวิต เราล้วนมีความสัมพันธ์อันจำกัดกับมนุษย์ มีคนที่เราทำงานด้วย คุณอาจแบ่งปันชีวิตเพียงด้านเดียวกับพวกเขา ด้วยเหตุนี้ มีหลายอย่างที่คุณไม่ได้พูดถึง

► มีใครพบหมอหรือหมอฟันเมื่อเร็วๆนี้หรือเปล่าครับ? คุณพูดถึงความวิตกเรื่องการเงินของคุณกับเขาหรือเปล่า? คุณพูดถึงปัญหาครอบครัวของคุณหรือเปล่า? คุณพูดถึงความวิตกเรื่องการเงินหรือปัญหาครอบครัวของเขาหรือเปล่า?

คุณแบ่งปันชีวิตด้านเดียวและพูดถึงด้านนั้นกับหมอ การพูดคุยแบบเป็นส่วนตัวมากขึ้นถึงสิ่งต่างๆที่ไม่สัมพันธ์กับสภาวะร่างกายของคุณกับหมอเป็นเรื่องไม่ปกติ นั่นเพราะว่าความสัมพันธ์ของคุณกับเขาจำกัดความสัมพันธ์นั้นสัมพันธ์กับชีวิตเพียงด้านเดียวเท่านั้น

คุณพูดคุยกับพระเจ้าถึงเรื่องอะไรบ้าง? มีแค่ไม่กี่เรื่องหรือเปล่าครับ? คุณปฏิบัติต่อพระเจ้าเหมือนกับพระองค์ทรงเป็นมืออาชีพ (เหมือนกับหมอ ช่างยนต์ หรือช่างประปา) ที่คุณนำแค่ปัญหาบางอย่างไปหาหรือเปล่า? คุณกำลังรักษาความสัมพันธ์ของคุณกับพระเจ้าให้อยู่ในพื้นที่เล็กๆ เฉพาะเรื่องที่เกี่ยวข้องศาสนาหรือเปล่า? ทำไมไม่ได้แบ่งปันชีวิตส่วนอื่นๆกับพระเจ้าเพราะอะไร?

ถ้าหากคุณไม่มีอะไรมาให้พูดคุยกับพระเจ้า ความสัมพันธ์ของคุณกับพระองค์ก็แคบและตื้นเขิน บางคนไม่อธิษฐานต่อพระเจ้าถ้าหากเขาไม่มีปัญหาที่คิดว่าพระเจ้าแก้ได้มาพูดต่อพระองค์

คนหนุ่มสาวที่คิดว่าตัวเองตกหลุมรักคิดว่าตัวเขานั้นต้องการเวลาพูดคุยกันเยอะๆ พวกเขาพูดคุยกันหลายเรื่องและพูดคุยเกี่ยวกับกันและกันด้วยเช่นกัน ระหว่างที่พูดคุยเกี่ยวกับสารพัดเรื่องนั้นพวกเขาก็กำลังอธิบายถึงบางอย่างเกี่ยวกับตัวเองและแต่ละคนก็เรียนรู้เกี่ยวกับอีกฝ่ายมากขึ้น

บางครั้งหลายอย่างเกิดขึ้นในความสัมพันธ์และจำกัดความสัมพันธ์นั้น บางครั้งในชีวิตสมรสสามีกับภรรยาไม่ได้พูดคุยกันมาก พวกเขาตั้งใจไม่พูดคุยกันเกี่ยวกับบางเรื่อง ความสัมพันธ์ของทั้งคู่มาถึงขีดจำกัดแล้ว

แล้วความสัมพันธ์ของคุณกับพระเจ้าล่ะ? ความสัมพันธ์นั้นก็ตื้นเขินถ้าหากไม่มีอะไรให้พูดคุยมาก นั่นอาจหมายความว่าคุณมองว่าชีวิตส่วนใหญ่ของคุณไม่ได้เชื่อมต่อกับพระเจ้า

บางครั้งในความสัมพันธ์ระหว่างคนก็มีบางหัวข้อที่เป็นเรื่องต้องห้าม บางทีหัวข้อนั้นอาจเป็นเรื่องที่คุณอยากให้เขาทำหรือเลิกทำบางอย่าง แต่ตัวเขาไม่เต็มใจ หลังจากแลกเปลี่ยนความเห็นเกี่ยวกับหัวข้อนี้หลายครั้ง หัวข้อนี้ก็กลายเป็นหัวข้ออ่อนไหว ไม่มีใครหยิบยกเรื่องนี้ขึ้นมาเว้นเสียจากจะได้เถียงกัน

บางครั้งคนไม่ยอมพูดบางอย่างกับพระเจ้าเพราะว่าเขารู้ว่าพระทัยของพระเจ้าแล้วแต่ไม่ยอมรับ ถ้าหากคุณคอยแต่จะปฏิเสธไม่ทำสิ่งที่พระเจ้าประสงค์ให้คุณทำความสัมพันธ์ของคุณกับพระเจ้าจะเกิดอะไรขึ้น?

► สิ่งที่ทำให้ความสัมพันธ์เติบโตอยู่เสมอคืออะไร?

ความสัมพันธ์เติบโตเมื่อคนเรียนรู้เกี่ยวกับกันและกันมากขึ้นแล้วปรับตัว ความสัมพันธ์หยุดเติบโตเมื่อดูเหมือนว่าอีกฝ่ายไม่มีสิ่งที่คุ้มค่าให้เรียนรู้หรือเมื่อคนหยุดปรับตัว เราคุ้นเคยกับพระเจ้ามากขึ้นเรื่อยๆ ได้แต่พระองค์ไม่ทรงจำเป็นต้องเปลี่ยนแปลง เราต้องเต็มใจจะได้รับการเปลี่ยนแปลงจากความสัมพันธ์ของเรากับพระองค์ครับ

พระธรรมสดุดีแสดงให้เห็นว่าชีวิตทุกส่วนต้องถูกรวมเข้าอยู่ในความสัมพันธ์ของเรากับพระเจ้า เพราะว่าผู้เขียนพระธรรมสดุดีแสดงออกความรู้สึกเกี่ยวกับทุกอย่างที่เกิดขึ้นกับตนในคำอธิษฐาน

นอกเหนือไปจากความวิตกกังวลที่คนมักอธิษฐานถึงแล้ว พระธรรมสดุดีมีความวิตกบางเรื่องที่คุณเห็นว่าจะไม่เหมาะสมแก่การอธิษฐาน

แล้วความโกรธและความปรารถนาให้ได้รับการแก้แค้นล่ะ? คำอธิษฐานเหล่านี้กำลังเรียกร้องให้พระเจ้าแสดงให้เห็นว่าพระองค์ทรงเป็นพระเจ้าแห่งความยุติธรรม การที่คนมีความรู้สึกต่างๆ ทั้งหมดอย่างที่เราเห็นในพระธรรมสดุดีนั้นถูกต้องหรือเปล่า? อาจจะไม่ถูกต้อง แต่ถ้าหากคนรู้สึกอย่างนั้นจริงๆ ล่ะ? เขาควรทำอะไร? การไม่พูดกับพระเจ้าถึงเรื่องนี้จะป็นวิธีที่ดีที่สุดหรือเปล่า? เขาควรให้พระเจ้าทรงมีโอกาสดำเนินการต่อความรู้สึกต่างๆ ของเขา นั้นจะดีกว่าการทำอะไรอย่างหุนหันพลันแล่นมากครับ

แล้วในเวลาที่คุณเห็นว่าพระเจ้าไม่ได้ทรงกำลังช่วยเหลือคุณอย่างที่ทรงควรช่วยเหลือล่ะ? พระธรรมสดุดีบางบทถามพระเจ้า “พระองค์ทรงยืนอยู่ห่างออกไปเพราะอะไร พระองค์ทรงซ่อนพระองค์จากข้าพระองค์ในเวลาที่ข้าพระองค์ต้องการพระองค์เพราะอะไร?”³ พระเจ้าทรงทำอย่างนั้นจริงๆ หรือ? เรารู้ว่าพระเจ้าทรงสัตย์ซื่อ แต่บางครั้งเราไม่เข้าใจว่าพระองค์ไม่ทรงทำบางอย่างที่เราคิดว่าทรงควรเพราะอะไร การคิดว่าพระเจ้าไม่ทรงสัตย์ซื่อเป็นเรื่องผิดพลาด แต่ถ้าหากคุณรู้สึกแบบนั้น วิธีที่ดีที่สุดคืออะไร? พูดคุยกับ

³ ถอดความจากพระธรรมสดุดี 13:1.

พระองค์ถึงเรื่องนี้ให้โอกาสพระองค์ได้ทรงมีโอกาสอธิบาย พระองค์จะทรงช่วยให้คุณมองเห็นสิ่งต่างๆ อย่างที่เป็น นั่นดีกว่าจะทำตัวหมิ่นเสียอีกครับ

การอธิษฐานขอความยุติธรรมเวลาที่คนทำผิดต่อคุณเป็นสิ่งที่ถูกต้องหรือเปล่า? การขอบำเหน็จความ ซื่อสัตย์เวลาที่คุณคิดว่าคุณสมควรได้รับมากกว่าสิ่งที่ได้รับอยู่เป็นสิ่งที่ถูกต้องหรือไม่? แม้แต่การอธิษฐาน ขอความช่วยเหลือในเวลาที่คุณรู้ว่าคุณสมควรตกอยู่ในสถานการณ์ที่พาตัวเองเข้าไปเป็นสิ่งที่ถูกต้องหรือ เปล่า? คำอธิษฐานเหล่านี้ทั้งหมดอยู่ในพระธรรมสดุดี พระธรรมสดุดีแสดงให้เห็นว่าเราควรเข้าหาพระเจ้ากับทุกอย่าง

ถ้าหากเราอยู่ในความสัมพันธ์กับพระเจ้าที่ไม่มีขอบเขตจำกัด พระองค์ก็จะทรงร่วมแบ่งปันชีวิตทุกส่วนของเรา ทุกสิ่งที่อุทิศต่อพระองค์ นั่นหมายความว่าทุกอย่างในชีวิตของเราได้รับความหมายที่แท้จริงจาก พระเจ้า สิ่งต่างๆ ที่เรามีอยู่มีความสำคัญอย่างที่เราจะทรงมองเห็น เราควรเข้าใจสิ่งต่างๆ ที่เกิดขึ้นกับ เราตามความจริงของความสัมพันธ์นั้น

ทุกอย่างเข้าที่และมีความหมายที่เหมาะสมเมื่อถูกนำมายังพระเจ้าเพื่อจะปรับเปลี่ยน ถ้าหากคุณไม่ อธิษฐานทุกเรื่อง ในไม่ช้าหลายอย่างก็จะไม่เข้าท่าสมเหตุสมผล จะเกิดความรู้สึกต่างๆ เหมือนไม่เข้าที่ เข้าทาง ตัดสินใจไปในทางที่ผิด ท่าที่ต่างๆ ไม่สอดคล้องกัน คุณจะเริ่มอ่อนข้อให้กับความท้อใจและความ หมิ่น

คนที่หุนหัน วิตกกังวล คับข้องใจ หมิ่นต่อคนอื่นหรือกระทั่งคนที่มั่งคั่งหรือคนที่เจตจำนงที่ไม่พุดคุยกับ พระเจ้าทุกเรื่องอย่างที่ควร คนที่วิตกกังวลมากจะไม่อธิษฐานมาก คนที่อธิษฐานมากจะไม่วิตกกังวลมาก กีตาร์ต้องได้รับการตั้งเสียงเป็นครั้งคราวโดยเฉพาะอย่างยิ่งเวลาที่ถูกพกไปไหนมาไหน ถูกกระแทก หล่น ลงบนพื้น ถูกเหยียบ หรือโดนเตะ เราเป็นเหมือนกับกีตาร์ เราจำเป็นต้องได้รับการตั้งเสียงอย่างสม่ำเสมอ ซึ่งพระเจ้าประทานให้เวลาที่เรานำเสนอตัวของเราเองต่อพระองค์

พระยาห์เวห์ทรงอยู่ใกล้ผู้ที่ใจแตกสลาย (สดุดี 34:18) เราต้องถ่อมใจและยอมจำนนนำเสนอทั้งหมดต่อพระเจ้าและยินยอมให้พระองค์ทรงตอบในหนทางของพระองค์ เราแปลความหมายสิ่งต่างๆ ได้ถูกต้องเมื่อเรานำเสนอสิ่งเหล่านั้นต่อพระเจ้าเพื่อรับการตอบสนองของพระองค์

► คุณพูดคุยถึงอะไรบ้างกับพระองค์? คุณจำเป็นต้องพูดคุยถึงเรื่องอะไรบ้างกับพระองค์?

สำหรับการแบ่งปันภายในกลุ่ม

► ใช้คำถามบางคำถามต่อไปนี้เพื่อหนุนใจการแบ่งปัน

- คุณเคยถูกทดลองให้โกรธพระเจ้าหรือเปล่า?
- คุณเคยรู้สึกว่พระเจ้าควรทำบางอย่างที่ต่างไปจากนี้หรือเปล่า?
- คุณเคยเปลี่ยนท่าทีเกี่ยวกับบางอย่างในขณะที่อธิษฐานถึงเรื่องนั้นหรือเปล่า?
- คุณคิดถึงชีวิตด้านต่างๆ ที่คุณหลีกเลี่ยงไม่พูดคุยกับพระเจ้าได้หรือเปล่า? ทำไม?
- มีชีวิตส่วนที่คุณไม่ได้พิจารณาจะอธิษฐานจริงๆ หรือเปล่า?

อธิษฐาน

พระบิดาในสวรรค์

ข้าพระองค์อยากให้พระองค์จัดคุณค่าที่เหมาะสมให้กับทุกอย่างที่ข้าพระองค์มีและกำหนดความหมายให้กับทุกอย่างที่เกิดขึ้นกับข้าพระองค์ ข้าพระองค์อยากจะทำความรู้สึเกี่ยวกับทุกอย่างมายังพระองค์เพื่อขอรับการปรับเปลี่ยน

โปรดทรงช่วยข้าพระองค์ให้เปิดชีวิตทุกส่วนต่อพระองค์

ข้าพระองค์อยากจะทำอุทิศตัวโดยสมบูรณ์ต่อพระองค์ ข้าพระองค์อยากให้ความสัมพันธ์ของข้าพระองค์กับพระองค์รวมทุกอย่างเกี่ยวกับข้าพระองค์เอาไว้

โปรดทรงช่วยข้าพระองค์ให้เปลี่ยนแปลงอยู่เสมอจากการที่ได้รู้จักพระองค์มากขึ้น

อาเมน

การบ้าน

ศึกษาพระธรรมสดุดี บทที่ 34 เขียนหนึ่งย่อหน้าเกี่ยวกับความมั่นใจของดาวิดที่มั่นใจว่าทุกอย่างนำมาถึงองค์พระเจ้าได้ สังเกตข้อที่ 15 และ 18 เป็นพิเศษ

บทที่ 10

การขัดเกลาความเชื่อ

ความคิดหลัก

“ผมเติบโตฝ่ายวิญญาณเมื่อความเชื่อของผมทนทานต่อการทดสอบต่างๆ”

วัตถุประสงค์ของบทเรียน

เพื่อเข้าใจว่าการทดสอบเจ็ดแบบทดสอบและเพิ่มพูนความเชื่อของเราได้อย่างไร

การทดสอบความเชื่อ

- ▶ มีใครที่พบกับช่วงเวลายากลำบากเมื่อเร็วๆนี้หรือเปล่า?
- ▶ คุณเคยนึกสงสัยว่าช่วงเวลายากลำบากมาถึงได้อย่างไรหรือเปล่า?

เราทุกคนล้วนมีเวลายากลำบาก และมีไม่กี่ครั้งในชีวิตที่คุณจะพบกับสถานการณ์แวดล้อมที่ยากที่สุด

พระธรรม 1 เปโตร 1:6-7 อธิบายว่าเวลายากลำบากมีค่าเพราะอะไร

ในสิ่งนี้พวกท่านชื่นชมยินดี ถึงแม้ว่าเดี๋ยวนี้ จำเป็นที่พวกท่านต้องทนทุกข์ในการทดลองต่างๆ นานาชั่วระยะหนึ่ง เพื่อการทดสอบความเชื่อของพวกท่าน (อันล้ำค่ายิ่งกว่าทองคำ ที่แม้ว่าจะเสื่อมสลายไปได้ก็ยังถูกทดสอบด้วยไฟ) จะนำไปสู่การสรรเสริญ ศักดิ์ศรี และเกียรติ ในเวลาที่พระเยซูคริสต์จะเสด็จมาปรากฏ

ทองผ่านขั้นตอนชำระให้บริสุทธิ์อย่างหนักเนื่องจากคุณค่าของมัน ถ่านหินวัดน้ำหนักเป็นตันในขณะที่ทองวัดน้ำหนักเป็นออนซ์หรือเป็นกรัม

ความเชื่อมีคุณค่ายิ่งกว่าทองคำทั้งนั้นจึงควรค่าแก่การขัดเกลา

► ความเชื่อคืออะไร?

บางครั้งคนยกคำพูดจากฮีบรู 11:1 ว่าเป็นความหมายของความเชื่อ “ความเชื่อคือความมั่นใจในสิ่งที่หวังไว้ เป็นความแน่ใจในสิ่งที่มองไม่เห็น”

มีความเชื่อหลายแบบ แต่มีความเชื่อแบบหนึ่งที่เป็นพื้นฐานให้กับความเชื่ออื่นๆและจำเป็นสำหรับความสัมพันธ์ของเรากับพระเจ้า

ข้อพระคัมภีร์ถัดไปอีกเล็กน้อยในฮีบรู บทที่ 11 ให้ความหมายของความเชื่ออีกความหมายหนึ่ง

แต่ถ้าไม่มีความเชื่อแล้ว จะไม่เป็นที่พอพระทัยเลย เพราะว่าผู้ที่จะมาเฝ้าพระเจ้านั้น ต้องเชื่อว่า พระองค์ทรงดำรงพระชนม์อยู่ และพระองค์ทรงเป็นผู้ประทานบำเหน็จแก่คนเหล่านั้นที่แสวงหาพระองค์ (ฮีบรู 11:6)

ความเชื่อพื้นฐานที่สุดคือเชื่อว่าพระเจ้าทรงตอบสนองต่อผู้ที่แสวงหาพระองค์ในหนทางที่ถูกต้อง เป็นการเชื่อว่าบำเหน็จของพระเจ้าบรรลुได้และควรค่าเหนือสิ่งอื่น

ความเชื่อนี้ถูกทดสอบผ่านการทดสอบต่างๆ ระหว่างการทดสอบนั้นเราถูกทดลองให้สงสัยว่าพระเจ้าจะประทานสิ่งที่ดีที่สุดในให้แก่เราหรือเปล่า เราถูกทดลองให้คิดว่าการกระทำบางอย่างนอกเหนือน้ำพระทัยของพระเจ้าคือสิ่งที่เราจำเป็นต้องทำ

การไม่เชื่อฟังอยู่ตรงกันข้ามกับการหมั่นแสวงหาพระพรของพระเจ้าเนื่องจากความเชื่อ คนตัดสินใจไม่เชื่อฟังพระเจ้าเนื่องจากขาดความเชื่อ เมื่อบุคคลหนึ่งมีทัศนคติที่ไม่ดีต่อพระเจ้า นั่นคือการขาดความเชื่อด้วยเช่นกัน เพราะเป็นการไม่ไว้วางใจพระเจ้า

ทุกการทดสอบเป็นการทดสอบความเชื่อ การทดสอบเป็นการทดลองให้คุณล้มเลิกความเชื่อและลงมือกระทำผิดๆหรือยอมรับทำที่ผิดๆแทนที่จะไว้วางใจพระเจ้า ความเชื่อเป็นชัยชนะเหนือทุกการทดสอบ เพราะว่าโดยความเชื่อเราไว้วางใจพระเจ้าและฝ่าแสงหาน้ำพระทัยของพระองค์โดยการอธิษฐานและการเชื่อฟัง

เพราะทุกคนที่เกิดจากพระเจ้า ก็มีชัยเหนือโลก และความเชื่อของเราเป็นชัยชนะที่มีชัยเหนือโลก (1 ยอห์น 5:4)

คำชี้แนะของโลกต่อต้านพระเจ้า โลกพยายามทำสิ่งต่างๆให้ดูต่างไปจากความเป็นจริง ทำสิ่งผิดให้ดูปกติ โดยความเชื่อเราจดจำว่าพระเจ้าทรงเป็นผู้ประทานบำเหน็จแก่ผู้ที่หมั่นแสวงหาพระองค์ ดังนั้นทุกการทดสอบเป็นการทดสอบความเชื่อ ความเชื่อเป็นชัยชนะของทุกการทดสอบ

การทดสอบความเชื่อทำลายเราถ้าหากเราล้มเลิกความเชื่อ แต่การทดสอบความเชื่อให้ประโยชน์แก่เราถ้าหากความเชื่อของเราทนทาน ความเชื่อของเราเพิ่มพูนและมีฤทธิ์เดชมากขึ้นจากการผ่านการทดสอบ นั่นเป็นเหตุผลหนึ่งที่พระเจ้าทรงยินยอมให้การทดสอบมาถึงเรา เราได้รับชั้นตอนที่จำเป็นจากการทดสอบครับ

พี่น้องของข้าพเจ้า เมื่อพวกท่านพบกับการทดลองใจต่างๆ ก็จงถือว่าเป็นเรื่องน่ายินดียิ่ง เพราะพวกท่านรู้ว่าการทดสอบความเชื่อของพวกท่านนั้น ทำให้เกิดความทรหดอดทน และจงให้ความทรหดอดทนนั้นมีผลอย่างสมบูรณ์ เพื่อท่านทั้งหลายจะได้เป็นคนที่มีสมบูรณ์และดีพร้อม โดยไม่ขาดสิ่งใดเลย (ยากอบ 1:2-4)

การทดสอบความเชื่อพัฒนาความอดทน ความอดทนไม่ได้แค่หมายถึงความเต็มใจที่จะรอ การมีความอดทนหมายถึงทนทานโดยความเชื่อ ยากอบกล่าวต่อไปว่า “ท่านได้ยินเรื่องความทรหดอดทนของโยบ” (ยากอบ 5:11) โยบสับสนในสิ่งเดียวกัน แต่ท่านยึดความเชื่อของท่านในพระเจ้าแม้ว่าจะมีโศกนาฏกรรมและสถานการณ์อันเลวร้าย (โยบ 2:9-10, 42:7)

ความอดทนนำมาซึ่งคุณสมบัติแบบคริสเตียนอื่นๆ การทนทานโดยความเชื่อทำให้เราสมบูรณ์และ
พริกพร้อมฝ่ายวิญญาณ ถ้าหากคนเขาแต่ไม่เชื่อ เขาก็จะไม่เติบโตในความเชื่อ ไม่เพียงแต่เขาจะไม่
เพิ่มพูนความอดทนเท่านั้น เขายังจะไม่เพิ่มพูนความรัก ความเชื่อตรง การบังคับตน และคุณสมบัติแบบค
ริสเตียนส่วนใหญ่อื่นๆ ด้วย คริสเตียน “สมบูรณ์ไม่ขาดสิ่งใด” ก็โดยความอดทนซึ่งเป็นการทนทานโดย
ความเชื่อครับ

ประเภทของการทดสอบ

เราสามารถแบ่งการทดสอบออกเป็นอย่างน้อยเจ็ดหมวดหมู่

1. **สถานการณ์ยากลำบาก** การทดสอบความเชื่อเป็นการทดลองให้
 - ยินยอมต่อความคับข้องใจหรือความโกรธโดยยอมรับท่าทีที่ผิดๆ
 - ทำสิ่งต่างๆด้วยความหุนหันพลันแล่นเพื่อเปลี่ยนแปลงสถานการณ์
 - ไม่เชื่อฟังพระเจ้าเพื่อจะแก้ปัญหาด้วยวิธีของคุณ
2. **ความอยุติธรรมและการทำทารุณ** การทดสอบความเชื่อเป็นการทดลองให้
 - ปฏิบัติต่อคนอื่นอย่างผิดๆเพราะพวกเขาทำผิด
 - ไม่เต็มใจจะรอให้พระเจ้าทรงกระทำความยุติธรรมของพระองค์ให้สำเร็จ
 - ปฏิเสธไม่ยกโทษและไม่รักอย่างที่พระคริสต์ทรงกระทำ
3. **ความทุกข์ยากโรคภัยทางกายภาพ** ความเชื่ออาจดูเหมือนไร้ชีวิต ความกระตือรือร้นอย่างมาก
อาจดูอ่อนแรง การทดสอบความเชื่อเป็นการทดลองให้
 - ยินยอมให้กับความหดหู่
 - แสวงหาความสุขหรือความบันเทิงนอกน้ำพระทัยของพระเจ้า
4. **เหตุการณ์ร้ายแรง** เหตุการณ์ร้ายแรงเป็นเหตุการณ์เลวร้ายต่างๆที่ดูเหมือนว่าทำลายเรา การ
ทดสอบความเชื่อเป็นการทดลองให้

- สงสัยความรักและความประเสริฐของพระเจ้า
 - สงสัยว่าพระเจ้าทรงควบคุมอยู่
5. **ความสับสน** การทดสอบความเชื่อเป็นการทดลองให้ยินยอมต่อความเข้าใจของตัวเองซึ่งต่อต้านน้ำพระทัยของพระเจ้าซึ่งเป็นที่ทราบอยู่
 6. **การกดขี่** การกดขี่เป็นเวลาที่ดูเหมือนว่าอำนาจชั่วร้ายในโลกควบคุมอยู่ การทดสอบความเชื่อเป็นการทดลองให้หลีกเลี่ยงความทุกข์ยาก
 7. **การทดลองให้ทำบาป** การทดลองให้ทำบาปคือเวลาที่บางอย่างที่โลกเสนอให้ดูดีกว่าความชื่นชมยินดีฝ่ายวิญญาณและบำเหน็จชีวิตนิรันดร์ การทดสอบความเชื่อเป็นการทดลองให้ยินยอมต่อความดึงดูดใจของบาป

การทดสอบแต่ละอย่างเหล่านี้้นำการทดลองเข้ามาเพื่อให้สงสัยว่าการทำตามน้ำพระทัยของพระเจ้า การแสวงหามโนทัศน์ของพระเจ้าเป็นหนทางที่ดีที่สุด นั่นเป็นเหตุว่าการทดสอบเป็นการทดสอบความเชื่อ ถ้าหากคริสเตียนรักษาความเชื่อซึ่งเชื่อฟังพระเจ้าไม่ว่าจะเกิดอะไรขึ้นก็ตามแล้ว ความเชื่อของเขาจะเข้มแข็งมากขึ้นอย่างที่ได้รับการพิสูจน์แล้วว่าความเชื่อนั้นถูกต้องครับ

พระเจ้าทรงรู้ถึงขีดจำกัดของเรา เวลาที่คนตัดสินใจว่าจะล้มเลิก นั้นไม่ใช่เพราะว่าสิ่งที่เขาประสบมามากเกินไปจริงๆ แต่เพราะว่าเขาคิดว่าเขาไม่อาจทนทานต่อสิ่งที่กำลังจะมาถึงได้แล้ว นั่นเป็นเหตุผลที่คนพูดว่า “ผมทนมันอีกไม่ไหวแล้ว” หรือ “ผมไปต่อไม่ได้แล้ว” เขาล้มเลิกเพื่อจะหนีจากบางอย่างที่คิดว่าจะมาถึง ถ้าหากเราไว้วางใจว่าพระเจ้าทรงรู้ถึงขอบเขตของเราและพระคุณของพระองค์ที่ช่วยให้เราทำสิ่งต่างๆ ได้ เราก็เผชิญหน้าสิ่งต่างๆ ที่เข้ามาได้เพราะรู้ว่าพระเจ้าจะประทานชัยชนะให้แก่เรา

ไม่มีการทดลองใดๆ เกิดขึ้นกับท่านทั้งหลาย นอกเหนือการทดลองซึ่งเคยเกิดกับมนุษย์ พระเจ้าทรงซื่อสัตย์ พระองค์จะไม่ทรงให้พวกท่านต้องถูกทดลองเกินกว่าที่ท่านจะทนได้ และเมื่อถูกทดลอง พระองค์จะทรงให้มีทางออกด้วย เพื่อพวกท่านจะมีกำลังทนได้ (1 โครินธ์ 10:13)

การทดสอบแบบเดียวกันอาจเกิดขึ้นกับคุณหลายครั้ง ดังนั้นการยินยอมเพียงชั่วร้ายไม่ช่วยให้คุณผ่านการทดสอบนี้ไปได้ เรามีแนวโน้มที่จะคิดว่าการทดสอบบางอย่างไม่ปกติและจะไม่เกิดขึ้นอีก จริงๆแล้วไม่มีการทดสอบใดที่ไม่ปกติและจะเกิดขึ้นอีกในลักษณะที่แตกต่างออกไป การไม่เชื่อทำให้คุณอ่อนแอและล้มเหลวได้อีก การเอาชนะการทดสอบทำให้คุณเข้มแข็งมากขึ้นสำหรับการทดสอบครั้งต่อไปครับ

สำหรับการแบ่งปันภายในกลุ่ม

- ▶ ขอให้บางคนแบ่งปันเกี่ยวกับการทดสอบที่พบเร็วๆนี้และแบ่งปันถึงผลลัพธ์ที่เกิดขึ้น ขอให้พวกเขาอธิบายการทดสอบนั้นเป็นการทดสอบความเชื่ออย่างไร
- ▶ บางคนอาจอยากแบ่งปันว่าตอนนี้กำลังพบกับการทดสอบอะไรอยู่
- ▶ ถาม “คุณจำเป็นต้องจดจำอะไรเพื่อให้ทนทานการทดสอบนี้ด้วยความเชื่อได้?”

อธิษฐาน

พระบิดาในสวรรค์

ขอบคุณพระองค์ที่ทรงอยู่กับข้าพระองค์เสมอและทรงช่วยข้าพระองค์ในทุกการทดสอบ โปรดทรงช่วยให้ความเชื่อของข้าพระองค์เข้มแข็ง โปรดช่วยข้าพระองค์ให้จดจำว่าเวลายากลำบากเป็นการท้าทายความเชื่อและความเชื่อของข้าพระองค์ต้องทนทาน

ข้าพระองค์อยากจะไว้วางใจพระองค์เสมอไม่ว่าจะเกิดอะไรขึ้นก็ตาม ข้าพระองค์จะแสดงความไว้วางใจของข้าพระองค์ให้เห็นด้วยการเชื่อฟังพระองค์เสมอ

ขอบคุณพระองค์สำหรับการพัฒนาความเชื่อที่เกิดขึ้นเมื่อพระองค์ทรงนำข้าพระองค์ผ่านการทดสอบอย่างผู้มีชัย

อาเมน

การบ้าน

ศึกษาพระธรรมยากอบ 5:7-11 สังเกตเหตุผลที่ให้เราทนทานด้วยความเชื่อ มีการยกถึงผู้เผยพระวจนะเป็นตัวอย่าง ใครเป็นคนที่คุณรู้จักซึ่งเป็นผู้ที่ทนทานความยากลำบากด้วยความเชื่อบ้าง? แล้วถ้าหากเขาไม่ทนทานด้วยความเชื่อล่ะ?

บทที่ 11

สร้างวินัยฝ่ายวิญญาณ

ความคิดหลัก

“ผมอุทิศเวลาและความพยายามเพื่อพัฒนาความสัมพันธ์ของผมกับพระเจ้า”

วัตถุประสงค์ของบทเรียน

เพื่อเข้าใจว่าการฝึกฝนตามแผนการสิบประการช่วยเราฝ่ายวิญญาณได้อย่างไร

บทนำ

► นักกีฬาแสดงให้เห็นว่าสิ่งสำคัญอันดับแรกของเขาคืออะไรได้อย่างไร? แล้วนักดนตรีล่ะ? นักศึกษาเองก็เช่นกัน?

คำตอบของคนเหล่านี้คล้ายคลึงกันเพราะว่าพวกเขาจริงจังกับสิ่งสำคัญอันดับแรกของพวกเขา พวกเขาทำให้ตัวเองมีระเบียบวินัยเพื่อจะพัฒนาและประสบความสำเร็จ

► แล้วสิ่งสำคัญอันดับแรกฝ่ายวิญญาณล่ะ? ความสัมพันธ์ของเรากับพระเจ้าต้องการวินัยที่มีวัตถุประสงค์หรือเปล่า?

วินัยฝ่ายวิญญาณเป็นการฝึกฝนโดยสมัครใจที่มีการทำตารางเวลาและดำเนินไปด้วยวัตถุประสงค์ที่จะรักษาสิ่งสำคัญอันดับแรกฝ่ายวิญญาณและพัฒนาความสัมพันธ์ของเรากับพระเจ้า ตัวอย่างคือการอธิษฐานเป็นประจำ การอ่านพระคัมภีร์ และการไปโบสถ์ เราต้องวางแผน อุทิศตัว และทำตารางเวลาให้กับสิ่งเหล่านี้มากกว่าจะทักท้วงว่าสิ่งเหล่านี้จะเกิดขึ้นเอง เป้าหมายที่ควรค่าทุกเป้าหมายล้วนต้องการวินัย

เราอาจเรียกการฝึกฝนเหล่านี้ว่าเป็น “เครื่องมือแห่งพระคุณ” ในความหมายที่พระเจ้าทรงออกแบบสิ่งเหล่านี้ขึ้นให้เป็นช่องทางที่พระองค์จะประทานพระคุณตอบสนองต่อความเชื่อของเรา การฝึกฝนเหล่านี้ไม่ได้รับพระคุณในความหมายเชิงกลไกราวว่าการอธิษฐานยี่สิบนาทีกี่จะผลิตพระคุณขนาดเก้ากรัม แต่การฝึกฝนเหล่านี้จะมีประสิทธิภาพเมื่อความเชื่อของผู้เชื่อแสดงออกมาผ่านการฝึกฝนเท่านั้น ดังนั้นถ้าหากคนฝึกฝนอย่างเป็นพิธีรีตองเท่านั้นก็จะไม่ได้รับประโยชน์จากมันมากนัก

วินัยฝ่ายวิญญาณไม่ได้มีไว้เพื่อให้เราเป็นที่ยอมรับของพระเจ้า พระเจ้าทรงยอมรับเราโดยพระคุณ คน ๆ หนึ่งไม่อาจได้รับการยกโทษโดยวินัยฝ่ายวิญญาณได้

การพิจารณาบางอย่างเกี่ยวกับวินัยฝ่ายวิญญาณ

- วินัยฝ่ายวิญญาณเป็นเครื่องมือไปถึงเป้าหมาย แต่ไม่ได้เป็นเป้าหมายในตัวของมันเอง
- วินัยฝ่ายวิญญาณไม่ได้เป็นการวัดสถานะฝ่ายวิญญาณที่เที่ยงตรง
- วินัยฝ่ายวิญญาณไม่ได้ทดแทนการเชื่อฟังพระเจ้า
- วินัยฝ่ายวิญญาณต้องเป็นไปโดยสมัครใจจึงได้ผลลัพธ์ที่ดีที่สุด

► วินัยฝ่ายวิญญาณต้องเป็นไปโดยสมัครใจจึงจะได้รับผลลัพธ์ที่ดีที่สุดเพราะอะไร?

เหตุผลบางประการที่วินัยฝ่ายวิญญาณควรเป็นไปโดยสมัครใจ:

- เพราะสิ่งสำคัญอันดับแรกส่วนตัวที่แท้จริงถูกกำหนดขึ้นโดยสมัครใจ ถ้าหากบางคนบังคับคุณให้จัดลำดับความสำคัญ สิ่งสำคัญอันดับแรกนั้นเป็นของเขาไม่ใช่สิ่งสำคัญอันดับแรกของคุณ
- เพราะความสัมพันธ์ที่ตั้งอยู่บนพื้นฐานความรักพัฒนาโดยสมัครใจเท่านั้น
- เพราะเราได้รับพระคุณเมื่อวินัยแสดงออกถึงความเชื่อส่วนตัวเท่านั้น

ในการส่งเสริมวินัยฝ่ายวิญญาณนั้น ผู้นำต้องอธิบายถึงประโยชน์ของวินัยฝ่ายวิญญาณมากกว่าพยายามบังคับคนให้ฝึกฝนวินัยฝ่ายวิญญาณ

รายชื่อวินัยฝ่ายวิญญาณ

ไม่จำเป็นต้องหาข้อพระคัมภีร์อ้างอิงทั้งหมดในส่วนนี้ นักศึกษาจะค้นหาข้อพระคัมภีร์อ้างอิงต่างๆเวลาที่ทำการบ้านในภายหลัง คุณเลือกการอ้างอิงบางส่วนเพื่อพิจารณาระหว่างบทเรียนได้ถ้าหากมีเวลามากพอ

1. **การอธิษฐาน** คริสเตียนทุกคนควรมีเวลาประจำวันที่กำหนดไว้สำหรับการอธิษฐาน
2. **พระคัมภีร์** พระธรรมสดุดี บทที่ 119 แสดงให้เห็นถึงพระราชกิจแห่งพระวอนะของพระเจ้าในชีวิตของผู้นมัสการ
3. **การอดอาหาร** ตัวอย่างของคริสเตียนที่ยิ่งใหญ่ตลอดประวัติศาสตร์เป็นตัวอย่างของการอดอาหารที่มีการกำหนดเวลา พระคัมภีร์มีหลายตัวอย่างที่แสดงถึงการตอบสนองของพระเจ้าต่อการอดอาหาร พระเยซูทรงคาดหวังให้สาวกของพระองค์อดอาหารหลังจากพันธกิจในโลกนี้ของพระองค์สิ้นสุดลง (มัทธิว 9:15 มัทธิว 6:16-18)
4. **การไปโบสถ์** ผู้เชื่อควรรวมตัวกันเพื่อการนมัสการ อธิษฐาน สวดมนต์ และศึกษาพระคัมภีร์ (ฮีบรู 10:25)
5. **ศีลมหาสนิท** พระธรรม 1 โครินธ์ 11:23-26 อธิบายการที่พระเยซูทรงจัดตั้งธรรมเนียมนี้และแสดงให้เห็นว่าคริสตจักรประกอบพิธีนี้ตามตัวอักษร
6. **การตรวจสอบได้ฝ่ายวิญญาณ** เราจำเป็นต้องอยู่ภายใต้การแนะนำฝ่ายวิญญาณจากที่ปรึกษา (ฮีบรู 13:17) เราต้องอธิษฐานร่วมกันเกี่ยวกับเรื่องส่วนตัวที่เป็นความจำเป็นในฝ่ายวิญญาณ (ยากอบ 5:16) เราจำเป็นต้องรู้ถึงความจำเป็นต่างๆ ของเพื่อนคริสเตียนเพื่อที่เราจะแบ่งปันภาระของพวกเขาได้ (กาลาเทีย 6:2)
7. **การมอบถวาย** ฮีบรู 13:16 บอกให้เราจดจำที่จะทำดีและมอบถวาย พระธรรม 1 โครินธ์ 16:2 อธิบายถึงการที่คริสตจักรมอบถวายประจำทุกสัปดาห์สำหรับความจำเป็นเจาะจง หลักการเกี่ยวกับทศกัศเป็นเครื่องมือที่พระเจ้าทรงออกแบบสำหรับสนับสนุนผู้ที่อยู่ในพันธกิจเต็มเวลา

8. **พันธกิจ** พระเจ้าประทานของประทานฝ่ายวิญญาณต่างๆเพื่อให้คริสเตียนใช้ให้เกิดประโยชน์แก่กันและกัน (1 โครินธ์ 12) ทุกคนมีบทบาทในพันธกิจ เขาควรพบการทรงเรียกของตนและกำหนดแผนการเจาะจงที่จะทำให้การทรงเรียกนั้นสำเร็จ
9. **บันทึกฝ่ายวิญญาณ** วินัยนี้ไม่ได้เจาะจงในพระคัมภีร์แต่เป็นสิ่งที่สำคัญที่จะจดจำถึงพระราชาธิราชของพระเจ้า (สดุดี 78:11) บันทึกฝ่ายวิญญาณอาจเป็นบันทึกถึงการต่อสู้ดิ้นรน ชัยชนะ คำตอบของคำอธิษฐาน เหตุการณ์ต่างๆในพันธกิจ และบทเรียนฝ่ายวิญญาณ บันทึกฝ่ายวิญญาณอาจเป็นเครื่องมือในการรักษารายชื่อหัวข้ออธิษฐานต่างๆเพื่อจะอธิษฐานอย่างมีวัตถุประสงค์
10. **การศึกษาแบบเฝ้าเดี่ยว** ผู้เชื่อควรอ่านหนังสือต่างๆเกี่ยวกับการอธิษฐาน หลักคำสอน และการเติบโตฝ่ายวิญญาณ

ไม่ใช่สิ่งดีที่คนจะหยิ่งยโสเพราะวินัยของตน อย่างไรก็ตามคนไม่ควรปฏิเสธวินัยฝ่ายวิญญาณเพื่อจะหลีกเลี่ยงความหยิ่งยโส เช่นเดียวกับนักดนตรีไม่ควรหยุดฝึกฝน

สำหรับการแบ่งปันภายในกลุ่ม

ใช้รูปแบบที่จัดเตรียมให้ที่ท้ายบทเรียนนี้เพื่อทำพันธสัญญาเจาะจงต่อวินัยฝ่ายวิญญาณเหล่านี้

อธิษฐาน

พระบิดาในสวรรค์

โปรดช่วยข้าพระองค์รักษาจิตใจให้อยู่ที่สิ่งสำคัญอันดับแรกฝ่ายวิญญาณโดยจัดเตรียมที่สำหรับวินัยฝ่ายวิญญาณเหล่านี้เอาไว้ในชีวิตของข้าพระองค์ ข้าพระองค์อยากจะทำให้เวลาแก่พระองค์อย่างที่พระองค์ทรงสมควรได้รับ

โปรดช่วยข้าพระองค์ให้สัตย์ซื่อต่อพันธสัญญาของข้าพระองค์ โปรดปกป้องข้าพระองค์จากความหึงหวงใส่ต่อความก้าวหน้าฝ่ายวิญญาณของข้าพระองค์

โปรดช่วยให้ข้าพระองค์จดจำว่าวินัยฝ่ายวิญญาณของข้าพระองค์ต้องแสดงออกถึงความรักของข้าพระองค์ต่อพระองค์และแสดงออกถึงความเชื่อของข้าพระองค์ในพระองค์

ขอบพระคุณพระองค์สำหรับพระคุณของพระองค์ที่ทำงานในข้าพระองค์ซึ่งเกินกว่าทั้งหมดที่ข้าพระองค์จะทำได้

อาเมน

การบ้าน

ค้นหาข้อพระคัมภีร์อ้างอิงที่ให้ในรายชื่อวินัยฝ่ายวิญญาณ สังเกตลักษณะการกล่าวถึงวินัยเหล่านี้ว่าสำคัญต่อชีวิตคริสเตียน (ก่อนหน้านี้ได้มีการศึกษาพระธรรมสดุดี บทที่ 119 ไปแล้ว ดังนั้นจึงไม่จำเป็นต้องทบทวนทั้งบทอีกครั้งในสัปดาห์นี้)

พันธสัญญาต่อวินัยฝ่ายวิญญาณส่วนตัว

1. **การอธิษฐาน** ข้าพเจ้าจะอธิษฐานเป็นประจำทุกวันเวลา _____ เป็นเวลา _____ นาที
2. **การศึกษาพระคัมภีร์** ข้าพเจ้าศึกษาพระคัมภีร์ประจำวัน _____ ข้าพเจ้าวัดการศึกษาของข้าพเจ้า _____ (เวลาหรือเครื่องมืออื่นๆ)
3. **การอดอาหาร** ข้าพเจ้าจะอดอาหารแต่ละสัปดาห์ในวัน _____ เป็นเวลา _____ (ระยะเวลา)
4. **การไปโบสถ์** ข้าพเจ้าจะเข้าร่วมพิธีนมัสการที่คริสตจักรและศึกษาพระคัมภีร์เป็นประจำ
วัน _____ เวลา _____
วัน _____ เวลา _____
วัน _____ เวลา _____
5. **ศีลมหาสนิท** ข้าพเจ้าจะเข้าร่วมศีลมหาสนิทที่คริสตจักรของข้าพเจ้าซึ่งประกอบขึ้นทุก _____ (ประมาณความบ่อย)
6. **การตรวจสอบได้ฝ่ายวิญญาณ** ข้าพเจ้าจะรายงานสภาพฝ่ายวิญญาณของข้าพเจ้าและรับคำแนะนำฝ่ายวิญญาณจาก _____ (ที่ปรึกษาฝ่ายวิญญาณเจาะจง) ทุกเวลา _____ (เวลา)
7. **การมอบถวาย** ข้าพเจ้าจะถวายทศกัณฑ์แก่ _____ (ระบุคริสตจักร)
8. **พันธกิจ** ข้าพเจ้าจะทำพันธกิจอย่างสม่ำเสมอในลักษณะต่อไปนี้
9. **บันทึกฝ่ายวิญญาณ** ข้าพเจ้าจะรักษาการบันทึกซึ่งข้าพเจ้าจะปรับให้เป็นปัจจุบัน _____ ครั้งต่อสัปดาห์
10. **การศึกษาแบบเฝ้าเดี่ยว** ข้าพเจ้าจะอ่านหนังสือสำหรับการอ่านแบบเฝ้าเดี่ยวต่อไปนี้

วันที่ทำพันธสัญญา: _____

ทำพันธสัญญาจนถึง: _____

ชื่อ: _____

บทที่ 12

ยอมรับการตรวจสอบได้ฝ่ายวิญญาณ

ความคิดหลัก

“พระเจ้าทรงพัฒนาผมในชุมชนฝ่ายวิญญาณที่ใกล้ชิด”

วัตถุประสงค์ของบทเรียน

เพื่อเข้าใจถึงความจำเป็นของการมีปฏิสัมพันธ์กับคริสเตียนคนอื่นเพื่อการเติบโตฝ่ายวิญญาณ

บทนำ

งานสำคัญมีบางคนเป็นผู้ประเมิน เวลาที่เราทำงานเรารู้ว่าเราจำเป็นต้องทำให้คนที่เราทำงานให้พอใจ เวลาที่เราทำงานกับคน เราอยากให้พวกเขาคิดว่าเราทำผลงานที่ดี เราเคารพความคิดเห็นของบางคน เกี่ยวกับงานของเรา

ความคิดเห็นของคนมีความสำคัญในความสัมพันธ์เช่นกัน เราเรียนรู้ที่จะปรับมารยาทและพฤติกรรมของเราในทุกความสัมพันธ์ การตอบสนองของคนอื่นๆแสดงให้เห็นถึงเวลาที่พวกเขาารู้สึกพอใจและเวลาที่พวกเขาารู้สึกไม่พอใจ

กระทั่งเวลาที่เราเล่นเกมเราก็ถูกประเมิน มีกฎที่ต้องทำตาม ผู้เล่นคนอื่นและผู้ชมออกความคิดเห็น มีการนับคะแนน มีการส่งเสียงเชียร์เมื่อสำเร็จและวิพากษ์วิจารณ์เมื่อทำผิดพลาด

- ▶ จะเกิดอะไรขึ้นถ้าหากคนทำงานไม่ใส่ใจว่าเพื่อนร่วมงานคิดว่าตัวเขาทำผลงานที่ดีหรือเปล่า?
- ▶ จะเกิดอะไรขึ้นกับคนที่ไม่ใส่ใจว่าคนอื่นคิดว่าเขาหยาบคายหรือเปล่า?

► คุณชอบเล่นเกมอะไร? กฎของเกมส่งผลต่อวิธีที่คุณเล่นเกมอย่างไรบ้าง?

แล้วชีวิตฝ่ายวิญญาณของเราล่ะ? การประเมินจากคนอื่นสำคัญหรือเปล่าครับ? สิ่งที่คุณคนอื่นคิดเกี่ยวกับสภาวะฝ่ายวิญญาณมีความหมายต่อคุณหรือเปล่า? คุณรู้ว่าเพื่อนสนิทของคุณคิดเกี่ยวกับสภาวะฝ่ายวิญญาณของคุณว่าอย่างไรบ้างหรือเปล่า? คุณเต็มใจจะถูกประเมินหรือปรับตัวตามสิ่งที่คุณได้ยินหรือเปล่าครับ? คุณรู้ว่าจะได้รับการประเมินที่ถูกต้องได้ที่ไหนหรือเปล่า?

เราต้องการการตรวจสอบได้ฝ่ายวิญญาณ

การตรวจสอบได้ฝ่ายวิญญาณช่วยให้เราได้รับให้การประเมินที่ถูกต้องแม่นยำจากคนที่ช่วยเราปรับตัวและพัฒนาฝ่ายวิญญาณ

การมีการตรวจสอบได้ฝ่ายวิญญาณเป็นการสร้างความสัมพันธ์กับคนหรือกลุ่มที่ให้คุณคำแนะนำฝ่ายวิญญาณ

คนที่มีการตรวจสอบได้ฝ่ายวิญญาณรายงาน

- สภาวะฝ่ายวิญญาณของเขา
- ความสำเร็จและความล้มเหลวของเขาเกี่ยวกับวินัยฝ่ายวิญญาณ
- พันธสัญญาของเขาสำหรับอนาคต

เหตุผลที่เราต้องการการตรวจสอบได้ฝ่ายวิญญาณ

ถ้าหากไม่มีการตรวจสอบได้ฝ่ายวิญญาณ เราก็ไม่อาจทำพระบัญชาทั้งหมดในพระคัมภีร์ได้สำเร็จและจะละเลยเครื่องมือที่พระเจ้าได้ทรงออกแบบเพื่อประทานพระคุณแก่เราเพื่อเราจะมีชัยชนะและเติบโตฝ่ายวิญญาณครับ

เพราะฉะนั้นท่านจงสารภาพบาปต่อกันและกัน และจงอธิษฐานเผื่อกันและกัน เพื่อท่านทั้งหลายจะได้รับการรักษาโรค... (ยากอบ 5:16)

คนจะไม่สารภาพความล้มเหลวส่วนตัวเว้นเสียแต่เขาอยู่ในความสัมพันธ์ที่ทำให้การสารภาพเป็นเรื่องง่าย ถ้าหากเขาไม่สารภาพกับคนที่เชื่อพื้นฐานสำหรับความผิดพลาดของเขา เขาก็จะเลยเครื่องมือที่พระเจ้าทรงออกแบบสำหรับตอบสนองความจำเป็นเหล่านั้นอยู่ มีพระสัญญาต่อจากคำแนะนำในข้อพระคัมภีร์นี้ “คำอธิษฐานของผู้ชอบธรรมทรงอำนาจและเกิดผล”

จงช่วยรับภาระของกันและกัน และด้วยการกระทำเช่นนี้ท่านทั้งหลายก็ได้ปฏิบัติตามธรรมเนียมปฏิบัติของพระคริสต์ (กาลาเทีย 6:2)

ถ้าหากเราไม่ได้รู้จักบางคนดี เราก็ไม่รู้ว่ภาระหนักที่สุดของเขาคืออะไร คนส่วนใหญ่ไม่บอกถึงภาระหนักของตนในที่ประชุมขนาดใหญ่ เราไม่อาจทำให้พระบัญชาี้จากพระคัมภีร์ได้สำเร็จโดยไม่ได้อยู่ในความสัมพันธ์ที่ทำให้เรื่องนี้เป็นไปได้ครับ

และขอให้เราพิจารณาดูเพื่อจะปลุกใจกันและกันให้มีความรักและทำความดี (ฮีบรู 10:24)

เราต้องตรวจสอบกันและกันอย่างใกล้ชิดโดยมีความรักเป็นแรงจูงใจเพื่อจะรู้ว่าจำเป็นต้องหนุนใจและตำหนิอะไร การหนุนใจจะตื้นเขินและการตำหนิจะได้รับการต่อต้านถ้าหากเราไม่มีความสัมพันธ์พิเศษกับคนอื่น

จนบนอบเชื่อฟังบรรดาผู้นำของท่านทั้งหลาย เพราะว่าพวกเขาดูแลรักษาจิตวิญญาณของพวกท่านอยู่อย่างคนที่ต้องถวายนางาน (ฮีบรู 13:17)

คริสเตียนหลายคนอยากเป็นอิสระจากสิทธิอำนาจฝ่ายวิญญาณต่างๆ พวกเขารู้สึกเป็นอิสระที่จะปฏิเสธคำแนะนำต่างๆ จากศิษยาภิบาลและคนอื่นๆ พระเจ้าประสงค์ให้เราอยู่ภายใต้สิทธิอำนาจฝ่ายวิญญาณ พระเจ้าทรงแต่งตั้งคนที่เป็นผู้ใหญ่และมีการแยกแยะให้รับผิดชอบต่อวิญญาณของคนอื่น

ถามตัวคุณเองด้วยคำถามต่อไปนี้เพื่อจะระบุว่าชีวิตของคุณมีการตรวจสอบได้ฝ่ายวิญญาณหรือเปล่า
ผมมีความสัมพันธ์อะไรบ้างที่ทำให้...

- มีคนช่วยผมแบกภาระหนักที่สุดได้?
- ผมสามารถความผิดต่อบางคนได้?
- ผมช่วยแบกภาระของบางคนได้?
- มีคนตอบสนองต่อสภาวะฝ่ายวิญญาณในปัจจุบันของผมได้?

ผมรู้สึกว่าคุณค่าความสัมพันธ์แบบนี้ในเวลาต่อไปนี้หรือเปล่า?

- เวลาที่ไม่มีใครที่ผมพึ่งพาได้?
- เวลาที่ผมดีใจที่ไม่มีใครรู้ถึงสภาพของผม?
- เวลาที่ผมไม่อยากรายงานถึงวินัยฝ่ายวิญญาณ?

มีคนที่ผมยอมรับสิทธิอำนาจฝ่ายวิญญาณของเขาหรือเปล่า?

- ผมยอมจำนนต่อคำแนะนำของเขาเมื่อไหร่?
- พึ่งคำเตือนของเขาเกี่ยวกับอันตรายฝ่ายวิญญาณหรือเปล่า?

ให้เราพิจารณาวิธีสร้างความสัมพันธ์ที่จะก่อให้เกิดการตรวจสอบได้ฝ่ายวิญญาณ

การตรวจสอบได้ฝ่ายวิญญาณเกิดขึ้นได้ดีที่สุดเมื่อมี...

1. **ความเป็นส่วนตัว** คุณไม่อยากจะบอกเรื่องราวการแบ่งปันส่วนตัวของคุณกับคนอื่น
2. **การรับรองว่าคนอื่นยอมรับคุณและห่วงใยคุณ** คุณไม่อยากจะเปิดเผยสิ่งต่างๆกับคนที่อาจใช้ความอ่อนแอของคุณมาทำร้ายคุณ
3. **เวลาที่กำหนดสำหรับแบ่งปัน** สิ่งนี้อาจจะไม่เกิดขึ้นเองโดยธรรมชาติ แต่จะเกิดขึ้นเมื่อคุณตั้งใจใช้เวลาด้วยกัน

การตรวจสอบได้ฝ่ายวิญญาณแบบนี้ทำขึ้นระหว่างคนสองคนหรือทำในกลุ่มขนาดเล็กได้

การวางบางคนให้เป็นที่ยอมรับตรวจสอบได้ฝ่ายวิญญาณหมายถึงว่าคุณถามเขาอยู่เป็นประจำว่า...

- วินัยฝ่ายวิญญาณของคุณเป็นอย่างไรบ้าง?
- คุณมีชัยชนะฝ่ายวิญญาณหรือเปล่า?
- คุณทำพันธสัญญาที่ตัวคุณกำหนดขึ้นเมื่อเร็ว ๆ นี้สำเร็จหรือเปล่า?
- ความจริงที่คุณเพิ่งเรียนรู้เมื่อเร็ว ๆ นี้ทำให้คุณต้องทำพันธสัญญาเจาะจงอะไรบ้าง?

จอห์น เวสลีย์ตั้งกลุ่มขนาดเล็กขึ้นเพื่อให้มีการตรวจสอบได้ฝ่ายวิญญาณ พวกเขาแลกเปลี่ยนวัตถุประสงค์และวิธีดังต่อไปนี้

“วัตถุประสงค์ของการพบปะของเราคือเพื่อเพื่อฟังพระบัญชาของพระเจ้า ‘ฉะนั้นจงสารภาพบาปของท่านต่อกันและอธิษฐานเผื่อกันและกัน เพื่อท่านจะได้รับการรักษาให้หาย’

ด้วยวัตถุประสงค์นี้ เราตั้งใจจะ

1. พบปะอย่างน้อยสัปดาห์ละหนึ่งครั้ง
2. มาถึงตามเวลาที่กำหนดตรงเวลาถ้าหากไม่มีสถานการณ์ที่ทำเช่นนั้นไม่ได้
3. เริ่มต้นตรงเวลาด้วยการร้องเพลงหรือการอธิษฐาน
4. อธิบายถึงสภาวะที่แท้จริงของวิญญาณของเราอย่างชัดเจนและเป็นอิสระแก่กันและกัน ตลอดจนความผิดที่เราทำผิดในความคิด คำพูด หรือการกระทำ และการทดลองที่เรารู้สึกหลังจากการพบปะครั้งล่าสุด
5. ปิดท้ายการพบปะทุกครั้งด้วยการอธิษฐานตามความจำเป็นของแต่ละคน
6. ให้คนหนึ่งอธิบายถึงสภาวะของตัวเองก่อน จากนั้นถามคนที่เหลือทีละคนในขณะที่หลายคนกำลังหาคำถามที่จำเป็นเกี่ยวกับสภาวะ บาป และการทดลองของตัวเอง”

กลุ่มขนาดเล็กหลายกลุ่มพบว่าทำให้สมาชิกแต่ละคนกำหนดเป้าหมายสำหรับวินัยฝ่ายวิญญาณส่วนตัว แล้วรายงานเกี่ยวกับความสำเร็จของเป้าหมายเมื่อพบปะกันในแต่ละสัปดาห์นั้นเป็นสิ่งที่มีความหมาย

บางกลุ่มสร้างพันธสัญญาให้กับสมาชิกแต่ละคน ตัวอย่างของพันธสัญญากลุ่มคือ

ข้าพเจ้าทำพันธสัญญาว่าจะมาพบกับกลุ่มนี้ทุกสัปดาห์เมื่อทำได้ ข้าพเจ้าจะแบ่งปันถึงเหตุการณ์ต่างๆฝ่ายวิญญาณและสภาวะชีวิตของข้าพเจ้าอย่างซื่อตรง ข้าพเจ้าจะพยายามให้การหนุนใจ คำแนะนำ และการตรวจสอบได้แก่สมาชิกเพื่อนร่วมกลุ่ม ข้าพเจ้าจะเปิดใจต่อความจริงที่เปลี่ยนชีวิตแห่งพระวอนะของพระเจ้า ข้าพเจ้าจะรักษาความเป็นส่วนตัวโดยสมบูรณ์ต่อความจำเป็นส่วนตัวต่างๆที่แบ่งปันในการพบปะเหล่านี้ ข้าพเจ้าจะอธิษฐานเผื่อสมาชิกกลุ่มของข้าพเจ้าแต่ละคนในทุกๆวัน ข้าพเจ้าจะยอมจำนนต่อการตรวจสอบได้วินัยฝ่ายวิญญาณของข้าพเจ้า

ผู้เชื่อต้องการการตรวจสอบได้ฝ่ายวิญญาณไม่ว่าจะตรวจสอบโดยผู้ที่เป็นผู้ใหญ่ฝ่ายวิญญาณหรือจากกลุ่ม การตรวจสอบได้ฝ่ายวิญญาณเป็นเครื่องมืออย่างหนึ่งที่พระเจ้าทรงใช้เพื่อประทานพระคุณให้แก่เรา

สำหรับการแบ่งปันภายในกลุ่ม

ถาม “คุณเห็นความจำเป็นส่วนตัวที่ต้องมีการตรวจสอบได้ฝ่ายวิญญาณหรือเปล่า?”

► ถามบางคำถามในบทเรียนนี้ที่ช่วยคนตระหนักถึงความจำเป็นในการเป็นผู้ที่สามารถตรวจสอบได้

ถามว่าพวกเขาคิดว่าตนเองกำลังทำพระบัญชาจากพระคัมภีร์เกี่ยวกับการดูแลฝ่ายวิญญาณของกันและกันให้สำเร็จอยู่หรือเปล่า

บทที่ 8 รวมแบบฟอร์มการกำหนดเป้าหมายสำหรับวินัยส่วนตัวของแต่ละคนเอาไว้ กลุ่มควรแลกเปลี่ยนความคิดเห็นเกี่ยวกับวิธีรายงาน ในกลุ่มขนาดเล็กๆ สมาชิกสลับกันรายงานกับกลุ่มได้ ในกลุ่มขนาดใหญ่ขึ้นอาจแบ่งออกเป็นกลุ่มย่อยๆละสามคน ถ้าหากมีสมาชิกใหม่เข้าร่วมกลุ่ม อย่ากำหนดให้พวกเขา รายงานทันที พวกเขาต้องการเวลาเพื่อจะรู้สึกสบายใจกับกลุ่ม

อธิษฐาน

พระบิดาในสวรรค์

ข้าพระองค์อยากจะสัตย์ซื่อเชื่อฟังพระบัญชาทั้งสิ้นแห่งพระวาระของพระองค์ ข้าพระองค์อยากจะช่วยเหลือพี่น้องแบกภาระ ข้าพระองค์อยากจะหนุนใจพวกเขา ข้าพระองค์อยากจะยอมรับความล้มเหลวกับพวกเขาเพื่อพวกเขาจะอธิษฐานเพื่อข้าพระองค์ได้

ข้าพระองค์อยากจะยอมรับผู้นำฝ่ายวิญญาณที่พระองค์ทรงเรียกเพื่อให้ดูแลข้าพระองค์

โปรดประทานความถ่อมใจที่ข้าพระองค์จำเป็นต้องมีเพื่อจะยอมรับถึงความผิดต่างๆและความรักที่ข้าพระองค์จำเป็นต้องมีเพื่อจะช่วยเหลือคนอื่นในสิ่งที่เป็ความผิดของเขา โปรดช่วยข้าพระองค์ที่จะไม่โกรธเวลาที่ได้รับการแก้ไขหรือเป็นอันตรายเวลาที่ข้าพระองค์ช่วยแก้ไขคนอื่น

ขอบคุณพระองค์สำหรับครอบครัวฝ่ายวิญญาณที่พระองค์ประทานให้เพื่อช่วยให้ข้าพระองค์เติบโตฝ่ายวิญญาณ

อาเมน

การบ้าน

พิจารณาพระธรรมยากอบ 5:16 กาลาเทีย 6:2 ฮีบรู 10:24 ฮีบรู 13:17 อ่านเนื้อความล้อมรอบข้อพระคัมภีร์เหล่านี้ พยายามคิดถึงวิธีเจาะจงที่คุณเชื่อฟังคำแนะนำเหล่านี้เมื่อเร็วๆนี้ การกระทำบางอย่างที่คุณเริ่มทำได้เพื่อจะเชื่อฟังคำแนะนำเหล่านี้คืออะไร?

บทที่ 13

ประโยชน์ต่างๆของการอธิษฐาน

ความคิดหลัก

“การอธิษฐานเป็นช่องทางสำหรับพระพรของพระเจ้า”

วัตถุประสงค์ของบทเรียน

เพื่อเรียนรู้ที่จะอธิษฐานรับพระพรสืบเผ็ดหมวดหมู่จากพระเจ้า

บทนำ

- ▶ การมีรายชื่อหัวข้ออธิษฐานนั้นมีคุณค่าหรือเปล่า?
- ▶ มีใครอธิบายถึงวิธีใช้รายชื่อหัวข้ออธิษฐานได้หรือเปล่า?

รายชื่อหัวข้ออธิษฐานเป็นประโยชน์เพราะช่วยย้ำเตือนสิ่งต่างๆที่คุณควรอธิษฐานถึง หลายคนมีแนวโน้มที่จะอธิษฐานเพื่อความจำเป็นบางอย่างแต่ไม่ได้อธิษฐานเพื่อความจำเป็นอื่นๆที่สำคัญ

ในบทเรียนนี้เรากำลังพิจารณารายชื่อประโยชน์ต่างๆของการอธิษฐาน เราเห็นสิ่งที่คุณควรอธิษฐานเพื่อการกระทำประโยชน์ต่างๆของการอธิษฐาน

เหตุผลที่เราควรอธิษฐาน

เราควรอธิษฐาน

1. **เพื่อรู้จักพระเจ้า** จินตนาการถึงเพื่อนที่ไม่เคยพูดคุยกับคุณยกเว้นเวลาที่ขอบางอย่างจากคุณ นั่นเป็นความสัมพันธ์ที่หลายคนมีกับพระเจ้า พวกเขาไม่แสดงความสนใจที่จะรู้จักพระองค์จริงๆ

การสร้างความคุ้นเคยตลอดชีวิตกับพระเจ้าผู้ทรงสมบูรณ์ไว้ขอบเขตจำกัดจะเปิดการค้นพบที่น่าตื่นตาตื่นใจอย่างไม่ขาดสาย

2. **เพื่อเติบโตเป็นเหมือนพระคริสต์/สู่ความบริสุทธิ์** เมื่อเรารู้จักพระเจ้ามากขึ้น เราควรอยากเป็นเหมือนพระองค์มากขึ้น เราไม่อาจนมัสการพระองค์จริงๆ (ซึ่งหมายถึงถวายเกียรติพระองค์ในสิ่งที่พระองค์ทรงเป็น) โดยไม่สนใจคุณสมบัติอันชั่วร้ายหรือมลทินในตัวเราได้ ถ้าหากเราถวายเกียรติพระเจ้าจริงๆ ที่พระองค์ทรงเติมไปด้วยความรัก ยุติธรรม เมตตา อดทน และบริสุทธิ์ เราก็ควรปรารถนาจะเห็นคุณสมบัติเหล่านี้เพิ่มพูนในตัวเรา
3. **เพื่อความรอดของครอบครัวและพระพร** พระพรในข้อนี้จะมาถึงคุณและยังหลั่งไหลผ่านคุณไปถึงคนที่ใกล้ชิดกับคุณที่สุดด้วยเช่นกัน ถ้าหากครอบครัวของคุณมีสมาชิกที่มีชีวิตแห่งการอธิษฐานที่มั่นคง ก็ดีกว่าการมีญาติที่ไร้พร เพราะประโยชน์ที่จะมาถึงพวกเขาทางคำอธิษฐานเหล่านั้นวัดค่าไม่ได้เลย จงเป็นคนนั้นสำหรับครอบครัวของคุณ เป็นช่องทางที่พระพรของพระเจ้าหลั่งไหลผ่านเนื่องจากคำอธิษฐาน พระพรจะมาถึงแม้กระทั่งคนรุ่นถัดไปในอนาคต
4. **เพื่อการjemส่วนตัวและการขยายออกของพันธกิจ** คริสเตียนทุกคนมีพันธกิจ ไม่ใช่ในฐานะศิษยาภิบาลและครูเท่านั้นแต่ในฐานะพ่อแม่ คู่แต่งงาน เพื่อน ผู้เชื่อ พยาน เพื่อนร่วมงาน และพลเมือง เรามีศักยภาพที่จะช่วยชีวิตคนอื่น พระพรมาถึงโดยพระราชกิจแห่งพระวิญญาณบริสุทธิ์ในพันธกิจต่างๆ ของเรา ของประทานพิเศษของคุณจะไม่ใช่ประโยชน์โดยสมบูรณ์ถ้าหากไม่ได้ยอมจำนนต่อการทรงนำของพระเจ้า ไม่ได้รับการเสริมฤทธิ์เดชโดยพระวิญญาณของพระองค์ และไม่ได้ใช้เพื่อพระสิริของพระองค์ จงแสวงหาจุดสนใจนั้นและเพิ่มพูนโดยการอธิษฐานอย่างต่อเนื่อง
5. **เพื่อสติปัญญา การแยกแยะ และการทรงนำ** เราไม่รู้จักรู้แม้กระทั่งว่าควรอธิษฐานอย่างไรเนื่องจากความอ่อนแอของเรา แต่พระวิญญาณบริสุทธิ์ทรงช่วยเหลือเรา เช่นเดียวกันถ้าหากเราแสวงหาการแยกแยะที่พระเจ้าประทานให้ในชีวิตทุกด้านเราก็น่าจะหลีกเลี่ยงความผิดพลาดอะไรไปแล้วบ้าง? นั่นไม่ได้หมายความว่าเราต้องแสวงหาหมายสำคัญพิเศษหรือทำตามความคิดที่ไม่

มีเหตุผลแบบหมุนหันพลันแล่น แต่เราต้องยินยอมให้พระเจ้าประทานความเข้าใจเกี่ยวกับสถานการณ์ต่างๆอย่างที่เราทราบดี

6. **เพื่อความเข้าใจพระคัมภีร์** พระวิญญาณบริสุทธิ์พระองค์เดียวกันที่ทรงดลใจพระคัมภีร์ก็ทรงส่องสว่างเพื่อให้เราเข้าใจพระคัมภีร์ เวลาที่อธิษฐานเราไม่ได้แสวงหาการแปลความหมายใหม่ๆ แต่แสวงหาความเข้าใจมากขึ้นเกี่ยวกับพระเจ้าและน้ำพระทัยของพระองค์ที่ทรงเปิดเผยอยู่ในพระคัมภีร์ เราไม่ได้อ่านแค่เพื่อให้รู้สึกดีหรือได้รับการหนุนใจแต่เพื่อยินยอมให้เนื้อความพูดถึงศาสนาสำคัญกับชีวิตของเรา
7. **เพื่อความจำเป็นทางด้านการเงิน** เรามหาพระเจ้าด้วยความจำเป็นต่างๆได้เพราะว่าพระองค์ทรงเป็นพระบิดาของเรา ดังที่พระเยซูทรงสอนเอาไว้ในคำอธิษฐานของพระองค์ เราควรขอพระเจ้าให้ทรงจัดเตรียมเป็นประจำทุกวัน เราพูดคุยกับพระเจ้าเกี่ยวกับทุกอย่างที่เราจำเป็นต้องทำ แม้กระทั่งสิ่งต่างๆที่เราอยากได้ที่เราคิดว่าพระองค์จะทรงตัดสินพระทัยว่าสิ่งใดดีสำหรับเรา
8. **เพื่อความชื่นชมยินดีและการบรรลุผล** ความชื่นชมยินดีขององค์พระผู้เป็นเจ้าเป็นกำลัง ความหุดหุดและการท้อใจมาจากการขาดความเชื่อ เมื่อไม่มีความเชื่อเราก็ไม่คาดหวังสิ่งยิ่งใหญ่จากพระเจ้า อย่ายินยอมต่อความหุดหุด จงแสวงหาความชื่นชมยินดีในความสัมพันธ์ของคุณกับพระเจ้ามากกว่าจากที่อื่นๆ
9. **เพื่อวัตถุประสงค์และระเบียบในชีวิตของเรา** เราแสดงตัวอย่างให้เห็นถึงความสำคัญอันดับแรกของพระเจ้าในชีวิตของเราได้ดีที่สุดได้โดยการอธิษฐาน เวลาที่เราให้พระองค์มาเป็นอันดับแรกโดยให้การอธิษฐานเป็นอันดับแรก ชีวิตทั้งหมดก็มีความหมายและระเบียบใหม่ เรามีสำนึกถึงการทำให้วัตถุประสงค์ของการดำรงอยู่ของเราให้สำเร็จ
10. **เพื่อคำถามและการอัศจรรย์อย่างเจาะจง** การตอบสนองของพระเจ้าต่อคำอธิษฐานของเราล้วนเป็นการแทรกแซงโดยอัศจรรย์ แต่เราเห็นการตอบสนองบางอย่างได้ดีกว่า พระองค์ทรงเปลี่ยนแปลงสิ่งต่างๆจากสิ่งที่สิ่งเหล่านั้นน่าจะเป็นแบบนั้นไปแล้วให้กลายเป็นสิ่งที่ควรเป็น ควร

มีเวลาที่เราระงับกว่าพระเจ้าประสงค์ให้เราเชื่อพระองค์เพื่อรับความช่วยเหลือจะจงบางอย่าง
เวลาที่เรารู้ใจน้ำพระทัยของพระเจ้าในบางสถานการณ์และไว้วางใจพระองค์ พระองค์ก็ทรง
กระทำการอัศจรรย์เพื่อเรา

11. **เพื่อการขยายแผ่นดินของพระเจ้าผ่านพันธกิจ** แผ่นดินของพระเจ้าคือบ้านไปเมื่อคนบาป
สำนึกผิด รับพระคุณ และกลายเป็นผู้มีสิทธิการของพระเจ้า อธิษฐานเพื่อการเผยแผ่พระกิตติคุณ
อย่างมีประสิทธิภาพไม่ใช่แค่ในชุมชนของคุณเท่านั้นแต่ในทุกแห่งทั่วโลกโดยเฉพาะในที่ๆคุณรู้ว่า
มีมิชชันนารีกำลังทำงานอยู่

สำหรับการแบ่งปันภายในกลุ่ม

- ▶ ถาม “มีความจำเป็นเหล่านี้บางอย่างที่คุณไม่เคยอธิษฐานเผื่อหรือเปล่า?”
- ▶ “คุณเข้าใจถึงเหตุผลที่คุณควรอธิษฐานเผื่อความจำเป็นเหล่านี้หรือเปล่า?”
- ▶ ขอให้สมาชิกอุทิศตัวอธิษฐานเผื่อความจำเป็นตามรายชื่อข้างบนเป็นประจำทุกวันตลอดสัปดาห์หน้า

อธิษฐาน

พระบิดาในสวรรค์

ขอบคุณพระองค์ที่ทรงช่วยข้าพระองค์ให้เข้าใจว่าพระองค์ประสงค์จะอวยพรข้าพระองค์ด้วยวิธีต่างๆที่ข้าพระองค์ไม่เคยคิดถึงมาก่อน

โปรดช่วยให้คำอธิษฐานของข้าพระองค์เป็นช่องทางสำหรับพระพรมาสู่ครอบครัวของข้าพระองค์และคนอื่นๆรอบตัวข้าพระองค์

เหนืออื่นใด ข้าพระองค์อยากจะพูดคุยกับพระองค์เพื่อข้าพระองค์จะรู้จักพระองค์มากขึ้น

พระบิดาเจ้าข้า ขอขอบคุณพระองค์สำหรับสิทธิพิเศษในการอธิษฐาน

อาเมน

การบ้าน

อ่านพระธรรมสดุดี บทที่ 141-146 บทเพลงสดุดีเหล่านี้เป็นคำอธิษฐาน มองหาประเภทของสิ่งต่างๆที่คำอธิษฐานเหล่านี้อธิษฐานเพื่อ มองหาคำแถลงเกี่ยวกับพระเจ้าว่าพระองค์ทรงเป็นเหตุผลของการอธิษฐาน

บทที่ 14

อธิษฐานเหมือนกับพระเยซู

ความคิดหลัก

“ผมอธิษฐานได้ดีที่สุดเวลาที่ผมเข้าใจถึงสิ่งที่พระเจ้าประสงค์จะทำ”

วัตถุประสงค์ของบทเรียน

เพื่อเรียนรู้ถึงความสำคัญของการอธิษฐานขอให้พระเจ้าสำเร็จตามคำอธิษฐานของพระเยซู

บทนำ

► ถ้าหากคุณกำลังเตรียมจะขอรับรองคนที่มีสิทธิอำนาจ คุณต้องรู้ล่วงหน้าเกี่ยวกับสิ่งดีอะไรบ้าง?

การรู้ว่าตัวเขาใส่ใจเกี่ยวกับอะไรบ้างจะเป็นประโยชน์ การรู้ว่าเป้าหมายของเขาคืออะไรจะเป็นประโยชน์

พระเยซูประทานข้อมูลเกี่ยวกับพระบิดาของพระองค์ให้แก่เรา พระองค์ทรงประทานข้อมูลเหล่านั้นในรูปแบบคำอธิษฐานต้นแบบ ถ้าหากเรารู้ว่าพระเจ้าประสงค์จะทำอะไร เราก็อธิษฐานตามน้ำพระทัยได้และรู้ว่าพระองค์จะทรงตอบ

คำอธิษฐานที่เราเรียกว่าเป็น “คำอธิษฐานของพระเยซู” เป็นคำอธิษฐานที่พระเยซูประทานให้เพื่อเป็นการตอบสนองแก่สาวกเมื่อพวกเขาขอว่า “องค์พระผู้เป็นเจ้า โปรดสอนเราอธิษฐาน”

ขั้นตอนการอธิษฐาน

คำอธิษฐานนี้ประกอบด้วยคำแนะนำแรกของพระเยซูที่ให้แก่วงศ์วานเกี่ยวกับการอธิษฐาน ดังนั้นมันจึงอยู่ในระดับขั้นตอนการอธิษฐานในโรงเรียนอธิษฐาน นั่นไม่ได้หมายความว่าเมื่อมีเวลาที่หลักการซึ่งสอนในคำอธิษฐานนี้

‘ไม่มีความสำคัญต่อเรานะครับ ตัวอย่างเช่น การบวกเลขพื้นฐานของวิชาเลขคณิตที่เรียนในชั้นอนุบาลไม่เคยมีความหมายในวิชาพีชคณิต แคลคูลัส หรือเรขาคณิตเลย คนที่ล้มหลักการเบื้องต้นเกี่ยวกับเลขคณิตก็ไม่สามารถทำเลขคณิตขั้นสูงได้ ในทำนองเดียวกันถ้าหากคนๆหนึ่งละเลยหลักการที่อยู่ในระดับชั้นอนุบาลแห่งการอธิษฐานแล้ว เขาก็ไม่สามารถอธิษฐานได้ดีเลยครับ

การที่เราอธิษฐานคำอธิษฐานเหล่านี้เป็นครั้งคราวเป็นสิ่งที่ดี ดังที่พระเยซูตรัส คำอธิษฐานทั้งหมดของเราควรสอดคล้องกับหลักการที่พระองค์ทรงสอนไว้ในต้นแบบนี้

พระเยซูไม่ได้ทรงเริ่มต้นบทเรียนของพระองค์เกี่ยวกับการอธิษฐานโดยสัญญาว่าพระเจ้าจะประทานทุกอย่างที่พวกเขาขอ ถ้าหากคนไม่รู้ว่าต้องอธิษฐานเพื่อสิ่งต่างๆประเภทไหนก็จะผิดหวังครับ อย่าบอกคนว่าจะได้รับทุกอย่างที่อยากได้จากการอธิษฐาน พระเยซูทรงประทานสัญญาอันยิ่งใหญ่เกี่ยวกับคำตอบต่อคำอธิษฐานในเนื้อความอื่นจากพระคัมภีร์ แต่คนที่อธิษฐานจำเป็นต้องเข้าใจสิ่งที่พระเจ้าประสงค์จะกระทำครับ

ให้เราพิจารณาที่พระธรรมมัทธิว 6:9-13

คำอธิษฐานต้นแบบ

ข้าแต่พระบิดาของข้าพระองค์ทั้งหลาย ผู้สถิตในสวรรค์ ขอให้พระนามของพระองค์เป็นที่เคารพสักการะ

ขอให้แผ่นดินของพระองค์มาตั้งอยู่ ขอให้เป็นไปตามพระทัยของพระองค์ในสวรรค์เป็นอย่างไรก็ให้เป็นไปอย่างนั้นในแผ่นดินโลก

ขอประทานอาหารประจำวันแก่พวกข้าพระองค์ในวันนี้

และขอทรงยกบาปผิดของพวกข้าพระองค์ เหมือนพวกข้าพระองค์ยกโทษบรรดาคนที่ทำผิดต่อข้าพระองค์

และขออย่าทรงนำพวกข้าพระองค์เข้าไปในการทดลอง แต่ขอให้พวกข้าพระองค์พ้นจากความชั่วร้าย

เหตุว่าราชอำนาจ และฤทธิ์เดช และพระสิริเป็นของพระองค์สืบๆไปเป็นนิตย์

อาเมน

หลักการพื้นฐานของคำอธิษฐานของพระเยซู

เราต้องการประยุกต์ใช้หลายอย่างได้จากคำอธิษฐานของพระเยซู แต่มีหลักการหนึ่งโดดเด่นที่สุด เราต้องอธิษฐานตามมุมมอง คุณค่า และวัตถุประสงค์ของพระเจ้า

คำอธิษฐานมีรูปแบบที่ประกอบด้วยสามส่วน มีสามส่วนย่อยโดยที่แต่ละส่วนย่อยประกอบด้วยสามส่วนประกอบ

ส่วนประกอบสามส่วนในส่วนย่อยแรกคือ (1) พระนามของพระเจ้าเป็นที่เคารพสักการะ (2) แผ่นดินของพระเจ้ามาตั้งอยู่ (3) น้ำพระทัยของพระเจ้าสำเร็จ คำขอเหล่านี้ค่อนข้างแตกต่างจากคำขอที่มักปรากฏอยู่ในเวลาอธิษฐานของเรา ส่วนประกอบเหล่านี้แสดงให้เห็นว่าการอธิษฐานจากมุมมองสวรรค์เป็นอย่างไร

เราอาจอธิษฐานคำอธิษฐานของพระเยซูได้ภายในเวลาสามสิบวินาที แต่เราไม่มีเวลามากพอที่จะอธิษฐานเพื่อทุกอย่างที่บอกเป็นนัยอยู่ในคำอธิษฐานเลยครับ

การอธิษฐานขอให้พระนามของพระเจ้าเป็นที่เคารพหรือเป็นที่สักการะบอกเป็นนัยเป็นอย่างแรกว่าเราเคารพสักการะพระองค์ เราควรอยากให้ทุกอย่างในชีวิตจิตใจของเราเป็นสิ่งที่ถวายเกียรติแด่พระเจ้ามิฉะนั้นแล้วการอธิษฐานขอให้พระนามของพระองค์เป็นที่เคารพสักการะก็ไม่สมเหตุผล เราอธิษฐานเพื่อคนที่อยู่รอบตัวเราได้เช่นกันว่าขอให้พวกเขาเคารพสักการะพระเจ้าซึ่งจะหมายความว่าคนบาปจะสำนึกผิดและชีวิตได้รับการเปลี่ยนแปลงเพื่อถวายพระเกียรติแด่พระเจ้า นี่เป็นการอธิษฐานขอให้คนที่ใช้ชีวิตโดยประมาทเหมือนกับว่าไม่มีพระเจ้าอยู่นั้นจะเริ่มต้นใช้ชีวิตโดยมีสำนึกต่อพระเจ้าอย่างที่เราควรจะได้รับ

การอธิษฐานขอให้แผ่นดินของพระเจ้ามาตั้งอยู่เป็นการอธิษฐานขอให้สิทธิอำนาจของพระองค์แผ่ขยายออกไปสู่จิตใจของมนุษย์ ในลักษณะหนึ่งคือแผ่นดินของพระเจ้าคือจักรวาลและพระองค์ทรงมีอำนาจอยู่ในเนื้อที่ทั้งสิ้น กระนั้นก็มีหลายคนในแผ่นดินของพระองค์ที่เป็นกบฏต่อสิทธิอำนาจของพระเจ้า แผ่นดินของพระเจ้าแผ่ขยายทุกครั้งที่ถูกยอมจำนนต่อพระเจ้า คงเป็นสิ่งที่น่าประหลาดที่คนอธิษฐานคำอธิษฐานนี้ ในขณะที่ยังคงตั้งใจไม่เชื่อฟังพระเจ้า เราควรอธิษฐานขอให้แผ่นดินของพระเจ้ามาตั้งอยู่โดยสมบูรณ์ในใจของเราเป็นอันดับแรกจากนั้นจึงอธิษฐานขอให้แผ่นดินของพระเจ้าแผ่ขยายออกเมื่อคนที่ต่อต้านพระเจ้ายอมจำนนต่อพระองค์ครับ

การขอให้ น้ำพระทัยของพระองค์สำเร็จที่น่ายิ่งกว่าสำเร็จในสวรรค์คล้ายคลึงกับการอธิษฐานขอให้แผ่นดินของพระองค์มาตั้งอยู่ คนไม่อาจอธิษฐานคำอธิษฐานนี้ด้วยความจริงใจขณะที่ตัวเองไม่ได้ตั้งใจจะเชื่อฟังพระเจ้าโดยสมบูรณ์ การอธิษฐานถึง น้ำพระทัยของพระเจ้าราวกับว่า น้ำพระทัยของพระเจ้าเป็นสิ่งที่ดี แต่จิตใจของคนที่อธิษฐานเองนั้นยังไม่ได้ยอมรับ น้ำพระทัยของพระเจื่อก็คงจะไม่สมเหตุสมผลเลย การอธิษฐานคำอธิษฐานอย่างจริงจังเริ่มต้นด้วยการอธิษฐานขอจิตใจที่บริสุทธิ์

ผู้เชื่อที่มีจิตใจที่บริสุทธิ์ควรอธิษฐานขอการเคารพสักการะพระเจ้า การมาตั้งอยู่ของแผ่นดินของพระองค์ การสำเร็จแห่ง น้ำพระทัยของพระเจ้าได้ราวกับไม่มีสิ่งดีกว่าเกิดขึ้นกับโลกนี้ได้เว้นเสียจากสิ่งที่พระเจ้าประสงค์จะให้เกิดขึ้น นี่เป็นการอธิษฐานจากมุมมองแห่งสวรรค์ครับ

หยุดพักเพื่อใครครวญ

คุณเชื่อจริงๆว่า น้ำพระทัยของพระเจ้าเป็นสิ่งที่ดีที่สุดในที่ที่เกิดขึ้นในโลกนี้ ในสถานที่ที่คุณอยู่และทำงาน ที่บ้าน และในจิตใจของคุณหรือเปล่า?

อธิษฐานถึงความจำเป็นส่วนตัวในคำอธิษฐานของพระเยซู

คำขอสามข้อถัดไปเป็นความจำเป็นส่วนตัว เป็นการอธิษฐานขออาหารประจำวัน การยกโทษ และการช่วยกู้จากสิ่งชั่วร้าย

คำขออาหารประจำวันอาจขยายออกเพื่อรวมถึงความจำเป็นพื้นฐานต่างๆ การที่เราต้องอธิษฐานขอ
สิ่งจำเป็นประจำวันแสดงให้เห็นว่าพระเจ้าประสงค์ให้เราพึ่งพาพระองค์อย่างต่อเนื่องแทนที่จะพึ่งพา
ทรัพยากรต่างๆที่เราสะสม หลายคนพึ่งพาพระเจ้าจริงๆได้ยากถ้าหากพวกเขามีสิ่งที่คิดว่าจำเป็น

การอธิษฐานขอการยกโทษยอมรับว่าเราไม่ได้เป็นไปตามน้ำพระทัยอันสมบูรณ์แบบของพระเจ้าและ
ต้องการพระคุณประจำวันของพระองค์

จากนั้นก็เป็นการขอให้พระเจ้าทรงปกป้องเราจากอันตรายฝ่ายร่างกายและฝ่ายวิญญาณที่มาจากซาตาน

คำอธิษฐานจบลงด้วยเหตุผลสามส่วนสำหรับการอธิษฐานแบบนี้ แผ่นดินของพระเจ้า ฤทธิเดช และพระ
สิริล้นเป็นของพระเจ้า เราอยากให้ทุกอย่างรับใช้วัตถุประสงค์การทรงสร้างในแผ่นดินของพระเจ้า เรารู้ว่า
ฤทธิเดชของพระเจ้าเท่านั้นที่บรรลุสิ่งที่เราอธิษฐานขอได้ พระสิริแห่งแผ่นดินของพระเจ้าและชัยชนะของ
แผ่นดินของเจ้าล้นเป็นของพระเจ้าครับ

เราอยากให้ชีวิตทุกด้านของเราและพันธกิจของเราเป็นไปตามน้ำพระทัยของพระเจ้า เป็นเช่นนั้นได้โดย
พระเจ้า และถวายเกียรติแด่พระเจ้า เราอธิษฐานขอเรื่องนั้นและยอมจำนนต่อวัตถุประสงค์นั้น

นี่เป็นบทเรียนระดับชั้นอนุบาลในโรงเรียนแห่งการอธิษฐาน บทเรียนนี้ให้พื้นฐานการอธิษฐานที่เราต้อง
จดจำให้ดีเสมอ

หลักการแห่งการอธิษฐานเหมือนพระเยซูคือการอธิษฐานทำให้เราเห็นทุกอย่างจากมุมมองของพระเจ้า
ดังนั้นเราขอสิ่งที่ดีในสายพระเนตรของพระเจ้าได้ครับ

สำหรับการแบ่งปันภายในกลุ่ม

► แบ่งปันเกี่ยวกับแนวโน้มที่เราอธิษฐานจากมุมมองของเรานั้นคืออธิษฐานถึงสิ่งที่ดูเหมือนว่าดีสำหรับ
เรา

► การอธิษฐานเพื่อน้ำพระทัยและแผ่นดินของพระเจ้าควรนำไปสู่การค้นหาจิตใจอย่างลึกซึ้ง เมื่อคนๆหนึ่งพิจารณาว่าตัวเขาอยากให้น้ำพระทัยของพระเจ้าสำเร็จโดยสมบูรณ์ในชีวิตของเขาจริงๆหรือเปล่าหรือเต็มใจจะทำน้ำพระทัยของพระเจ้าโดยสมบูรณ์หรือเปล่า คุณเชื่อจริงๆว่าน้ำพระทัยของพระเจ้าดีที่สุดที่อาจเกิดขึ้นในโลกนี้ อาจเกิดในที่ที่คุณอยู่และทำงาน อาจเกิดขึ้นที่บ้านและในจิตใจของคุณหรือเปล่า?

สมาชิกอาจตระหนักได้ถึงความจำเป็นในการอธิษฐานเพื่อการเปลี่ยนแปลงในจิตใจของตัวเองเพื่อจะอธิษฐานด้วยมุมมองของสวรรค์ได้อย่างแท้จริง

อธิษฐาน

พระบิดาในสวรรค์

เราอธิษฐานขอให้พระนามของพระองค์ได้รับเกียรติ ขอให้แผ่นดินของพระองค์แผ่ขยายออก ขอให้คนที่ต่อต้านพระองค์จะยอมจำนนต่อพระองค์

เราอธิษฐานขอให้ น้ำพระทัยของพระองค์จะสำเร็จโดยสมบูรณ์ในโลกของเรา ในสถานที่เราอยู่และในใจของเรา

โปรดทรงจัดเตรียมสิ่งที่เราจำเป็นวันต่อวัน

โปรดยกโทษให้แก่เราที่ไม่เป็นไปตามน้ำพระทัยอันสมบูรณ์ของพระองค์ และช่วยเราให้ยกโทษคนที่ทำให้เราผิดหวัง

โปรดปกป้องเราไม่ให้ตกสู่การทดลองและปกป้องเราจากทุกอย่างที่มารจะนำมาต่อต้านเรา

เพราะว่านี่เป็นแผ่นดินของพระองค์ นี่เป็นฤทธิ์เดชของพระองค์ และนี่เป็นพระสิริของพระองค์สืบไปเป็นนิตย์

อาเมน

การบ้าน

เขียนคำอธิษฐานของพระเยซู เว้นพื้นที่ได้แต่ละประโยค ทบทวนคำอธิษฐานและระบุคำขอเจาะจงที่คุณ
อธิษฐานได้คำขอแต่ละอย่างเพื่อจะประยุกต์ใช้คำอธิษฐานของพระเยซูอย่างเป็นส่วนตัว

บทที่ 15

อภิสิทธิ์แห่งชัยชนะเหนือบาป

ความคิดหลัก

“บาปไม่อาจเอาชนะผมได้เวลาที่ผมยินยอมให้ฤทธิ์เดชของพระเจ้าทำงานในผม”

วัตถุประสงค์ของบทเรียน

เพื่อตระหนักว่าพระเจ้าประทานพระคุณสำหรับชัยชนะเหนือบาป

ชัยชนะเหนือบาป

สาธุการแด่องค์พระผู้เป็นเจ้าผู้เป็นพระเจ้าของอิสราเอล เพราะว่าพระองค์ทรงเยี่ยมเยียนและทรงไถ่ชนชาติของพระองค์...พระองค์ตรัสไว้ตั้งแต่โบราณ โดยปากของผู้เผยพระวจนะบริสุทธิ์ของพระองค์ คือทรงให้เรารอดพ้นจากพวกศัตรู...ให้เราปรนนิบัติพระองค์โดยปราศจากความกลัว ด้วยความบริสุทธิ์และด้วยความชอบธรรมเฉพาะพระพักตร์พระองค์ตลอดชีวิต (ลูกา 1:68-75)

► ศัตรูที่เลวร้ายที่สุดของเราคืออะไร?

เราจะไม่มีอำนาจเหนือเราถ้าหากเราไม่ใช่คนบาป ถ้าหากเราไม่ได้เป็นคนบาปเราก็คงจะไม่ถูกแยกออกจากพระเจ้าและตกอยู่ภายใต้การพิพากษา ถ้าหากไม่มีบาปดั้งเดิมและบาปต่อเนื่องโลกก็คงจะไม่เป็นสถานที่แห่งความขัดแย้งและความทุกข์ยาก

ศัตรูที่เลวร้ายที่สุดของเราคือบาป

พระเจ้าทรงสัญญาว่าจะทรงช่วยกู้เราจากอำนาจของศัตรูที่ดั่งเราไม่ได้รับใช้พระองค์ในความชอบธรรม และความบริสุทธิ์ตลอดชีวิตทุกวัน

จดหมายฝากแห่งพระธรรม 1 ยอห์นเน้นว่าคุณลักษณะหลักของผู้เชื่อคือชัยชนะเหนือบาป พระเจ้าประทานคุณลักษณะนี้ให้เป็นพื้นฐานการรับรองส่วนบุคคลถึงความรอดครับ

อัครทูตยอห์นรู้ดีว่ามีเวลาที่ผู้เชื่อต้องการการรับรอง ท่านแสดงให้เห็นว่าเป็นการเหมาะสมแล้วที่ผู้เชื่อจะมองหาหลักฐานที่จะเป็นพื้นฐานการรับรองเพราะว่าหลังจากที่ให้หลักฐานบางอย่างสำหรับวัตถุประสงค์นี้แล้วท่านก็พูดว่านี่เป็นวิธีที่เรายืนยันจิตใจของเราได้

เช่นนี้แหละ เราก็จะรู้ว่าเราอยู่ฝ่ายสัจจะ และใจเราจะหมดกังวลเฉพาะพระพักตร์พระองค์ (1 ยอห์น 3:19)

ยอห์นให้เกณฑ์กำหนดหลายอย่างสำหรับวัตถุประสงค์นี้ – ท่านแสดงให้เห็นว่าท่านกำลังให้เกณฑ์กำหนดโดยกล่าวซ้ำๆว่า “นี่คือวิธีที่เราทำได้” การรับรองส่วนตัวเป็นสาระสำคัญของจดหมายฝาก อันที่จริงยอห์นกล่าวว่านี่เป็นเหตุผลที่ท่านเขียนจดหมายฉบับนี้ครับ

ข้อความเหล่านี้ข้าพเจ้าเขียนถึงท่านทั้งหลายที่วางใจในพระนามของพระบุตรของพระเจ้า เพื่อให้ท่านรู้ว่าท่านมีชีวิตนิรันดร์ (1 ยอห์น 5:13)

เกณฑ์กำหนดที่ถูกย้ำถึงมากที่สุดตลอดจดหมายฝากฉบับนี้คือชัยชนะเหนือบาป สภาพะปคติของผู้เชื่อคือเสรีภาพจากบาป

ลูกของข้าพเจ้าเอ๋ย ข้าพเจ้าเขียนข้อความเหล่านี้ถึงท่านทั้งหลายเพื่อท่านจะได้ไม่ทำบาป... (1 ยอห์น 2:1ก)

ที่นี่อัครทูตยอห์นแสดงให้เห็นว่าผู้เชื่อควรใช้ชีวิตโดยไม่ทำบาป ท่านกล่าวว่าท่านกำลังเขียนจดหมายฉบับนี้เพื่อแสดงให้เห็นถึงความสำคัญของการใช้ชีวิตอย่างมีชัยชนะ

...และถ้าใครทำบาป เราก็มียุ่ช่วยทูลขอพระบิดาเพื่อเรา คือพระเยซูคริสต์ผู้ทรงเที่ยงธรรมนั้น และพระองค์ทรงเป็นเครื่องบูชาลบบาปของเรา และไม่โทษแ่บาปของเราเท่านั้น แต่ของทั้งโลกด้วย (1 ยอห์น 2:1ข-2)

ตรงนี้ท่านยอมรับว่าบาปอาจเกิดขึ้นได้ถึงแม้ว่าจะไม่จำเป็น ท่านรับรองแ่เราว่าถ้าหากผู้เชื่อทำบาป เครื่องบูชาไถ่บาป (“การชดใช้บาป”) แ่พระเจ้าคริสต์สามารถลบบาปนั้นได้ เราไม่ควรที่ทักทว่าเครื่องบูชานี้ไถ่บาปให้แก่ผู้เชื่อแต่ก่อนโดยอัตโนมัติเวลาที่เขาทำบาป ข้อพระคัมภีร์นี้กล่าวได้ว่าเครื่องบูชาที่อยู่ด้วยเครื่องบูชานี้มีไว้สำหรับทั้งโลก เรารู้ว่าทั้งโลกไม่ได้ถึงความรอดโดยอัตโนมัติ การสำนึกผิดจำเป็นสำหรับการยกโทษทุกบาปไม่ว่าคนบาปเคยเป็นผู้เชื่อมาก่อนหรือไม่ครับ

ข้อพระคัมภีร์ต่อไปนี้จากพระธรรม 1 ยอห์นย้ำว่าความแตกต่างอันยิ่งใหญ่ของผู้เชื่อคือชัยชนะเหนือบาป ข้อความในวงเล็บเป็นความคิดเห็นที่เพิ่มเข้ามา

ถ้าเราประพฤติตามพระบัญญัติของพระองค์ เราจะมั่นใจได้ว่าเรา [รู้ว่านี้เป็นหลักฐานว่] รู้จักพระองค์ ผู้ที่กล่าวว่า “ข้าพเจ้ารู้จักพระองค์” แต่ไม่ได้ประพฤติตามพระบัญญัติของพระองค์ คนนั้นเป็นคนพุดมุสาและสัจจะไม่ได้อยู่ในเขาเลย (2:3-4)

ทุกคนที่ทำบาป [ไม่ว่าเขาเป็นผู้เชื่อมาก่อนหรือไม่] ก็ประพฤติผิดธรรมบัญญัติ บาปเป็นสิ่งที่ผิดธรรมบัญญัติ พวกท่านรู้อยู่แล้วว่พระองค์ทรงปรากฏเพื่อกำจัดบาปของเราให้หมดไป และไม่มีบาปอยู่ในพระองค์เลย ผู้ที่อยู่ในพระองค์ไม่ทำบาปอีกต่อไป ส่วนผู้ที่ทำบาปอยู่เรื่อยๆ คนนั้นยังไม่เห็นพระองค์และยังไม่รู้จักพระองค์ (3:4-6)

ลูกทั้งหลายเอ๋ย อย่าให้ใครชักจูงท่านให้หลง ผู้ที่ประพฤติชอบก็ชอบธรรมเหมือนอย่างว่พระองค์ทรงชอบธรรม [ความชอบธรรมเป็นจริง ไม่ใช่เสแสร้ง – คนที่ท่สิ่งทีถูกต้องจริงๆก็ชอบธรรม] ผู้ที่ทำบาปก็มาจากมาร เพราะว่มารก็ทำบาปตั้งแต่เริ่มแรก พระบุตรของพระเจ้าได้เสด็จมาปรากฏก็เพราะเหตุนี้ คือเพื่อกำลายกิจการของมาร (3:7-8)

ผู้ที่เกิดจากพระเจ้าไม่ทำบาป เพราะเชื่อของพระเจ้าอยู่ในคนนั้นและเขาทำบาปไม่ได้ เพราะเขาเกิดจากพระเจ้า (3:9)

ทุกคนที่ประพฤติตามพระบัญญัติของพระองค์ก็อยู่ในพระองค์ และพระองค์สถิตอยู่ในคนนั้น [ถ้าหากเขาหยุดอยู่ในพระคริสต์ เขาจะทำบาป ถ้าเขาทำบาปเขาก็ได้หยุดอยู่ในพระคริสต์แล้ว] เช่นนี้แหละ พวกเราจึงรู้ว่าพระองค์สถิตอยู่ในเราคือโดยพระวิญญาณที่พระองค์ประทานแก่เรา (3:24)

โดยข้อนี้ เราจึงรู้ว่าเรารักคนทั้งหลายที่เป็นลูกของพระเจ้า คือเมื่อเรารักพระเจ้า และประพฤติตามพระบัญญัติของพระองค์ เพราะว่าความรักต่อพระเจ้าเป็นอย่างนี้ คือเมื่อเราประพฤติตามพระบัญญัติของพระองค์ และพระบัญญัติของพระองค์นั้นไม่เป็นภาระหนักเกินไป (5:2-3) [ความรักที่แท้จริงกระตุ้นการเชื่อฟัง การไม่เชื่อฟังแสดงให้เห็นถึงการขาดความรัก]

เพราะทุกคนที่เกิดจากพระเจ้า ก็มีชัยเหนือโลก และความเชื่อของเราเป็นชัยชนะที่มีชัยเหนือโลก (5:4)

จากข้อพระคัมภีร์เหล่านี้ ดูชัดเจนว่าคุณลักษณะที่แตกต่างของผู้เชื่อคือเขาใช้ชีวิตเชื่อฟังพระเจ้า ชัยชนะเหนือบาปเป็นอภิสิทธิ์อันยิ่งใหญ่ของผู้เชื่อ

ไม่มีการทดลองใดๆ เกิดขึ้นกับท่านทั้งหลาย นอกเหนือการทดลองซึ่งเคยเกิดกับมนุษย์ พระเจ้าทรงซื่อสัตย์ พระองค์จะไม่ทรงให้พวกท่านต้องถูกทดลองเกินกว่าที่ท่านจะทนได้ และเมื่อถูกทดลอง พระองค์จะทรงให้มีทางออกด้วย เพื่อพวกท่านจะมีกำลังทนได้ (1 โครินธ์ 10:13)

คนที่สู้ทนต่อการทดลองใจก็เป็นสุข เพราะเมื่อเขาผ่านการทดสอบแล้ว เขาจะได้รับมงกุฎแห่งชีวิตที่พระเจ้าทรงสัญญาไว้กับคนทั้งหลายที่รักพระองค์ (ยากอบ 1:12)

สำหรับการแบ่งปันภายในกลุ่ม

บางคนได้แย้งประเด็นต่างๆในบทเรียนนี้ พยายามให้การอภิปรายมีจุดสนใจอยู่ที่ข้อพระคัมภีร์ที่ใช้

- ▶ ถาม “ถ้าหากคุณกำลังต่อสู้กับการทดลอง ความจริงนี้สำคัญต่อคุณอย่างไรบ้าง?”
- ▶ ขอให้สมาชิกแบ่งปันว่าการเปลี่ยนความเชื่อช่วยกู้จากการทดลองและให้ฤทธิ์อำนาจเหนือการทดลองอย่างไรบ้าง

อธิษฐาน

พระบิดาในสวรรค์

ขอบคุณพระองค์สำหรับการช่วยกู้จากเหล่าศัตรูที่ดั่งข้าพระองค์ออกจากการรับใช้พระองค์และขอบคุณ
พระองค์สำหรับการช่วยกู้จากบาปซึ่งเป็นศัตรูที่ยิ่งใหญ่ที่สุด

ขอบคุณพระองค์ที่ทรงช่วยข้าพระองค์ปฏิเสธต่อบาปเมื่อข้าพระองค์สำนึกผิดและมาหาพระองค์

โปรดช่วยให้ข้าพระองค์จดจำว่าต้องพึ่งพาพระคุณของพระองค์ทุกวัน ข้าพระองค์รู้ว่าข้าพระองค์ทนทาน
การทดลองและใช้ชีวิตอย่างมีชัยชนะเหนือบาปได้ด้วยความช่วยเหลือของพระองค์

ขอบคุณพระองค์สำหรับอธิษฐานในการใช้ชีวิตอย่างมีชัยชนะ ข้าพระองค์อยากจะสัตย์ซื่อและรับมงกุฎแห่ง
ชีวิตที่พระองค์ทรงสัญญาแก่ผู้ที่รักพระองค์

อาเมน

การบ้าน

ศึกษาพระธรรมโรม บทที่ 6 หาคำแถลงที่บอกเป็นนัยว่าผู้เชื่อควรมีการช่วยกู้โดยสมบูรณ์จากบาป

คำอธิบายเกี่ยวกับพระธรรม 1 ยอห์น 1:8

ข้อมูลต่อไปนี้เป็นประโยชน์ถ้าหากมีการคัดค้านบางอย่างเกิดขึ้น

บางครั้งคนที่ปฏิเสธว่าผู้เชื่อใช้ชีวิตอย่างมีชัยชนะเหนือบาปแบบจงใจได้ก็ยกพระธรรม 1 ยอห์น 1:8 “ถ้า
เราล่าวว่าเราไม่มีบาป เราก็หลอกตัวเอง และสัจจะไม่ได้อยู่ในตัวเราเลย” แต่ “มีบาป” มีความหมายว่า
อย่างไร? หมายความว่าแม้กระทั่งผู้เชื่อเองก็ยังคงทำบาปแบบจงใจหรือเปล่า? นั่นก็จะไม่สอดคล้องกับ
คำแถลงในบทที่สามที่ยกมาข้างบน ถ้าหากก่อนหน้านี้ยอห์น กล่าวว่า “ทุกคนรวมถึงผู้เชื่อทุกคนยังคงทำ
บาปอยู่” แล้วท่านจะประกาศคำแถลงเหล่านั้นในบทที่สามได้อย่างไร? นั่นก็คงจะไม่สมเหตุสมผลเลย

บริบทแสดงให้เห็นถึงความหมาย ในข้อที่เจ็ดมีสัญญาถึงการชำระบาป การชำระนี้มีไว้สำหรับผู้ “ดำเนินอยู่ในความสว่าง” ซึ่งหมายถึงดำเนินชีวิตตามความจริงและเชื่อฟังพระเจ้า คนที่ใช้ชีวิตเชื่อฟังต่อพระเจ้าได้รับการชำระบาปในอดีตโดยพระโลหิตของพระคริสต์

แต่อาจมีบางคนที่ปฏิเสธว่าได้ทำบาปและต้องการการชำระ คนเหล่านั้นคือคนที่พูดว่า “ไม่มีบาป” และ “หลง” ตนเอง พวกเขาอ้างว่าไม่เคยทำบาปหรืออ้างว่าได้แก้ปัญหบาปโดยปราศจากพระคริสต์

ในข้อที่เก้ามีการสัญญาถึงการยกโทษและการชำระอีกครั้ง ในข้อสิบท่านกล่าวอีกครั้งว่าผู้ที่กล่าวว่า “ไม่ได้ทำบาป” ก็ปฏิเสธพระเจ้า

ยอห์นเขียนจดหมายฝากฉบับนี้เพื่อแก้ไขความผิดพลาดของคนที่ไม่คิดว่าตนเองต้องการการชำระและการยกโทษที่พระคริสต์ได้ทรงจัดเตรียมไว้ – บรรดาคนที่คิดว่าตนเองไม่จำเป็นต้องเข้าสู่ความรอด ท่านไม่ได้กล่าวว่าแม้กระทั่งผู้เชื่อเองก็ยังคงทำบาปเพราะนั่นจะขัดแย้งกับข้อเน้นหลักและคำแถลงโดยตรงของท่านในจดหมายฉบับนี้

บทที่ 16

ความกระตือรือร้นต่อพันธกิจ

ความคิดหลัก

“ผมมีความกระตือรือร้นต่อความรอดของคนบาป”

วัตถุประสงค์ของบทเรียน

เพื่อตรวจสอบเหตุผลต่างๆ ที่กระตุ้นเราให้เผยแพร่พระกิตติคุณ

บทนำ

- ▶ คริสเตียนทุกคนควรทำกิจเพื่อความรอดของคนบาปจริงหรือเปล่า? นี่เป็นสิ่งที่นักเทศนาเท่านั้นควรเป็นห่วงถึงหรือเปล่า?
- ▶ เอาละ คุณทำอะไรเป็นการส่วนตัวเพื่อความรอดของคนบาปบ้าง?

การเผยแพร่พระกิตติคุณเป็นสิ่งสำคัญอันดับแรกจากพระคัมภีร์

- ▶ ให้นักศึกษาค้นหาเนื้อความพระคัมภีร์แต่ละตอนในส่วนย่อยข้างล่าง เมื่ออ่านเนื้อความจากข้อพระคัมภีร์ต่างๆ แล้วถามว่า “พระคัมภีร์นี้แสดงให้เห็นว่าการเผยแพร่พระกิตติคุณเป็นสิ่งสำคัญอันดับแรกจากพระคัมภีร์อย่างไรบ้าง? หลังจากที่พวกเขาตอบแล้ว ให้ประโยคที่ไปด้วยกันกับพระคัมภีร์
- มัทธิว 9:36-38 พระเยซูทรงขอให้สาวกมีความกระตือรือร้นต่อคนบาปเช่นเดียวกับพระองค์
- มัทธิว 28:18-20 พระเยซูประทานพระมหาบัญชาแก่คริสตจักรซึ่งแสดงให้เห็นว่าการเผยแพร่พระกิตติคุณและการสร้างสาวกเป็นภารกิจของเรา

- **กิจการ 4:29** เมื่อคริสตจักรแรกพบกับการกดขี่ข่มเหงนั้น ความวิตกกังวลของพวกเขาไม่ใช่เป็นอันตรายในฝ่ายกายภาพ พวกเขาอธิษฐานว่าการกดขี่ข่มเหงจะไม่หยุดการเผยแผ่พระวจนะของพระเจ้า
- **กิจการ 11:18** คริสตจักรคนยิวสรรเสริญพระเจ้าที่ความรอดมาถึงคนต่างชาติ
- **ฟิลิปปี 1:18** เปาโลชื่นชมยินดีที่พระคริสต์ถูกเทศนาแม้ในเวลาที่เขาถูกคุมขัง
- **เอเฟซัส 6:19** เปาโลขอให้อธิษฐานเพื่อการเผยแผ่พระกิตติคุณที่มีประสิทธิภาพ
- **โรม 10:13-15** เปาโลเน้นถึงความจำเป็นเร่งด่วนเกี่ยวกับผู้ส่งสารพระกิตติคุณเพราะว่าความรอดเป็นของผู้ที่ได้ยินและเชื่อ

เหตุผลที่ผู้เชื่อควรปรารถนาการกลับใจใหม่ของผู้หลงหาย

- เขาควรปรารถนาที่จะทำตามตัวอย่างของพระเยซูผู้ทรงละทิ้งสวรรค์เพื่อความรอดของผู้ที่หลงหาย
- เขาควรปรารถนาให้พระเจ้าได้ทรงรับเกียรติโดยการเปลี่ยนความเชื่อของผู้ที่เป็นกบฏมาเป็นผู้นมัสการของพระเจ้า
- เขาควรมองว่าการเผยแผ่พระกิตติคุณเป็นชัยชนะของพระคริสต์และการไถ่บาปของพระองค์
- เขาควรอยากมีส่วนร่วมในการงานที่เป็นสิ่งสำคัญอันดับแรกของพระเจ้า
- เขาควรมีความเมตตาต่อบรรดาผู้หลงหายซึ่งกำลังเผชิญหน้ากับการพิพากษาชั่ววันรันดร์เนื่องจากบาปของพวกเขา

เหตุผลที่คริสเตียนบางคนไม่เผยแผ่พระกิตติคุณ

ให้สมาชิกยกเหตุผลต่างๆ จากนั้นให้เหตุผลที่อยู่ในรายชื่อที่ยังไม่ได้ถูกพูดถึง

- การขาดความกระตือรือร้นฝ่ายวิญญาณโดยทั่วไป
- การไม่ได้รู้สึกรับผิดชอบอย่างเป็นทางการในการเผยแผ่พระกิตติคุณ
- การไม่รู้ถึงวิธีเริ่มต้นการพูดคุยสนทนาฝ่ายวิญญาณ
- การไม่รู้ถึงวิธีนำเสนอพระกิตติคุณในแบบที่เป็นที่ยอมรับ
- ความหวาดกลัวว่าจะไม่สามารถตอบข้อคัดค้านต่างๆ ได้

- ความกระอักกระอ่วนใจที่แตกต่างไปจากโลก
- ความสงสัยว่าความพยายามของตนจะมีประสิทธิภาพหรือเปล่า

► เหตุผลเหล่านี้เป็นข้ออ้างที่ดีพอหรือเปล่า?

จุดเริ่มต้นในการเผยแพร่พระกิตติคุณ

► ถ้าหากคนๆหนึ่งไม่ได้ทำอะไรเพื่อความรอดของผู้ที่หลงหาย สิ่งจำเป็นที่จะทำให้เขาเริ่มต้นคืออะไร?

ถ้าหากผู้เชื่อไม่มีความกระตือรือร้นฝ่ายวิญญาณ เขาก็ต้องการการฟื้นฟูส่วนตัว

ถ้าหากคนไม่มีชีวิตชีวาไม่กระตือรือร้นฝ่ายวิญญาณและไม่ตระหนักถึงความรับผิดชอบส่วนตัวในการมีส่วนร่วมที่จะทำให้พระมหาบัญชาสำเร็จ ปัจจัยสองประการต่อไปนี้ น่าจะเป็นสิ่งจำเป็นที่จะช่วยให้เขาเริ่มต้นได้มากที่สุด

1. ความเชื่อ – เขาจำเป็นต้องตระหนักถึงสิ่งที่พระเจ้าทรงกระทำเพื่อให้พระกิตติคุณมีฤทธิ์เดช
2. การเตรียมตัว – เขาจำเป็นต้องพร้อมเพื่อจะสื่อสารพระกิตติคุณ

► คุณต้องการอะไรบ้างที่จะช่วยให้คุณเริ่มต้น?

สำหรับการแบ่งปันภายในกลุ่ม

► “บอกเราว่าคุณกำลังทำอะไรเพื่อแบ่งปันพระกิตติคุณอยู่บ้าง?”

► “คุณพอใจกับสิ่งที่กำลังทำอยู่หรือเปล่า?”

► “มีกี่คนที่แบ่งปันพระกิตติคุณตลอดเดือนที่ผ่านมา?”

► “คุณคิดว่าสิ่งที่จะช่วยให้คุณเริ่มต้นแบ่งปันพระกิตติคุณด้วยความกระตือรือร้นและมีประสิทธิภาพมากกว่านี้คืออะไร?”

อธิษฐาน

พระบิดาในสวรรค์

พระองค์ทรงรักโลกมากเสียจนได้ทรงส่งพระบุตรของพระองค์มาสิ้นพระชนม์เพื่อความรอดของเรา ข้าพระองค์อยากจะรักพระองค์มากพอจนแบ่งปันความปรารถนาของพระองค์ที่จะทรงช่วยผู้ที่หลงหายให้รอด ข้าพระองค์รู้ว่าพระองค์พอพระทัยเมื่อข้าพระองค์นำสาสน์นี้ไปถึงคนบาป

ข้าพระองค์อยากให้พระองค์ได้รับเกียรติเมื่อคนบาปกลับใจใหม่และกลายเป็นผู้นมัสการของพระองค์

ข้าพระองค์อยาการู้สึกถึงความเมตตาที่พระเยซูทรงมีต่อผู้ที่หลงหาย

ข้าพระองค์ขอให้พระองค์ทรงนำและประทานฤทธิ์เดชแก่ความพยายามต่างๆของข้าพระองค์ โปรดช่วยข้าพระองค์ให้ร่วมมือกับพระราชากิจแห่งพระวิญญาณบริสุทธิ์ที่นำผู้ที่หลงหายมาถึงพระองค์

อาเมน

การบ้าน

ทบทวนการนำเสนอพระกิตติคุณที่สอนไปในบทเรียนที่ 6 หรือวิธีการนำเสนอพระกิตติคุณแบบอื่นๆที่คุณชอบมากกว่า พิจารณาการนำเสนอพระกิตติคุณของคุณเมื่อเร็วๆนี้และพยายามระบุว่าการศึกษาเพิ่มเติมหรือการอบรมอะไรบ้างที่จะทำให้คุณมีประสิทธิภาพมากขึ้น ทำพันธสัญญาเจาะจงสำหรับการเตรียมตัวนั้น

บทที่ 17

ความเชื่อที่ดำรงอยู่

ความคิดหลัก

“ความไว้วางใจในพระเจ้าของผมไม่ได้ขึ้นอยู่กับผมได้รับการละเว้นจากความทุกข์หรือเปล่า”

วัตถุประสงค์ของบทเรียน

เพื่อเข้าใจถึงเหตุผลที่ความมั่นใจของเราในพระเจ้าควรทนทานต่อเหตุการณ์และสถานการณ์แวดล้อมต่างๆทั้งหมด

ความเชื่อสำหรับชีวิตจริง

► คุณเคยเล่นนิทานก่อนนอนให้ลูกๆฟังหรือเปล่า?

นี่คือนิทานก่อนนอนสำหรับคุณ

ครั้งหนึ่งมีเด็กผู้หญิงตัวเล็กๆคนหนึ่งชื่อมะลิ มะลิเป็นเด็กดีมาก เธอไม่เคยเถียงพ่อแม่หรือเฝ้าครูเลย และเธอก็ชอบผักบร็อคโคลี่กับผักโขม เธอเป็นคนดีมากเสียจนนายกเทศมนตรีประจำเมืองให้รางวัลเหรียญทองสามเหรียญแก่เธอ เหรียญหนึ่งสำหรับความอดทน เหรียญหนึ่งสำหรับความขยัน และอีกเหรียญสำหรับความซื่อตรง มะลิห้อยเหรียญรางวัลเหล่านี้ติดตัวเสมอ

เศรษฐีในเมืองคนหนึ่งมีส่วนสวนตัว เขาไม่อนุญาตให้คนส่วนใหญ่เข้ามาเดินที่นั่น แต่พอได้ยินว่ามะลิเป็นเด็กดีมาก เขาก็บอกกับเธอว่าเข้ามาเดินในสวนเวลาไหนที่อยากมาได้ ในสวนมีต้นไม้เยอะแยะแต่ไม่มีดอกไม้ เศรษฐีคนนี้ชอบหมูและมีหมูหลายตัวอยู่ในสวน หมูขุดล้มดอกไม้ทั้งหมดนานแล้ว แต่ชายคนนี้ก็ตัดสินใจเลือกจะมีหมูมากกว่าจะมีดอกไม้

วันหนึ่งมะลิขจัดเหี้ยมรูปร่างแล้วเข้าไปเดินในสวน เธอเห็นต้นไม้สวยๆ เห็นหมูสวยๆ มีหมูสารพัดขนาด มีหมูสีชมพู หมูสีดำ หมูสีขาว และหมูลายจุด

แต่แล้วมะลิก็เห็นบางอย่างที่ทำให้เธอตกใจกลัว หมูป่าที่มากับหมูไปเป็นอาหารเย็นนั่นเอง มันยังไม่เห็นมะลิ ดังนั้นเธอก็เลยกระโดดไปซ่อนตัวอยู่ที่หลังพุ่มไม้ หมูป่าเข้ามาใกล้มากขึ้นเรื่อยๆ แล้วก็หยุด มันพยายามตัดสินใจว่าจะกินหมูตัวไหนดี มันยิ้มเมื่อคิดว่าจะอร่อยกับมือเย็นของมันมากแค่ไหน

มะลิแอบมองลอดพุ่มไม้และเห็นหมูป่าส่ายยิ้ม เธอเห็นฟันซี่ใหญ่ของมันและตัวสั่นด้วยความหวาดกลัว โชคไม่ดีที่ตอนที่เธอตัวสั่นเหี้ยมรูปร่างสำหรับความขยันก็ไปกระทบเข้ากับเหี้ยมรูปร่างสำหรับความซื่อตรงและหมูป่าก็ได้ยินเสียง มันกระโดดข้ามพุ่มไม้มาแล้วเจอมะลิ พอมันเห็นมะลิ มันก็เห็นว่าเธอน่ากินมากแค่ไหน มันตัดสินใจว่ามะลิน่ากินกว่าหมู มันก็เลยกินเธอ

วันถัดมาตอนที่เจ้าของสวนมาถึงที่ตรงนั้น สิ่งที่หลงเหลือของมะลิที่เธอพบก็คือเหี้ยมรูปร่างสำหรับความขยัน เหี้ยมรูปร่างสำหรับความอดทน และเหี้ยมรูปร่างสำหรับความซื่อตรง

► คุณจะเล่านิทานก่อนนอนแบบนี้ให้ลูกๆของคุณฟังหรือเปล่า? เพราะอะไร?

นี่ไม่ใช่นิทานก่อนนอนที่พ่อแม่ส่วนใหญ่จะเล่าให้ลูกๆฟัง เราชอบเรื่องราวที่แสดงให้เห็นว่าการทำผิดได้รับโทษและการทำดีได้รับรางวัล พ่อแม่อยากให้ลูกๆคิดว่ำนั่นสิ่งที่มีมักเกิดขึ้น แต่ถ้าหากความเชื่อของเราขึ้นอยู่กับตอนจบของทุกเรื่องราวที่จบอย่างมีความสุขแล้ว ความเชื่อของเราก็ไม่ได้เข้ากับชีวิตจริง

ถ้าหากมีสิ่งเลวร้ายเกิดขึ้นกับคนที่ไม่สมควรได้รับเลย เราจะมองชีวิตอย่างไร?

ความเชื่อแบบคริสเตียนไม่ใช่

- การมองโลกในแง่ดีแบบไม่มีเหตุผล (“ไม่ต้องเป็นห่วง ทุกอย่างจะเรียบร้อยเอง”)
- การไม่ยินดียินร้ายอย่างเข้มงวด (“ชีวิตไม่ยุติธรรมเพราะฉะนั้นคุณต้องแกร่ง”)
- การหนีความจริงโดยไม่ใส่ใจ (“ไม่ต้องพูดถึงเรื่องนั้น ผมไม่อยากจะคิดถึงมัน”)

ความเชื่อแบบที่สำคัญที่สุดและจำเป็นมากที่สุดคือการไว้วางใจพระเจ้าแบบพื้นฐานที่ทนทานไม่ว่าจะมีอะไรเกิดขึ้น คนที่มีความเชื่อที่ทนทานจะเชื่อฟังพระเจ้าเสมอ

ฮีบรู บทที่ 11 อธิบายถึงวีรบุรุษแห่งความเชื่อหลายคน พวกเขาเลือกจะใช้พระเจ้าด้วยความเชื่อแม้ว่าจะต้องทนทุกข์ เรามีบันทึกวีรบุรุษแห่งความเชื่อที่ทนทุกข์ไม่ใช่เพราะขาดความเชื่อแต่เพราะว่ามีความเชื่อ ความเชื่อทำให้พวกเขาน่าเต็มใจที่จะทนทุกข์และช่วยให้พวกเขามองเห็นไกลไปถึงสิ่งที่มองไม่เห็นและเป็นนิรันดร์แทนวัตถุสิ่งของต่างๆ

มีการพิพากษาครั้งสุดท้ายเนื่องจากความยุติธรรมของพระเจ้า จะมีการประทานบำเหน็จชั่วนิรันดร์และจะมีการประกาศการลงโทษชั่วนิรันดร์ ความเชื่อในความยุติธรรมของพระเจ้าช่วยให้เราทนทานต่อสถานการณ์แวดล้อมต่างๆที่ไม่คลี่คลายอย่างถูกต้องเสมอในระยะเวลาสั้นๆ

► อ่านพระธรรมโยบ 1:1, 13-22

เรื่องราวที่น่าทึ่งในพระธรรมโยบเริ่มต้นด้วยคำแถลงว่า “มีชายคนหนึ่ง” และ “อยู่มาวันหนึ่ง” อันดับแรกตัวละครโยบได้รับการอธิบายด้วยคำอันสูงส่ง ท่านนมัสการพระเจ้าและเกลียดชังความชั่วร้าย แต่แล้ว “อยู่มาวันหนึ่ง” ทุกอย่างที่สำคัญต่อท่านยกเว้นความเชื่อของท่านก็ถูกพรากไป

สำหรับเราแล้ว ดูเหมือนว่าวันแบบนั้นไม่ควรจะมาถึงคนเช่นนั้นเลยใช่ไหมครับ? เมื่อภัยพิบัติมาถึงบางคนเรามองหาวิธีตำหนิเขาเสมอสำหรับสิ่งที่เกิดขึ้นกับเขา เราทำอย่างนั้นส่วนหนึ่งก็เพื่อปกป้องความเชื่อของเราว่าความยุติธรรมดำรงอยู่ในโลกและส่วนหนึ่งก็เพื่อประคองความรู้สึกมั่นคงของเราเอาไว้ เราอยากคิดว่าสิ่งต่างๆเหล่านั้นจะไม่เกิดขึ้นกับเราถ้าหากเราไม่สมควรได้รับมัน แต่ความเชื่อควรดำเนินต่อไปแม้ว่าสิ่งต่างๆเหล่านั้นเกิดขึ้น พระคัมภีร์ให้โยบเป็นตัวอย่างของคนที่มีความเชื่อที่ทนทาน (ดูที่ยากอบ 5:11 และโยบ 42:7-8)

หลักฐานแห่งความเชื่อคือเวลาที่ผู้เชื่อนทนทานและยังคงไว้วางใจพระเจ้าในทุกสถานการณ์แวดล้อม ถ้าหากคนไม่เข้าใจความเชื่อประเภทนี้ เขาก็จะเพียงอธิษฐานขอการอัศจรรย์เท่านั้นเวลาที่สถานการณ์ต่างๆ เลวร้าย แต่พระเจ้าไม่ได้นำปัญหาออกไปด้วยการอัศจรรย์ทุกครั้ง บางคนล้มเลิกด้วยความท้อใจเพราะพวกเขาคิดว่าความเชื่อของพวกเขาใช้การไม่ได้หรือพระเจ้าทรงทำให้พวกเขาผิดหวัง เราจำเป็นต้องจดจำวิถีทางอื่นๆ ที่ความเชื่อใช้การได้

นักเขียนเรื่องที่ดีรู้ถึงวิธีที่จะนำตัวละครในเรื่องราวของเขาผ่านปัญหาต่างๆ ที่ดูเหมือนว่าจะไม่มีทางออก นักเขียนทำให้คนอ่านประหลาดใจที่ตอนจบของเรื่องราว ดูเหมือนว่าชีวิตจริงมีเรื่องเศร้าอยู่มาก แต่ความเชื่อแบบคริสเตียนเป็นความเชื่อมั่นว่าพระเจ้าทรงกำลังเขียนตอนจบที่แท้จริงของเรื่องราวอยู่

ศิษยาภิบาลกับเบ็ธผู้เป็นภรรยาก่อตั้งคริสตจักรในรัฐแคลิฟอร์เนียเมื่อหลายปีก่อน เป็นคริสตจักรบุกเบิกใหม่ที่ประสบความสำเร็จแต่มีสิ่งเลวร้ายหลายอย่างเกิดขึ้น บ้านของพวกเขาไฟไหม้ สองสามเดือนต่อมาศิษยาภิบาลถูกพวกอาชญากรทำร้ายจนหมดสติ จากนั้นตัวท่านถูกกล่าวหาว่าประกอบอาชญากรรม ถูกขังคุก และถูกสังหารในภายหลัง ถึงแม้ว่าจะไม่มีใครรู้ถึงสาเหตุการเสียชีวิตที่แท้จริงเลยก็ตาม เหตุการณ์ทั้งหมดนี้เกิดขึ้นภายในสี่ปี

สิ่งที่ประคับประคองเบ็ธตลอดเหตุการณ์สะเทือนขวัญทั้งหมดเหล่านี้คืออะไร? ส่วนใหญ่แล้วโดยความเชื่อในพระลักษณะของพระเจ้า เธอรู้ว่า

- เนื่องจากพระเจ้าทรงสัพพัญญู พระองค์ทรงรู้สถานการณ์ของเธออย่างใกล้ชิด พระเจ้าทรงรู้ทุกอย่างที่จะเกิดขึ้นล่วงหน้า
- เนื่องจากพระเจ้าทรงเป็นองค์อธิปัตย์ ทุกอย่างอยู่ใต้การควบคุมของพระองค์ พระองค์ทรงบรรลुวัตถุประสงค์สูงสุดของพระองค์สำหรับชีวิตของเธออยู่ ไม่มีสิ่งไหนเกิดขึ้นโดยที่พระองค์ไม่ได้ทรงอนุญาต
- เนื่องจากพระเจ้าทรงรอบรู้ทุกอย่างพระองค์จึงทรงแนะนำการตัดสินใจทุกอย่างที่ต้องทำเมื่อสามีของเธอจากไปแล้ว

- เนื่องจากพระองค์ทรงประทับอยู่ทุกที่ พระองค์จึงทรงอยู่กับเธอเสมอ ถึงแม้ว่าในเวลาที่เราพบกับความเจ็บปวดที่สุดเธอก็ตระหนักได้ว่าพระองค์ทรงอยู่ใกล้และทุกอย่างอยู่ภายใต้การควบคุมของพระองค์
- เนื่องจากพระเจ้าทรงสรรพานุภาพ พระองค์จึงทรงตอบคำอธิษฐานด้วยคำตอบอันยิ่งใหญ่ได้ เธออธิษฐานด้วยความเชื่อมั่นว่าพระเจ้าจะทรงดูแลความจำเป็นต่างๆ นำพระสิริมาสู่พระองค์ และแผ่ขยายแผ่นดินของพระเจ้าผ่านทางสถานการณ์นี้ได้
- เพราะว่าพระเจ้าทรงประกอบด้วยความรัก พระองค์จึงทรงเลือกเฟ้นสิ่งที่ดีที่สุดสำหรับเบ็ธและครอบครัวของเธอ พระเจ้าทรงเหยียดพระกรของพระองค์รอบๆ พวกเขาตลอดเวลา พระเจ้าทรงมีวัตถุประสงค์สำหรับสิ่งเลวร้ายต่างๆ ที่พระองค์ทรงอนุญาตให้พวกเขาต้องประสบ
- เพราะว่าพระเจ้าทรงบริสุทธิ์ พระองค์จึงประสงค์ให้เบ็ธมีแรงจูงใจที่บริสุทธิ์เหมือนกับที่พระองค์ทรงมีแรงจูงใจที่บริสุทธิ์ พระเจ้าประสงค์เบ็ธยังคงดำเนินใกล้ชิดกับพระองค์ และระวังที่จะไม่ทำอะไรที่ไม่บริสุทธิ์เมื่อเธอรับมือกับปัญหาทั้งหมด พระองค์ประสงค์ให้เธอยกโทษคนที่ทำร้าย คนที่วางระเบิด และคนที่กล่าวหา
- เนื่องจากพระเจ้าทรงเป็นพระบุคคล พระองค์จึงทรงสัมพันธ์กับเบ็ธอย่างบุคคลจริง พระองค์ประสงค์ให้เธอทำให้ความสัมพันธ์ส่วนตัวของเธอลึกซึ้ง

ความเชื่อไม่ได้เป็นการยืนยันว่าเราจะได้รับการยกเว้นจากความทุกข์ยาก ความเชื่อเป็นความมั่นใจในพระลักษณะของพระเจ้าที่ประทับประคองเราไว้ในเวลาแห่งความทุกข์ยากที่เราไม่อาจอธิบายได้

สำหรับการอภิปรายภายในกลุ่ม

เป้าหมายของบทเรียนนี้คือเพื่อแก้ไขแนวโน้มความคิดที่คิดว่าพระเจ้าควรกำจัดปัญหาต่างๆ แทนที่จะทรงช่วยเหลือเราให้ทนทาน

- ขอให้สมาชิกแบ่งปันตัวอย่างสถานการณ์บางอย่างที่ความเชื่อช่วยให้พวกเขาทนทานได้

อธิษฐาน

พระบิดาในสวรรค์

พระองค์อยากไว้วางใจพระองค์แม้เวลาที่สิ่งต่างๆเกิดขึ้นที่ข้าพระองค์ไม่เข้าใจ ข้าพระองค์รู้ว่าพระองค์ทรงดูแลข้าพระองค์เสมอ

ช่วยข้าพระองค์ให้มีความเชื่อที่ทนทานเพื่อข้าพระองค์จะติดตามพระองค์เสมอในทุกสถานการณ์แวดล้อมได้

ขอบคุณพระองค์สำหรับความสัตย์ซื่อของพระองค์ที่มีต่อข้าพระองค์

อาเมน

การบ้าน

อ่านฮีบรู บทที่ 11 สังเกตบุคคลแห่งความเชื่อต่างๆที่ติดตามคำชี้แนะของพระเจ้าเพราะว่าพวกท่านไว้วางใจพระองค์

บทที่ 18

เราต้องการคริสตจักร

ความคิดหลัก

“ผมไม่อาจทำให้วัตถุประสงค์ทั้งหมดของพระเจ้าสำหรับผมบรรลุผลได้ตามลำพัง”

วัตถุประสงค์ของบทเรียน

เพื่อช่วยให้ผู้เชื่ออุทิศตนกับคริสตจักรท้องถิ่น

บทนำ

► วัตถุประสงค์ของคริสตจักรคืออะไร?

รับรองหลายคำตอบ ยังไม่จำเป็นต้องอธิบายมาก

► ใครเป็นผู้รับผิดชอบที่จะทำให้วัตถุประสงค์ของคริสตจักรสำเร็จ?

คริสเตียนทุกคนรับผิดชอบที่จะช่วย

► ใครต้องการคริสตจักร? ทุกคนต้องการคริสตจักร

คริสตจักรเป็นหนึ่งเดียว พระเยซูตรัสว่า “...เราจะสร้างคริสตจักรของเราไว้ (เอกพจน์)...” (มัทธิว 16:18)

พระธรรมเอเฟซัสพูดถึงคริสตจักรว่าเป็นหนึ่งเดียว

พระเจ้าทรงปราบทุกสิ่งลงไว้ใต้พระบาทของพระคริสต์ และประทานพระคริสต์แก่คริสตจักรให้เป็น
เจ้านายเหนือทุกสิ่ง คริสตจักรเป็นพระกายของพระคริสต์ ซึ่งเป็นความบริบูรณ์ของพระองค์ ผู้
ทรงเติมทุกอย่างในทุกแห่งให้เต็มบริบูรณ์ (เอเฟซัส 1:22-23)

มีกายเดียวและมีพระวิญญาณองค์เดียว เหมือนอย่างที่ท่านได้รับการทรงเรียกให้มาถึงความหวังเดียวในการทรงเรียกพวกท่านนั้น (เอเฟซัส 4:4)

คริสตจักรเป็นสากล เพราะว่าพระเจ้าท่านั้นที่ทรงมีรายชื่อบุคคลที่เป็นสมาชิกและไม่มีองค์ของมนุษย์ในโลกนี้องค์ใดที่รองรับคริสตจักรทั้งหมด บางครั้งคริสตจักรนี้จึงถูกเรียกว่าเป็นคริสตจักรที่ “มองไม่เห็น”

กระนั้นคริสตจักรก็เป็นท้องถิ่นเช่นกัน คริสตจักรต้องอยู่ในรูปแบบท้องถิ่นเพื่อให้ภารกิจของคริสตจักรสำเร็จ ตัวอย่าง เช่น ผู้เชื่อไม่อาจสามัคคีธรรมกับคริสตจักรกับคริสตจักรสากลเป็นประจำทุกวันได้ตลอดประวัติศาสตร์ เขาต้องสามัคคีธรรมกับคนที่เจาะจง

พระเจ้าทรงใช้แต่ละคน แต่พระองค์ก็ทรงใช้คริสตจักรท้องถิ่นในวิธีที่พิเศษต่างๆเช่นกัน คริสตจักรท้องถิ่น (ไม่ใช่อาคาร แต่เป็นกลุ่มผู้เชื่อ) เป็นวิหารที่พระวิญญาณบริสุทธิ์ทรงประทับอยู่

ท่านทั้งหลายรู้แล้วไม่ใช่หรือว่าพวกท่านเป็นวิหารของพระเจ้า และพระวิญญาณของพระเจ้าสถิตอยู่ในพวกท่าน? (1 โครินธ์ 3:16)⁴

วัตถุประสงค์บางอย่างของคริสตจักรท้องถิ่นพบได้ในพันธสัญญาใหม่

อ่านความคิดเห็นจากนั้นให้บางคนอ่านข้อพระคัมภีร์

1. การนมัสการและการสั่งสอนในที่ประชุม (1 โครินธ์ 14:12)
2. การสั่งสอนหลักคำสอนที่เป็นที่ยอมรับ (1 ทิโมธี 3:15)
3. การส่งคนไปเผยแผ่พระกิตติคุณและสร้างสาวก (มัทธิว 28:19-20)
4. การสนับสนุนทางการเงินให้แก่ศิษยาภิบาล (1 ทิโมธี 5:17-18)

⁴ เพื่อจะเห็นว่าเปาโลกำลังพูดถึงพวกเขาในฐานะคริสตจักรท้องถิ่นไม่ใช่ในฐานะแต่ละคนให้ดูที่ 3:9 ผู้เชื่อแต่ละคนถูกกล่าวถึงในฐานะวิหารแห่งพระวิญญาณบริสุทธิ์ในพระธรรม 1 โครินธ์ 6:19

5. การส่งและสนับสนุนมิชชันนารี (กิจการ 13:2-4, โรม 15:24)
6. ความช่วยเหลือด้านการเงินแก่สมาชิกที่อยู่ในความจำเป็น (1 ทิโมธี 5:3)
7. ตีสอนสมาชิกที่ตกอยู่ในบาป (1 โครินธ์ 5:9-13)
8. พิธีบัพติศมาและพิธีมหาสนิท (มัทธิว 28:19, 1 โครินธ์ 11:23-26)
9. บำรุงเลี้ยงผู้เชื่อในชุมชนคริสเตียน (กิจการ 2:42)

- ▶ วัตถุประสงค์ทั้งหมดเหล่านี้สำคัญหรือเปล่า?
- ▶ เมื่อเร็วๆ นี้คุณมีส่วนร่วมในวัตถุประสงค์ใดบ้างในรายชื่อ?
- ▶ ถ้าหากคริสตจักรไม่ทำภารกิจหนึ่งในรายการจะเกิดอะไรขึ้น?

วัตถุประสงค์เหล่านี้ไม่อาจสำเร็จลงได้โดยคนๆ เดียวทำด้วยตัวเอง กลุ่มผู้เชื่อต้องร่วมมือกันในส่วนท้องถิ่น เพื่อให้บรรลุวัตถุประสงค์ในพระคัมภีร์เหล่านี้

พระเจ้าทรงมีแผนการการดำเนินการต่างๆ สำหรับพระกายแห่งผู้เชื่อส่วนท้องถิ่น พระองค์ประทานสิ่งที่จำเป็นและทรงเรียกร้องพันธสัญญาจากเรา

ต่อไปนี้เป็นตัวอย่างถึงวิธีที่พระกายส่วนท้องถิ่นทำกิจ

องค์ประกอบที่จำเป็น	การกระทำของพระเจ้า	การตอบสนองที่จำเป็นของสมาชิก
ผู้นำ	ทรงเรียกศิษยาภิบาล	ยอมจำนนต่อการเลี้ยง
การเงิน	ทรงบัญชาการสนับสนุน	อุทิศต่อการสนับสนุนทางการเงิน
ของประทานฝ่ายวิญญาณ ต่างๆ	ประทานของประทานฝ่าย วิญญาณต่างๆ	ใช้ของประทานต่างๆเพื่อรับใช้ด้วย ความปรองดอง
ความร่วมมือ	ทรงออกแบบ “พระกาย”	ยอมรับการพึ่งพาอาศัยกัน

บางคนชอบเป็นอิสระฝ่ายวิญญาณ พวกเขาดีใจที่เป็นส่วนหนึ่งของศาสนาคริสต์สากลแต่ไม่เคยเข้าร่วมคริสตจักรท้องถิ่น รู้สึกอยากจะไปร่วมประชุมนมัสการคริสตจักรไหนๆที่อยากไปทุกวันอาทิตย์ ปฏิเสธที่จะไม่รับผิดชอบพันธกิจประจำของคริสตจักรท้องถิ่นและถวายเป็นศาสนกิจให้กับสิ่งที่สนใจ ถ้าหากคริสเตียนทุกคนเป็นอย่างนั้นก็ไม่อาจมีคริสตจักรท้องถิ่นได้

บางคนแทบจะไม่เห็นความจำเป็นของคริสตจักร พวกเขาคาดหวังว่าจะอยู่รอดตามลำพัง พวกเขาเห็นประโยชน์ของการเข้าร่วมประชุมนมัสการที่คริสตจักรได้ยาก

บางคริสตจักรปรับโปรแกรมพิธีนมัสการเพื่อให้ดึงดูดและรักษาผู้มาเยือนคริสตจักรซึ่งไม่ได้อุทิศตนกับคริสตจักรเอาไว้ให้อยู่กับคริสตจักร พวกเขาแข่งขันกับคริสตจักรอื่นๆโดยจัดพิธีนมัสการเหมือนกับการแสดง ที่ประชุมของพวกเขากลายเป็นผู้ชมโดยไม่มีได้มีความเชื่อมต่อกันมากไปกว่าผู้ชมคอนเสิร์ตหรืออุปรากร

คริสเตียนทุกคนควรอุทิศตัว อุทิศทรัพยากรต่างๆ และอุทิศความสามารถเพื่อช่วยเหลือคริสตจักรท้องถิ่นให้บรรลุวัตถุประสงค์ตามพระคัมภีร์ของคริสตจักร ถ้าหากเขาไม่ทำเขาก็ไม่บรรลุวัตถุประสงค์ของเขาในฐานะคริสเตียน

สำหรับการแบ่งปันภายในกลุ่ม

สมาชิกเคยพิจารณาคำถามต่อไปนี้หรือเปล่า?

- ▶ ผมอยู่ภายใต้สิทธิอำนาจของศิษยาภิบาลหรือเปล่า? เจาะจงด้านไหน?
- ▶ ผมสนับสนุนทางการเงินกับพันธกิจของคริสตจักรท้องถิ่นหรือเปล่า?
- ▶ ผมใช้ความสามารถต่างๆ ของตัวเองเพื่อคริสตจักรท้องถิ่นหรือเปล่า?
- ▶ ผมรู้สึกว่าคุณนั้นต้องการคริสตจักรของผมหรือเปล่า?
- ▶ ผมรู้สึกว่าคุณคริสตจักรของผมต้องการผมหรือเปล่า?

อธิษฐาน

พระบิดาในสวรรค์

ขอบคุณพระองค์ที่ประทานครอบครัวฝ่ายวิญญาณที่แบ่งปันชีวิตกับข้าพระองค์ ขอขอบคุณพระองค์ที่ทำให้ข้าพระองค์เป็นส่วนหนึ่งของพระกายที่กำลังทำตามน้ำพระทัยบนแผ่นดินโลก

โปรดช่วยข้าพระองค์ให้จดจำว่าข้าพระองค์ต้องการคริสตจักรและคริสตจักรต้องการข้าพระองค์ โปรดช่วยข้าพระองค์ให้ทำพันธสัญญาต่อสิ่งที่คริสตจักรท้องถิ่นต้องการจากสมาชิกเพื่อคริสตจักรจะบรรลุวัตถุประสงค์ต่างๆ ของคริสตจักร

โปรดช่วยให้เราเป็นวิหารที่พระวิญญาณบริสุทธิ์ประทับอยู่และประทานชีวิตแก่ประชากรของพระองค์

อาเมน

การบ้าน

ศึกษาพระธรรม 1 โครินธ์ 12 ใคร่ครวญคำอธิบายของการพึ่งพากันและกันระหว่างสมาชิกของพระกาย

บทที่ 19

เอาชนะการทดลอง

ความคิดหลัก

“ผมเอาชนะการทดลองได้โดยการทรงนำและฤทธิ์เดชของพระวิญญาณบริสุทธิ์”

วัตถุประสงค์ของบทเรียน

เพื่อเข้าใจวิถีที่การทดลองเข้ามาและวิธีพึ่งพาพระเจ้าเพื่อชัยชนะ

การทดลอง

- ▶ คุณเคยมีการทดลองที่คุณคิดว่าไม่มีใครเข้าใจหรือเปล่า?
- ▶ คุณเคยนึกสงสัยว่าการใช้ชีวิตอย่างที่มีชัยชนะเหนือบาปโดยสมบูรณ์จะเป็นไปได้หรือเปล่า?

พระเจ้าทรงสัญญาถึงพระคุณที่ให้อำนาจซึ่งเป็นมากกว่าการชดเชยความอ่อนแอของเราในการทดลอง

ไม่มีการทดลองใดๆ เกิดขึ้นกับท่านทั้งหลาย นอกเหนือการทดลองซึ่งเคยเกิดกับมนุษย์ พระเจ้าทรงซื่อสัตย์ พระองค์จะไม่ทรงให้พวกท่านต้องถูกทดลองเกินกว่าที่ท่านจะทนได้ และเมื่อถูกทดลอง พระองค์จะทรงให้มีทางออกด้วย เพื่อพวกท่านจะมีกำลังทนได้ (1 โครินธ์ 10:13)

พระคัมภีร์ข้อนี้บอกสิ่งสำคัญหลายอย่างให้แก่เรา

1. **การทดลองทุกอย่างเป็นสิ่งที่เกิดขึ้นกับมนุษยชาติ** การทดลองเกิดขึ้นเนื่องจากความเป็นมนุษย์ของเราและโจมตีความอ่อนแอบางอย่างของมนุษย์ นั่นหมายความว่า การต่อสู้ดิ้นรนต่างๆ ของไม่ได้เกิดขึ้นกับคุณคนเดียวเท่านั้น

2. **พระคัมภีร์บอกว่าพระเจ้าทรงรู้ถึงขีดจำกัดของเรา** พระองค์ทรงเข้าใจดีว่าเราทำได้แค่ไหน เราไม่รู้จริงๆว่าเราทำได้มากแค่ไหนแต่พระองค์ทรงทราบ
3. **พระเจ้าทรงตั้งพระทัยให้เราใช้ชีวิตอย่างมีชัยชนะ** พระคัมภีร์ข้อนี้บอกเราว่าพระองค์จะไม่ยอมให้การทดลองเกินกว่าที่เราทนทานได้ด้วยความช่วยเหลือของพระองค์ พระองค์ทรงจำกัดการทดลองที่มาถึงเราเพราะประสงค์ให้เราใช้ชีวิตอย่างมีชัยชนะ บางคนคิดว่าชัยชนะเหนือการทดลองเป็นไปไม่ได้เพราะเราเป็นมนุษย์ ตามพระคัมภีร์ข้อนี้ ชัยชนะเป็นไปได้และเป็นสิ่งที่ถูกคาดหวัง
4. **พระเจ้าทรงจัดเตรียมสิ่งที่เราต้องการเพื่อจะให้เราใช้ชีวิตอย่างมีชัยชนะ** พระองค์ทรงทำ “หนทางหนี” พระองค์ประทานพระคุณสำหรับการใช้ชีวิตอย่างมีชัยชนะให้เป็นการตอบสนองต่อความเชื่อ

เพราะทุกคนที่เกิดจากพระเจ้า ก็มีชัยเหนือโลก และความเชื่อของเรานี้แหละเป็นชัยชนะที่มีชัยเหนือโลก (1 ยอห์น 5:4)

ถ้าหากเราเข้าใจว่าบางครั้งผู้เชื่อพ่ายแพ้ต่อการทดลองได้อย่างไร บางทีเราก็คอาจเข้าใจว่าจะป้องกันได้อย่างไรได้เช่นกัน การวิเคราะห์ขั้นตอนที่คนล้มลงในการทดลองจึงเป็นสิ่งที่มีความสำคัญ

พระธรรมยากอบ 1:14-15 อธิบายถึงขั้นตอน

แต่ทุกคนถูกล่อลวงด้วยตัณหาของตัวเอง คือถูกตัณหานั้นล่อลวงและชักนำ เมื่อตัณหาพื้ตัวขึ้นแล้วก็ก่อให้เกิดบาป และเมื่อบาปเจริญเต็มที่แล้วก็ก่อให้เกิดความตาย...

จอห์น เวสลีย์สังเกตว่าขั้นตอนที่นำไปสู่บาปมักเกิดขึ้นดังนี้⁵

1. การทดลองเกิดขึ้น (จากโลก เนื้อหนัง หรือมาร)

⁵ ถอดความใน A Timeless Faith: John Wesley for the 21st Century, บรรณาธิการโดย สตีเฟน กิบสัน

2. พระวิญญูญาณทรงเตือนผู้เชื่อให้ระมัดระวัง
3. คนให้ความสนใจต่อการทดลอง และการทดลองกลายเป็นสิ่งดึงดูดใจมากสำหรับเขา (นี่คือความผิดพลาดแรกในขั้นตอนนี้)
4. พระวิญญูญาณทรงเสียพระทัย ความเชื่อของคนอ่อนลง และความรักของเขาที่มีต่อพระเจ้าเยือกเย็นลง
5. พระวิญญูญาณทรงตำหนิอย่างรุนแรง
6. คนหันจากพระสุรเสียงอันเจี็บปวดของพระวิญญูญาณและฟังเสียงที่ดึงดูดใจของผู้ทดลอง
7. ความปรารถนาอันชั่วร้ายก่อตัวและครอบครองจิตใจของเขา ความเชื่อและความรักเหือดหายไป เขาพร้อมที่จะทำบาปภายนอก

ขั้นตอนนี้อาจใช้เวลาไม่นาน มันอาจเกิดขึ้นในเวลาไม่กี่นาที

เนื่องจากการทดลองขยายอำนาจขณะที่ยึดความสนใจของเราเอาไว้ คนที่ใช้เวลาตัดสินใจว่าจะยินยอมหรือไม่ยินยอมก็ทำให้ตัวเองตกอยู่ในอันตรายอันใหญ่หลวง ผู้เชื่อที่จริงจังกับการรักษาชัยชนะเหนือบาปต้องมีหัวใจตั้งมั่นเพื่อจะปฏิเสธการทดลองได้ทันที คนที่ลังเลแสดงให้เห็นว่าจิตใจของเขาไม่ได้มุ่งมั่นที่จะทำให้พระเจ้าพอพระทัยครับ

การทดลองเป็นการท้าทายความเชื่อเพราะการทดลองให้โอกาสเราสงสัยว่าการเชื่อฟังพระเจ้าเป็นวิธีที่ดีที่สุดในช่วงขณะนั้นหรือเปล่า

ถ้าหากดูเหมือนว่าผู้เชื่อไม่อาจใช้ชีวิตอย่างมีชัยชนะเหนือบาปได้ก็อาจเป็นเพราะปัญหาใดปัญหาหนึ่งหรือหลายๆปัญหาดังต่อไปนี้

1. เขาไม่ได้เห็นว่าพระเจ้าทรงเรียกร้องการเชื่อฟัง
2. เขาไม่เห็นหรือเชื่อถึงพระสัญญาของพระเจ้าที่จะประทานพระคุณซึ่งทำให้เรามีความสามารถ

3. เขาไม่ได้ฟังพาพระคุณที่ให้อำนาจแต่ฟังพากำลังส่วนตัวแทน
4. เขารับใช้พระเจ้าด้วยการเชื่อฟังบางเรื่องแทนที่จะเป็นการเชื่อฟังโดยสมบูรณ์และไม่มีเงื่อนไข
5. เขาไม่ได้มุ่งหมายโดยพระคุณที่จะมีแรงจูงใจที่จะทำตามน้ำพระทัยของพระเจ้า (ฟิลิปปี 3:13-15)
6. เขาไม่ได้รักษาวินัยฝ่ายวิญญาณที่จะรักษาความสัมพันธ์ซึ่งสร้างความเชื่อของเขากับพระเจ้าให้เข้มแข็งอยู่เสมอ

ฉากเหตุการณ์เพื่อการพิจารณา

ชายสามคนสมัครงานเป็นคนขับรถ ชายคนแรกอยากให้นายจ้างประทับใจ เขาพูดว่า “ผมขับรถชำนาญมากครับ ดังนั้นถ้าหากผมเหยียบความเร็วเฉียดหน้าผาหนึ่งเมตรก็ไม่ต้องวิตกเลยครับ” ชายคนที่สองไม่ยอมโดนล้อหน้าก็เลยพูดว่า “ผมเหยียบความเร็วเฉียดหน้าผาไม่กี่เซนติเมตรได้โดยไม่ตกหน้าผาครับ” ชายคนที่สามลังเลแต่แล้วก็พูดกับนายจ้างว่า “ผมจะไม่เสี่ยงชีวิตของคุณด้วยการเข้าไปใกล้หน้าผาหรอกครับ” คุณคิดว่านายจ้างจะจ้างชายคนไหน?

เราไม่ควรทดลองดูว่าเราจะเข้าใกล้การทดลองได้แค่ไหน พระเจ้าประสงค์จะประทานคำแนะนำส่วนตัวแก่เราที่จะปกป้องเราจากความอ่อนแอต่าง ๆ เวลาที่มีทางเลือก เราก็ควรอยู่ห่างจากสิ่งต่างๆ ที่ทำให้เราอ่อนแอฝ่ายวิญญาณเช่นความบันเทิงแบบผิดๆ ครับ

ถ้าหากผู้เชื่อทำบาปล่ะ?

► ถ้าหากผู้เชื่อทำบาป เขาต้องรออยู่นานแค่ไหนก่อนที่จะฟื้นฟูความสัมพันธ์ของเขากับพระเจ้า?

ถ้าหากผู้เชื่อทำบาป เขาควรสำนึกผิดทันทีแล้วตัวเขาจะได้รับการฟื้นฟูทางพระเยซูผู้ทรงเป็นผู้ไถ่ต่างของเรา (1 ยอห์น 2:1-2) เขาไม่ควรรอเวลาในอนาคตที่คิดว่าจะสะดวกกว่านี้ ถ้าหากเขาอยากได้รับการฟื้นฟูพระวิญญาณบริสุทธิ์ประทานความปรารถนานั้นแก่เขาแล้วและทรงดึงเขากลับเข้าสู่ความสัมพันธ์ของเขา กับพระเจ้า ถ้าหากการสำนึกผิดของเขาจริงแท้ เขาก็ได้รับการฟื้นฟูได้ทันที

พระเจ้าทรงลงทุนสูงสุดแล้วด้วยเครื่องบูชาแห่งพระเยซูเพื่อความรอดของเรา พระองค์จะไม่ทรงปล่อยให้การลงทุนนั้นสูญไปโดยไม่ประทานพระคุณที่เราต้องการเพื่อจะดำเนินต่อไปได้แก่เราครับ

พระองค์ผู้ไม่ทรงหวงพระบุตรของพระองค์เอง แต่ประทานพระบุตรนั้นเพื่อเราทุกคน ถ้าเช่นนั้น พระองค์จะไม่ประทานสิ่งสารพัดให้เราด้วยกันกับพระบุตรนั้นหรือ (โรม 8:32)

(ข้อพระคัมภีร์ต่อไปนี้อยู่ในแผนงานของนักศึกษา)

แต่พระองค์ผู้ทรงสามารถปกป้องพวกท่านไม่ให้สะดุดล้ม และทรงตั้งพวกท่านอยู่เบื้องหน้าพระสิริของพระองค์ โดยปราศจากตำหนิและมีความร่ำเรืองยินดี ขอพระเกียรติ ความยิ่งใหญ่ อานุภาพ และสิทธิอำนาจ จะมีแต่พระเจ้าองค์เดียว ผู้เป็นพระผู้ช่วยให้รอดของเรา โดยทางพระเยซูคริสต์ องค์พระผู้เป็นเจ้าของเรา ทั้งในอดีตกาล ปัจจุบันกาล และในกาลต่อไป เป็นนิรันดร์ อาเมน (ยูดา 1:24-25)

สำหรับการแบ่งปันภายในกลุ่ม

- ▶ แบ่งปันจากประสบการณ์ว่าการเข้าใจขั้นตอน “จากการทดลองสู่บาป” ช่วยคนให้หยุดไม่ให้เกิดการทดลอง ควบคุมความคิดของเขาได้อย่างไรบ้าง ให้คนอื่น ๆ ได้แบ่งปันเช่นกัน
- ▶ บางคนแบ่งปันว่าปัญหาหนึ่งปัญหาหรือมากกว่าจากที่ระบุข้างต้นหยุดเขาไม่ให้ใช้ชีวิตอย่างมีชัยชนะอย่างไร
- ▶ ขอคนที่ต่อสู้กับการทดลองให้อุทิศตนทดลองคำสอนของบทเรียนนี้ ตัวอย่าง เช่น “คุณจะตัดสินใจว่าเวลาที่มีการทดลองเข้ามา คุณจะไม่มีใครควรถึงมันแต่ปฏิเสธมันทันทีและพึ่งพากำลังจากพระเจ้าหรือเปล่า?”

อธิษฐาน

พระบิดาในสวรรค์

ข้าพระองค์ขอบคุณพระองค์ที่ทรงเข้าใจข้าพระองค์ทั้งสิ้น พระองค์ทรงรู้ถึงขีดจำกัดและความอ่อนแอต่างๆ ของข้าพระองค์ ขอบคุณพระองค์ที่ทรงจำกัดการทดลองต่างๆ ที่เข้ามาและประทานพระคุณเพื่อข้าพระองค์จะใช้ชีวิตอย่างมีชัยชนะได้

โปรดช่วยข้าพระองค์ให้ติดตามการทรงนำของพระวิญญาณบริสุทธิ์เสมอ โปรดช่วยข้าพระองค์ปฏิเสธบาปเสมอทันทีที่สำนึกถึงมัน

โปรดช่วยข้าพระองค์ให้จดจำว่าพระองค์ที่ทรงทำให้ข้าพระองค์อึ้งใจได้

อาเมน

การบ้าน

อ่านพระธรรมวิวรณ์ บทที่ 2-3 บทเหล่านี้ประกอบด้วยจดหมายถึงคริสตจักรเจ็ดคริสตจักร คริสตจักรเหล่านี้เผชิญหน้ากับการทดลองและความท้าทายที่แตกต่างกัน สังเกตพระสัญญาที่ประทานให้แก่ผู้มีชัย ซึ่งอยู่ที่ตอนท้ายของจดหมายแต่ละฉบับ

บทที่ 20

การทรงนำของพระเจ้า

ความคิดหลัก

“ผมเอาชนะสงครามแห่งชีวิตด้วยคำแนะนำจากผู้บังคับบัญชาของผมเท่านั้น”

วัตถุประสงค์ของบทเรียน

เพื่อเรียนรู้ที่จะไวต่อการทรงนำของพระวิญญาณบริสุทธิ์

อธิษฐาน - การสื่อสารในสงคราม

► สิ่งที่ดีที่สุดในยานพาหนะทหารทุกคันคืออะไร?

รถถัง รถจี๊ป เครื่องบินทุกคันทุกลำมีวิทยุ ไม่ใช่วิทยุสำหรับฟังสถานีเพลงโปรด แต่เป็นวิทยุสำหรับการสื่อสาร

การสื่อสารจำเป็นต่อการชนะสงคราม ทหารในสงครามไม่เห็นพื้นที่สนามรบทั้งหมด พวกเขาอาจไม่รู้ว่ามีเพื่อนอยู่ที่ไหน ไม่รู้ว่าศัตรูอยู่ที่ไหน ไม่รู้ควรยิงไปที่ไหน ควรเคลื่อนกำลังไปทางไหน เว้นเสียจะมีการสื่อสารจากผู้บังคับบัญชา

มีหลายกรณีที่ทหารจำนวนมากเสียชีวิตจากกระสุนนัดที่ผิดของเพื่อนๆ ทหาร มีหลายครั้งที่ขีปนาวุธและระเบิดโจมตีเพื่อนๆ แทนที่จะเป็นศัตรูเนื่องจากการสื่อสารที่ไม่ดี

ในสงครามสมัยใหม่ กลยุทธ์ที่ใช้บ่อยคือการพยายามทำลายศูนย์การสื่อสารของศัตรู ฝ่ายที่ทำสำเร็จก็อาจจะชนะสงคราม

เราอยู่ในสงครามฝ่ายวิญญาณ มารทดลองและพยายามล่อลวงเรา โลกพยายามดึงเราเข้าไปสู่รูปแบบการใช้ชีวิตและคุณค่าของโลก บางครั้งคนรอบตัวเราก็เป็นอุปสรรคและทำให้เราท้อใจในการใช้ชีวิตเพื่อพระเจ้า เราเป็นเหมือนกับทหารในประเทศศัตรูมีเพียงเพื่อนไม่กี่คนและศัตรูอีกจำนวนมาก

พระเจ้าประสงค์ให้เราชนะสงครามฝ่ายวิญญาณ การอธิษฐานเป็นเครื่องมือสื่อสารกับผู้บังคับบัญชาของเรา

จินตนาการถึงทหารในสงครามที่ตัดสินใจว่าไม่สนใจคำสั่งแต่จะทำอะไรตามใจตัวเอง เขาอาจทำสิ่งที่อันตรายแทนที่จะทำสิ่งที่ดี อาจช่วยคนที่พึ่งพาเขาอยู่ไม่ได้ และอาจถูกฆ่าหรือถูกจับตัว

จงอธิษฐานในพระวิญญาณทุกเวลาโดยการอธิษฐานและการวิงวอนทุกๆ อย่าง เพราะเหตุนี้จึงเฝ้าระวังด้วยความเพียรและด้วยการวิงวอนเพื่อธรรมิกชนทุกคนอยู่เสมอ (เอเฟซัส 6:18)

พระคัมภีร์ข้อนี้อยู่ที่ตอนท้ายของเนื้อความซึ่งเปาโลแสดงตัวอย่างของยุทธภักดิ์ฝ่ายวิญญาณของคริสเตียนด้วยยุทธภักดิ์ประจำยุคของท่าน ท่านกล่าวว่าศัตรูของเราไม่ได้เป็นศัตรูฝ่ายกายภาพแต่เป็นศัตรูฝ่ายวิญญาณ

ถ้าหากสมันั้นมิมีวิทยุสำหรับทหาร เปาโลก็คงจะใช้วิทยุเพื่อแสดงตัวอย่างถึงอุปกรณ์อีกชิ้นหนึ่งสำหรับทหารฝ่ายวิญญาณนั่นคือการอธิษฐาน หลังจากที่เราอธิบายถึงยุทธภักดิ์ท่านก็พูดถึงการอธิษฐานว่าต้องใช้ควบคู่กับยุทธภักดิ์ฝ่ายวิญญาณ

ในขณะที่เราอยู่ในสงครามต่อต้านสิ่งชั่วร้ายฝ่ายวิญญาณ เราก็ต้องอธิษฐานสื่อสารกับผู้บังคับบัญชาของเราด้วย เราถูกเรียกให้เป็นผู้ที่ตื่นตัวในการอธิษฐาน เฝ้าระวัง และพากเพียร

พระเจ้าทรงสัญญาว่าจะประทานคำแนะนำแก่คนที่ฟังและไว้วางใจพระองค์

จงวางใจในพระยาห์เวห์ด้วยสุดใจของเจ้า และอย่าพึ่งพาความรอบรู้ของตนเอง จงยอมรับรู้พระองค์ในทุกทางของเจ้า แล้วพระองค์เองจะทรงทำให้วิถีของเจ้าราบรื่น (สุภาษิต 3:5-6)

พระยาห์เวห์ทรงนำย่างเท้าคนใดให้มั่นคง ก็คนนั้นแหละที่พระองค์พอพระทัยทางของเขา (สดุดี 37:23)

เราต้องการการทรงนำของพระเจ้าตลอดเวลา และพระองค์ทรงแนะนำเราด้วยวิธีต่างๆ ที่เราไม่ได้ตระหนักถึงเสมอ พระองค์ไม่ทรงลืมเราเลยแม้ในเวลาที่เราไม่ได้นึกถึงพระองค์ แต่มีบางเวลาที่เราจำเป็นต้องแสวงหาคำแนะนำของพระองค์เป็นพิเศษและขอพระองค์ทรงช่วยให้เห็นทางเลือกต่างๆ อย่างที่เป็นพระเจ้าอาจประสงค์จะเปลี่ยนแปลงเส้นทางของเราไปในทางที่เราไม่ได้คาดหมาย

เราจำเป็นต้องพร้อมจะฟังพระองค์...

1. **ทำการตัดสินใจที่เปลี่ยนแปลงชีวิต:** การแต่งงาน อาชีพ การศึกษา พันธสัญญาต่อคริสตจักร ท้องถิ่น
2. **เวลาทำการตัดสินใจที่เกี่ยวกับการปฏิบัติ:** อาชีพ ที่อยู่อาศัย การจับจ่ายราคาสูง
3. **เวลาวางแผนและทำพันธกิจ:** การทรงเรียกส่วนตัว ทำพันธกิจที่ไหนและกับใคร สำคัญสำหรับเทศนาและสั่งสอน
4. **เวลามีส่วนร่วมในชีวิตคริสตจักร:** วินัยมัสการ สิ่งที่เราเรียนรู้ สิ่งที่เราถวาย วิธีเป็นส่วนหนึ่งของพระกายพระคริสต์ในแผ่นดินโลก

วิธีแยกแยะคำแนะนำของพระเจ้าให้ดีขึ้น

1. **คงอยู่ใกล้ชิดกับพระเจ้าด้วยการอธิษฐาน** ถ้าหากชีวิตส่วนใหญ่ของคุณขาดจากการพูดคุยสนทนากับพระเจ้า คุณก็ทำตามความโน้มเอียงและการรับรู้ที่จำกัดของคุณ
2. **ไม่ไว้วางใจการใช้เหตุผลของตัวเองมากกว่าความจริงอันชัดเจนจากพระคัมภีร์** อย่างที่พระคัมภีร์ข้างต้นกล่าวว่า "... และอย่าฟังพาความรอบรู้ของตนเอง" (สุภาษิต 3:5)
3. **เชื่อฟังสิ่งที่คุณรู้แน่ว่าเป็นน้ำพระทัยของพระเจ้าเสมอ** นั่นจะปรับปรุงการรับรู้ของคุณให้ดีขึ้น คนที่ไม่เชื่อฟังพระวจนะของพระเจ้าไม่ยากได้น้ำพระทัยของพระเจ้าจริงๆ เพราะพระเจ้าทรง

แสดงออกถึงน้ำพระทัยของพระองค์ผ่านพระคัมภีร์ ถ้าหากคุณเชื่อฟังเฉพาะส่วนที่คุณรู้ถึงน้ำพระทัยสำหรับคุณ คุณก็จะสับสนมากขึ้น – แสงสว่างก็จะกลายเป็นความมืด (ลูกา 11:35)

4. **อย่าผัดผ่อนการเชื่อฟังต่อน้ำพระทัยของพระเจ้า** อย่ารอให้สถานการณ์แวดล้อมต่างๆ เปลี่ยนแปลงไปก่อนจะเชื่อฟังพระเจ้า คุณจะไม่มีประสบการณ์ถึงสิ่งที่ดีที่สุดในชีวิตของพระเจ้าถ้าหากคุณไม่อยู่ในเวลาของพระองค์
5. **อดทน** คุณอาจจำเป็นต้องรอคอยระหว่างที่พระเจ้าทรงเปิดประตูและจัดเตรียมสถานการณ์ต่างๆ สำหรับคุณ อย่าจัดการสิ่งต่างๆ ด้วยตนเองเนื่องจากความไม่อดทน “จงสงบอยู่ต่อพระยาห์เวห์ และเพียรรอคอยพระองค์” (สดุดี 37:7) อย่าทำสิ่งที่คุณรู้ว่าเป็นสิ่งที่ผิดเนื่องจากความเร่งด่วน
6. **ฟังคำแนะนำที่ดี** “เพราะโดยการชี้แนะ เจ้าจะทำสงครามได้ และโดยมีที่ปรึกษามาก ย่อมมีชัยชนะ” (สุภาษิต 24:6) เวลาที่พระเจ้าประสงค์ให้คุณตัดสินใจครั้งใหญ่ พระองค์มักจะทรงแสดงเรื่องนั้นแก่คนสำคัญในชีวิตของคุณ ถ้าหากมีคนที่อาวุโสและนับถือพระเจ้าซึ่งรู้จักคุณและห่วงใยคุณ คุณก็ไม่ควรตัดสินใจง่าย ๆ ทำสิ่งที่พวกเขาคิดว่าเป็นความผิดพลาด

สำหรับการแบ่งปันภายในกลุ่ม

- ▶ แบ่งปันตัวอย่างของการตัดสินใจที่คุณรู้ว่าพระเจ้าทรงนำ พระเจ้าทรงแสดงอย่างไรให้คุณเห็นว่ามันเป็นการตัดสินใจที่ถูกต้อง?
- ▶ ถ้าหากคุณแบ่งปันตัวอย่างของการตัดสินใจผิดๆ ด้วยก็จะเป็นประโยชน์ คุณไม่ได้ทำตามหลักการข้อใดข้อหนึ่งในหลักการสี่ข้อเพื่อการรับการแนะนำที่ดีขึ้นจากพระเจ้าหรือเปล่า? ให้คนอื่นๆ แบ่งปันเช่นเดียวกัน
- ▶ เวลาที่บางคนอาจลองตัดสินใจบางเรื่องที่พวกเขาเองเต็มใจจะอธิบายกับกลุ่ม

อธิษฐาน

พระบิดาในสวรรค์

ข้าพระองค์ดีใจที่พระองค์ทรงรู้ว่าผลลัพธ์จะเป็นอย่างไรจากการตัดสินใจของข้าพระองค์ในเรื่องต่าง ๆ
ขอบคุณพระองค์ที่ทรงวางแผนสิ่งดี ๆ สำหรับข้าพระองค์ ข้าพระองค์รู้ว่าพระองค์ทรงนำขั้นตอนของข้า
พระองค์มากกว่าที่ข้าพระองค์มองเห็นเสียอีก

โปรดช่วยให้ข้าพระองค์เรียนรู้ที่จะติดตามคำแนะนำของพระองค์มากขึ้น โปรดช่วยให้ข้าพระองค์ใกล้ชิด
พระองค์ในการอธิษฐาน โปรดช่วยข้าพระองค์สนใจความจริงที่พระองค์ทรงแสดงให้ข้าพระองค์เห็น โปรด
ช่วยข้าพระองค์ให้รอคำแนะนำของพระองค์ด้วยความอดทน

พระองค์อยากจะได้วางใจพระองค์ในทุกการตัดสินใจ ข้าพระองค์อยากจะทำตามน้ำพระทัยของพระองค์
ด้วยความเชื่อฟังอย่างหมดใจ

ขอบคุณพระองค์ที่ประสงคสิ่งดี ๆ สำหรับข้าพระองค์

อาเมน

การบ้าน

ศึกษาพระธรรมสุภาพ 3:1-12 ข้อพระคัมภีร์ตอนนี้อธิบายถึงคุณค่า ท่าที และคุณลักษณะอะไรบ้างที่ซึ่ง
เป็นแบบแผนของชีวิตที่พระเจ้าทรงแนะนำและทรงอวยพร? คุณพัฒนาสิ่งเหล่านี้ได้อย่างไรบ้าง?

บทที่ 21

สิ่งกีดขวางการอธิษฐาน

ความคิดหลัก

“ผมต้องหลีกเลี่ยงข้อผิดพลาดต่างๆ ที่จะกีดขวางการอธิษฐานของผม

วัตถุประสงค์

เพื่อเรียนรู้ที่จะปกป้องปัญหาเก้าด้านที่ทำให้การอธิษฐานมีประสิทธิภาพน้อยลง

สิ่งกีดขวางคำอธิษฐาน

► สิ่งที่เราอาจกีดขวางไม่ให้ชีวิตการอธิษฐานพัฒนาขึ้นอย่างที่เราควรเป็นคืออะไร?

ถึงแม้ว่าจะมีหลายเหตุผลให้อธิษฐานก็ตาม⁶ แต่หลายคนก็สร้างชีวิตการอธิษฐานที่ลึกซึ้งและสัตย์ซื่อได้ยาก ต่อไปนี้เป็นสิ่งกีดขวางการอธิษฐานที่พบได้บ่อยแต่หลีกเลี่ยงได้

(1) ขาดแรงจูงใจ

ในเวลาเช้ามีดพระองค์ทรงลุกขึ้นเสด็จออกไปยังที่สงบ และทรงอธิษฐานที่นั่น (มาระโก 1:35)

บางคนไม่จัดเวลาอธิษฐานเพราะไม่เห็นความสำคัญของการอธิษฐาน พวกเขาารู้สึกว่าพวกเขายุ่งเกินไปที่จะใช้เวลาหลายๆ อธิษฐาน

⁶ ดูที่บทเรียนชื่อ “สื่อสารกับพระเจ้า” และบทเรียนชื่อ “ประโยชน์ต่างๆของการอธิษฐาน”

ถ้าหากคนมักรู้สึกว่าจะต้องทำสิ่งที่ควรค่าให้เสร็จก่อนที่จะอธิษฐานหรือจำเป็นต้องยอเวลาอธิษฐานให้สั้นเข้าเพื่อจะทำธุระต่างๆ เขาก็ไม่ได้ให้คุณค่าที่ถูกต้องแก่การอธิษฐาน

คนที่มีธุระยุ่งละเลยการอธิษฐานเพราะเขารู้สึกว่าสิ่งที่กำลังทำอยู่สำคัญกว่าสิ่งที่พระเจ้าทรงกระทำ

เวลาที่คุณอธิษฐานคุณทำได้มากกว่าอธิษฐาน แต่คุณไม่อาจทำมากกว่าอธิษฐานจนกระทั่งคุณอธิษฐาน

(2) ความหยิ่งยโสเกี่ยวกับความเป็นฝ่ายวิญญาณ

“พวกหน้าซื่อใจคด...ชอบยืนอธิษฐานในธรรมศาลาและตามมูมณนต่างๆ เพื่อให้คนทั้งปวงเห็น เราบอกความจริงกับพวกท่านว่าพวกเขาได้รับบำเหน็จของเขาแล้ว ส่วนท่านเมื่ออธิษฐานจงเข้าไปในห้องชั้นใน และเมื่อปิดประตูแล้ว จงอธิษฐานต่อพระบิดาของท่านผู้สถิตในที่ลับ และพระบิดาของท่านผู้ทอดพระเนตรเห็นในที่ลับจะประทานบำเหน็จแก่ท่าน” (มัทธิว 6:5-6)

คุณเคยอยู่ในการพูดคุยสนทนาที่คุณตระหนักได้ว่าคนที่กำลังพูดกับคุณนั้นกำลังพูดเพื่อให้คนอื่นได้ยินหรือเปล่า? นั่นทำให้คุณรู้สึกอย่างไร? คุณจะรู้สึกว่ามันเป็นการพูดคุยสนทนาจริงๆ

บางครั้งเวลาที่ผู้คนอธิษฐาน พวกเขาไม่ได้กำลังอธิษฐานทูลต่อพระเจ้าจริงๆ แต่กำลังพูดเพื่อให้คนอื่นได้ยิน พวกเขาอยาก让别人รับรองสิ่งที่พวกเขากำลังพูดอยู่ นี่คล้ายคลึงกับข้อผิดพลาดของพวกหน้าซื่อใจคดที่อธิษฐานในที่สาธารณะเพื่อคนจะได้ชื่นชมพวกเขา มันก็คงจะเป็นข้อผิดพลาดเดียวกันที่อยากให้คุณรู้ว่าคุณอธิษฐานมากแค่ไหนหรือคุณตื่นขึ้นมาอธิษฐานแต่เช้าขนาดไหนเพื่อพวกเขาจะชื่นชมคุณ ความหยิ่งยโสฝ่ายวิญญาณนี้จะกีดขวางความสัมพันธ์ของคุณกับพระเจ้า

พระเยซูตรัสว่าเวลาอธิษฐานหลักของคุณควรอยู่ในสถานที่ที่เป็นส่วนตัวครับ

(3) การอธิษฐานแบบพระเจ้าไม่ได้ทรงเป็นพระบุคคล

แต่เมื่อพวกท่านอธิษฐาน อย่าพูดพล่อยๆ ซ้ำซาก เหมือนบรรดาคนต่างชาติเพราะเขาคิดว่าพูดมากหลายคำ พระเจ้าจะโปรดฟัง (มัทธิว 6:7)

ในศาสนาของคนต่างศาสนา การอธิษฐานมักมีการพูดซ้ำซาก คนต่างศาสนาหวังจะควบคุมพระเจ้าที่ไม่ได้เป็นบุคคลของตนด้วยเครื่องมือที่มีอำนาจวิเศษ

การอธิษฐานของเราไม่ได้เคลื่อนพระเจ้าโดยอัตโนมัติเหมือนกับว่าพระองค์ทรงเป็นเครื่องจักรกล พระองค์ทรงเป็นพระบุคคลดังนั้น เราไม่ได้กล่าวข้อความราวกับว่าข้อความเหล่านั้นมีอำนาจวิเศษในตัวของมันเอง อย่าให้การอธิษฐานของคุณเป็นการอธิษฐานถึงพระเจ้าที่ไม่ได้เป็นพระบุคคล

(4) การไม่ยกโทษ

แต่ถ้าพวกท่านไม่ให้ภัยการล่วงละเมิดของเพื่อนมนุษย์ พระบิดาของท่านจะไม่ทรงให้ภัยการล่วงละเมิดของพวกท่านเหมือนกัน (มัทธิว 6:15)

เพราะฉะนั้นข้าพเจ้าปรารถนาให้พวกผู้ชาย...อธิษฐาน...โดยปราศจากความโกรธ (1 ทิโมธี 2:8)

ความสัมพันธ์ของคุณกับผู้คนส่งผลกระทบต่อความสัมพันธ์ของคุณกับพระเจ้า ถ้าหาก你不เต็มใจจะยกโทษให้คนอื่น คุณก็ไม่อาจคาดหวังว่าพระเจ้าจะทรงยกโทษคุณ การยกโทษหมายถึงเต็มใจยกเลิกการลงโทษที่พวกเขาสมควรได้รับ

เมื่อปราศจากพระคุณแห่งการยกโทษเราก็ไม่อาจดำเนินความสัมพันธ์กับพระเจ้าได้

(5) การทำผิดต่อคนอื่นที่ไม่ได้รับการสารภาพ

เพราะฉะนั้น ถ้าท่านนำเครื่องบูชามาถึงแท่นบูชาแล้ว และระลึกขึ้นได้ว่า พี่น้องมีเหตุขัดเคืองข้อหนึ่งข้อใดกับท่าน จงวางเครื่องบูชาไว้ที่หน้าแท่นบูชา และกลับไปคืนดีกับพี่น้องผู้นั้นเสียก่อน แล้วจึงค่อยมาถวายเครื่องบูชาของท่าน (มัทธิว 5:23-24)

พระเยซูตรัสว่าคุณไม่ควรถวายเครื่องบูชาในขณะที่รู้ว่าทำผิดต่อคนอื่น คุณควรขอโทษและชดใช้ถ้าหากยังติดหนือยู่ แล้วเครื่องบูชาของคุณต่อพระเจ้าจึงจะเป็นที่ยอมรับ

เราไม่ได้ถวายเครื่องบูชาอย่างที่พวกเขาได้ทำในสมัยนั้นแต่เราถวายการนมัสการต่อพระเจ้า ถ้าหากเราอยากให้การนมัสการของเราเป็นที่ยอมรับต่อพระองค์เราก็คต้องสำรวจหาความผิดที่เราทำต่อคนอื่น

พวกท่านที่เป็นสามีก็เช่นกัน จงอยู่กินกับภรรยาด้วยความเข้าใจ ในฐานะที่เธอเป็นเพศที่อ่อนแอกว่า และจงให้เกียรติเธอในฐานะที่เป็นทายาทร่วมรับชีวิตอันเป็นพระคุณ เพื่อคำอธิษฐานของพวกท่านจะไม่ถูกขัดขวาง (1 เปโตร 3:7)

สามีต้องปฏิบัติต่อภรรยาในฐานะที่เป็นสิ่งมีค่าและบอบบาง ถ้าหากเขาไม่คำนึงถึงความบอบบางของเธอ คำอธิษฐานของเขาก็ถูกกีดขวาง

หลักการเดียวกันประยุกต์ใช้ได้กับคนอื่นๆ ที่อยู่ใต้อำนาจของคุณ ถ้าหากคุณใจร้าย กดขี่ และไม่คำนึงถึงความรู้สึกและสิทธิของคนอื่น พระเจ้าก็ทรงจะไม่พอพระทัยกับคุณและคุณก็จะอธิษฐานได้ยาก

(6) ไม่พากเพียร

จงขอแล้วจะได้ จงหาแล้วจะพบ จงเคาะแล้วจะเปิดให้แก่พวกท่าน (มัทธิว 7:7)

ตามกาละของคำกริยาเหล่านี้ในภาษากรีก คนที่ขอย่อยๆจะได้รับ คนที่หาอยู่เรื่อยๆจะพบ และคนที่เคาะประตูเรื่อยๆประตูก็จะเปิดออก

พระเยซูทรงเน้นถึงความพากเพียรในการอธิษฐาน บ่อยครั้งที่คนอธิษฐานขอบางอย่างเพียงครั้งหรือสองครั้งจากนั้นก็ลืมเรื่องนั้นไป พวกเขาไม่ได้อธิษฐานนานพอจะแยกแยะว่าคำขอของตนเป็นไปตามน้ำพระทัยของพระเจ้าหรือไม่

การบากบั่นอธิษฐานโดยใช้รายชื่อเพื่อจดจำความจำเป็นต่างๆที่คุณตัดสินใจอธิษฐานถึง รายชื่อหัวข้ออธิษฐานช่วยให้คุณจดจำอธิษฐานในเวลาที่คุณเหนื่อยหรือต่อสู้กับความคิดวนเวียนไปมาได้

คิดถึงเรื่องนี้: “ผมอาจจะไม่ได้ยินพระเจ้าทุกวัน แต่ผมทำให้แน่ใจว่าพระองค์ทรงได้ยินผมทุกวัน”

(7) การไม่เชื่อฟัง

และเมื่อเราขอสิ่งใด ก็ได้สิ่งนั้นจากพระองค์ เพราะเราประพฤติตามพระบัญญัติของพระองค์ และปฏิบัติตามชอบพระทัยพระองค์ (1 ยอห์น 3:22)

พระคัมภีร์ข้อนี้แสดงให้เห็นว่าการเชื่อฟังเป็นพื้นฐานของความเชื่อ การเชื่อฟังแสดงให้เห็นว่าเรารักพระเจ้า ดังนั้นการเชื่อฟังจึงจำเป็นสำหรับความสัมพันธ์ของเรากับพระองค์ การไม่เชื่อฟังแสดงให้เห็นถึงการขาดความรักที่มีต่อพระเจ้าซึ่งจะกีดขวางชีวิตการอธิษฐาน

(8) แรงจูงใจที่ชั่วร้าย

พวกท่านขอและไม่ได้รับเพราะขอผิด หวังจะเอาไปสนองความปรารถนาชั่วของตนเอง (ยากอบ 4:3)

คนที่มีความปรารถนาที่ชั่วร้ายไม่อาจมองเห็นสิ่งต่างๆ จากมุมมองของพระเจ้าและไม่อาจขอสิ่งที่พระเจ้าทรงเห็นว่าดีได้อย่างจริงใจ เขาปรารถนาสิ่งต่างๆ ฝ้ายโลกและพยายามใช้พระเจ้าเป็นเครื่องมือในการได้สิ่งเหล่านั้น

คริสเตียนควรปรารถนาถึงสิ่งที่ดีที่สุดของพระเจ้าได้ พระวิญญาณบริสุทธิ์จะทรงนำเขาให้อธิษฐานตามน้ำพระทัยของพระเจ้า

เราต้องเต็มใจเชื่อฟังและเต็มใจให้พระองค์ทำให้เราอิมใจในวิถีของพระองค์ครับ

(9) ความไม่เชื่อ

แต่ถ้าไม่มีความเชื่อแล้ว จะไม่เป็นที่พอพระทัยเลย เพราะว่าผู้ที่จะมาเฝ้าพระเจ้านั้น ต้องเชื่อว่าพระองค์ทรงดำรงพระชนม์อยู่ และพระองค์ทรงเป็นผู้ประทานบำเหน็จแก่คนเหล่านั้นที่แสวงหาพระองค์ (ฮีบรู 11:6)

การไม่เชื่อในพระสัญญาของพระเจ้าก็คือการไม่ไว้วางใจพระลักษณะของพระองค์ ความสัมพันธ์กับพระเจ้าโดยการอธิษฐานเพิ่มพูนความเชื่อของเราในพระองค์

ความคิดสรุป

บางครั้งคนไม่ได้จัดการกับสิ่งกีดขวางและแทบทหยุดอธิษฐานโดยสิ้นเชิง สิ่งกีดขวางเหล่านี้อาจหลีกเลี่ยงได้ด้วยความช่วยเหลือของพระเจ้า

เราควรหยุดและมองหาปัญหาเวลาที่ตระหนักว่าไม่ได้มีความปรารถนาจะอธิษฐานอีกต่อไปหรือถ้าหากเขามักไม่รู้ลึกถึงชีวิตฝ่ายวิญญาณในการอธิษฐาน

สำหรับการแบ่งปันภายในกลุ่ม

แบ่งปันว่ามีอุปสรรคอะไรบ้างที่บางครั้งขัดขวางชีวิตการอธิษฐานของคุณ ถามคนอื่นให้พิจารณารายชื่ออุปสรรคต่างๆที่เป็นไปได้แล้วแบ่งปัน

ทำพันธสัญญาอย่างเจาะจงที่จะจัดการกับอุปสรรคต่างๆในปัจจุบัน

อธิษฐาน

พระบิดาในสวรรค์

ขอบคุณพระองค์ที่ประทานอธิสิทธิ์ในการพูดคุยกับพระองค์ให้แก่ข้าพระองค์

ข้าพระองค์อยากให้การกระทำต่างๆที่ข้าพระองค์ทำต่อคนอื่นๆทำให้พระองค์พอพระทัย ข้าพระองค์อยากถ่อมใจและเมตตาทุกโทษ ข้าพระองค์อยากพากเพียรอธิษฐานจนกว่าพระองค์ทรงแสดงให้ข้าพระองค์เห็นว่าพระองค์ประสงค์จะทำอะไรกับคำขอของข้าพระองค์

ข้าพระองค์ต้องการให้แรงใจของข้าพระองค์ซื่อตรงและบริสุทธิ์ ข้าพระองค์ต้องการอธิษฐานด้วยความเชื่อเพื่อให้เป็นไปตามน้ำพระทัยของพระองค์

พระบิดาเจ้าข้า ข้าพระองค์ให้คุณค่าเวลากับพระองค์ โปรดช่วยข้าพระองค์หลีกเลี่ยงสิ่งต่างๆที่จะกีดขวางความสัมพันธ์ของข้าพระองค์กับพระองค์ โปรดสอนข้าพระองค์อธิษฐาน

อาเมน

การบ้าน

อ่านพระธรรม 1 ทิโมธี 2:1-8 จากเนื้อหานี้ คุณจะอธิบายคุณลักษณะของคนที่มีอธิษฐานอย่างที่เราเจ้าประสงค์ว่าอย่างไร?

บทที่ 22

ความสัมพันธ์

ความคิดหลัก

“หลักการของพระเจ้าแนะนำและทำให้ความสัมพันธ์ต่างๆของผมบรรลุผล”

วัตถุประสงค์ของบทเรียน

เพื่อประยุกต์ใช้หลักการแห่งความรัก สันติ และความเคารพ

บทนำ

คุณไม่อาจมีคุณภาพแห่งความอดทนและการยกโทษแบบคริสเตียนได้โดยไม่มีความสัมพันธ์กับคนอื่น

► คุณภาพและกิจกรรมแบบคริสเตียนอย่างอื่นที่ต้องการคนอื่นจะมีอะไรบ้าง? (ความรัก เอกภาพ การสามัคคีธรรม การตรวจสอบได้ ความปรานี)

สิ่งต่างๆเหล่านี้เกิดขึ้นในความสัมพันธ์กับคนอื่น คุณภาพต่างๆพัฒนาและแสดงให้เห็นได้ในความสัมพันธ์เท่านั้น นั่นหมายความว่าความสัมพันธ์ของเรากับคนมีผลกระทบมากต่อการพัฒนาฝ่ายวิญญาณของเรา

มีหลักการอย่างน้อยสามหลักการในพระคัมภีร์ที่ประยุกต์ใช้ได้กับความสัมพันธ์ทุกประเภทของมนุษย์ นั่นคือ หลักการแห่งสันติ ความรัก และความเคารพ

หลักการแห่งสันติ

จงมุ่งมั่นที่จะได้อยู่อย่างสงบสุขกับทุกคนและที่จะได้ความบริสุทธิ์ เพราะถ้าปราศจากความบริสุทธิ์แล้ว ก็จะไม่มีการได้เห็นองค์พระผู้เป็นเจ้าเลย (ฮีบรู 12:14)

พระคัมภีร์ข้อนี้กล่าวเน้นถึงความสำคัญของความสัมพันธ์ การแสวงหาสันติกับทุกคนเชื่อมโยงอย่างใกล้ชิดกับความบริสุทธิ์

ในการแสวงหาสันตินั้นอย่างน้อยที่สุดคุณจะต้องปฏิบัติต่อทุกคนอย่างที่คุณติดค้างกับพวกเขาเอาไว้ คุณต้องให้ความขอบคุณ ความเคารพ หรือการเชื้อพึงกับคนที่ติดค้าง ถ้าหากคุณไม่ทำคุณก็มีความผิดที่ก่อความขัดแย้งขึ้น ถ้าหากคุณไม่ได้รับผิดชอบจนเสร็จสิ้น ไม่ได้รักษาสัญญา หรือไม่ได้ให้อย่างที่ควรให้แก่คนอื่น คุณก็ไม่ได้มุ่งแสวงหาสันติ เวลาที่คุณตระหนักว่าคุณไม่ได้ให้สิ่งที่คุณควรให้ คุณควรแสวงหาการยกโทษและทำข้อผูกมัดของคุณให้สำเร็จเท่าที่ทำได้ครับ

แต่การมุ่งแสวงหาสันติเรียกร้องมากกว่าการให้สิ่งที่คุณติดค้าง การแสวงหาสันติยังรวมถึงการให้ความรัก ความปรานีที่คุณไม่ได้ติดค้างด้วย

ถ้าหากคุณอยากได้สันติคุณจะต้องแสวงหาการคืนดีเวลาที่มีความขัดแย้ง คุณจะเต็มใจยกโทษและรับการยกโทษ คุณจะไม่วุ่นทักท้วงว่าฟื้นฟูสันติไม่ได้ คุณจะไมยอมรับการแยกทางกันอย่างถาวรง่าย ๆ

พระเยซูตรัสว่าคุณต้องไปหาคนที่ทำผิดต่อคุณและอธิบายแก่เขาว่าเขาทำได้ทำอะไรลงไป (มัทธิว 18:15) ถ้าหากคุณมองว่าเรื่องเล็กน้อยเกินไปไม่ควรค่าแก่การเผชิญหน้า คุณก็ไม่ควรบอกเรื่องนี้กับคนอื่นหรือยังขุนเคืองใจต่อคนที่ทำผิด

พระเยซูตรัสว่าเราต้องเต็มใจยกโทษเจ็ดสิบคูณเจ็ดครั้ง (มัทธิว 18:21-22) เหตุผลที่คนมักละทิ้งคริสตจักรและล้มเลิกฝ่ายวิญญาณคือความขุ่นเคืองใจจากการถูกคริสเตียนทำร้าย ความขุ่นเคืองใจมักมาก่อนความล้มเหลวฝ่ายวิญญาณอื่นๆ

เวลาที่คนปฏิเสธไม่ยอมยกโทษ ชีวิตด้านหนึ่งของเขาก็ต่อต้านสิทธิอำนาจของพระเจ้าเพราะว่าพระเจ้าทรงเรียกร้องให้เรายกโทษ ชีวิตด้านนั้นกลายเป็นดินแดนที่ซาตานใช้ส่งผลกระทบต่องานด้านอื่นๆได้ ถ้า

หากคนปฏิเสธไม่ยอมยกโทษ อีกไม่ช้าเขาก็จะไม่สามารถต้านทานการทดลองต่างๆ ที่ดูเหมือนกับว่าไม่สัมพันธ์อย่างสิ้นเชิงได้

พื้นฐานของการละเมิดส่วนบุคคลทุกอย่างอยู่ที่คุณค่าของเราต่อสิทธิของเรา เรารู้สึกขุ่นเคืองใจเวลาที่ 'ไม่ได้รับ' เพราะเราเชื่อว่าเรานั้นสมควรได้รับการปฏิบัติหรือความเคารพบางอย่าง เราเชื่อว่าเราสมควรได้รับมากกว่าสิ่งที่ได้รับ

กุญแจของการยกโทษคนอื่นคือการเข้าใจถึงการไถ่ การไถ่หมายถึงการชดเชยคืน เนื่องจากพระเจ้าทรงไถ่ เราเราจึงเป็นของพระองค์และสิทธิต่างๆ ของเราก็เป็นของพระองค์ เราต้องตั้งใจยอมสิทธิของเราให้แก่พระเจ้า คุณอาจอธิษฐานว่า “พระเจ้าข้า ข้าพระองค์รู้ว่าสิทธิทั้งหมดของข้าพระองค์เป็นของพระองค์ ข้าพระองค์อยากให้พระองค์ดูแลสิทธิเหล่านั้นและประทานสิ่งที่พระองค์เห็นว่าดีสำหรับข้าพระองค์เท่านั้น” จากนั้นเวลาที่คนปฏิบัติดีต่อคุณ คุณก็ขอบคุณพระเจ้าที่ทรงอนุญาตให้คุณได้รับสิทธินั้น เวลาที่คนปฏิบัติไม่ดีต่อคุณคุณก็จดจำได้ว่าพระเจ้าทรงควบคุมสิทธิของคุณและพระองค์ทรงเห็นว่าคุณควรพัฒนามากขึ้นโดยไม่มีสิทธินั้นๆ ในขณะนั้น

ที่ปรึกษาฝ่ายโลกมักให้คำแนะนำที่มุ่งช่วยให้คุณควบคุมและเปลี่ยนคนที่ก่อปัญหาให้แก่คุณ นั่นไม่ใช่สิ่งสำคัญอันดับแรกครับ

เมื่อคุณยกโทษคนอื่น คุณก็กำลังยอมจำนนต่อพระเจ้าและอนุญาตให้พระองค์พัฒนาคุณอย่างที่คุณสมควรเลือก หลักการแห่งการยอมจำนนสิทธิของคุณต่อพระเจ้านี้ประยุกต์ใช้กับความสัมพันธ์กับมนุษย์ทุกความสัมพันธ์ (พระคัมภีร์อื่นๆ ที่อ้างอิงถึงการยกโทษได้แก่พระธรรมโคโลสี 3:13, มัทธิว 6:15 และโรม 12:19)

หลักการแห่งความรัก

คนที่เราไม่ได้ติดค้างอะไรเราก็ยังคงต้องปฏิบัติต่อเขาด้วยความรัก เพราะเราได้รับพระคุณ เราจึงเป็นหนี้ต่อพระเจ้า เราไม่อาจจ่ายกลับคืนแก่พระองค์ พระองค์ไม่ได้ทรงมีความจำเป็นต่างๆ แต่พระองค์ทรงบอกเราให้มอบความรักจากพระเจ้าที่เราเองไม่สมควรได้รับให้แก่คนอื่น

อย่าเป็นหนี้อะไรใครเลย นอกจากความรักซึ่งมีต่อกัน เพราะว่าผู้ที่รักคนอื่น ก็ได้ปฏิบัติตามธรรมเนียมบัญญัติครบถ้วนแล้ว (โรม 13:8)

ความรักเป็นหลักฐานว่าใครเป็นคริสเตียนที่แท้จริง

ถ้าใครกล่าวว่า “ข้าพเจ้ารักพระเจ้า” แต่ใจยังเกลียดชังพี่น้องของตน เขาเป็นคนพุดมูสา เพราะว่าผู้ที่ไม่รักพี่น้องของตนที่มองเห็นแล้ว จะรักพระเจ้าที่มองไม่เห็นไม่ได้ (1 ยอห์น 4:20)

มีความรักพิเศษอยู่ท่ามกลางผู้เชื่อคริสเตียน และพระเยซูทรงถือการกระทำและท่าทีของคุณที่มีต่อผู้เชื่อคนอื่นเป็นการส่วนพระองค์ พระองค์จะตรัสที่การพิพากษาว่า “เราบอกความจริงกับท่านทั้งหลายว่า ซึ่งพวกท่านได้ทำกับคนใดคนหนึ่งที่เล็กน้อยที่สุดในพี่น้องของเรา ก็เหมือนทำกับเราด้วย” (มัทธิว 25:40)

แต่เราต้องแสดงออกถึงความรักแบบคริสเตียนไม่เพียงแต่กับคริสเตียนคนอื่นๆ เท่านั้น

พระธรรมมัทธิว 5:44-45 พระเยซูตรัสว่า

แต่เราบอกพวกท่านว่า จงรักศัตรูของท่าน และจงอธิษฐานเพื่อบรรดาคนที่ข่มเหงพวกท่าน เพื่อว่าพวกท่านจะเป็นบุตรของพระบิดาของท่านผู้สถิตในสวรรค์ เพราะว่าพระองค์ทรงให้ดวงอาทิตย์ของพระองค์ขึ้นส่องสว่างแก่คนดีและคนชั่วเสมอกัน และให้ฝนตกแก่คนชอบธรรมและคนอธรรม

บางคนปราณืต่อคนที่ทำร้ายได้ยาก แต่ไม่มีข้ออ้างที่จะหยาบคาย เราต้องไม่ปฏิบัติต่อคนอื่นอย่างที่เราสมควรได้รับ เราต้องปฏิบัติต่อพวกเขาด้วยความรักและความปราณืไม่ว่าพวกเขาจะสมควรได้รับ

หรือไม่ก็ตาม เราจำเป็นต้องจดจำว่าเมื่อเราเป็นคนบาปนั้น เราไม่ได้สมควรต่อความรักของพระเจ้าเลย แต่พระองค์ก็ทรงรักเราอยู่ดี (ทิตัส 3:2-3)

หลักการแห่งความเคารพ

► ถ้าหากผมให้ธนบัตรเงินหนึ่งร้อยดอลลาร์หนึ่งใบที่ฉีกและสกปรก คุณจะอยากได้หรือเปล่า? คุณจะปฏิเสธเพราะว่ามันฉีกสกปรกหรือเปล่า?

คุณจะได้รับมันเอาไว้เพราะมันมีคุณค่าที่ไม่ขึ้นอยู่กับสภาพของมัน

ทุกคนสมควรได้รับความเคารพเพราะว่ามนุษย์ถูกสร้างขึ้นตามพระฉายาของพระเจ้า (ปฐมกาล 1:17) พระฉายาของพระเจ้าให้คุณค่าโดยเนื้อแท้แก่ทุกคน

ถึงแม้ว่าคนๆหนึ่งไม่มีความเฉลียวฉลาดมากหรือขาดทักษะ ขาดการอบรม และสิ่งอื่นๆที่ทำให้เขาประสบความสำเร็จหรือเป็นประโยชน์ตามมาตรฐานโดยทั่วไป แต่เขาก็มีคุณค่าเพราะเขาเป็นคนที่ถูกสร้างขึ้นตามพระฉายาของพระเจ้า

คุณค่าโดยเนื้อแท้ของคนยังคงอยู่ถึงแม้ว่าตัวเขานั้นจะทำให้คุณค่าตัวเองลดลงด้านอื่นจากการตัดสินใจที่โง่เขลาก็ตาม เขาอาจออกจากโรงเรียน ทำลายสุขภาพตัวเอง และก่อนิสัยที่ไม่ดีต่างๆ แต่เขามีค่าในฐานะบุคคลซึ่งมีวิญญาณอันเป็นอมตะตามพระฉายาของพระเจ้า

เราควรแสดงออกถึงความเคารพเมื่อมีการติดต่อกับผู้คนทุกครั้งเนื่องจากคุณค่าโดยเนื้อแท้ของพระเจ้าที่มีอยู่ในมนุษย์ ความสุภาพเพื่อเป็นการกระทำขั้นต่ำที่สุดที่พึงกระทำครับ

การชักใยและการหลอกลวงเป็นสิ่งที่ผิดเพราะว่าทุกคนตัดสินใจโดยมีผลลัพธ์ที่คงอยู่ชั่วนิรันดร์และจำเป็นต้องรู้ถึงปัจจัยที่แท้จริงในการตัดสินใจ การทำให้คนๆหนึ่งทำสิ่งที่ถูกต้องด้วยเหตุผลที่ผิดไม่ใช่ความสำเร็จเพราะว่าตัวเขานั้นก็ยังไม่ได้อะไรจากการตัดสินใจถูกต้อง

เราควรปฏิบัติต่อคนด้วยความเคารพแม้ในเวลาที่มีพฤติกรรมของเขาผิด การแก้ไขความผิดพลาดและการลงโทษการทำผิด (โดยคนที่มีสิทธิอำนาจเหมาะสม) ก็ต้องทำด้วยความตระหนักว่าเรากำลังรับมือกับผู้ที่เปี่ยมด้วยคุณธรรมซึ่งมีธรรมชาติบางอย่างของพระเจ้าอยู่ครับ

สรุป

พระคัมภีร์ให้คำแนะนำเกี่ยวกับความสัมพันธ์ซึ่งตั้งอยู่บนพื้นฐานหลักการแห่งสันติ ความรัก และความเคารพ มีคำแนะนำต่างๆ สำหรับความสัมพันธ์ระหว่างสามีกับภรรยา พ่อแม่กับลูก นายจ้างกับลูกจ้าง ศิษย์กับอาจารย์กับคริสตจักร และคนสูงอายุกับคนหนุ่มสาว

สำหรับการแบ่งปันภายในกลุ่ม

- ▶ มีตัวอย่างการประยุกต์ใช้หลักการเหล่านี้เป็นจำนวนมาก
- ▶ แบ่งปันและขอตัวอย่างของเวลาที่คนพยายามแสวงหาสันติ
- ▶ แบ่งปันและขอให้สมาชิกทำพันธสัญญาว่าจะยกโทษต่อคนที่ทำให้พวกเขาารู้สึกขุ่นเคืองใจ
- ▶ ถามถึงสถานการณ์ที่คนหนึ่งอาจแสดงความรักแก่อีกคนหนึ่งมากกว่าที่สมควรได้รับ
- ▶ อภิปรายว่าการปฏิบัติต่อคนด้วยความเคารพแม้ในเวลาที่เราไม่พอใจพฤติกรรมผิดๆ เป็นอย่างไร

อธิษฐาน

พระบิดาในสวรรค์

โปรดช่วยข้าพระองค์ให้ใช้ชีวิตตามหลักการแห่งสันติ ความรัก และความเคารพตามพระคัมภีร์ในทุกความสัมพันธ์ของข้าพระองค์

ข้าพระองค์อยากจะยกโทษคนทำผิดต่อข้าพระองค์ โปรดช่วยข้าพระองค์ให้มุ่งแสวงหาการคืนดีกับคนที่ขัดแย้งกับข้าพระองค์

ข้าพระองค์อยากมีความรักต่อคนอื่นซึ่งอยู่เหนือความอดทนของมนุษย์โดยทั่วไป

โปรดช่วยข้าพระองค์ให้เคารพทุกคนในฐานะที่เป็นคนที่ถูกสร้างขึ้นตามพระฉายาของพระองค์

อาเมน

การบ้าน

อ่านพระธรรมเอเฟซัส 5:22-6:9 เพื่อรับคำแนะนำเกี่ยวกับพฤติกรรมในความสัมพันธ์ต่างๆ ระบุถึงสิ่งที่คุณควรปฏิบัติต่อความสัมพันธ์ให้ต่างไปจากเดิม

บทที่ 23

รูปแบบการใช้ชีวิตอย่างระมัดระวังแบบคริสเตียน

ความคิดหลัก

“ชีวิตประจำวันของผมแสดงให้เห็นว่าผมจริงจังกับการทำให้พระเจ้าพอพระทัย”

วัตถุประสงค์ของบทเรียน

เพื่อเรียนรู้เกี่ยวกับหลักการก้าวกระโดดที่แนะนำวิธีเลือกรูปแบบการใช้ชีวิตแบบเจาะจงต่างๆ

บทนำ

► คุณเคยสังเกตความแตกต่างระหว่างคริสเตียนโดยเฉพาะอย่างยิ่งเมื่อเป็นคำถามเกี่ยวกับสิ่งที่ทำและไม่ทำหรือไม่? ทั้งๆที่พวกเขาใช้พระคัมภีร์เล่มเดียวกันแต่ความเหล่านี้อาจเกิดขึ้นเพราะอะไร? เนื่องจากมีความแตกต่างอยู่มากระหว่างคริสเตียน ดังนั้นสิ่งที่เราทำมีความสำคัญหรือไม่? เพราะอะไร?

ไม่ใช่คริสเตียนทุกคนเห็นด้วยกับรายละเอียดเกี่ยวกับวิธีใช้ชีวิตตามหลักการและคุณค่าจากพระคัมภีร์ กระนั้นคริสเตียนต้องจริงจังในการใช้ชีวิตให้สอดคล้องกับสิ่งที่เชื่อ

พฤติกรรม การเลือกความบันเทิง และเครื่องแต่งกายล้วนแสดงให้เห็นบางอย่างเกี่ยวกับความโน้มเอียงแห่งจิตใจ

ต่อไปนี้เป็นหลักการบางอย่างที่ผู้เชื่อทุกคนควรจดจำเมื่อพยายามแยกแยะสิ่งที่ดีที่สุดที่เกี่ยวข้องกับรูปแบบการใช้ชีวิตแบบเจาะจงบางอย่าง

หลักการสำหรับการตัดสินใจเลือกรูปแบบการใช้ชีวิต

(1) เราต้องเชื่อฟังพระบัญชาของพระคัมภีร์ทั้งสิ้นที่มีต่อคริสเตียน

พระเยซูตรัสในพระธรรมมัทธิว 5:19 ว่า

เพราะฉะนั้น ใครทำให้ข้อเล็กน้อยเพียงข้อหนึ่งในพระบัญญัตินี้ มีความสำคัญน้อยลง และสอนคนอื่นให้ทำอย่างนั้นด้วย คนนั้นจะได้ชื่อว่าเป็นผู้เล็กน้อยที่สุดในแผ่นดินสวรรค์ แต่ใครที่ประพฤติและสอนตามธรรมบัญญัติ คนนั้นจะได้ชื่อว่าเป็นใหญ่ในแผ่นดินสวรรค์

เราไม่อาจเพียงแต่เลือกประเด็นต่างๆที่เราคิดว่าสำคัญที่สุด ไม่มีพระบัญชาจากพระคัมภีร์ใดที่ไม่สำคัญ เสียจนจะละเลยได้

(2) พระบัญชาต่างๆของพระเจ้ามีเพื่อประโยชน์ของเรา

เฉลยธรรมบัญญัติ 10:12-13

และบัดนี้ คนอิสราเอล พระยาห์เวห์พระเจ้าของท่านมีพระประสงค์อะไรจากท่าน? นอกจากให้ยำเกรงพระยาห์เวห์พระเจ้าของท่าน ให้ดำเนินตามทางทั้งสิ้นของพระองค์ ให้รักพระองค์ ให้ปรนนิบัติพระยาห์เวห์พระเจ้าของท่านด้วยสุดจิตสุดใจของท่าน และให้รักษาพระบัญญัติของพระยาห์เวห์ และกฎเกณฑ์ของพระองค์ ซึ่งข้าพเจ้ากำลังบัญชาท่านในวันนี้ เพื่อประโยชน์ของท่าน

พระเจ้าไม่ได้ทรงกีดขวางสิ่งที่ดีจากเราหรือไม่ได้ทรงบัญชาสิ่งที่เป็นอันตรายแก่เรา การที่เรามีข้อจำกัดต่างๆของพระองค์เป็นสิ่งที่ดี การปฏิเสธคำแนะนำต่างๆเป็นการสงสัยพระปัญญาและความรักของพระองค์ เราพิสูจน์ได้ว่าเรามีความเชื่ออย่างแท้จริงในความประเสริฐและพระปัญญาของพระเจ้าเวลาที่เราเชื่อฟังคำสั่งสอนแห่งพระวจนะแทนทำตามความคิดของมนุษย์

(3) เสรีภาพแบบคริสเตียนไม่ใช่เสรีภาพจากการเชื่อฟังพระเจ้า

เปาโลเขียนเรื่องนี้ถึงคริสเตียนในพระธรรม 1 โครินธ์ 9:21

ต่อพวกที่อยู่นอกธรรมบัญญัติ (ของโมเสส) ข้าพเจ้าก็ (ใช้ชีวิต) เป็นเหมือนคนนอกธรรมบัญญัติ (ข้าพเจ้าไม่ได้อยู่นอกพระบัญญัติของพระเจ้า แต่อยู่ใต้พระบัญญัติแห่งพระคริสต์) เพื่อจะได้พวกที่อยู่นอกธรรมบัญญัตินั้นมา

เราถูกกู้จากธรรมบัญญัติซึ่งเป็นเครื่องมือแสดงความชอบธรรมทั้งจากระบบโมเสสและทั้งจากข้อกำหนดทางศีลธรรมของพระเจ้าเพราะเราได้รับความรอดโดยพระคุณไม่ใช่โดยการทำให้พระบัญชาของพระเจ้าสำเร็จ เราถูกกู้จากการลงโทษแห่งธรรมบัญญัติเนื่องจากพระเจ้าทรงยกโทษบาปที่เราได้กระทำ

อย่างไรก็ตาม เราไม่ได้เป็นอิสระจากข้อกำหนดในการเชื่อฟังพระเจ้า ดังที่พระคัมภีร์ข้างต้นแสดงให้เห็น เราอยู่ภายใต้สิทธิอำนาจของพระเจ้า พระคัมภีร์เปิดเผยถึงน้ำพระทัยของพระองค์ที่ทรงมีต่อเราครับ

เมื่อท่านทั้งหลายพ้นจากบาปแล้ว ท่านก็ได้เป็นทาสของความชอบธรรม (โรม 6:18)

(4) ถ้าหากเรารักพระเจ้าเราก็อยากรู้น้ำพระทัยของพระองค์ ไม่ใช่หลีกเลี่ยงน้ำพระทัยของพระองค์

พระธรรม 1 ยอห์น 5:2-3 กล่าวว่า

ข้อนี้ เราจึงรู้ว่าเรารักคนทั้งหลายที่เป็นลูกของพระเจ้า คือเมื่อเรารักพระเจ้า และประพฤติตามพระบัญญัติของพระองค์ เพราะว่าความรักต่อพระเจ้าเป็นอย่างนี้ คือเมื่อเราประพฤติตามพระบัญญัติของพระองค์ และพระบัญญัติของพระองค์นั้นไม่เป็นภาระหนักเกินไป

คนที่รักพระเจ้าจะไม่ถามเป็นอย่างแรกว่า “พระเจ้าจะทรงกล่าวโทษผมที่ทำอย่างนี้หรือเปล่า?” แต่จะถามว่า “พระเจ้าจะทรงพอพระทัยมากที่สุดกับอะไร?” (โคโลสี 1:10)

(5) พระคัมภีร์ให้พื้นฐานสำหรับการกำหนดกฎเจาะจงต่างๆสำหรับชีวิตของเรา

พระคัมภีร์ไม่ได้ให้หลักการทั่วไปเท่านั้น เนื้อความบางเนื้อความที่ระบุไว้อยู่ในการบ้านให้พื้นฐานสำหรับรูปแบบการใช้ชีวิตอย่างระมัดระวังแบบคริสเตียน บางเนื้อความให้คำชี้แนะเจาะจงเกี่ยวกับรูปแบบการใช้ชีวิตแบบคริสเตียน

(6) กฎเกี่ยวกับรายละเอียดต่างๆของชีวิตไม่ได้เป็นความเชื่อที่สำคัญที่สุดของเรา

พวกฟาริสีทำผิดพลาดที่เน้นมากที่สุดที่สิ่งต่างๆที่ไม่สำคัญ ในพระธรรมมัทธิว 23:23 พระเยซูตรัสแก่พวกเขา

วิบัติแก่พวกเจ้า พวกธรรมาจารย์และพวกฟาริสี คนหน้าซื่อใจคด เพราะพวกเจ้าถวายนิตยทานที่เป็นสระแห่น้ำ ลูกผักชี และยี่ห่วย แต่เรื่องที่สำคัญกว่าในธรรมบัญญัติ คือความยุติธรรม ความเมตตา และความเชื่อนั้นพวกเจ้ากลับละเลย การถวายนิตยทานนั้นเจ้าก็ควรปฏิบัติ แต่ไม่ควรละเลยเรื่องที่สำคัญนั้นด้วย

พระคัมภีร์ข้อนี้ไม่ได้บอกว่ามีความจริงที่ไม่สำคัญ แต่กล่าวว่าบางอย่างสำคัญกว่าบางอย่าง เราควรพูดถึงสิ่งที่สำคัญมากที่สุดให้มากที่สุด

(7) รักษากฎไม่เพียงพอจะพิสูจน์ถึงการเชื่อฟังหรือความรักของเราที่มีต่อพระเจ้า

ในการโต้เถียงเดียวกันกับพวกฟาริสี พระเยซูตรัสว่า (มัทธิว 23:25)

วิบัติแก่เจ้า พวกธรรมาจารย์และพวกฟาริสี คนหน้าซื่อใจคด เพราะพวกเจ้าขัดชำระถ้วยชามแต่ภายนอก ส่วนภายในถ้วยชามนั้นเต็มด้วยการโจรกรรมและการมัวเมาภิเลศ

คนๆหนึ่งอาจใช้ชีวิตอย่างเข้มงวดแต่ไม่ได้รักพระเจ้าหรือแม้แต่เชื่อฟังพระองค์โดยสมบูรณ์ในทางตรงข้ามคนๆหนึ่งอาจรักพระเจ้าอย่างหมดใจแต่ไม่เห็นเหตุผลในมาตรฐานบางข้อ ดังนั้นคนที่เข้มงวดกว่าจึงไม่จำเป็นต้องเป็นฝ่ายวิญญูณมากกว่าครับ

(8) ความมั่นใจในพยานชีวิตของคนอื่นไม่ได้ขึ้นอยู่กับรายละเอียดเล็กๆน้อยๆเกี่ยวกับรูปแบบการใช้ชีวิตของเขา

ในพระธรรมโรม 14:10 เปาโลถามบรรดาคริสเตียนว่า

แต่ตัวท่านเล่า ทำไมจึงกล่าวโทษพี่น้องของท่าน? หรือท่านผู้เป็นอีกฝ่ายหนึ่ง ทำไมท่านจึงดูหมิ่นพี่น้องของท่าน? เพราะว่าเราทุกคนต้องยืนอยู่หน้าบัลลังก์พิพากษาของพระเจ้า

พระคัมภีร์ข้อนี้ปรากฏในเนื้อความที่มีการโต้เถียงเกี่ยวกับมุมมองที่บรรดาคริสเตียนมีต่อประเด็นที่ใช้การได้ต่างๆ มีความไม่เห็นด้วยอย่างจริงจังเกี่ยวกับสิ่งที่ควรทำและไม่ควรทำ

ผู้เชื่อคนหนึ่งอาจไม่เห็นด้วยกับการแปลความหมายของเราในเนื้อความพระคัมภีร์บางเนื้อความหรือเขาอาจไม่เห็นอันตรายของบางอย่างที่เราปฏิเสธ อาจเป็นได้ว่าพระเจ้าทรงกำลังทำงานในชีวิตของเขาในด้านที่ต่างออกไปหรือพระเจ้าอาจวางเขาอยู่ในบริบททางวัฒนธรรมที่ต่างออกไป นั่นไม่ได้หมายความว่าคนๆ นั้นไม่ใช่คริสเตียนที่แท้จริงครับ

(9) อุดกั้นต่อความคิดเห็นที่หลากหลายไม่ได้เป็นข้ออ้างให้กับความประมาทส่วนตัว

“ขอให้ทุกคนมีความแน่ใจในความคิดเห็นของตนเถิด” (โรม 14:5ข)

แต่คนที่มีความสงสัยอยู่นั้น ถ้าเขากินก็มีความผิด เพราะเขาไม่ได้กินตามที่ตนเชื่อ ทั้งนี้เพราะการกระทำใดๆ ที่ไม่ได้เกิดจากความเชื่อก็เป็นบาปทั้งสิ้น (โรม 14:23)

มีผลลัพธ์ซึ่งก่อให้เกิดความหายนะเวลาที่คนขัดแย้งใจสำนึกของตนเอง ถ้าหากคนตัดสินใจทำบางอย่างที่คิดว่าผิด เขาก็มีความผิดที่ทำบาป มีพระพรเวลาที่คนดำเนินชีวิตอยู่ในความสว่างที่พระเจ้าประทานให้แก่เขา (1 ยอห์น 1:7)

สำหรับการแบ่งปันภายในกลุ่ม

การเริ่มอภิปรายหัวข้อนี้ทำได้โดยง่าย นักศึกษาบางคนอาจเน้นถึงความจำเป็นสำหรับคริสตจักรต่างๆ ที่จะกำหนดกฎพฤติกรรมขึ้น นักศึกษาคนอื่นๆ อาจเน้นถึงความอดกั้นต่อความแตกต่าง

พยายามพิจารณาแต่ละหลักการจากหลักการเก่าประการซึ่งระบุไว้ข้างต้นอย่างเป็นธรรม

► ถาม “มีหลักการใดบ้างที่คุณคิดว่าหลายคนหลงลืมไป?”

► ถาม “หลักการใดบ้างที่ท่านน่าจะหลงลืมได้มากที่สุด?”

อธิษฐาน

พระบิดาในสวรรค์

โปรดช่วยข้าพระองค์ให้ใช้ชีวิตอย่างสอดคล้องต่อพระบัญชาต่างๆแห่งพระวาระของพระองค์ ข้าพระองค์รู้ว่าทุกอย่างที่พระองค์ทรงบัญชามีความสำคัญ

โปรดช่วยข้าพระองค์สละยึดถือจิตใจสำนึกของข้าพระองค์ โปรดช่วยให้ข้าพระองค์มีท่าทีแบบคริสเตียนต่อคนที่ไม่เห็นด้วยกับข้าพระองค์

ข้าพระองค์อยากให้ความเชื่อของข้าพระองค์แสดงให้เห็นในทุกอย่างที่ทำ โปรดช่วยข้าพระองค์ในชีวิตทุกด้านเพื่อให้การตัดสินใจต่างๆทำให้ชีวิตของข้าพระองค์เป็นตัวอย่างที่ดีถึงพระคุณของพระองค์

อาเมน

การบ้าน

ศึกษาพระคัมภีร์ต่อไปนี้อย่างถี่ถ้วนเพื่อหาพื้นฐานพฤติกรรมที่ควรระมัดระวังแบบคริสเตียน

- 1 โครินธ์ 6:19-20
- 1 โครินธ์ 10:31
- 1 โครินธ์ 11:14-15
- 1 ทิโมธี 2:9-10
- 1 เปโตร 3:3-4
- เฉลยธรรมบัญญัติ 22:5
- สดุดี 19:14
- สดุดี 101:3

คุณควรตั้งมาตรฐานส่วนตัวอะไรบ้างให้อยู่บนพื้นฐานของพระคัมภีร์เหล่านี้?

บทที่ 24

คำพูดของคริสเตียน

ความคิดหลัก

“มีหลักการจากพระคัมภีร์สำหรับการพูดคุยสนทนาของผม”

วัตถุประสงค์ของบทเรียน

เพื่อเรียนรู้ถึงกฎจากพระคัมภีร์ที่ช่วยให้การพูดคุยสนทนาของคริสเตียนถวายพระเกียรติแก่พระเจ้า

บทนำ

มีคำกล่าวเก่าแก่ว่า “ปากกามีอำนาจมากกว่าดาบ”

► นั้นหมายความว่าอะไร?

หมายความว่าความคิด การโน้มน้าวใจ การสื่อสารมีอำนาจ การจูงใจคนอาจทำให้คุณบรรลุผลได้

มากกว่าการบังคับคน ความคิดหรือแนวคิดสามารถแผ่ขยายและส่งอิทธิพลต่อคนจำนวนมาก

พระคัมภีร์พูดถึงเกี่ยวกับอำนาจของคำพูดที่ก่อผลดีหรือก่อผลร้าย พระเจ้าทรงมอบหมายผู้สื่อสารซึ่งเป็นมนุษย์ให้กระทำการแห่งความรอดให้สำเร็จโดยฤทธิ์เดชแห่งพระกิตติคุณ

หลักการจากพระคัมภีร์สำหรับการพูดคุยสนทนา

เราใช้คำพูดของเราเพื่อบรรลุสิ่งดีและหลีกเลี่ยงสิ่งชั่วร้ายได้อย่างไร? พระคัมภีร์ให้หลักการบางอย่างคือ

(1) อย่าพูดมากเกินไป

คนเขลาพูดมากซ้ำซาก... (ปัญญาจารย์ 10:14)

พูดมากคำยอมนำบาปได้ แต่คนที่ยับยั้งปากของตนก็เป็นคนฉลาด (สุภาษิต 10:19)

แม้คนโง่หากนิ่งเสียก็นับว่ามีปัญญา เมื่อเขาปิดปากของตนก็นับว่ามีความคิด (สุภาษิต 17:28)

ดังนั้นอย่าพูดมากเกินไป คนพูดมากเกินไปไม่ให้คุณค่าอย่างเหมาะสมกับคำพูดของตัวเองและคำพูดของคนอื่น เขาพูดสิ่งต่างๆที่ไม่ได้หมายความว่าจริงและเขาก็คิดว่าคนอื่นก็ทำแบบเดียวกัน เขาให้ความคิดเห็นโดยไม่มีความรู้ คุณไม่ต้องให้ความคิดเห็นเกี่ยวกับสิ่งที่คุณไม่มีความรู้ ไม่ใช่ทุกความคิดเห็นมีความเห็นเท่าเทียมกัน

(2) อย่าพูดก่อนคิด

อย่าให้ความรู้สึกของคุณทำให้คุณพูดสิ่งที่ตัวคุณจะไม่เสียใจในภายหลัง

น้องที่รักของข้าพเจ้า จงเข้าใจในเรื่องนี้ คือให้ทุกคนไวในการฟัง ช้าในการพูด ช้าในการโกรธ (ยากอบ 1:19)

คนโง่ระบายความโกรธออกมาเต็มที่ แต่คนมีปัญญาจะยับยั้งไว้เงียบๆ (สุภาษิต 29:11)

คนที่โกรธช้าก็มีความเข้าใจมาก แต่คนที่โกรธเร็วก็ยกย่องความโง่ (สุภาษิต 14:29)

(3) อย่าตัดสินสถานการณ์เมื่อแรกเห็น

คนตอบก่อนจะได้ยิน ก็เป็นความโง่และความขายหน้าแก่เขา (สุภาษิต 18:13)

ผู้แถลงคดีของตนก่อนดูเหมือนเป็นฝ่ายถูก จนกว่าฝ่ายตรงข้ามจะมาสอบสวนเขา (สุภาษิต 18:17)

ความขัดแย้งส่วนใหญ่เกิดจากความเข้าใจผิด เวลาและความระมัดระวังรอบคอบคลี่คลายความขัดแย้งต่างๆได้ ถ้าหากคนที่มีความเสี่ยงว่าเป็นคนซื่อตรงพูดบางอย่างที่ดูเหมือนผิดสำหรับคุณ อย่าด่วนตัดสินเขาครับ

คนที่ผ่านไปอยู่เรื่องทะเลาะวิวาทซึ่งไม่ใช่เรื่องของตน ก็เหมือนคนดึงหูสุนัข (สุภาษิต 26:17)

(4) ระวังอารมณ์ขัน

คำพูดสร้างผลกระทบได้ ดังนั้นอารมณ์ขันที่ไม่มีการควบคุมก็เหมือนกับอาวุธที่อยู่ในมือของคนบ้า

คนบ้าขว้างค้อนไฟ ลูกธนู และความตายฉันใด คนที่ล้อเล่นเพื่อนบ้านของตน และกล่าวว่า “ข้าล้อเล่น” ก็ฉันนั้น (สุภาษิต 26:18-19)

อย่าทำให้คนทำผิดพลาดร้ายแรงเนื่องจากเชื่อเรื่องตลกของคุณ อย่าบอกพวกเขาว่าคุณจริงจังเวลาที่คุณไม่ได้จริงจัง - พวกเขาจะไม่เชื่อคุณอีก อย่าทำตลกกับปมด้อยต่างๆที่คนทำอะไรมันไม่ได้ อย่าทำตลกเกี่ยวกับความล้มเหลวของบางคน อย่าเล่าเรื่องตลกที่ทำให้บาปดูเหมือนเป็นเรื่องเล็กๆน้อยๆ

(5) อย่าพูดกับผิดคน มีหลายสถานการณ์ที่สิ่งนี้อาจเกิดขึ้น

ความสัมพันธ์เพื่อการตรวจสอบได้ฝ่ายวิญญาณกำหนดให้มีการรักษาความลับ คุณมีศักยภาพอันยิ่งใหญ่ที่จะช่วยเหลือและเยียวยารักษาคนอื่นได้ถ้าหากคุณเก็บสิ่งต่างๆเป็นความลับได้ คนจะไม่ไว้วางใจบอกคุณเกี่ยวกับข้อมูลส่วนตัวถ้าหากเขาคิดว่าคุณจะบอกคนอื่นครับ

อย่ากระจายข้อมูลเกี่ยวกับความผิดพลาดต่างๆของคนอื่น

คนที่เที่ยวซุบซิบก็เผยความลับ แต่คนที่ไว้วางใจได้ย่อมปิดเรื่องไว้ได้ (สุภาษิต 11:13)

เพราะขาดพิน ไฟก็ดับ และที่ไหนไม่มีคนซุบซิบนิทา การทะเลาะวิวาทก็หยุดไป (สุภาษิต 26:20)

มีหลายครั้งที่จำเป็นต้องพูดบางอย่างออกมาแต่คุณอาจไม่ใช่คนที่ควรพูด คุณพูดแทนคนที่มีสิทธิอำนาจที่จะพูดเรื่องนั้นไม่ได้ครับ

คนซึ่งลาดบอกความขัดแย้งของตัวเองผิดคนแทนที่จะทำตามขั้นตอนในพระธรรมมัทธิว 18:15-17

จงถกเรื่องของเจ้ากับเพื่อนบ้าน และอย่าเผยความลับของอีกฝ่ายหนึ่ง (สุภาษิต 25:9)

(6) รมัดระวังการวิพากษ์วิจารณ์

มีเวลาและวิธีที่ถูกต้องในการวิพากษ์วิจารณ์

ว่ากันต่อหน้า ดีกว่ารักกันลับๆ บาตแผลที่มีตรทำก็ด้วยเจตนาดี...(สุภาษิต 27:5-6ก)

ให้แน่ใจว่าคุณวิพากษ์วิจารณ์ด้วยความตั้งใจจะเสริมสร้างไม่ใช่ทำลาย คุณควรแสดงให้คนที่คุณกำลังวิพากษ์วิจารณ์เห็นว่าคุณห่วงใยเขาและอยากจะช่วยเขา ก่อนที่การวิพากษ์วิจารณ์จะเป็นประโยชน์ได้นั้น จำเป็นต้องมีความสัมพันธ์ที่สมบูรณ์แข็งแรงเสียก่อนครับ

(7) ไม่หลอกลวง

อย่าพูดโกหกต่อกันและกัน เพราะว่าท่านได้ปลดวิสัยมนุษย์เก่ากับพฤติกรรมของมนุษย์นั้นแล้ว (โคโลสี 3:9)

การหลอกลวงเข้ากับชีวิตที่ชั่วร้ายไม่ใช่ชีวิตแบบคริสเตียน

พระยาห์เวห์ทรงเกลียดชังปากที่พูดมุสา แต่ทรงปีติยินดีในคนที่ประพฤติอย่างซื่อสัตย์ (สุภาษิต 12:22)

(8) รักษาคำพูดของคุณให้บริสุทธิ์

และการพูดลามก การพูดเล่นไม่เป็นเรื่อง หรือการพูดหยาบโลน ก็เป็นสิ่งที่ไม่เหมาะสม แต่จงขอบพระคุณดีกว่า (เอเฟซัส 5:4)

อย่าพูดเกี่ยวกับเรื่องอื้อฉาวในอดีตหรือปัจจุบันยกเว้นเมื่อเห็นว่าสมควรที่จะจัดการกับเรื่องนั้นอย่างเป็นทางการ อย่าเล่าเรื่องตลกที่ต้องแอบเล่าแบบลับๆ คนฝ่ายโลกมักใช้คำศัพท์เกี่ยวกับเพศหรือพื้นที่สงวนในคำอุทาน แต่นั่นไม่เหมาะสมสำหรับคริสเตียน การใช้คำที่อ้างถึงพระเจ้าหรือพระเยซูในคำอุทานเวลาเคร่งเครียดเป็นการแสดงไม่แสดงความยำเกรงถ้าหากคุณไม่ได้ร้องหาพระเจ้าเพื่อขอรับความช่วยเหลือด้วยใจจริง

(9) อย่าแบ่งแยกคนด้วยคำพูดของคุณ

คนตลบตะแลงแพร่การวิวาท และผู้ซุบซิบนินทา ก็แยกเพื่อนสนิทออกจากกัน (สุภาษิต 16:28)

มีหกลีงซึ่งพระยาห์เวห์ทรงเกลียด มีเจ็ดสิ่งซึ่งเป็นที่น่าเกลียดน่าชังสำหรับพระองค์...พยานเท็จซึ่ง
หายใจออกมาเป็นคำมูสา และคนที่หว่านความแตกร้างในหมู่พี่น้อง (สุภาษิต 6:16, 19)

อย่าพยายามทำให้ตัวคุณเองดูดีโดยที่คนอื่นต้องเสียหาย อย่าก่อความขัดแย้งระหว่างคนอื่น อย่านินทา
ทำลายความมีประสิทธิภาพของพันธกิจของคนอื่น

ก่อนพูด ไม่เพียงพิจารณาว่า “เป็นความจริงหรือเปล่า” แต่พิจารณาว่า “ผมควรพูดมันเพราะอะไร?” ด้วย
เช่นกัน

สรุป

คริสเตียนควรเต็มใจขอโทษถ้าหากตัวเขาตระหนักว่าได้ทำร้ายคนอื่นด้วยคำพูด เขาควรเต็มใจแก้ไขทุก
อย่างที่พูดถ้าหากตระหนักว่าสิ่งที่พูดไม่ถูกต้อง

คำพูดที่ทำร้ายน่ารังเกียจจากคนอื่นไม่ได้พิสูจน์ว่าคำพูดผิดๆของคุณนั้นถูกต้อง

มีข้อผิดพลาดบางอย่างเกี่ยวกับคำพูดที่คุณค่อยๆปรับปรุงได้ ตัวอย่าง เช่น คุณเรียนรู้ที่จะคิดก่อนพูดได้ มี
ข้อผิดพลาดอื่นๆที่แสดงให้เห็นถึงปัญหาในจิตใจ เช่น ความปรารถนาจะทำร้ายบางคนด้วยคำพูด ถ้าหาก
คุณทำผิดด้วยคำพูดแบบนั้น คุณจำเป็นต้องขอให้พระเจ้ายกโทษคุณและชำระแค้นแบบนั้นในจิตใจ
ของคุณให้สะอาดครับ

คำพูดของคุณเปิดเผยเกี่ยวกับจิตใจของคุณได้มาก อย่าทำลายพยานชีวิตคริสเตียนของคุณด้วยการพูดที่
ไม่สอดคล้องกับคุณค่าแบบคริสเตียน

คำพูดของคุณอวยพรคนรอบๆตัวคุณได้ พันธกิจส่วนใหญ่ประกอบด้วยการสื่อสาร ประสิทธิภาพของ
คำพูดของคุณเพิ่มพูนขึ้นได้ถ้าหากคุณทำตามหลักการจากพระคัมภีร์ครับ

สำหรับการแบ่งปันภายในกลุ่ม

- ▶ คนส่วนใหญ่เห็นความผิดของคำพูดของคนอื่นแต่ไม่เห็นความผิดของตัวเอง ผู้นำควรแบ่งปันตัวอย่างเวลาที่เขาไม่ได้ทำตามหนึ่งในหลักการเหล่านี้หรือยอมรับว่าเรื่องไหนที่เขาอ่อนแอที่สุด
- ▶ สมาชิกเลือกหลักการที่พวกเขายังอ่อนอยู่และอุทิศตัวที่จะปรับปรุงให้ดีขึ้นด้วยความช่วยเหลือของพระเจ้า

อธิษฐาน

พระบิดาในสวรรค์

โปรดช่วยให้ข้าพระองค์จดจำถึงผลกระทบต่างๆที่อาจเกิดขึ้นจากการพุดคุยสนทนาของข้าพระองค์ และช่วยให้ข้าพระองค์รับผิดชอบคำพูดของข้าพระองค์ ข้าพระองค์อยากให้คำพูดของพระองค์ก่อให้เกิดผลดี ไม่ใช่ผลร้าย

ข้าพระองค์อยากให้พยานชีวิตของข้าพระองค์ทำให้พระองค์เป็นที่เคารพ

โปรดช่วยให้ข้าพระองค์บริสุทธิ์ ชี้อตรง ปราณี และรอบคอบ

ขอบคุณพระองค์สำหรับอธิสิทธิ์ในการสื่อสารถึงความจริงของพระองค์

อาเมน

การบ้าน

ศึกษาพระธรรมยากอบ บทที่ 3 สังเกตศักยภาพอันใหญ่หลวงของการพุดคุยสนทนาอย่างที่ได้อธิบายไว้ที่นี่ ในข้อที่ 13-18 ให้คุณสังเกตว่าคำพูดที่หั่งไหลออกมาอย่างเป็นธรรมชาติจากสภาพฝ่ายวิญญาณของคนเป็นอย่างไร

บทที่ 25

จริยธรรมการทำงานแบบคริสเตียน

ความคิดหลัก

“ผมทำงานอย่างดีที่สุดในที่ทำงานเพราะพระเจ้าทรงเป็นนายจ้างของผม”

วัตถุประสงค์ของบทเรียน

เพื่อเข้าใจว่าคริสเตียนควรทำงานเพราะอะไรและคนทำงานที่เป็นคริสเตียนควรมีคุณสมบัติอะไรบ้าง

บทนำ

► คริสเตียนควรแตกต่างจากผู้ไม่เชื่อในที่ทำงานอย่างไรบ้าง?

หลักการแห่งความรับผิดชอบและซื่อตรงให้จริยธรรมบางอย่างแก่คริสเตียนเพื่อประยุกต์ใช้ในที่ทำงาน

► คริสเตียนควรทำงานหรือเปล่า? เพราะอะไร?

มุมมองแบบคริสเตียนต่อการทำงาน

คริสเตียนควรทำงานเพราะเขามีความรับผิดชอบต่อตัวเองและต่อคนอื่น

แม้เมื่อเราอยู่กับพวกท่าน เราก็ได้กำชับอย่างนี้ว่า ถ้าใครไม่ยอมทำงาน ก็อย่าให้เขากิน (2 เธสะโล
นิกา 3:10)

คนไม่ควรคาดหวังให้คนอื่นดูแลถ้าหากเขาไม่เต็มใจทำสิ่งที่ทำได้

มีกี่คนที่ทำงานไม่ได้จริงๆ? ไม่มีเลยครับ แม้กระทั่งคนที่ทำงานปกติเพื่อให้ได้รับค่าจ้างไม่ได้นั้นก็อาจทำ
บางอย่างเพื่อดูแลความจำเป็นของคนอื่นได้ครับ

ผู้เชื่อมีความรับผิดชอบต่อครอบครัวของตัวเอง

ถ้าใครไม่เลียงดูญาติพี่น้อง และโดยเฉพาะคนในครอบครัวแล้ว คนนั้นก็ปฏิเสธความเชื่อ และชั่วยิ่งกว่าคนที่ไม่เชื่อเสียอีก (1 ทิโมธี 5:8)

แล้วถ้าหากความจำเป็นของคนๆหนึ่งได้รับดูแลเนื่องจากงานที่แล้วของเขาหรือเนื่องจากสิ่งที่เขาได้รับหรือเนื่องจาก “โชคดี” ละ? เขาเป็นอิสระที่จะหยุดทำงานเพราะว่าโดยส่วนตัวแล้วเขาไม่จำเป็นอะไรแล้วหรือเปล่า? ไม่เลยครับ พระคัมภีร์บัญชาผู้เชื่อให้ทำงานเพื่อเขาจะดูแลความจำเป็นของคนอื่นๆได้ครับ

คนที่เคยขโมยก็อย่าขโมยอีกต่อไป แต่จงใช้มือ [ของตน] ตรากตรำทำงานที่ดีดีกว่า เพื่อจะได้มีอะไรแจกจ่ายให้คนที่มีความจำเป็น (เอเฟซัส 4:28)

สังเกตความแตกต่างระหว่างคนที่ขโมยเอาบางอย่างจากที่ไม่มียอะไรมาก และคนที่ทำงานเพื่อเขาจะให้ได้ คริสเตียนไม่ได้เป็นแค่คนที่ไม่ขโมยแต่เป็นคนที่ทำงานเพื่อจะให้

ดังนั้นผู้เชื่อควรทำงานเพื่อจัดหาสำหรับตัวเองและครอบครัวและเพื่อจะให้คนอื่นที่จำเป็นได้

ตอนนี้ให้เราพิจารณาข้อพระคัมภีร์บางข้อที่บอกเราว่าผู้เชื่อควรทำงานอย่างไร

หลักการแห่งความรับผิดชอบ

► นักศึกษาคนหนึ่งควรอ่านพระธรรมเอเฟซัส 6:5-8 ให้แก่กลุ่ม อภิปรายความหมายของเนื้อความนี้แล้วพิจารณารายการข้างล่างเพื่อเพิ่มเข้าไปในข้อสังเกตการณ์ต่างๆของคุณ

เอเฟซัส 6:5-8

ท่านทั้งหลายที่เป็นทาส จงเชื่อฟังนายฝ่ายโลกด้วยความเกรงกลัว ตัวสันและด้วยจริงใจ เหมือนที่ทำต่อพระคริสต์

ไม่เฉพาะแต่ขณะอยู่ในสายตาอย่างพวกประจบสอพลอ แต่เหมือนอย่างทาสของพระคริสต์ที่ทำตามพระประสงค์ของพระเจ้าด้วยความเต็มใจ

จงรับใช้นายด้วยความกระตือรือร้น อย่างที่ทำต่อองค์พระผู้เป็นเจ้า ไม่ใช่ทำต่อมนุษย์

เพราะพวกท่านรู้ว่าใครทำความดีอะไรไว้ ก็จะได้รับอย่างนั้นจากองค์พระผู้เป็นเจ้า ไม่ว่าทาสหรือไท

คำว่า *ผู้รับใช้* ที่ใช้ในพันธสัญญาใหม่อ้างถึงทาส อย่างไรก็ตามนั้นก็ไม่ได้ยกเว้นลูกจ้างสมัยใหม่จากคำแนะนำเหล่านี้ ลูกจ้างแตกต่างจากทาสตรงที่เป็นอิสระจะเปลี่ยนงานมากกว่า อิสระภาพนั้นทำให้เขายอมรับหรือปฏิเสธเงื่อนไขการว่าจ้างได้ อย่างไรก็ตามเมื่อเขาตกลงที่จะทำงานเพื่อรับผลประโยชน์บางอย่างแล้วพระคัมภีร์ก็เรียกร้องให้เขาประยุกต์ใช้จริยธรรมบางอย่างกับงานตราบเท่าที่เขาอยู่กับนายจ้าง

หลักการจากพระธรรมเอเฟซัส 6:5-8

1. คนทำงานต้องเชื่อฟังนายจ้างไม่เฉพาะเวลาที่อยู่ในสายตาแต่เชื่อฟังเสมอ นั้นยังหมายถึงเขาไม่ควรละเลยเรื่องต่างๆที่รู้ว่านายจ้างไม่น่าจะตรวจสอบ (“...ไม่เฉพาะแต่ขณะอยู่ในสายตา...”)
2. คนทำงานควรรักษาคุณภาพและความพากเพียรในการทำงานราวกับทำงานเพื่อพระเจ้า (“...แต่เหมือนอย่างทาสของพระคริสต์ที่ทำตามพระประสงค์ของพระเจ้าด้วยความเต็มใจ...”)
3. พระเจ้าจะทรงอวยพรคนทำงานเนื่องจากความสัตย์ซื่อในการทำงานของเขา (“...ก็จะได้รับอย่างนั้นจากองค์พระผู้เป็นเจ้า...”)

หลักการแห่งความซื่อตรง

► นักศึกษาคนหนึ่งควรอ่านพระธรรมทิตัส 2:9-10 ให้แก่กลุ่ม อภิปรายความหมายของเนื้อความ จากนั้นพิจารณารายการข้างล่างเพื่อเพิ่มเข้าไปในข้อสังเกตการณ์ต่างๆของคุณ

ทิตัส 2:9-10

จงให้ทาสทั้งหลายเชื่อฟังนายของตน และทำสิ่งที่ถูกใจนายทุกอย่าง อย่าให้เถียงเลย [โต้เถียงหรือ
ตอบสนองอย่างไม่แสดงความเคารพ]

อย่าให้ยักยอก [ขโมย] แต่ให้สำแดงความซื่อสัตย์และดีงามในทุกอย่าง เพื่อเขาทั้งหลายจะ
เทิดพระเกียรติพระคำรัสสอนของพระเจ้าพระผู้ช่วยให้รอดของเราในทุกๆ ด้าน

หลักการจากพระธรรมทิตัส 2:9-10

1. คนทำงานควรตอบสนองต่อคำชี้แนะของนายจ้างด้วยความเคารพ (“...อย่าให้เถียงเลย...”)
► เวลาที่คนทำงานพูดถึงนายจ้างอย่างไม่แสดงความนับถือกับคนทำงานอื่นๆ จะส่งผลอะไรบ้าง?
2. คนทำงานไม่ควรขโมยจากนายจ้างถึงแม้ว่าเขาคิดว่าตัวเขานั้นสมควรได้รับค่าจ้างมากกว่านี้ (“...
อย่าให้ยักยอก...”)
3. การทำงานอย่างสัตย์ซื่อเป็นพยานชีวิตสำหรับพระกิตติคุณ ความไม่สัตย์ซื่อเป็นความเสื่อมเสีย
ต่อพระกิตติคุณ (“...เพื่อเขาทั้งหลายจะเทิดพระเกียรติพระคำรัสสอนของพระเจ้า...”)

สำหรับการแบ่งปันภายในกลุ่ม

ในบทเรียนนี้คำแนะนำสำหรับการแบ่งปันจัดเตรียมไว้อยู่ในรายชื่อประเด็นการประยุกต์ใช้สองรายชื่อ

สมาชิกควรตรวจสอบตัวเองโดยใช้ประเด็นการประยุกต์ใช้ต่างๆ แล้วพิจารณาว่าจิตสำนึกของเขาชัดเจน
หรือเปล่า

► ขอให้นักศึกษาแบ่งปันถึงการเปลี่ยนแปลงที่พวกเขาได้อุทิศตนทำเมื่อประยุกต์ใช้เนื้อความเหล่านี้

อธิษฐาน

พระบิดาในสวรรค์

ขอบคุณพระองค์สำหรับความสามารถที่จะทำงานและอธิษฐานแห่งการทำงาน

โปรดช่วยข้าพระองค์ทำงานได้เป็นอย่างดีสำหรับนายจ้างโดยแสดงความเคารพต่อเขา เข้าใจว่าเขาต้องการอะไรจากงานของข้าพระองค์ และทำงานอย่างดีแม้นายจ้างจะไม่ตรวจสอบงานของข้าพระองค์ ข้าพระองค์อยากจะสัวยซื้อต่อสิ่งที่ได้รับจากการทำงานโดยรับผิดชอบต่อความจำเป็นของข้าพระองค์และให้เพื่อช่วยเหลือคนอื่น

โปรดช่วยข้าพระองค์ให้จดจำว่าข้าพระองค์กำลังทำงานเพื่อพระองค์อยู่และบำเหน็จที่ดีที่สุดมาจากพระองค์

อาเมน

การบ้าน

ศึกษาพระคัมภีร์ข้อเหล่านี้ซึ่งมีหัวข้อเกี่ยวกับการทำงานและความเกียจคร้าน

- สุภาษิต 6:6-11
- สุภาษิต 10:4-5
- สุภาษิต 12:11
- สุภาษิต 12:24
- สุภาษิต 12:27
- สุภาษิต 13:4
- สุภาษิต 13:11
- สุภาษิต 14:23
- สุภาษิต 18:9
- สุภาษิต 20:13
- สุภาษิต 22:29
- สุภาษิต 24:30-34
- สุภาษิต 26:13-16

บทที่ 26

เลือกการตัดสินใจที่ถูกต้อง

ความคิดหลัก

“คุณค่าชีวิตฉันมีค่ากับการตัดสินใจต่างๆของผม”

วัตถุประสงค์ของบทเรียน

เพื่อเรียนรู้คำถามต่างๆที่ควรพิจารณาก่อนตัดสินใจ

บทนำ

มีเรื่องเล่าว่าเช้าวันหนึ่งนักเทศนาคนหนึ่งชื่อชาร์ลส์ สต็อกเกอร์กำลังอธิษฐานอยู่ เมื่อพระเจ้าตรัสกับท่านว่า “เราอยากให้คุณไปประเทศจีน” สต็อกเกอร์รู้สึกงงงวยเพราะท่านไม่มีคนรู้จักและไม่มีเงิน ความรู้สึกนั้นรุนแรงเสียจนท่านจัดกระเป๋าเดินทางและไปที่สถานีซึ่งการเดินทางครั้งนี้จะเริ่มขึ้น มีคนแปลกหน้าคนหนึ่งมาหาท่านแล้วพูดว่า “ท่านคือชาร์ลส์ สต็อกเกอร์ใช่ไหมครับ?” จากนั้นก็พูดต่อว่า “ผมถูกส่งตัวมาที่นี่พร้อมกับตัวเพื่อส่งท่านไปประเทศจีนครับ”

- ▶ นี่เป็นวิธีที่เราควรคาดหวังให้พระเจ้าทรงแสดงน้ำพระทัยของพระองค์แก่เราหรือเปล่า?
- ▶ คนที่คาดหวังว่าจะพบกับน้ำพระทัยของพระเจ้าสำหรับการตัดสินใจด้วยวิธีนี้จะมีปัญหาหรือเปล่า?

บางคนคาดหวังการแนะนำเหนือธรรมชาติสำหรับการตัดสินใจ พวกเขาจะเลยการใช้เหตุผลและสถานการณ์แวดล้อมตามปกติเพราะพวกเขากว่าน้ำพระทัยของพระเจ้าอาจแตกต่างกับการใช้เหตุผลและสถานการณ์แวดล้อมทั้งหมดโดยสิ้นเชิง

การยื่นกรานว่าพระเจ้าต้องประทานการเปิดเผยเหนือธรรมชาติสำหรับการตัดสินใจของเราเป็นเรื่องผิด เพราะว่าพระองค์มักไม่ได้ทรงแสดงน้ำพระทัยของพระองค์ด้วยวิธีนั้น ถ้าหากคนละเลยการใช้เหตุผลและสถานการณ์แวดล้อม เขาก็อาจคิดว่าตัวเขาได้รับคำแนะนำจากพระเจ้าทั้งๆที่กำลังไปตามอารมณ์และจินตนาการของตัวเองอยู่

เรารู้ได้ถึงน้ำพระทัยของพระเจ้าทุกครั้งที่พระคัมภีร์บัญชาหรือห้ามอย่างชัดเจน อย่างไรก็ตามมีการตัดสินใจหลายเรื่องในชีวิตที่เรามีทางเลือกต่างๆที่พระคัมภีร์ไม่ได้บัญชาหรือห้ามอย่างเจาะจง คนจะรู้ว่าควรใช้ชีวิตอยู่ที่ไหน ทำงานอะไร และใช้เงินของเขาอย่างไรได้อย่างไร?

บางคนมีวิธีที่ไม่มีเหตุผลที่คิดว่าพระเจ้าจะทรงใช้เพื่อให้คำแนะนำแก่พวกเขาเพราะคาดหวังว่าน้ำพระทัยของพระเจ้าต้องได้รับการเปิดเผยอย่างเหนือธรรมชาติโดยไม่ใช้เหตุผลและสถานการณ์แวดล้อม พวกเขาอาจขอให้พระเจ้าประทานหมายสำคัญบางอย่างเพื่อแสดงน้ำพระทัยของพระองค์หรืออาจเปิดพระคัมภีร์ไปที่ข้อพระคัมภีร์สุ่มๆมาประยุกต์ใช้กับสถานการณ์ของตัวเอง

คำแนะนำที่ใช้การได้สำหรับการตัดสินใจที่ดี

จอห์น เวสลีย์ให้คำแนะนำที่ใช้การได้บางประการเกี่ยวกับวิธีแยกแยะน้ำพระทัยของพระเจ้า ท่านกล่าวว่า เราได้ถึงน้ำพระทัยทั่วไปของพระเจ้าที่มีต่อเราซึ่งปรากฏอยู่ในพระคัมภีร์ว่าเรานั้นต้องเป็นสิ่งที่บริสุทธิ์และบรรลุลผลดี ดังนั้นเราต้องพิจารณาว่าทางเลือกไหนจะทำให้เราบริสุทธิ์และบรรลุลผลดีได้มากที่สุดเมื่อจะตัดสินใจอย่างเจาะจง

เราเรียนรู้จากประสบการณ์ว่าสถานการณ์แวดล้อมไหนบ้างเป็นประโยชน์ฝ่ายวิญญาณและสถานการณ์แวดล้อมไหนบ้างเป็นอันตรายฝ่ายวิญญาณ สถานการณ์แวดล้อมบางอย่างเป็นอันตรายฝ่ายวิญญาณต่อทุกคน สถานการณ์แวดล้อมบางอย่างเป็นอันตรายฝ่ายวิญญาณต่อบางคน ตราบเท่าที่เราทำได้ เราควรวางตัวเองอยู่ในสถานการณ์แวดล้อมที่ช่วยให้เราเข้มแข็งฝ่ายวิญญาณและควรหลีกเลี่ยงสถานการณ์ต่างๆที่จะนำเราสู่การทดลอง (1 โครินธ์ 10:12-13)

เราแยกแยะได้โดยเหตุผลและประสบการณ์และโดยคำแนะนำของคนอื่นๆว่าทางเลือกใดจะช่วย
ให้เราบรรลุสิ่งที่ดีที่สุดได้

โดยทั่วไปแล้วพระเจ้าไม่ทรงเปิดเผยน้ำพระทัยของพระองค์โดยการเปิดเผยพิเศษ พระองค์ทรงคาดหวัง
เราให้ประยุกต์ใช้หลักการจากพระคัมภีร์เมื่อเราใช้เหตุผลและตรวจสอบสถานการณ์แวดล้อม
ด้วยความระมัดระวังรอบคอบ พระวิญญาณบริสุทธิ์ทรงนำเราแม้กระทั่งในเวลาที่เรายังไม่ได้ตระหนักถึง
เราไม่ควรคาดหวังการเปิดเผยสำหรับการตัดสินใจส่วนใหญ่แต่อธิษฐานขอสติปัญญาและความเข้าใจ

คนที่อ้างถึงคำชี้แนะพิเศษจากพระเจ้าบางครั้งก็ปฏิเสธที่จะฟังคนอื่น (สุภาษิต 12:15) พวกเขาโกรธเวลาที่
คนถามถึงการตัดสินใจของพวกเขา พวกเขาแสดงความหยิ่งโสและความดื้อรั้นมากกว่าความถ่อมใจ
เนื่องจากมองตัวเองว่าได้รับการสั่งสอนโดยตรงจากพระเจ้าจึงละเลยคำปรึกษาของมนุษย์ทั้งหมดยกเว้น
สิ่งที่เห็นด้วยกับพวกเขา

เมื่อเป็นคำถามต่างๆที่พระคัมภีร์มีคำตอบไม่ชัดเจน จะดีกว่าที่ไม่อ้างเสมอว่าพระเจ้าทรงบอกให้ทำอะไร
และบอกว่ากำลังพยายามตัดสินใจอย่างดีที่สุด ถ้าหากเขาทำผิดพลาดแล้วพูดว่าเขาได้รับคำชี้แนะจาก
พระเจ้านั้นจะทำให้คนสับสน เช่นเดียวกัน คนไม่ควรปฏิเสธคำแนะนำของคนอื่นโดยอ้างว่ามีความรู้พิเศษ
ถึงน้ำพระทัยของพระเจ้า

นอกเหนือไปจากหลักการที่เวสลีย์ให้แล้ว เมื่อคุณคิดถึงทางเลือกต่างๆของคุณ ให้คุณพิจารณาว่า

1. ทางเลือกนั้นสอดคล้องกับพระบัญชาจากพระคัมภีร์อันชัดแจ้งหรือเปล่า? พระเจ้าไม่เคยประสงค์
ให้คุณไม่เชื่อฟังพระวจนะของพระองค์
2. ทางเลือกนั้นสอดคล้องกับสิ่งสำคัญอันดับแรกจากพระคัมภีร์หรือเปล่า? พระคัมภีร์แสดงให้เห็นถึง
สิ่งต่างๆที่สำคัญต่อพระเจ้า การตัดสินใจของคุณยกให้สิ่งต่างๆที่สำคัญอันดับแรกอยู่เป็น
อันดับแรกหรือเปล่า?

3. ทางเลือกนั้นสอดคล้องกับมุมมองที่เป็นจริงของสถานการณ์แวดล้อมหรือเปล่า? คุณควรเห็นวิธีที่พระเจ้าทรงเตรียมสถานการณ์ของคุณสำหรับการตัดสินใจนี้
4. ทางเลือกนั้นมีเหตุผลหรือเปล่า? บางครั้งพระเจ้าอาจทรงนำคุณให้ทำบางอย่างที่คุณเหมือนไม่มีเหตุผล แต่ถ้าเป็นอย่างนั้น พระองค์จะทรงทำให้น้ำพระทัยของพระองค์ชัดเจน อย่าปฏิเสธเหตุผลในฐานะเครื่องมือช่วยคุณแยกแยะน้ำพระทัยของพระเจ้า
5. นั่นเป็นพฤติกรรมแบบคริสเตียนหรือเปล่า? อย่าคิดว่าทุกสถานการณ์พิเศษเสียจนคุณสามารถทำบางอย่างที่โดยปกติแล้วจะเป็นที่ไม่พอพระทัยของพระเจ้าได้
6. ทางเลือกนั้นสอดคล้องกับการรักคนอื่นเหมือนรักตัวคุณเองหรือเปล่า? แรงจูงใจที่เห็นแก่ตัวจะบิดเบือนการแยกแยะของคุณ
7. ทางเลือกนั้นจะเป็นอิทธิพลที่ดีหรือเปล่า? แล้วถ้าหากคนอื่น ๆ ทำอย่างที่คุณกำลังทำอยู่ล่ะ? นั่นจะดีหรือเปล่า?
8. ทางเลือกนั้นได้รับการยืนยันโดยผู้ให้คำแนะนำที่ยำเกรงพระเจ้าหรือเปล่า? เราทุกคนรู้ดีถึงวิธีหาเพื่อนที่จะเห็นด้วยกับเราแต่คนที่ดูเหมือนว่าเป็นฝ่ายวิญญาณและมีปัญญาที่สุดพูดเกี่ยวกับการตัดสินใจของคุณว่าอย่างไรบ้าง?

เวลาที่น้ำพระทัยของพระเจ้าเป็นสิ่งที่ผิดธรรมดามากๆ พระองค์ทรงทำให้คุณรู้ถึงน้ำพระทัยนั้นอย่างเกินความสงสัย ทุตสวรรค์หรือนิมิตหรือพุ่มไม้ที่ไหม้ไฟให้ความแน่ใจแก่บางคนในอดีต พระเจ้าอาจเพียงประทานการรับรองภายในที่เกินความสงสัย แต่เมื่อไม่มีศาสน์อันชัดแจ้งจากพระเจ้า คุณควรทำตามหลักการที่พึงพาได้สำหรับการแยกแยะทางเลือกที่ถูกต้อง อย่าคาดหวังว่าจะได้รับการเปิดเผยพิเศษสำหรับการตัดสินใจทุกครั้ง ถ้าหากคุณใช้เหตุผลด้วยความจริงใจและจริงจังกับสิ่งสำคัญอันดับแรกๆ ที่ถูกต้อง พระเจ้าจะทรงสัตย์ซื่อแนะนำการตัดสินใจของคุณครับ

ในพระธรรมโรม 12:1-2 เปาโลเขียนว่า

พวกที่ไม่มีธรรมเนียมปฏิบัติและทำบาป จะต้องพินาศโดยไม่อ้างธรรมเนียมปฏิบัติ และพวกที่มีธรรมเนียมปฏิบัติและทำบาป ก็จะต้องถูกพิพากษาตามธรรมเนียมปฏิบัติ อย่าลอกเลียนแบบอย่างคนในยุคนี้ แต่จงรับการเปลี่ยนแปลงจิตใจ แล้วอุปนิสัยของท่านจึงจะเปลี่ยนใหม่ เพื่อท่านจะได้ทราบพระประสงค์ของพระเจ้า จะได้รู้ว่าอะไรดี อะไรเป็นที่ชอบพระทัย และอะไรดียอดเยียม

พระคัมภีร์ข้อนี้แสดงว่าสภาวะฝ่ายวิญญาณของคนส่งผลกระทบต่อการตัดสินใจ คนต้องต้องอุทิศตัวเองอย่างสมบูรณ์ต่อพระเจ้าเพื่อจะพบน้ำพระทัยของพระเจ้า การตัดสินใจของคริสเตียนแตกต่างจากการตัดสินใจของโลกเพราะเขาไม่ได้ “เป็นเหมือนกับโลก” แต่ได้รับการเปลี่ยนแปลงใหม่และตัดสินใจด้วย “ความคิดที่เริ่มต้นใหม่”

แรงจูงใจเป็นปัจจัยสำคัญที่สุดในการแยแะคำชี้แนะของพระเจ้า คนที่แสวงหาน้ำพระทัยพระเจ้าเพียงเพื่อเขาจะตัดสินใจได้ว่าต้องทำอะไรหรือไม่ทำอะไรอาจจะสับสนได้ ถ้าหากคนแสวงหาน้ำพระทัยของพระเจ้าตามเครื่องมือจากพระคัมภีร์และมีเหตุผลและแสวงหาด้วยความมุ่งมั่นอย่างหมดใจจะไม่พลาดน้ำพระทัยของพระเจ้าครับ

สำหรับการแบ่งปันภายในกลุ่ม

► อภิปรายการประยุกต์ใช้หลักการของเวสลีย์ บางตัวอย่างอาจเป็นการตัดสินใจเลือกเพื่อนที่จะใช้เวลาด้วยกัน ตัวเลื่องงานต่างๆ หรือความสัมพันธ์นัดพบฉันท์ผู้สาว (ถ้าหากยังไม่ได้แต่งงาน) พิจารณาว่า “สถานการณ์ไหนจะช่วยผมให้บริสุทธิ์และบรรลุสิ่งดีที่สุดได้?”

► ดูเหมือนว่าบางคนไม่อาจรักษาตัวตนแบบคริสเตียนเวลาที่อยู่กับคนบางประเภทหรือในสถานที่บางแห่ง จงพิจารณาถึงตัวอย่างต่างๆ

ประเด็นที่เป็นไปได้อื่นๆ สำหรับการอภิปราย

► บทบาทของแรงจูงใจที่มีต่อการตัดสินใจ

- ▶ ข้อผิดพลาดของการรอมหายสำคัญ
- ▶ อันตรายของการไว้วางใจความรู้สึกภายในต่างๆมากเกินไป

อธิษฐาน

พระบิดาในสวรรค์

โปรดช่วยให้ข้าพระองค์เรียนรู้วิธีฟังพระองค์ ข้าพระองค์อยากเป็นผู้ที่บริสุทธิ์และบรรลुสิ่งดีให้มากเท่าที่ข้าพระองค์จะทำได้เพื่อพระสิริของพระองค์

โปรดทำให้แรงจูงใจของข้าพระองค์บริสุทธิ์เพื่อแรงจูงใจเหล่านั้นจะไม่นำข้าพระองค์ออกไปจากน้ำพระทัยของพระองค์ โปรดแนะนำข้าพระองค์ผ่านที่ปรึกษาผู้มีปัญญาซึ่งพระองค์ตั้งไว้ในชีวิตของข้าพระองค์

โปรดช่วยข้าพระองค์เห็นสิ่งต่างๆอย่างที่เป็นและตัดสินใจเลือกทำได้อย่างถูกต้อง

อาเมน

การบ้าน

ตรวจสอบพระธรรมยากอบ 4:13-17 สังเกตถึงอำนาจอธิปไตยของพระเจ้าที่อยู่เหนือสถานการณ์แวดล้อมต่างๆ ความชั่วร้าย ความทะนงที่อ้างถึงในข้อที่ 16คืออะไร? เนื้อความนี้กำลังบอกอะไรแก่เราบ้างเกี่ยวกับการวางแผนสำหรับอนาคต?